

DOCUMENTE

PRIVIToare LA

FAMILIA CANTACUZINILOR

DOCUMENTE

PRIVITOARE LA

FAMILIA CANTACUZINO

SCOASE ÎN CEA MAI MARE

PARTE DIN ARCHIVA

D-LUÎ G. GR. CANTACUZINO

ȘI PUBLICATE

DE

N. IORGA

BUCUREȘTI

Institutul de Arte Grafice și Editură «Minerva»

1902

I.

a) Dogele către guvernul Candiei. «Ad instantiam ser Theodori Spandui de Constantinopoli, ad presens habitatoris Mothoni», ce reclamă contra lui Manoli Curuna. Se aduce ca probă scrisoarea, din 1452, a unui Civrano. Scriu pentru aceasta «Alexander Marcello, castellanus Mothoni et consiliarii sui». 15 August 1453. Primită la Februar 1454.

b) Scrisoarea lui Francisc Civrano, Constantinopol, Novembre 1452. A cerut, pentru Spandoni, banii lui Manoli Curuna. «El qual volentiera haveria fato la so volentà, ma dubitando i caxi occoreno oni zorno, el non me hà voluto prometer alguna cossa, digando chel non vol dar i suo denari al presente».

Ὁμολογῶ διὰ τῆς παρούσης εἰκησίχειρος μου ἀποδείξεως ὅτι ἐσυμφώνησαν μετὰ σου τοῦ αὐθέντου ἀδελφοῦ μου τοῦ κῆρ Θεοδώρου Σπαντοῦνη ὅτι ἀπὸ τὰ ὑπέρπιρα τὰ συ ὀφύλει ωσσερ Παπλά Παρακουζεῖς εἰς τὸ γήρισμα τῶν κατέργων.

[Veneția, *Archivio di Candia, Ducali e lettere ricevute*, Q. 26.]

II.

Nos Batista Griti, pro Illustrissimo ducali Veneciarum dominio vice-baiulus in Constantinopoli, Pere et in toto imperio Romanie, universis et singulis praesentes patentes litteras inspecturis: potestatibus, castellanis, baiulis, consulibus, vicariis, rectoribus, capitaneis et officialibus in quibuscumquevis mundi partes constitutis salutem, et specialiter galearum capitaneis notum facimus et aperte testamus quemadmodum nobilis Michael Catacoxino, Constantinopolitanus, fuit noster homo bone reputationis, fame; et erga nos et servicia Nostre Dominationis et subditos semper fuit totaliter promptus, paratus et favorabilis, in omnibus utilis, et specialiter in adversitatibus eorum pie et humane se adoperaverit; pro quibus, concludendo, sumus totaliter valde obligati. Ideoque quantum possumus ipsos in omnibus eorum spectantibus recommissos, ut iustum, conveniens et debitum est; in quarum omnium fidem has nostras patentes litteras fieri et registrari iussimus in actis nostre Cancelarie nostrequae dominationis sigilli impressione muniri. Datum Pere, die xv Maii 1454¹.

¹ *Ibid.*

III.

Magnifici fratres. Litteris nostris presentibus mittimus introclusum manuscriptum Magnificenciis Vestris, scriptum manu ser Francisci Sanguenacio de Rethimo contra d. Nicolaum; per quem aparet debitor d. Alexii Catacuxino et Hemanuelis Thiassiti de Constantinopoli de mitris tribus millibus vini rettimiensis, pro quibus est plegium Davi Sanguenatio, frater dicti d. Francisci, quem dabitis, si placebit Magnificenciis Vestris, d. Alexandro Rali, procuratori eorum, ut faciat voluntatem suam. Nec aliud. Bene valete
Ex Constantinopoli, die 11 Junii 1490. R. die xv Iunii 1490. Omphredus Iustinianus, baiulus in Constantinopoli.

IV.

Ihesus, 1489, adì 29 lugio, in Constantinopoli. Io Francesco Sangenazo quondam Nicolo prometto a ser Manoli Chiassiti et a ser Alexio Catacuxin vini mosa de Rethimo mitri mille thre; prometto darli per questa muda de l'inverno et prometo farli al dito mitri doa mille vini travaso (?) di boni de Rethimo, et prometo darli sina ai 15 de Mazo, prometto soto dano interesse; et pro pieza et pagador di soprascritti vini di m. Antonio Sanguinazo, mio frar; et in presentia di testimonij

infrascritti et per li vini mi chiamo eser pagar et satisfar intriegamente.

Io Francisco Sanguenazo quondam Nicolò.

Ioane Sangenazo mi confermo esser piega et pagador per li soprascritti vini, cioè metri tre milla, come di sopra se contien. Io Franciesco Grane son testimonio del p. Io Constantin Longo son testimonio come de sopra se contien et scrissi mann propria. Io Todoro Rali son testimonio come de sopra se contien, et scrisi con la mia mau propria ¹.

V.

Magnifici fratres honorandi. A queste incluse mandemo lo presente scripto facto per mano de ser Francisco Sangonacio, per el qual confessa esser debitor ad uno Iudeo de ducati 261, qual ducati 261 ser Manoli Spandonin li hà pagati de quì, come ne hà confessà il Judeo creditor deli dicti, e questo, perchè dicto ser Manoli era stà pieço per li dicti; piachi adonche a Vostre Magnificencie darlo a m. Alexio Catacusino, suo comisso, e ministrarli ragion, secondo usança de Vostre Magnificencie, a le qual me recomando. Bene valeat. Ex Constantinopoli, die xxvi Februarii 1490.

Rta die 8 Aprilis 1491.

¹ *Ibid.*, 36.

Omphredus Iustinianus, baylus in Constantinopoli.

VI.

Yhesus, 489, adi 31 lujo, in Constantinopoli, Confesso io Francesco Sagonazo quondam m. Nicolò a dover dar e pagar arbi Auracha Caloran quondam rebi Mosi ducati d'oro veneciani de justo pexo: ducati ducento zinquantasete, e per mamala stiraj ducati quatò; sumano ducati duxento sesantauno, qual prometo darli da mò mexej, proxime per pl. e pagador de m. Manuel Spanduni et ser Nicolo Sagonazo, mio cugnado, in presencia dej testimony infrascriti.

Εγὼ Μανουὴλ ὁ Σπαντουνὶς ἰδὸς κῆρ Αντονίου τον Σπαντόνι στέργω τὰ ἄνοθεν.

Ἐνατρο (ενετρο?) πεπλεροης εἰς τὰ ἄνοθεν δουκ. δηακόσηα ἔξηντα ἕνα.

Io Nicolo Sangonazo, fio de m. Lucio son pieço et pagador deli soprascriti ducati 261, zoè duxento sesanta uno.

VII.

Magnifici fratres honorandi. A queste incluse mandemo lo presente scripto, facto per mano de ser Francesco Sangonacio, per il qual confessa esser debitor a doi Zudei as. xvijm; i qual aspri xvijm. ser Manoli Chiasiti et ser Manoli Chatacusino, plecii, li

hano pagati de quì, come hano confessà che li ditti Iudei, aj quali hò dà sacramento, — piachi advocar a Vostre Magnificentie, darli a ser Alexio Catacusino, che se transferisse alhora de li, et si è portador de queste. Al qual iuxta el consueto ministrareti raxon. Bene valete. Ex Constantinopoli, die 27 Februarii 1491. -- R. die 8 Aprilis 1491.

Omphredus Iustinianus, baylus in Constantinopoli ¹.

VIII.

Yhesus, 1489, adì 29 luzo, in Constantinopoli. — Confeso io Francesco Sagonaço quondam m. Nicolò a dover dar e pagar arbi Isaia Serioti e Tarobosi... orchi Cuiriaco Calomiti deodiman (?) soltam Bajasiti, aspri XVm, e per mamala stirai aspri doa milia; i qual prometo darli de mò mexi nove proximi, et per peço et pagador de ser H¹. Chiasiti et ser Manoli Catacusino cadaun per tuto, i quali son piece con la mia voluntà; i quali sono per lettera... cosse dovemo a fare insieme in presentia dei testimony infrascritti.

Io Francesco Sagonaço scrissi de ma (*sic*) man propria.

αυθ'. Ιουλ. κθ'.

ὡμολογῶ ἐγὼ ὁ Ἀλέξης Κατακουζηνὸς με κῆρ Μανόλη Δηασήτη... εταδες μετὰ κυρίου

¹ *Ibid.*, 67.

Φρατζέσκο... ἄσπρα εἰς, ἐπτὰ δέκατα χηληγά-
δες, τὲς ὀπίθες ὀφιλι... Μόσας τοῦ ρέπι Α-
Ἰραχὰ τὸν ἴον τοῦ Στερκινον...

IX.

«Pan Dragomir Velichi Dvornicu» dă carte
lui Vlaicul Păh. ot Cotești, pentru «o parte
de vecinî și vinărici din dealul Ștefănești-
lor», pentru care se tocmise «cu egumenul de
la sfânta mănăstire din Arghiș», «înnaintea
răposatului Mircea Voevod», cînd era egu-
men Serafin. Iunie 12. Pecete ruptă. Slavon.
Sec. XVI.

[Pe Vo:] Pentru Ștefănești, pentru vin[ă]-
rici, aŭ dat jup[ă]niței Nedealea cînd aŭ
hăr[ă]zit viile ei ot Ștef[ă]nești¹. —

X.

25 Decembre 7143, și «anul Domnului 1634».
«Matei-Vodă, nepotul de fiŭ al marelui și
prea-bunului răposatului Io Basaraba Voe-
vod», dă lui Costandin Mare-Postealnic «și fi-
lor cîți îi va dărui Dumnezeŭ» «ocina în sat
în Sărata, în județul Buz[ău]», «toată partea
jupaniței Maria, fata lui Staico Postealnic din
Bucov, și fetelor ei, Elina, jupanița lui Ianiu
Spăt.», cu deal de vie, cu vecinîi Oana, Ba-
tura. În Domnia lui cele două femei zălogise

¹ Bibl. Ac. Rom , 267/XXIX.

lui Constantin «două sate, anume Comarnicul și Cășcioarele», pentru 150 de ughi. El mai dă 150 de ughi pentru Sărata. Vede și «zapisul» (*sic*) lor, cu acești boieri ca marturi: «pan Radul vtori Vistiar, și din Filipești Dumitrașco Clucer, și Nedelco Păh, și Socol Păh., și Bunea Logofăt, și Gheorghe Logof., și alții. Hrizea Vel Ban de Craiova, Ivașco Vel Vornic, Grigorie Vel Logofăt, Dumitru Vel Vistier, Mihaiū Vel Spat., Vasilie Vel Stolnic, Vucina Vel Păh., Buzinca Vel Com., Drăgușin și Costandin, «vtorii preadstateli». Redactat de Grigore Vel Log. și scris de «Stoica spudei Șarbanovici» [Ludescu]. Monogramă. Pecete mică. — Colecția d. G. Gr. Cantacuzino.

XI.

Matei-Vodă dă mănăstirii Vieroșul («Virăș»), unde e egumen Nifon, jumătate din satul Bezdedu, care «fost-aū mai denainte vreme a lui Șarban Post. de Coian și a mănesea jup[ă]neasei Ancăi Băneasei, de moșie, încă de mai nainte vreme, iar dup[ă] aceeaia, cându aū fost în zilele răposatului Alixandru-Vodă cel Bătrân, snă Mircei Voevod, vă leat 7081, iar Șerban Post. de înpreun[ă] cu mumă-sa, jup[ă]neasa Anca Băneasa, ei aū fost dat și miluit sfânta măn[ă]stire Virășul cu cîastă jumătate de sat den Bezdedu, încă cându s'aū inceputsfânta măn[ă]s-

tire a se zidi». Dar supt Gavril Movilă Rumăniî din sat, «plasa măn[ă]stirii», se roagă «la Stoichița Post. ot Văr[ă]reșt[î] și la jupăneasa lui Elina, fiind ei pre acea vream[e] titorî la mănăstirea Virășul», cerînd a fi liberatî: să fie «judeci». Primește, dar cu condiție a-i lua mănăstirii, alt sat bun, în apropiere: ceia ce nu fac. Daŭ Striheiaia, în Mehedinți, care e prea departe. Acum se face judecată înaintea lui Ioanichie patriarh de Antiohia și a Vlădicăi Teofil. și se restituie lucrurile ca din vechime. Scrie Soare Logofăt, în Tîrgoviște, 10 Iulie 7154 (1646). — Pergament. — Bibl. Ac. Rom.

XII.

23 Februar 7168 (1660). «Jupăneasa Elinca, fata Doamui Ancuții», dă zapis «vară-mia Ancuții, jupăneasa lui Stoian Vistiari», că: «când aŭ fost acum, în zilele Mării Sal[e] Domnu nostru Io Gheorghie Ghica Voevod, iar eŭ, fiind o jup[ă]neasa rămăsa de soție și fără feciori», îi dă ocina din Ștefănești în Muscel și cu «via făcută» Pietroasa, «în dealul Ștefăneștilor». Îi erau «de la mătusa[m] mie jup[ă]neasa Nedealia, nepoata Părvului Log. ot Cotești». Sen.nează: «ieu Ilinka fata lui Pătrasco-Vodă». Pecetea cu vulturul sus și vulturul cu cruce în stemă. Marturiî: «Stroe Vel Logofăt, Chirca Vel

Stolnic, az Radul Logf. Crețulescul, Mareș Logf., Șarban Pah. (?), Πέτρος Βόροντος μαρτυρεῖ. — Bibl. Ac. Rom., 23/LI.

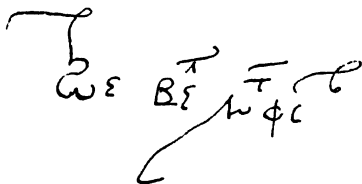
XIII.

27 Februar 7167 (1659). Neagul Logofătul din Bănești, fiul lui Vasilie Vornicul, dă un zăpis lui Mareș Logofătul, cedîndu-î o moșie pentru o datorie de bani. Marturii: Radu Logofăt Crețulescul și alții. — Bibl. Ac. Rom., 208/XXIX.

XIV.

29 Maiu 7167 (1659). «Eū Hriza Vel Vistiiar, denpreun[ă] cu jup[ă]neas[a] mea Maria și cu coconiî noștri, căț Dumnezeū ne va dă-rui», dă zăpis stariței de la Ostrov, pentru moșie la Piepțești (Teleorman). O cumpărase de la Gligorie Șătrar, fiul Buniî Vistier. Semnează ambii. Pечеți: pecetea lui Hrizea are literele «XP».

«Monahia Anastasia stariță» se declară «trepădătoare și ostenitoare și îndemnătoare». — Bibl. Ac. Rom., 120/LXIX.

XV.

13 Mart 7168 (1660). Gheorghe Ghica confirmă lui «Șarban Cantacoz[i]no vtorag logofăt și feciorilor lui, căț Dumnezeu i va dăruia», niște Țiganî. Erau ai Papei Post., «feciorul Buzincăi Cluceriul», care-i vinde cu 100 de ughî. Manul Vel Ban, Preda Vel Vor., Stroe Vel Log., Paan[ă] Filipescul Vel Vist., Iordachi Vel Cluc., Chiro Stol., Colțea Com., Drăghici Catacozino Vel Păh., Badea Vel Post., Stroe Log., Dumitru Log. «Cartea Ghicăi-Vodă pe niște Țiganî, ot Papa Buzincăi.»—Bibl. Ac. Rom., 54/XLIV.

XVI.

† Davat gvsdmi sie povealenie gvsdmi pocitennomu bolearin gvsdmi Drăghici Vel Peh. și cu feciorii lui, căț Dumnezeu i va da, ca să-i fie lui ocină și un Rumăn în Topora ot sud Vlașca, anum[e] Vișan, cu feci[o]rii lui, anum[e] Stan i Stoian, și cu toți feci[o]rii lui, și cu toat[ă] partea lui de moșie den Topora, însă stânjăn[I] 50 de preste tot hotarul, orî căt să va aleag[e], pentru că acest om, Vișan, fost-aū judec cu moșia lui den Topora încă mai denainte vreama, iar dup[ă] aceaia el singur s'aū sculat de s'aū vândut Rumăn jup[ă]nului Drăghici Vel Peh., cu toț feci[o]rii lui și cu toat[ă] partea lui de moșie, stânjăn[I] 50

pre banî gata as. 6.200, și am văzut Domnia Mea și zăpăsul de vânzare, v^l 7165.

† Și iar să fie boiar[i]ului Domnii Meal[e] jup[ă]nului Drăghicî Vel Peh. un Rumân anum[e] Radul, feci[o]rul Radului Vrânceanul ot Grăbacî, și cu toț feci[o]rii lui, pentru că el săngur s'aũ vândut Rumân lui Drăghicî Peh., și fiu-său Radomir și cu alalți feci[o]ri, pre ban[i] gat[a], as. 3.200, ca-s șază în sat în Bald[o]vineșt[i], pre moșia boerească, sud Tlm., și am văzut Domnia Mea și zăpăsul lui de vânzare, v^l 7159.

† Și iar să fie boiar[i]nului Domnii Meal[e] Drăghicî V^l Peh. un Rumân anum[e] Stanciu, snă Vlad Răiosul ot Baldovineștî, și c[u] toț feci[o]rii lui, pentru că s'aũ vândut el săngur Rumân cu toat[ă] partea lui de moșie, din Baldovineștî, drept as. 4.000, cu zăpă de vânzare; v^l 7164.

† Și iar să fie lui Drăghicî Vel Peh. Rum[ă]nî în Baldovineștî, anum[e] Cordon i Stoica, frații Stanciuului, cu toți feci[o]rii lor, pentru că s'aũ vândut el săngurî, drept as. 4.000, și cu zăpă de vânzare, v^l 7168.

[Șters:] Și iar să fie lui Drăghicî V^l Peh. un Rumân în Baldovineștî, anum[e] Băra snă Badenî, și cu toți feci[o]rii lui.

† Și iar să fie lui Drăghicî Vel Peh. [o; șters] un Rumân anum[e] Băra snă Badenie, și cu un fecior anum[e] Barbul, și cu toat[ă] partea lui de moșie din Chilian[i] sud Tlm.,

vere-căt[ă] să va aleage, pentru că s'aũ vândut de bun[ă] voe a lui, cum scrie mai sus, drept aspri 3.000, cu zăpis de vânzare; vl. 7164. Şe-s şază pă ocina boerească ot Baldovineşti.

† Şi iar să fie lui Drăghici Vl Peh. ocina satului Brătuleşti, carea iaste pre din josul hotarului Baldovineştilor, moşie aleas[ă] şi împietrită, însă stănjâni 300, cu totul hotarul, veri căt să va aleage, pentru că aũ cumpărat Drăghici Vel Peh. stănjâni 280 de la Leaţă şi de la fraţii lui, şi de la Stan cu văr[u]-săũ Danciul, drept bani gat[a] as. 11.200, iar stănjâni 30 i-aũ cumpărat de la nepoţii Papei Log., anum[e] Papa sluj., Costandin Log. i Mihaï post., za as. 600, cu zăpise de vânzare, vl 7169.

† Şi iar să fie lui Drăghici Vl Peh. satul Curteşti, care iaste alătura cu hotarul Brătuleştilor, pre din jos, însă stănjâni 1.078, cu tot hotarul din cin pân în cin, veri căt se va aleage; pentru că aũ cumpărat Drăghici Vl Peh. acest sat Curteşti de la jup[ă]neasa Sava, şi de la Bunea cu fâmeaia lui Dana, fata Radului den Curăteşti, şi de la suroril[e] Dani, Stoicăi, Guţea, drept ban[i] gata as. 26.400 şi cu zăpisul lor de vânzare, vl 7169.

Aici să se facă o carte domnească.

† Şi iarsă fie boiar[i]nului Domnii Meal[e] Drăghici Peh. satul Crânceanii ot sud. Olt,

însă tot satul, cu toți Rum[ă]niî, și cu tot hotarul, și cu tot venitul. verî cât să va aleage; pentru că acest sat Crângeaniî fost-aū Rum[ă]niî ai Diiculuiî Spat. Buicescul; deci, când aū vrut Dumnezeu de ș'aū căsătorit pre fie-sa jup[ă]neasa Păuna dup[ă] boiari[i]nului Domnii Meal[e] Drăghiciî Vel Peh., atuncîa el aū dat fie-sa zeastre acest ce scie mai sus, sat Crângenii, cu toți Rum[ă]niî și cu tot hotarul, precum am văzut Domniia Mea toate zăpis[e]le Rum[ă]nilor, de vânzare, și cărțil[e] domnești la mână lui Drăghiciî Vel Peh.

Pre acest sat să-s fac[ă] o carte.

† Și iar să fie boiarenului Dom[nii Meale Dră]ghiciî Peh. ocînă și Rum[ă]niî în Moreanî pre Cricov, ot sud Prah., în[să din par]tea lui Gherghie Post. feci[o]rul lui Udriște Peh. ot Cămpina, din apa Cric[ovului până] în Pățcov, de preste tot hotarul, verî cât să va aleage, însă Ru[măni] anum[e]: Stroe cu fiu-său Stoica, și Radul cu fiu-său Bogdan i [...fecior]ii lor; pentru-că o aū cumpărat Drăghiciî Peh. de la Gherghie Post. ot Cămpina za banî gata as. 14.000 cîa ug. 70. și cu zăpis, lt. 7168.

† Și iar aū cumpărat Drăghiciî Peh. ocînă în M[o]reanî, însă din partea lui Pătrașco frate[e] lui Gherghie Post. jum[ă]tate și [un Ru]măn, anum[e] Stanciul și cu fiu-său Dum[i]tru și cu toț feci[o]rii [...d]e la Pătrașco

fecî[o]rul lui Udriște Peh. ot Cămpina, za as 7... e, cu zapis, lt 7168.

† Și iar aũ cumpărat Drăghicî P[eh. de la] Pătrașco ot Cămpina [...Rumăniî den Drăg[ă]nești anum[e] ... și cu frate-său... Dum[i]tru, nepoții popei... ot Mărgineanî, za aspri 5.200, lt 7169.

† Și iar să fie lui Drăghicî Peh. [Rum]ăniî anum[e] Mihaî cu fiu-său Ivan ot Breb[ul] și cu toți fecî[o]r[i]î lui, pentru că s'aũ vândut ei singuri Rum[ă]niî cu toat[ă] partea lor, za ug. 5 [Breb[ul]] za as. 2600, cu zapisul lor, lt 7169).

† Si iar să fie lui Drăghicî Peh. ocină și Rum[ă]niî în Călug[ă]reanî [sus: i Cămpineanî închinăciune] pre dămbul sud. Prah., însă toat[ă] partea lui Paan[ă] Peh. snă Costandin ot Stăncestî, căt[ă] iaste de moșie și de cumpărătoare de la moaș[ă]-sea Zarea, din câmpu, din pădure, din apă, cu Rum[ă]niî, și den dealul cu viil[e] de preste tot hotarul, verî căt să va aleage, și Rum[ă]niî pre num[e] Mareș cu fecî[o]riî lui, Voicîl[ă] i Pavul, Ion i Baico și Ioachim cu fecî[o]riî lui, și frate-său Oprea și cu toț fecî[o]riî lui, căț Dumnezeu le va da, pentru că acfast[ă] ce scrie mai sus moșie și cu Rum[ă]niî cumpăratu-i-aũ Drăghicî Peh. de la Paan[ă] Peh. pre banî gata as 21.000, cîn ug. 105.

Si iar aũ cumpărat Drăghicî Peh. ocină în Călug[ă]reanî, însă dentr'a 4 parte să aib[ă]

a ținea feciorii unchiiașul Vladului a 6 parte; tot hotarul Cămpineanilor. a [5 părți] (sus: seaū ere și mai mult, iar a 4 parte, aū cumpă...), veri cât să va aleage, pentru că o aū cumpărat de la Drag[o]mir snă Fărlii ot Făulești și de la Vasilie cu vāru-sāu Necula de acolo și de la Nāvrat cu vār[u]-sāu Neagoe din Gățcani, pre banī gat[a] as. 5.500, care moșie aū fost a lor, de cumpărătoar[e] de la Dragul Post. feciorul Port[ar]ului ot Slătioare, și cu zăpisul lui, v^l 7171.

† Si iar aū cumpărat Drăghici Peh. ocină în Călugăreanī, însă toată partea a Nechiorii călug[ă]riții, carea aū fost fāmeaia lui Stroe ot Călug[ă]reanī, den partea moș[u]-sāu lui Stan a treia parte, de preste tot hotarul, veri cât să va aleag[e], za as. 600 cu zăpis, l. 7171, carea aū fost și lor de cumpărătoare de la Istratie și de l[a] Dumitru snă jupāneasii Ancăi ot Călug[ă]reanī.

† Și iar ocină în Slāmireasca și în Stroiasca de lângă satul Lileștil pre Dāmbu, însă den 10 funi ce sânt în hotarul Slāmirescu funi 3 și den 5 funi ce sânt în hotarul Stroescu fune 1, de preste tot hotar[ul], den cin pān în cin, veri cât să va aleage, pentru că aū cumpărat Drăghici Spat. de la Ghica al lui Mihil ot Călinești za ug. 62 p^l și cu zăpisul lui.

† Și iar aū cumpărat Drăghici Vel Peh. ocină în Voivodeșt[i], însă stānjāni 200, de

preste tot hotarul, verî-căt se va aleage de la Calot[ă] Căpit[an] snă Stanciul Post. ot Cocorăști, i pre banî gata as. 6.000, cu zăpis, vl 7169.

† Și iar aŭ cumpărat Drăghici Peh. ocină în Voivodești, de preste tot hotarul stăn. 20, însă toat[ă] partea Ghiormeî feci[o]rul lui Calot[ă] Post. ot Cocorăști, verî-căt[ă] să va aleage, pentru că o aŭ cumpărat de la jup[ă]neasa Paraschiva și de la fiu-său Ghiorma, derept banî gata as. 9.600, și cu zăpis, vl 7170.

† Și iar aŭ cumpărat Drăghici Peh. ocină în sat în Florești, care ocină iaste aleas[ă] și hot[ă]răt[ă] cu 12 boiarî, den josul Florești-lor, pre lângă ocina lui Vasil[ie] Viiar, însă sej [scris înainte: stăn.] 295, de preste tot hotarul, verî-căt să va aleage, pentru că o aŭ cumpărat de la Fătul și de la Ghica și de la Dușca, feci[o]rii lu Miriș ot Călinești, și de la Cherana fămeaia Vladu[lui] [șters:] ot tam, cu fiu-său Vasil[ie] ot tam, za as. 17. 100. și [cu z]ăpise[e] lor, vl 7166.

Păn aici o... carte.

† Și iar să fie lui Drăghici Peh. moșie și Rum[ă]ni în sat în Lălești pre dămbul, sud Prah., însă o jum[ă]tate de sat, toat[ă] partea Rudeanilor, din câmpu, din pădure, din ap[ă], din șăzutul satului, și din dealul cu viile, de preste tot hotarul, orî căt să va aleage, și Rum[ă]ni, anum[e]: Radul i Toader i Șer-

ban i Stoica i Lupul brat eg Radul [feciorii Stoi.; *sters*], frații Stoicăi. și Stan și Ilie cu frate-său, și cu toț feci[o]rii lor, și cu alți Rum[ă]ni, căț să vor mai afla de acol[o] de de moșie, pentru că doao părți dentr'această jum[ă]tate de sat, și cu Rum[ă]ni, cumpăratu-i-au Drăghici Log. de la Radul Post. feci[o]rul Vladului Log. Rudeanul, pre ban[i] gat[a] as. 18.000, cîⁿ ug. 290; însă o parte aū fost a Radului de moșie, iar alt[ă] parte i-aū fost de cumpărătoare de la nepot[u]-său Dumitrașco Spat., feci[o]rul lui Andrei Spat. Rudéanul, precum am văzut Domnia Mea și zăpisul Radului de vânzare, v^l 7165; iar a treia parte dintr'acîast[ă] jum[ă]tate de sat o aū cumpărat Drăghici Peh. de la Vladul Peh., fratele Radului Post., za as. 20,000, cîⁿ ug. 100, cu zăpisul lui, lt 7165.

† Și iar aū cumpărat Drăghici Peh... în Lălești, din ceaialalt[ă] jum[ă]tate de sat a treia parte, de peste tot hotarul, veri-căt să va aleage, de la Apostol feci[o]rul Deadiului Vat. den Călinești, za as. gat[a] 3.000, cu zăpisul lui, lt 7170.

† Și iar aū cumpărat Drăghici Peh. ocîna în Băicoi lângă Lăleșt[i], însă din partea mog[o]șască, a treia parte de preste tot hotarul căt să va aleage, pentru că o aū cumpărat de la Udrea ot Scăianî za as. got. 3.000. cu zăpisul lui, lt 7168.

† Și iar aū cumpărat Drăghici Peh. ocîna

și Rum[ăn]i în Scorțeani, anum[e] Stan i Cărste i Șteful i Ghinea, feci[o]rii lui Stan Dămbeanul, și cu dealnița lor, de preste tot hotarul, de la jup[ă]neasa Mariia a lui Pană Parepa ot Stănțești, și de la fie-sa Ana, pre ban[i] gat[a] as. 5.600, cu zapisul lor, l. 7171.

† Și iar să fie boiar[i]nului Domnii Meale Drăghici Vel. Peh. ocină și Rumă[n]i în sat în Drag[o]mirești pre apa Dămboviții, ot sud Elh., însă toat[ă] partea lui Aron, feci[o]rul Stoicăi Pah., însă stănjăn[i] 500, den câmpu, den pădure, den ap[ă], cu vaduri de moar[ă], den șăzutul satului, cu Rum[ă]ni, și de preste tot hotarul, oare-cât să va aleage; însă Rum[ă]ni pre num[e]: Ivan cu feci[o]rii lui Calin i Șaico i Manea snă Negoit[ă], cu feci[o]rii lui, anum[e] Barbul i Drag[o]mir; pentru că aș cumpărat Drăghici Peh. acias-t[ă] moșie și Rum[ă]ni de la Aron feci[o]-rul Stoicăi Peh., drept ban[i] gat[a] as. 40.000. cîn ug. 200, și cu zapis de la mâna lui, de vânzare.

† Și iar aș cumpărat Drăghici Peh. un Rumăn den Fântăneale, sud Elh., anum[e] Ivan, cu feci[o]rii lui: Udrea i Fătul i Stan, pentru că se-aș vândut Rumă[n]i de bun[ă] voe a lor, ca-s șază pre moșia Drag[o]mireștilor drept ban[i] gat[a] as. 7.000, cu zapis de vânzare, v^l 7165.

† Și iar un Rumăn, anum[e] Lazar [și cu

feciori] lui anum[e] Bogdan i Dobre, pentru că s'aũ vândut lui Drăghici Vel Peh. Rum[ă]nu de b[ună] voe], ca-s șază în Dragomirești, drept as. 5.200, cu zăpisul lor lt 7166.

† Și iar să fie lui Drăghici Vl Peh. ocină în Petrești, den sus den Dragomirești, însă stănjăn[i] 100, toat[ă] partea lui Dumitru Log[o]fătul cu nepot[u]-său Radul Log., cât aũ avut de la tatăl lor Mihaï Log[o]fătul Gănescul, din câmpu, și den ap[ă], cu vad de moar[ă], care o aũ ținut Mihaï Log[o]fătul, și de preste tot hotarul, verî-căt să va aleage; pentru că aũ cumpărat Drăghici Vl Peh. de la Dumitru Log., și de la nepot[u]-său Rad[u], drept as. 4.000, precum am văzut Domnia Mea și zăpisul lor și cartea lui Matei-Vod[ă], vl 7160.

† Și iar să fie lui Drăghici Vl, Pah. ocină în sat, în Cocani sud. Elh., carea iaste aleas[ă] și impietriti, însă stănjăn[i] 180, de preste tot hotarul, și în lunca Dragomireșt[i]lor, în căp[ă]tăiul hotarului Cocanelor, stănjăn[i] 20, și cu un vad de moar[ă] în apa Dâmboviții, în căp[ă]tăiul zăgazului morilor dumnealui; pentru că aũ cumpărat Drăghici Vl Peh. de la Aron feci[o]rul Stoicăi Peh. ot Dragomirești, drept ban[i] gat[a] as. 8.000, și cu zăpis de vânzare, vl 7171.

† Și iar să fie lui Drăghici Vl Peh. ocină și Rum[ă]ni în Vlădomirești sud. Elh., însă toat[ă] partea Florescului snă Socol Cliuci.,

ot Cornăţeani, dentru o jum[ă]tate de sat a patra parte, de preste tot hotarul, şi Rum[ă]ni, anum[e]: Andreiū cu feci[o]rii lui Cârstea i Penteleiū, i Stan şi nepoţii lui Andreiū, anum[e] Coman i Bobe, şi Badea cu fiū-săū Stan; pentru c'aū cumpărat de la Florescul cap., drept ug. 80, şi cu zapis.

Păn aici să-s fac[ă] to... carte domnească.

Şi iar să hie lui Drăghici Vel Peh. ocină şi Rum[ă]ni în sat în Răduleşti sud. Elh., însă stănjăn[i] 150, den câmpu, de în pădure, den apă, den şăzutul satului, de preste tot hotarul, verī-căt să va aleage; însă Rum[ă]niū pre nume: Costandin Horilcariul cu 1 feci[or] anum[e] iar Costandin, i Muşat al lui Stan, i Drăghici snă Drăgan, i Stoican cu 1 feci[or] anum[e] Călin, i Andronie brat Stoican, cu 2 feci[or]i, anum[e] Vişan i Stănimir, i Dabija cu 1 feci[or] anum[e] Stan, i Neagul snă Crăstiian, cu feci[or]iū lui, i Dragomir al Băiciū, cu feci[or]iū lui, i Albul cu feci[or]iū lui anum[e] Drăgoiū, i Ciago, i Ilieş, i Mihalcia, i Barbul, i Stoica Berceanul cu 1 feci[or] anum[e] Gherghe, i Ilie al lui Malin cu feci[or]iū lui, anum[e] Ilie i Dumenic, i Coman cu feci[or]iū lui Stoian i Tanasie, i Stanciul snă Stoian, cu fraţiū lui, anum[e] Stoian i Daan, şi cu toţi feci[or]iū lor, pentru că aū fost cumpărat Drăghici Vel Peh. împreun[ă] cu cumnatu-săū Pană Filipescul ocină făr de Rum[ă]ni, încă în Răduleşti sej 2.100 de la

Stanciul Post. ot Boziiant și de la frații lui și de la toat[ă] ceata lor, rudele Predii sluj. snă Buzincăi Com., pre banī gata, ug. 840, iar megiiășii, căți era într'acest sat, se-aū vândut lui Drăghicī Peh. i cumnatu-său Pan[ă] Spat. când foametea cea mare, care se-aū întâmplat de la Dumnezeū în zilel[e] Domnii Meal[e]; ca să hie Rum[ă]nī cu toț feciorī lor, precum am văzut Domniia Mea și zăpisul acelor boiarī de vânzarea moșii ot Rădulești și zăpisul Rum[ă]nilor pre vânzarea lor, carel[e] căț banī aū luat : care moșie să vine în partea lui Drăghicī Vel Peh. să ție jum[ă]tate, stănjăn[i] 1500, drept ug. 420, iar Rum[ă]nil încă i-aū împărțit cu nepoții lui, Matei și Costandin, feci[o]rii lui Paan[ă] Spat.; carie s'aū venit în partea lui aceștiea carii scriū mai sus, precum am văzut Domnia Mica și foiț[a] lor de împărțeal[ă].

† Și iar aū cumpărat sângur Drăghicī Vel Peh. un Rumăn în Rădulești, anum[e] Voico, cu fiu-său Radul, carii s'aū vândut ei sângurī, când foam[e]tea, de bun[ă] voe a lor, drept banī gata as. 5.000, cu zăpisul lui de vânzare. Vlt. 7169.

† Și iar să fie lui Drăghicī V1 Peh. locul cas[e]lor den oraș den București, cu toat[ă] curtea, căt[ă] ține împrejur, în lung și în lat, verī-căt[ă] să va aleage; care loc iaste

pre malul Dâmboviții, den josul măn[ă]stirii hramul ei Sti. Ioan Crăstitelu, den Dâmboviț[ă], cum merge în sus, pân în Ulița cea Mare, și în jos pân în cas[e]le frăț[i]ne-său lui Șarban vt Log.; pentru că au cumpărat acest loc Drăghici Vl Peh. de la Șarban Post., feci[o]rul Radului Log. Stăicu..., de l[a] jup[ă]neasa lui Catalina, fata lui Vasilache Banul, drept bani g[ata] 11.000, și de la Bordea aprodul și de la muiar[ea] lui Ilna din Dobroței, drept as. 3.000, cu zapi[se]le lor de vânzare, vl 7168, și de la Iania Ceaușul cu femeia lui Stanca; ce iaste denaintea Curții, între Udrea și între Ghioca, za ug. 4, cu zapis.

Și iar au cumpărat 1 loc de casă, însă în lat: den casel[e] lui Drăghici Spat. pân în c[ur]tea mănăstirii Sti Ion Crăstitel, și în lungu: din apa Dâmboviții pân în Ulița cea Mare, de la featel[e] Ghiucăi Șătrar ot Ciorogărlă, anum[e] Păuna și Arsina, za ug. 50, cu zapisul lor.

Nu se-a scris.

Și iar să hie lui Drăghici Vl Peh. ocină în satul Călinești ot Mostișt[e] ot sud Elh., toat[ă] partea lui Dumitrașco Căp., snă Ghiormei Ban, însă stânjăn[î] în lat 800. cu hăleșteaele și cu tot venitul, de preste tot hotarul, oare-căt să va aleage; pentru că o au cumpărat de la Dumitrașco, cap., drept bani găt[*] aspri 4.000, cu zapisul de vânzare.

Și iar să hie lui Drăghici Vel Peh. ocină și Rum[ă]ni în sat în Crăcianî ot sud Ialm., însă toat[ă] partea lui Ivașco feci[o]rul lui Gherghe Dvor. Băleanul, den câmpu. den pădure, den apă, den șazutul satului, den baltă, cu toț Rum[ă]niî, cu tot venitul, de preste tot hotarul, veri-căt să va aleage, pentru că aciast[ă] moșie și cu Rum[ă]niî den Crăceanî, partea lui Ivașco al lui Gherghe Vor., și cu partea unchiu-său, lui Pătru Căpit[an], fost-aũ a lor, însă și o parte den cumpăr[ă]toare de la Ivașco Vor. Mujescul cu cemetia lui, iar altă parte iaste-le de dăruial[ă] de la Preda Banul Buzescul; și tot o aũ ținut cu bun[ă] pac[e], iar, când aũ fost acum în zile[e] Domnii Meal[e], fiind Gherghe Vor. căzut în robie la Crăm, și vrând fiu-său Ivașco să-l răscumpere de la Tătari, sculatu-se-aũ de aũ vândut toat[ă] partea lor de moșie și cu Rum[ă]niî den Crăceanî, cu scrisoarea tătăne-său lui Gherghe Vor., pre ban[î] gat[a] as. 40.000, precum am văzut Domnia Miega și zăpisul lui de vânzare vlt 7170.

Însă să știe și Rum[ă]niî partea lui Gherghe Vor., care se-aũ împărțit de cătră nepot[u]-său Mateiũ, feci[o]rul lui Pătru Căpit.: anum[e] Stan Bărloag[ă] cu feci[o]rii lui: Iane, Radul, Mușat, Mihil i Florea, i brat eg Stoian, i vnuc eg Novac, și cu feci[o]-rii lor, i Dobrin i brat eg Nedelco, cu fe-

cî[o]rii lor, i Radul cu fiu-său Costea, i Ion i brat eg Stanciul, i snă eg Albul, i Sti-riian i brat eg Vasilie cu feciorii lor, i Mircea i brat eg Dumitraşco, cu feci[o]rii lor, i Leontie, i Nedelco snă Voico cu fe-cî[o]rii lor, i Dobrin cu feci[o]rii lui, i Mircea vnuc Bărloag[ă] i să sni eg, i Dima cu frații lui, Negril[ă] i Costea, cu feci[o]rii lui; i Savul cu feci[o]rii lui, Stan i Muşat, i Radul cu feci[o]rii lui, i Dobre snă Buzii cu feci[o]rii lui; aceştia s'aū venit în partea lui Drăghici V[e]l Peh., precum am văzut Domnia Mea și foiț[a] de împărțeal[ă].

[Șters:] Si iar să hie lui Drăghici V^l Peh. 1 roat[ă] și jum[ă]tate de moar[ă] pajiște în apa Buzăului, în vadul Poenariului, cel de jos, și ocîină Poenărească, stănjăni 60 do..

† Și iar să hie lui Drăghici V^l Peh. ocîină satul Glodeanul ot sud Sac., însă stănjăni 216, preste tot hotarul, verî cât să va aleage; pentru că o aū cumpărat Drăghici V^l Peh. de la Sava și de la frat[e]-său Lupul Vlăsănescul, și de la Vlăsan, feci[o]rul lui Dan ot Gherghiț[ă], derept ban[I] gat[a] 5.400, și cu zapis de vânzare, v^l 7170.

† Și iar ocîină în Glodeanul, ce-s chiamă Oați, însă stănjăni[I] 80, pentru că o aū cum-părat Drăghici V^l Peh., de la Fiera snă Anghel Ar. ot Măcești și de la Nearșul ot Bișoar[ă], za as. 2.000, și cu zapis, v^l 7170.

† Și iar ocîină în Oați, însă stănjăni[I] 70

den partea ce-s chiam[ă] Bălească, de preste tot hotarul, veri-căt să va aleage, pentru că o aũ cumpărat Drăghicî V^l Peh. de la Neacșul brat Costandin Vână ot Bălișoar[ă], za as. 1.750, și cu zăpis; v^l 7170.

† Și iar să hie luî Drăghicî V^l Peh. ocină seliștea Cărlig[u]lui sud Sac., den partea de sus, însă stăn. 80, de preste tot hotarul, veri-căt să va aleage, pentru că o aũ cumpărat de la Radul al luî Drăjan ot Bălișoar[a], za as. 3.200, și cu zăpis; v^l 7170.

† Și iar ocină în Cărligul, den partea de sus, însă stănjăn[î] 60, de preste tot hotarul, veri căt să va aleage, pentru că o aũ cumpărat Drăghicî V^l Peh. de la Dobre Cîoroiu ot Cărligul, za as. 2.400, și cu zăpis; v^l 7170.

† Și iar ocină în Cărligul, den partea de sus, stăn. 20, de preste tot hotarul, veri-căt să va aleage, pentru că o aũ cumpărat Drăghicî V^l Peh. de la Radul fecî[o]rul Vladuluî ot Crăligul, za as. 70, și cu zăpis; v^l 7170.

† Și iar ocină în Cărligul, den partea de sus, sej. 12, de preste tot hotarul, pentru că o aũ cumpărat Drăghicî V^l Peh. de la Mariia fămeaia luî Seodot (*sic*) și de la fiu-său Ion, za as. 480, și cu zăpis, v^l 7170.

[Șters:] Și iar ocină în sat în Bălișoar[ă] ot sud Buz.

Și iar să hie luî Drăghicî Vel Peh. ocină

și Rum[ă]ni în sat în Sărata ot sud Buz., toată partea lui Mihaiu Com. ot Sărata, însă stănj. 475, den câmpu, den pădure, den apă, den dealul cu viil[e], de preste tot hotarul, și Rum[ă]ni pre num[e]: Ion cu feci[o]rii lui, și Lade cu feci[o]rii lui, pentru că i-aū cumpărat Drăghici Vel Peh. de la Stoichița Spăt., feci[o]rul lui Mihaiu Com. ot Sărata, pre ban[i] gat[a] as. 66.250, și cu zapis de vânzare de la măn[a] lui.

† Și iar aū cumpărat [Drăghici V^l Peh. ocină în Băișoar[a] sud Buz., însă sej. 25 din partea gonțească, de preste tot hotarul, de la Șteful den Băișoara, za as. 1.000, și cu zapis; v^l 7170.

† Și iar ocină în Băișoar[a], den partea gonțească, sej. 8, de preste tot hotar[ul], de la Stana fămeaia lui Pătru Post. ot Băișoar[a], za as. 320, și cu zapis; v^l 7170.

Care aciasta nu e-aū făcut carte domnească. Nu aū fost avut nimic.

[Șters:] Si iar aū cumpărat Drăghici Vel Spăt. ocină în Băișoară, însă stănj. 40, de preste tot hotarul, veri-căt sū va alege de la Ianu iuz., feciorul jupăneasi Neagă ot Tătulești ot sud Prah., drept ban[i] gata as. 1.200, care moșie i-aū fostu și lui de zeastre de la socru-său Antonie căp. ot Vaidel, cumpărat de la — ot Băișoară, și am văzut Domnia Mica și zapisul lu Ianu iuz.;

de vânzare și al socru-său Antonie de cumpărătoare, la mâna lui Drăghici Vel Spat.

† Și iar să hie lui Drăghici Vel Peh. ocină în Poenari ot sud Buz., însă stânj. 60, și cu o roat[ă] și jum[ă]tate de moar[ă] pajăște, în vadul Poenarilor cel de jos, de preste tot hotarul, oare-cât să va aleage, pentru că o aū cumpărat Drăghici Peh. de la Lefter cap. ot Vernești; însă moara za ug. 25 și moșia za ug. 22, și cu zapisul v^l 7169.

† Și iar să fie lui Drăghici V^l Peh. 1 roat[ă] de moar[ă] în apa Buzăului, în Poenarii de sus, și cu 30 de sej. za ocină, de preste tot hotarul, veri-cât să va aleag[e]. pentru că acest vad de moar[ă] și cu aciast[ă] moșie fostu-o-aū cumpărat jupan Costandin biv V^l Post. de la Gavrilaşco Spat., feciorul Mărzi. Iar acum o aū dăruit fiu-său lui Drăghici V^l Peh. de bun[ă] voe a dumnealui.

† Și iar să fie lui Drăghici V^l Peh. moșie în sat Zorești, și în Dedulești sud Buz., însă din partea Buzincăi Com. jum[ă]tate, și de în vaduril[e] de moar[ă], iar jum[ă]tate, câtă moșie aū avut Buzinca Com. de moșie și de cumpărătoare, precum scrie și în cartea lui Alexandru-Vod[ă], ver[i]-căt[ă] să va aleage, și cu 6 p^l pogoane de vie în dealul Zoreșt[i]lor; pentru că aciastă moșie și cu mori, cu vii, den Zorești, căt[ă] aū ținut Buzinca Com., cumpăratu-le-aū toate

boiar[i]nul Domnii Meal[er] Drăghicî V^l Peh. împreun[ă] cu cumnat[u]-său Paan[ă] Spat. Filipescul de la jup[ă]neasa Grăjdana a Buzincăi Com., pre banî gata as. 30.000, cu zăpisul ei de vânzare, la mâna amânduror; v^l 7170. Decî să aib[ă] a ținea Drăghicî V^l Peh. dintr'aceste moșii și morî și vii și vadurî de moar[ă], jum[ă]tate, precum scrie mai sus, iar ceaialalt[ă] jum[ă]tate, să o ție fecî[o]rii lui Paan[ă] Spăt.

† Și iar aū cumpărat Drăghicî V^l Peh. 1 roat[ă] de moar[ă] pajiște în apa Buzăului, în hotar Creț[u]eștilor, însă den partea brăgească. și cu loc cât vor sta cară[le] împrejurul morilor, de la Sima neguțtorul ot Crețești, drept as. 7.100, și cu zăpis, v^l 7169.

† Și iar aū cumpărat Drăghicî Vel Peh. tot într'acest vad al Crețueștilor o cedvârtie de roat[ă] de moar[ă], cu loc cât vor sta carăle, de la pop[a] Arion ot Puțentei și de la Neaga preuteasa popei Dincăi și de la fiu-său Gherghe, za as. 550, cu zăpis, v^l 7169.

† Și iar aū cumpărat Drăghicî Peh. tot într'acest vad al Crețueștilor o jum[ă]tat[e] de roat[ă] și o cedvârtie și cu ocină în Crețești, sej. 25, de preste tot hotarul, de la Simion și de la Drag[o]mir sni Stoican ot Căp[ă]țineăști, za as. 2.500 și cu zăpis, v^l 7169.

† Și iar aū cumpărat Drăghicî Peh. iar într'acest vad a Crețueștilor o roat[ă] de

moar[ă], și o cedvărtie, și cu 10 stănjăn[î] de moșie din parte[a] brăgească, și iar cu 6 sej. den partea lu Crăiț, de preste tot hotarul, de la Vasilita și de la fiu-său Mihaiu și de la nepot[u]-său Ianiu și de la soru-sa Ana, fata lui Brag din Cloceț, za as. 2.300, cu zapis; v^l 7168.

† Și iar aũ cumpărat Drăghici Peh. ocină în sat Crețuești, însă sej. 4 de preste tot hotarul de la Vasilie snă Popei Giurgiu, za as. 160, cu zapis, v^l 7169.

† Și iar aũ cumpărat Drăghici Peh. 1 roat[ă] de moar[ă] la Mălureanî, în apa Buzăului, și cu loc cât vor sta car[e]le împrejur, de la Crăiț și de l[a] Radul, ot Neagul, ot Mălinî, sni Stanciului ot Focșenei, za as. 2.400, cu zapis, v^l 7171.

† Și iar aũ cumpărat Drăghici Peh. ocină în Tătulești, alătura cu Barbul și cu Dumitru Bărdan, însă stăn. 12, cum mergu și alte moșii, den vârhu câmpului păn în matca cea veache a Buzăului, și cu vad de moar[ă] ce-s va veni pre acești sej., ce scriu mai sus, za as. 960, cu zapis, v^l 7171.

† Și iar aũ cumpărat Drăghici Peh. ocină în Tă[tu]lești, însă sej. 20, cum mergu și alte moșii, den vârhu câmpului păn în matca Buzăului cea veache, și cu vad de moar[ă]. cât să va veni pre acești sej., însă vadul unde aũ vândut și Dumitru Bărdană, ot Barbul de Focșenei, za as. 1.300, cu zapis, v^l 7171.

Nu se-aũ scris.

† Și iar aũ cumpărat Drăghici Vel Spat. ocină însat în Puțintei pre apa Buzăului, însă stănjăni 80, de preste tot hotar[ul], de la jup[ă]neasa Dumitra a Simeî cuptu, și de la feciorii ei, anum[e] Sima i Ianiu, za as. 60, cu zapisul lor.

† Și iar să fie lui Drăghici Vel Peh. ocină în sat în Obidiți ot sud Slam Rimnic, însă din partea vâlcănească sej. 600, și cu toate funduril[e] moșilor, care sânt despre Măciucești, și cu 2 roate de moar[ă] în apa Râmnicului, și cu 12 pogoane de vie în dealul Jădeanilor; și iar moșie acol[o], sej. 100, care aũ fost cumpărat Ianio cap. de la feci[o]rul lu Mușat ot Obidiț; și iar ocină acol[o] sej. 100, car[e] aũ fost cumpăraț iar de Ianiu capt. de la Stoian vnuc Cîopleg ot Frăsinet.

Și iar acol[o] sej. 65, care aũ fost cumpăraț iar de Ianiu căpt. de la Udrea feci[o]rul Creț[u]lui, den câmpu, den ap[ă], de preste tot hotarul, veri-căt să va aleage, pentru că aũ cumpărat Drăghici Peh. acias-tă moșie de Obidiț, și mori, și vii de la jup[ă]neasa Grăjdana, carea aũ fost a lui Ianiu cap. ot Băbeanî ot sud Vlăci., și de la fiu-său Dumitrașco, drept bani gata as. 52.400, și cu zapis, vlt. 7171.

† Pocîtennom bolearin gvsdmi Drăghici Vel Spăt. i să sni eg, eliț bogü daroval, ca să-i

hie lui un codru de loc pre apa Colintinii, unde s'aũ făcut un hălășteu și mori, însă den vadul lui Plăcintă în jos pân în moșia arhimandritului, și la deal pân în hotarul orașului Buc[u]rești, în lung și în lat, vericăt să va aleage, pentru că acest [loc] l-aũ cumpărat Drăghici Vel Spat. de la Colțea Cliuci., ot Doicești ot Ialm., za ug. 20, și cu zapis[ul] lui de vânzare, care loc l-aũ fost cumpărat și el de la pop[a] Vladul ot Buc[u]rești și de la rudele lui.

Sud Prah.

Siiu povelenie gvsdmi. Cinstitului boiari-nului Domnii Meal[e] pan Drăghici Cantacozinò Vel Peh. și cu feci[o]rii lui, căț Dumnezeu i va da, ocină în satul Măgureanii de pre apa Praoviții, ot sud Prah., însă toat[ă] partea lui Gherghe Spat., feci[o]rul Lupului băiv Vl Log. și a jup[ă]neasi i lui Neacși, den câmpu, den pădure, den ap[ă], den șezutul satului, cu toate dealnițel[e] boerești, și câte aũ fost pre seaama Rum[ă]nilor, și cu pometuri, cu toate livezil[e], și lazuril[e], și cu toate viil[e] boerești, și cu vin[ă]riciul den deal, și cu vaduri de moar[ă] în apa Praovei; și iar să fie lui în deal la Măgureanii moșie și vii alease de cătră alalt megiaș [sus: fie opos și de cătră] în hotarul de jos, de cătră Prahoviț[a], pren garduril[e] viilor în sus, pân în vranita Catancai, deci de acol[o] pre vale în sus pân în

viiia Catancăi de acol[o] pân în vrăfu, deci pogoar[ă] la Roșioara, pân în garduril[e] viilor, și cu tot venitul de preste tot hotarul, oare-cât să va aleage, toat[ă] partea lui Gherghe Spat. și a jup[ă]neasiî lui Neacșii, cât au avut ei de moșie și de cumpăr[ă]toare, precum scriu cărțil[e] domnești ceale bătrâne, pentru că aciast[e] ce scrie mai sus moșie și vii din Măgureanî fost-au ale lui Gherghie Log. și ale jup[ă]nesiî lui Neacșii de moșie și de cumpăr[ă]toare încă mai de nainte vreme, den zilel[e] altor bătrânî Domnî, și tot le-au ținut cu bun[ă] pac[e], iar după ce s'au întâmplat de la D[um]n[e]zeu de s'au pristăvit Gherghe Log. și rămăind aceaste moșii pre seaam[a] jup[ă]neasiî lui Neacșii, precum au fost și lăsat săngur Gherghe Log. la moartea lui, deci, ajungându-o vreme de bătrâneăț[e] și de slăbiciune și neavând coconî de trupul ei, au cugetat cătră Dumnezeu și au închinat aceaste moșii toate la Sfântul Mormânt al Domnului Nostru Isus Hristos de la cetatea Ier[us]alimului și au făcut și zăpis de la mâna ei la mâna părintelui Paisie Patriarhul, întărit cu mare blestem, ca-s fie de pomēan[ă] lor și părinților lor în veacî. Și tot o au ținut sf[ă]nta epatrierșie cu bun[ă] pac[e], iar după[ă] aceaia, când au fost cursul anilor de la Adam 7168, iar cinstitul și prea sfîntitul părintel[e] Paisie patriarhul, în-

preun[ă] cu tot săborul al sfântului Ier[u]-s[a]lim, văzând că n'are sf[ă]n[ț]a epatriarșie nici un folos de aciast[ă] moșie de la Măg[u]rean[1] și, den cătu-și fusese venitul ei, nu mai adăogea, ce-s mai scădea și rămănea aceste moșii pustii; deci, știind Sfin[ț]ia Lui părintel[e] patriiarhul cum că iaste casă jup[ă]nului Constandin băiv V¹ Post., tatăl lui Drăghici Vel Peh., într'acea parte de loc și fiind împrejurul acestui sat Măg[u]rearel[e] încunjurat de moșii[e] lor, îndemnată Sf[i]n[ț]ia Lui pre Costandin Post. ca-s zică fiu-său lui Drăghici Peh., ca să fac[ă] tocmeal[ă] și schimbu cu sf[ă]n[ț]a patriarșie, să-i dea alte moșii, dentr'alt[ă] parte, și el să ție aceste moșii den Măg[u]rean[1], încă puindu-s[ă] ei și pre[ț] derept ug. 200, precum am văzut Domnia Mea sângur cartea părintelui Paisie patriiarhul, carea a[ă] fost trimis la Costandin Post., scrise precum iaste mai sus zis. Deci boiarinul Domniei Meal[e] Drăghici Peh. de 'ndemnul al [Preo-sf]i[n]ții Sal[e] părintelui patriiarhului nu s'a[ă] ap[ă]rat, ce a[ă] făcut tocmeal[ă] și... cu Sfin[ț]ia Lui și cu tot săborul, de a[ă] dat sf[i]n[ț]ei patriarșii satu Călinești de pre Moștiște ot sud. Elh., tot satul, cu tot hotarul și cu hăleșteaele, și cu tot venitul, ver[ă]-căt se va aleage, care sat a[ă] fost și lui de cum-p[ă]r[ă]toar[e] de la Dumitrașco snă Ghiormei Banul, za ug. 200, iar Sf[i]n[ț]ia Sa p[ă]rin-

tel[e] Patriiarhul încă aŭ dat lui Drăghici Vl Peh. aceste moși den Măg[u]reanI, cu tot venitul ei, cum scrie mai sus, să fie moșie pentru moșie. Și aŭ făcut aciast[ă] tocmeal[ă] și schimbu de bun[ă] voe a lor, ca să-ș ție fieș[te]-care a sa moșie cu bun[ă] pac[e], precum am văzut Domnia Mea și 2 zapise ale părintelui patriiarhului de schimbu, unul grecescu, actul rum[ă]nescu, la mâna lui Drăghici Peh., întărite cu mar[e] blestem și afurisanie; așjderea am văzut Domnia Mea și zapisul lui Drăghici Peh., la sf[ă]lta patrierșie, de schimbu, precum scrie mai sus. Derept aceaia și Domnia Mea încă... am dat [pe marg.: † Și toate cărțil[e] ceal[e] bătrâne, câte aŭ fost ale aceștii casă].

Păn aici să hie 1 carte.

† Siio povealeniiu gvsdmi boiar[i]nului Domnii Meal[e] Drăghici Vl Peh. i să sn[o]vi ih, elișij bogŭ dast, ca să-l fie ocină in sat în MăgureanI, însă din Măgura Coc[o]răștilor, den. margine în sus, păn la Chiiae, cât aŭ ținut Dușca și soru-sa Neacșu, ver-i-căt să va aleage, pentru că o aŭ cumpărat de la Ivan din Mag[u]reanI za as. 2.000, și cu zapis de vânzar[e]; vl 7269.

† Și iar aŭ cumpărat Drăghici Peh. 1 laz de fân în gura Sării, care iaste alătura cu lazul boirescu și cu moșia ce aŭ cumpărat de la Ivan; în lungu iaste den apa Prăhovișii păn în pădure, și cu tot pometul, cât să va

afla pe acel laz, de la Mihil și de la fiu-său Boica za as. 1.000, și cu zăpis, v^l 7171.

† Și iar aū cumpărat Drăghicî Peh. 1 poian[ă] de fân în fața Sărăi lângă Miroslav[a], de la Leca Postelnicel ot Măgureanî, za as. 800, și cu zăpis; v^l 7.169.

† Și iar aū cumpărat Drăghicî Peh. 1 rumăn în Măg[u]reanî, anum[e] Stoica Buhoiū cu toț fecî[o]rii lui, anum[e] Barbul i Stoian i Necula, pentru că s'aū vândut ei... rum[ă]nî za as. 4.800, cu zăpisul lor.

Și iar aū cumpărat Drăghicî Peh. rum[ă]nî în Măg[u]reanî, anum[e] Manea cu fecî[o]rii lui, anum[e] Vladul i Stan i Oancia i Mar-darie, Stoica, pentru că s'aū vândut ei singurî rum[ă]nî, cu toț fecî[o]rii lor, pre banî gata as. 8.400, cu zăpisul lor; v^l 7169.

Și iar aū cumpărat Drăghicî Peh. neșt[e] rum[ă]nî, anum[e] Radul cu frat[e]-său Dumitrașco, fecî[o]rii lui Gorgan, și cu fecî[o]rii lor, pentru că i-aū cumpărat de la Vasil[e] fecî[o]rul lui Star Vasil[e] ot Căl[i]nești, za as. 4.000, cîⁿ ug. 20, cu zăpisul lui.

† Și iar aū cumpărat de la popa Oprea călug[ă]rul snă pop Drăgau ot Măg[u]reanî, 1 părțicea de ocîⁿă ce se chiiam[ă] Iaz, dealnița Șeabeiceștilor, și cu 1 pământ de în jos de Miclăuș și alt pământ pre malul luncii drept gorganul Pițurea, i za as. 1000; cu zăpis.

† Și iar aū cumpărat de la Ivașco ot Vlă-deanî și de la frate-său Costandin, și de la

soră-sa Florica, feciorii lui Costandin, 1 vie în dealul Măgureanilor, care iaste în poalil[e] viii lui Drăghici Spat., și cu 1 laz ce iaste tot acol[o], za as. 1000, cu zapis.

† Să-m mai va (?) aceal... coale mici.

Siiu povealenie gvsdmi bolearin gvsdmi pan Drăghici Vl Peh. și cu feci[o]rii lui, căț Dumnezeu i va da, ca să-î fie satul Valea Lungă de pre Cricov ot sud. Prah., tot satul și cu toț rum[ă]niî, și cu tot venitul, den câmpu, den pădur[e], den ap[ă], cu vad[u]ri de moar[ă], de preste tot hotarul, den hotar pân în hotar, verî-căt să va aleage, pre seamne și pre hotar[ă]le ceale bătrâne; însă rum[ă]niî anum[e]: Stoica Părcălabul cu toț feci[o]rii lui, Radul brat Stoicăi Păr., Crăciun al Goiî, Neagoe brat Crăciun, Bratul brat Crăciun i tar (*sic*) Barbu cu frațiî lui Lep[ă]dat i Stănil[ă] i Dragomir, sni Mircii cel Bătrân, și cu toț feci[o]rii lor; i Stan al Moldoveanului i Oprea brat Stan; i Radul Tărăț brat Stan, i Crăciun al lui Șarban, i Vladul brat Crăciun, i Crăciun săracul, i Stoica brat Crăciun, i Mircișorul, cu feci[o]rii lui, Simion i Crăciun, i Drăgoi snă Bratul, i Radul brat Drăgoiū, i Vasilie al lui Drag[o]mir, i Romcia cel Negru, i Vlad Burchi, i Băjan snă ...ciî Părcălab, i Vladul al lu Crăciun cu frațiî lui, anum[e] Radul i Șarban, i S[t]ănil[ă], i Man Mircea, și cu toți feciorii lor, i Crăciun Firicel să sni eg Șar-

ban i Vladul brat Crăciun, i Oprea al Stoichișii cu frații lui anum[e] Șărbu i Crăciun i Stoica, i Radul săs vsi sni ih, i Mardarie al lui Sărboteaiū, și alt Mardarie, săracul, i Stan vnuc Crăciun săracul, Bratul nepotul lui Reapede, Oprea feci[o]rul lui Reapede, biv Părcălab, Goia brat Oprea i Drag[o]mir Burchi, brat Vladul lu Burche, și cu toț feci[o]rii lor și toat[ă] seminția lor, căț să vor ridi[ca] dintr'ânșii, și cu alalt rum[ă]ni, căț să vor afla că sănt de moșie dintr'acest sat. Pentru că acest ce scrie mai sus sat și cu rum[ă]ni den Valea-Lungă fost-aū ai lui Stroe Cliuci. ot Stăncesti, feci[o]rul lui Antonie Sluj. și al jup[ă]nesii lui Maria, de moșie, căștigaț de părinții lui încă mai de nainte vream[e] și tot i-aū ținut cu bun[ă] pac[e].

Iar dup[ă] aceia, când aū fost acum în zilel[e] Domnii Meal[e], iar Stroe Cliuci. s'aū sculat de aū vândut acest sat Valea-Lung[ă] cu toți rum[ă]ni și cu tot hotarul boier[i]nului Domnii Meal[e] Drăghici Vl Peh., pre banī gata, as. 140.000, cīn ug. 700; și am văzut Domnia Mea și zapisul lui de vânzare, vl 7170.

Și iar să fie lui Drăgh[icī] Vl Peh. ocīnă și rum[ă]ni în Valea-Lungă și în Șărbănești și în Bezdead și în Măgureanī, însă toat[ă] partea jup[ă]nesii llinii și a fiu-săū lui Iordache Vor. ot Cozlean[ī], și seamnel[e]

hotar[e]lor de cătră Șărbănești și de cătră Bezdead să-s știe: din Valea Bisearicilor, pre Cricov în sus, până în Valea Cosiții, și pre vale în sus pân în curtea Ancăi, pân în obârșia Văii-Reale, pre Valea Rea în jos pân în hotarul Glodeanilor, pre Piscul lui Voico în sus, pân în biserică; și Rum[ă]-niî pre nun[e]: Romcîa cu feci[o]rii lui și cu frații lui, anum[e] Tudor i Voislav; Radul, cu toț feci[o]rii lor, i Lefter, i Romcîa feci[o]rii Chirului, i să sni ih, i Stan, i Vladul, i Mardarie, feci[o]rii lui Țig[ă]naș, și cu toț feci[o]rii lor. Pentru că aciastă moșie și rum[ă]ni ce scrie mai sus, cumpăratu-o-aŭ Drăghicî Peh. de la nepoții lui, Iordache Vor. ot Cozleanî, anum[e] Iordache i Mihaî, pre bani gata, as. 86.000, cîn ug. 160; și am văzut Domnia Mea și zăpisul lor de vânzare, vl 7170.

Și iar aŭ cumpărat Drăghicî Peh. rum[ă]niî în Valea-Lung[ă], anum[e] Neagoe cu feci[o]rii lui, i Martin brat Neagoe, cu feci[o]rii lui, și iar moșie și rum[ă]ni în Bordean[î] i Scorțeanî, anum[e] Stan, i Cărstea, i Șteful, i Ghinea feci[o]rii lui Stan Dămbeanul, și cu toat[ă] dealnița lor; pentru că aceșt[î] ce scriu mai sus Rum[ă]niîdin Valea-Lungă și den Bordeanî cumpăratu-i-aŭ Drăghicî Pah. de la jup[ă]neasa Mariia a lui Paan[ă] Paripa ot Stănțești și

de la fie-sa Ana, pre ban[1] gat[a], as. 15.400, cⁿ ug. 77, cu zapis ei; v^l 7171.

Păn aici să-s fac[ă] o carte.

† Și iar să hie boiarenului Domnii Meal[e] Drăghicî Vel Peh. ocină și rum[ă]nî în sat în Florești și Voivodești de pre apa Prahovii, însă toat[ă] plasa Vladului Peh. Rudeanul, din câmpu, din pădure, din ap[ă], cu vadurî de moar[ă], de preste tot hotarul, veri-căt se va aleage, și rum[ă]nîi anum[e], Neanciul cu feci[o]rii lui i Lăp[ă]dat brat Neanciul, i Goia snă Lăp[ă]dat, i Moldoveanul cu nepot[u]-său anum[e] ... i Goe nepotul lu Gănscă și doi feciori i... Iosiî anum[e] ... i Stan ... ratul, cu veriî lui anum[e] Moș i Mitrea. i Florea, în locul Lucăi, Avram i Balea i Radul, feci[o]rii lui Drăgan, și cu toț feci[o]rii lui, și cu toat[ă] seminția lor, ce-s va trage dintr'ânșii, și alți rum[ă]nî căț să vor mai afla de moșie dentru aciast[ă] plas[ă]. Pentru că aciast[ă] moșie și rum[ă]nî ce scriu mai sus, cumpăratu-i-au Drăghicî Peh. de la Vladul Peh. Rudeanul drept banî gat[a] as. 100.000, cⁿ eg. 500, și cu zapisul lui de vânzare; v^l 7169.

† Și iar să fie lui Drăghicî Peh. ocină și rum[ă]nî, în Florești și în Voivodești, însă toat[ă] plasa jup[ă]neasei Ilinei, carea iaste jup[ă]neas[ă] Radului Spat. Rudeanul ot Curtișoar[ă], nepoat[a] lui Calot[ă] căpitanul ot Coc[o]răști, din câmpu, din pădure,

din ap[ă], cu moar[ă] gat[a], de preste tot hotarul, verî-căt să va aleage, și rum[ă]nî anum[e] Văsiî cu frațiî lui, anum[e].Gorghin i Stan i Stoica snă Gorghei Călug[ă]rul, i Drăgan cu frațiî lui Stoica i Frătil[ă] i Goia, i Cădea snă Lăp[ă]dat, i Roman brat Căndiî, i Lăp[ă]dat i Stan i Bratul, fecî[o]riî Căndiî, i Stan Păc[u]rariul, i Radul cu fecî[o]riî lui anum[e] Bratul i Danciul i Radul i Stan i Neașul nepotul Radului, i Irimiia cu fecî[o]riî lui Florea i Radul, i Oana i Stan snă Căndiî Murari, și cu to fecî[o]riî lor, și cu toat[ă] seminția lor, căt să vor trage dentr'ânșî, și cu alalt rum[ă]nî, căt să vor trage dentr'această plas[ă]. pentru că aciast[a] ce scrie mai sus moșie și rum[ă]nî fost-aū a jup[ă]neasiî Iliniî nepoata lui Calot[ă] capt., și tot i-aū ținut cu pac[e]. Iar, dupre ce o aū adus Dumnezeū de se-aū căsătorit dup[ă] Radul Spat. fecî[o]rul Chircăi biv V^l Ban ot Curtișoar[a], fiind lor acest sat preste măn[ă], și neavând nici un folos despre dănsul, decî știund pre Drăghicî Peh. că are și el într'acest sat în Floreșt[î] și în Voivodeștî ocină și rum[ă]nî..., dănșîî împreună puse-aū de l-aū intrăbat să va vrea să ia aciast[ă] plas[ă] a lor de acol[o], să le dea alt[ă] moșie, unde le va fi mai îndemăn[ă] și mai de folos. Decî Drăghicî Peh., nesuferind să încapă alțiî, făcut-aū la mijlocul lor tocmeal[ă] și

schimbu, de i-aũ dat Radul Spat. și jup[ă]-neasa lui Iliana toat[ă] partea lor de Floreșt[î] și den Voivodeșt[î] și cu rum[ă]ni, și cu mori gata în Prahova, și cu tot venitul; iar Drăghici Peh. încă aũ dat lor o jum[ă]-tate de sat, din Părvuleșt[î] ot sud Dăm., și din ceialalt[ă] jum[ă]tate a șasa parte cu toț rum[ă]ni cãț vor fi, și cu mori gata în apa Dâmboviții, și cu tot venitul vericăt să va aleage, care sat și rum[ă]ni aũ fost ai lui Drăghici Peh. de cumpăr[ă]toare de la Chirca Banul Rudeanul ot Curtișoar[ă]; și așa se-aũ tocmit și aũ schimbat de bun[ă] voe a lor ca-s fie moșie pentru moșie, și rum[ă]ni pentru rum[ă]ni, precum am văzut Domnia Mea și zapisel[e] lor de tocmeal[ă], v^l 7171.

Originalul în Colecția d-lui G. Gr. Cantacuzino.

XVII.

Eũ Elena, carea am fost jupăneasă răposatului Costandin Cantacuzino biv Vel Postelnic, fata răposatului Io Șerban-Vodă, nepoată jupănesei Marii, strănepoata jupănesei Ancăi ot Coian, așijderea și despre maica mea, răposata Doamna Elena, nepoată lui Udriște Vistiier, strănepoată lui Drăghici Dvornic ot Mărginen, adeverez cu acest catastih al mieũ, cum am ales și am dat fiu-mieũ lui Costandin, parte din toate

satele si moșiile mele câte am avut de moșie de la moșii și de la strămoșii miei, și câte am avut de cumpărătoare denpreună și cu soțul meu mai sus numitul, să aibă a le ținea el singur și să le oblăduiască coconii și nepoții cu bună pace, precum i-aū venit sortiil la împărțeală cu alți frați; care s'a făcut innaintea mia și cu voia mea, precum mai nainte toate sânt scrise pre nume. Și pentru mai adeverita credință, întărit-am și cu a mea pecete, și fieșterecarele den coconii miei cu ale lor mâini numele lor aū iscălit. Și eū bătrână slugă a dumnealor, Stoica Ludescul Logofăt, am scris cu porunca a bunei stăpâne, dumneaei Elena, stara postelniceasa, în satul dumneaei ot Gormăgeanii Prahova. Mșta Septemvrie 18 dnăi, vălt. 7176.

Satele și moșiile ot sud. Prahova: Ot Filipești pol selo, ot Gormăgeani ot vad Prahova pol selo, ot dol-Mărgineani pol selo. Moșie la Călinești stănjăni 48. Moșie la Băltați, hotărătă și impietrită.

Aceastea toate să aibă a le ținea 4 frați: Costandin, Mihaiu. Mateiu, Iordache; însă moșiia să le fie de obște, să-și facă case fieșterecarele unde-i va plăcea, iar pimnița, cu casele, cu grădina, ot Prahova, să fie numai ale lui Iordache, căci este pârslu. La câmp, de vor vrea să-ș are, aū să-ș cosească, să împartă cu funea, la pădure să fie neosebiți, iar hotar să nu fie, ce toți, ocolu, să

ție, și câmp, și pădure, și deal, și pretutindenea, precum au ținut și cei bătrâni, încă den descălecata satelor până acum. Așijderea și pentru vitele ce să află pre aceste hotară de la noi gata. La Bălțați viile toate, la Călinești viile toate, la Filipești viile toate, la dol-Mărginenii viile toate.

Acestea toate să aibă a le ținea numai acești 4 frați, ce sînt mai sus scriși, fiește-carele a lui vie, precum i să va veni parte la împărțeală; iară carele va mai pofti să-ș mai facă vie, să fie volnic să-și facă, însă cu voia tuturor fraților, pre cât îi va veni funea, iar mai mult să nu să întinză, precum iaste obiceiul dreptății. Iar pentru rându rumănilor, împărțindu-să denaintea noastră, ce s'au ales plasa fiu-mieū Costandin, iată aici mai jos pre nume s'au scris :

Ot gor. Mărgineanî, rumăni: Cost.

Comarnicul pol selo să să împarță cu frate-săū Mihaiū în doao; însă partea lui Costandin rumăniî, anume :

Stoian snă Mușului al Huei cu un fecior. anume Neagoe;

Drăgan, brat Stoian, cu un fecior anume Costandin și cu un frate mai mic anume Părvul;

Stan Bărlă al Goraiciî, cu doi feciori mai mici, anume Bucur, Ion;

Stan pac snă Bărlă cu un fecior anume Ion;

Dragomir pac snă Bărlă, cu un fecior anume Costea;

Toader snă Stan al Goraicîi, cu doi feciori, anume Stan și Ion, și cu un nepot, anume Mihaî snă Stan ;

Doi feciori ai Radului Drămbinoiul, anume Udriște i Neagul :

Oprea snă Stan bivolar cu 3 feciori : Drăgoiū, Vasilie i Radul ;

Stanciul pac snă Stanciul bivolar, cu un fecior anume Radul ;

Radul snă Baicosii, doi sni : Udriște i Stan și cu un nepot anume Stan ;

Radul Săcuiul cu un nepot anume Tudosie ;

Mătea snă Stan Chitău cu 6 feciori : Manea, Oprea, Mătea, Mușul i Bucur i Agapie ;

Petru snă Marin Bășul, cu doi feciori anume : Bărlea i Tudor ;

Stanciul sin Stau bivolar, cu doi feciori anume : Manea i Ion ;

Radu Covaci snă Ciusea, cu doi feciori anume : Vladul i Dumitru ;

Stoian snă Faici cu 2 feciori anume : Bucur i Ion ;

Dobre al Foiî cu 5 feciori anume : Ion i Foia, Dobre, Drăgan, Marin ;

Ion snă Ursul al Stăngăi cu 2 feciori : Ion Vladul, cu un nepot : Ion snă Stan ;

Drăgoiū snă Mihilă Chițul, cu doi feciori, anume : Nan i Manea ;

Stan al Posii, cu doi feciori, anume : Marin i Stoian ;

Stan al Bordii cu 3 feciori, anume: Stan, Bucur i Crăciun;

Ion snă Baico cu 3 feciori, anume: [Stan], Drăgan, Oprea, Radu;

Oprea snă Tăbeii, cu doi feciori, anume: Stanciul i Stoica;

Manea al Loliu sin Tăvăl al Văt[ă]șălului, cu doi feciori; Ion i Stan, și cu un nepot, anume Ion snă Bucur;

Manea snă Ion al Drămbicoiului;

† Mihail snă Vasiu cu 2 feciori, anume: Stoian, i Mihail și cu un frate, anume Marin;

Radul snă Văndelac cu un frate, anume: Marin;

2 feciori ai Stoicăi Cimpoitoriul, anume: Bucur i Dragomir;

Stan sin Mușhertescul;

3 feciori ai Badei snă Ion Chitău, anume Manea, i Voico, i Capotă;

Vlad snă Stan Chitău, cu doi feciori anume Vlad, i Badea;

Măntea sin Ion Chitău, cu 1 fecior: Radul;

Oprea sin Ursoae cu un frate, anume: Căzan;

Mihnea al lui Burbescă, nepot Mendrii, cu 2 feciori: Manea i Stan;

Stan sin Udriște Ciohanu, Șerban snă Udriște, Gorgan al Opiri, Orcănescul cu 2 feciori, anume: Radul i Dumitru;

Bucur al lui Țăuș cu 4 feciori: Vlad, Mihail, Balea i Ion;

Tudor sin Bădoiul, cu doi feciori: Gherghe i Balea;

Ursul al Domiroaei;

Dăncilă sin Mușertescul, cu un fecior, anume Ion;

Mihăilă sin Mihilă al Goraicii cu un fecior, Radul;

Radul al lui Orcan, cu un fecior, Radul;

Dobre iar al lui Orcan cu un fecior, Necula;

Stan iar al lui Orcan, slugă la Șarban iaste;

Stanciul sin Mihil Chițul, cu un fecior, Petru;

Rumăni fugiți ot tam.

Dumitru snă Stroe Ciohanu, cu 3 feciori, Stan, Foia, Vlad.

Gligore snă Ion al lui Cătău, cu un fecior: Radul.

Stan Bedoicul cu 3 feciori: Mihil i Danciul i Tudorache. Acesta iaste de mijloc, neîmpărțit.

Aici semne de rândul stănilor și de șăsul Prahovei.

Stănila câte să vor afla pre munți, aū fie pre hotarul Secăriei, aū pre hotarul Comarnicului, aū pre hotarul Breazii.

Și poenele cu fânețele, câte se vor afla pe șăsul Prahovei, den toate ținem noi jumătate; de pre această jumătate să fie toți frații: Drăghici, Șerban, Matei, Costandin,

Mihaiu, Iordache, veri ce ar fi venitul lor :
mult, puțin, să fie al tuturor dinpreună.

Rumăniî noștriî den satul Pitrosița ot sud.
Ialom. și cu toate părțile de moșie, câte
aū acolo, să ție numai fiiū-mieū Costandin
singur, iar alți frați să nu aibă treabă. Însă
și rumăniî să-î știe anume: Radul Țeapă
cu 6 feciori, anume: Pandazi, brat Radul
Țeapă, cu 3 feciori, anume—; Naan al Fierăi
cu fecioriî lui.

Coianiî ot sud. Vlașca, tot satul cu toți
rumăniî, cu casile, cu pimnița de pîiatră,
cu morile din apa Argeșului, dintr'amândoao
malurile, să le ție toate 3 frați: Drăghicî,
Costandin, Iordache. Însă din rumăniî ce
s'aū căzut în partea lui Costandin scriū aici
mai jos pre nume :

Oprea sin Vișan, cu un fecior Dobre, și
cu un copil al lui Fiera, și cu 2 nepoți:
Dobre i Oprea ;

Drăgan brat Nan, meșterul, cu 2 feciori:
Fiera i Radul: acè este ot Vladomirești, iar
eū am zis de i-aū pus aici ;

Stoian, pac brat Nan, cu 3 feciori: Stoian
Stoica, Limber: acesta iar iaste ca cel
din sus.

Rusiî sin Oprea Cocălnea, cu un fecior
Oprea și un frate Vișan.

Maria sin Sintion, nepot lui Rusiî, și cu un
fecior anume - - .

Stan sin Neagul Chelar cu un fecior:
Șarban;

Nan meșterul Radul sin Baciü; acești
doi sânt la mijloc, neîmpărțiți.

4 feciori ai Mănicii: Ștefan, Dobrotă,
Șarbu i Radul; aceștia șad la Iaș în Mol-
dova, la Andoca Zlătar.

Sânt neîmpărțiți la mijloc:

Coman sin Stan Zagara.

Radovanul, tot satul sud Elhov.

Căscioarele ot Căluui, sud Elhov.

Aceste sate să le ție trei frați. Însă mo-
șiile cu toate hotarăle lor, și cu toate viele
boerești, și cu tot venitul ce va fi, mult pu-
țin, să fie pre acești 3 frați: Drăghici. Cos-
tandin, Iordache. Iar împărțeaia rumânilor
ce s'au ales plasa lui Costandin să semnă
aici mai jos pre nume:

Nedelcu băiv diacon ot Căscioare, cu 3
feciori: Teodor și Mihul i Ioan;

Bran snă Radul Călugărul ot Rodvan,
cu 2 feciori: Cernica, Drăgoi ot tam;

Turcul cu un fecior anume Crăstea și cu
un nepot, Vlad sin Crăstii;

Bran snă Dobre al Călciiului ot Radova-
nul cu 2 feciori anume: Chixar i Dobre,
și cu 1 frate anume Voico;

Radul snă Șerban al lui Dobre, cu 2 fe-
ciori: Teodor i — ot Radovanul;

Stoica pac snă Șarban ot tam, cu un fe-

cîor Toma și cu 2 frați mai mici: Nedelco
i Voico;

Manea Temoiu ot Rădovan, cu 1 fecior
anume Manea, cu un copil al lui anume
Sinmedriul;

Chițan sin Cernicăi ot Rădovan cu 1 fe-
cior: Drăguleț, și cu 2 frați, anume Stan-
ciul i Albul;

Neacșu snă Stoian Răspopul ot Cășcioare;

Opriș snă Opriș ot Rădovanul, cu 2 fe-
ciorî: Radul i —;

Dragomir snă Berii, cu 3 feciorî, anume:
Ion, Filip, Bărat;

Radul Hatmanul ot Cășcioare cu 2 feciorî:
Dragomir, Balea;

Paraschiva sin Radu Hatmanul, ot tam,
cu 1 fecior anume: Stoica;

Chițan, fratele Cernicăi, cu 1 fecior Căr-
stea ot Rădovanul;

Rumăniî fugiți de la aceste sate:

Dobre snă Oprișan Rădovan, cu 1 fecior
anume iar Dobre;

Badiul snă Stoian Răspopul ot Cășcioare;
Neagoie sin Radului al lui Dobre ot Ra-
dovan;

Staicul Bez sin Tudor Moldoveanul ot tam.;
Agapie ot Cășcioare.

Și, iar neajungându-să cîsla rumănilor,
datu-i-am din Izvoară 4 suflete de rumăniî,
ca să fie întocmai cu ceilalți frați.

Vlaciul snă Manii, nepot Radului Popei,
cu 1 fecior, anume Stan ot Izvoare;

Pădure, fratele Vlaciului, cu 1 fecior,
anume Micul;

Însă și pământul de la satul Izvoarele să
aibă a ținea tot acești 3 frați obște, cu 100
rumăni de la aceste 3 sate, [ce] sânt alese
și sânt plăsuite ca să ție fieștecarele cum sânt
scriș la catastihul lui, iar pământul să-l ție
toți împreună, neosăbit, cum s'aũ ținut și
mai nainte.

Prundul ot sud Vlașca, tot satul cu toți
rumăni, cu toate bălțile, cu toate viile
boerești, cu vinăriciul rumănesc, cu tot ve-
nitul, despre tot hotariul, să-l ție 4 frați:
Drăghici, Costandin, Mihaï, Iordache. Însă
din rumăni ce s'aũ ales parte lui Costan-
din, să-ı știe aici pre nume:

Neagoe Mănzală cu 5 feciori, și anume:
Crăstea, Smilea, Dragomir, Stoica, Costan-
din, și cu un nepot anume Stroe;

Măican sin Dobroș, cu 3 feciori: Costan-
din, Goia, Mihnia;

Mihul Mustea sin Marciul, cu un fecior Stan;

Stan sin Văsiu, nepot Albului, cu un fe-
cior anume Ivan;

Vladul Curteanul sin Tetiul;

Bălotă sin Voinii, cu 2 feciori, anume:
Petre i Drăgan;

Zlat pac sin Voinii, cu 2 feciori, anume:
Nedelco i —;

Neagoe al lui Bobesei, cu fecior Stan, cu un copil al lui Stoica, și cu un nepot, Radu fecioru lui Sin-Jorzu;

Băra, nepot lui Tănase al Paraschivii;

Voinea Boncea cu 1 fecior i Marin;

Vlaico snă Becăi;

Măican snă Micul;

Albul snă Opriș cu un fecior Măciul;

2 feciorii ai lui Stan Lăcusteanul: Bobe
i Ivan;

Stanciul snă Stanciul al Podarului;

Zlat snă Radul al Podarului;

Șarbu brat Nedelco Pilan;

Șarban Gram snă Pop Stoian, de mijloc,
neîmpărțit.

Cătunul de lângă Gropeni din Gura Veziilor, tot satul, cu toți rumăni, cu tot venitul, să-l ție 2 frați: Costandin cu Iordache, însă den rumăni ce s'aū ales partea lui Costandin, să-s știe aici pre nume:

Voicul snă Stanciul, cu 2 feciorii: Radul
i Voico, și cu un frate: Neacșul;

Drumea snă Coman, cu 1 fecior anume Simedru și cu 1 frate anume Marin;

Moga snă Nan, cu un fecior, anume iar Nan;

Morușan cu 3 feciorii: Crăciun i Toader
i Morușan.

Aceștia sânt neîmpărțiți, de mijloc.

Viișoara ot sud Teleorman, tot satul, cu toți rumăni, cu balta, cu viile boerești, cu moșia Pietrii, de la câmpu, cu tot venitul,

să le ție 2 frați: Costandin și Iordache. Însă den rumâniî ce s'aũ ales partea lui Costandin, să se știe aci anume:

Stan, sluga, snă Cozmei, cu 2 feciori: Smeadul, Neagul, și cu un nepot, anume Gocea snă Gocii;

Drăgan snă Simion, cu 1 fecior Stan, și cu 2 frați: Ivan i Preda;

Tudor nepotul lui Stan al Cozmei;

Bunea, cu 4 feciori: Dobre, Voico, Marin, Neacșul;

Petco, pac snă Buniî, cu 2 feciori, anume: Bunea, Dobre;

Tatul, brat Bunei, cu un fecior, anume Pascul Diiaconul;

Ion, pac snă Tatul, cu 2 feciori, anume Costandin i Crăciun;

3 feciori Andrișcului: Marin, Stan și Călin;

Stan Boușor snă Dobrei, cu un fecior, anume Tatul;

Stan snă Stan Boușor, cu 1 fecior: Ivan;

Dobrin snă Martin, cu 1 fecior, Obedenie;

2 feciori ai Mihniî: Dobre și Mihnea;

Balea, nepot Neagului Domochin;

2 feciori ai Baliî, lui Mitocan, anume: Bunea i Marin;

Ivan snă Costi nepot Tatului, cu 1 fecior Raico și cu 2 frați: Tatul, Duminecă;

Călin snă Cărstian;

Oprea snă Toader al Cărstei Mezechiî;

Rumăniî fugiți :

Crăciun, brat Mihniî, al Cărstei ot Cucea, cu 1 fecior : Stan.

Bunea, brat Stan Boușorului, cu 4 feciori : Costandin, Petco, Dobre, Oana. Acesta iaste de mijloc, neîmpărțit.

Obidițiî sud Ialm., i Curdecăineniî, și 8 roate de moară, într'amândoa malurile den apa Ialom., și cu moșiia de la Mircești, i Ofleani, și satul Cetățelele, de la câmpu.

Aceste sate și moșiî, cu morile, cu toți rumăniî și cu tot venitul, să aibă a le ținea 4 frați : Costandin, Mihaiü, Matei, Iordache. Însă din rumăni s'au ales partea lui Costandin să să știe aici pre nume :

Ot Cetățele, rumăni :

Vladul snă Neagoe Chișavul ot Cetățele, cu 5 feciori : Gavriil, Hărsu, Stroe, Vlaicul, Ion ;

Stoian snă Neagoe Roșu, cu 3 feciori : Neagoe, Stanciul, Grozea ot tam ;

Tudor snă Marin al Lăutarului, cu 2 feciori : Paraschiva, Iarciul, și cu un frate anume Iarciul ot tam ;

Rumăniî fugiți ot Cetățele :

Radul snă Neagoe Roșul ;

4 feciori ai lui Șerbu : Stan, Florea, Voico Dumitru ;

Oancea al lui Purcel.

2 feciori ai lui Crăciun : Toader i —.

Aceștiia sânt neîmpărțiți, de mijloc.

Și iar mai sânt Rumăni den Obidiții, ne-împărțiți pre acești 4 frați: Costandin, MihaI, Matei, Iordache. anume :

Șărbul snă Manii Surul, cu 2 feciori: Gherghe i Stanciul, și cu 2 frați, anume: Tatul i Ursul ;

Gavril snă Bobea *să s sni eg;*

Stoica snă —, *să s sni eg.*

Pentru acești rumăni ce scrie mai sus, toți aũ fost pre seama acești case, rumăni, țindu-I cu bună pace încă de mai de nainte vreme. Iar, când aũ fost în zilele răposatului Mateiũ-Vodă, sculatu-s'aũ Socol Clucerul ot Cornățeani, zicând că sânt ai lui încă den legătura lui Mihaiũ-Vodă, și aũ stătuț în pără cu răposatul Costandin Cant[acuzino] biv vel Post., înaintea părintelui Theofil Mitropolitul, și i-aũ judecat cu Socol Clucerul, saũ să jure el singur, saũ să ia carte de afurisanie cum sânt acești rumăni ai lui, nu sânt ai lui Costandin Post. Iar el nici aũ vrut să jure, nici aũ vrut să ia carte de afurisanie; numai ce s'aũ sculat mănios și s'aũ dus la casa lui. Pentru care lucru de să va mai scula cineva din sămânța lui Socol Clucerul pentru acești Rumăni, eũ Stoica Log[ofăt] mărturisesc cu sufletul mieũ, că numai eũ eram acolo cu dumnealor de față : și precum am văzut și am auzit, așa mărturisescu ; iar, de să vor scoate niscareva cărți domnești făcute într'alt chip, să nu să crează ;

și pre mărturia mea, și poată și jura fieștecine, — că pre dreptate am scris aici.

Bertești ot sud Ialm.;

Gurguiati ot sud Slam Râmnic;

Cășcioarele ot tam;

Scrofeani ot tam;

Zăvoaile ot tam.

Dentr'aceste sate ce scrie mai sus ținem noi 3 părți. Și iar:

Moșie la Nicicotenî, stânj. 100;

Și iar moșie la Chiliaanî;

Moșie la Săpățeni;

Moșie la Dâlbanul;

Moșie la Pecineaga.

Aceste scriu mai sus: sate și moșii, cu toate bălțile lor, cu tot uscatul și cu toți rumăni, cu tot venitul, să aibă a le ținea toți frații: Drăghici, Șarban, Costandin, Mihaiu, Matei, Iordache. Iar rumăni căți s'aū venit în partea lui Costandin, să-s știe aici pre num[e]:

Rumăni ot Bertești:

Marco snă Badini, cu 3 feciori: Petre, i Badina, i Stoian;

Botă snă Radului Haci, cu un fecior anume Stan;

Micul snă Petco brat Lepădat, cu 1 fecior, Drăgan.

Silca snă Radul Haci, cu 1 fecior: Stan;

Șarbu brat Țigan, cu 1 fecior, anume Șarban;

Stan Coman.

Și iar rumăniî adunați dintr'aceste 4 sate :
ot Gurguietî, ot Cășcioare, ot Scrofenî, ot
Zăvoae, căți aū căzut în partea lui Cos-
tandin : 8 feciori ai Maniî Peliî, anume Ni-
colita, i Drăghicî, i Stan ot Zăvoae.

Voico snă Crăciun, cu un fecior : Dragomir
ot Zăvoae ;

2 feciori ai Draghiî, anume Petco i Stan-
ciul ot Zăvoae ;

Nistor snă Gherghe Mogâldea, ot Căș-
cioare.

Rumăniî fugiți :

Băra snă Mușat ot Gurguiati ;

Staicul snă Vitan ot Cășcioare ;

2 feciori ai Maniî Stângaciul : Stroe i
Stanciul ot Zăvoae.

Satele și moșiile de la câmp ot sud
Buzău :

Căprești, tot satul ;

Dudești, tot satul ;

Rușatul ot Călmățuiū, jum[ă]tate de sat ;

La Căldărești, stănjani 1000 ;

La Largul stănjani 425 ;

La Opentiți stănjani 168 ;

La Futuți stănjani 115 ;

La Ciorăști ot vod Buzău, stănj. 200 ;

La Stoinești de la Câmpu, stănj. 710 ;

Toate aceste sate și moși ce scrie mai
sus cu tot venitul lor să aibă a le ținea

toți frații împreună: Drăghici, Șarban, Costandin, Mihaiu, Mateiu, Iordache.

Vadurile de moară de pre apa Buzăului.

Să să știe și aciasta că am avut pre apa Buzăului, vaduri de moară de 12 roate, ce le-am împărțit pre 6 frați, și le-am dat ca să ție fieștecarele câte 2 roate pren vadurile lor, unde i s'aū venit partia.

Sărata od sud Buzău.

Într'acest sat avem noi dentr'o jumătate de sat 3 părți; să aibă a le ținea 5 frați: Șarban, Costandin, Mihaiu, Mateiu, Iordache. Însă la deal să-ș ție fieștecarele a lui vie, iar câmpul și pădurea să le fie de obște; numai fii-mieū Drăghici să n'aibă treabă într'acesta, ci să-ș ție cumpărătoarea lui, cu viile lui, cu pimnița lui, pentru că l-am lăsat de ș'aū cump[ărat] acea parte, el singur cu bună voia mea. Iar rumăni ce s'aū venit în plasa lui Costandin, să s[ă] știe aici pre nume: —.

Afumații, cu tot satul; moșia de la Roteni, hotărătă, ot sud Elhv.

Acest sat și moșie, cu viile boerești, cu heleșteul, cu rumăni, cu tot venitul, să aibă a le ținea 2 frați: Drăghici, Costandin. Însă din rumăni s'aū ales partea lui Costandin, aici pre anume: —.

Bezdeadul ot sud Dîmb Însă jumătat[e]

de sat, cu toți rum[ă]ni, și cu toți munții, și cu tot venitul, de spre tot hotariul.

Acest sat să aibă a-l ținea toți frații împreună: Drăghici, Șarban, Costandin, Mihai, Mateiu, Iordache. Însă den rumăni s'aū ales partea lui Costandin, ca să-s știe plasa lui pre nume aici mai jos¹.

Runcul den Jaleș ot sud Gorjū, tot satul.

Dobrița ot Ialm., tot satul.

Bălțișoara ot tām, tot satul.

Aceste sate întregi, cu toți rumăni, cu viile boerești, cu morile boerești, cu daturile, cu gălețile, cu vinăriciul rumănescu, și cu tot venitul, să aibă a-l ținea toți frații împreună: Drăghici, Șarban, Costandin, Mihai, Mateiu, Iordache.

Însă din rumăni ce s'aū venit partea lui Costandin să să știe pre nume: —.

Loc de casă la Tărgoviște avem lângă metohul Gorgotii, loc de case cu pimnița de piatră, cu tot locul împrejur, cât ține curtea, cu toată grădina, ca să aibă a ținea toți frații de obște: Drăghici, Șarban, Costandin, Mihai, Matei, Iordache.

¹ În ediția din *Buctum* acest loc e astfel: «Răzvadul ot sud Dîmb[ovița].»

Însă jumătate de sat cu toți rumăni și cu toți munții și cu tot satul de pre hotar.

Acest sat să aibă a-l ținea toți frații împreună: Drăghici, Șarban, Costandin, Mihai, Mateiu, Iordache.

Însă din rumăni ce s'aū ales partea lui Costandin, ca să știe plasa lui pre nume aici mai jos.»

Loc de casă în București, carele iaste în capul podului Celibiului lângă mănăstirea Târnovul, hram Sti Petre i Pavel, să-l ție Costandin i Iordache. — Ms. al Ac. Rom.

XVIII.

28 Ianuar 7169 (1661). «Feciorii lui Arvat Spăt., anume Tudor Păh. și Drăghici Spăt. i Papa Post. ot Siliște», în Teleorman, vînd lui Costandin Postelnicul Cantacuzino o vie la Ștefănești, «de la dialul Piteștilor», pentru 450 de aspri. Semnează și «Radul Log. Crețulescul», «Mareș V^l Vistiiar» și Marele-Spătar. — Bibl. Ac. Rom., 206/XXIX.

XIX.

4 Decembre 7171 (1662). Grigore Ghica lui «Costandin Catacozinô băiv V^l Post.» și filor, pentru cumpărăturile lor în Ștefănești, cu «ug. 50, cîⁿ banî zece mie». Boierî: Gherghe Băleanul Ban, Stroe Vornic, Radul Crețulescul Logofăt, Mareș Vistier, Toader Spătar, Badea Clucer, Preda Stolnic, Costandin Comis, Drăghici Păharnic, Costea Postelnic. — Bibl. Ac. Rom., 200/XXIX.

XX.

28 Ianuar 7171 (1663). «Unchieșul Sima, fratele jupănului Milei neguțatoriu», vinde «dumnelui jupan Costandin cel bătrân Ca-

tacozino» partea sa «den satul din Poianari» pentru 500 de taleri. — Bibl. Ac. Rom., 94/XLIV.

XXI.

20 Iulie 1712 (1664). Tudor Roș și fiul, Moise din Buzeu, fac o carte «dumneaei giupăineasei Ilinii, Mare-Postelniceas[ă], carele iaste a răposatului Costandin Postelnicului», pentru o vânzare de moșie «pre gârla Jăpanului». — Bibl. Ac. Rom., 106/XLIV.

XXII.

7173 (1664-5). Patriarchul de Constantinopol întărește regulamentul călugăriei făcut de Radu Leon: «ceale obiceiuri bune ce era pierdute și precupite de streini». Și pentru «legerea egumenului: cel străin, «om de folos», «să nu să pue egumen numai decît, ci să șază multă vreme să se dea locului; după aceeaia, de va fi voia soborului și să va făgădui cu jurămint că va ținea cu soborul mănăstirii în dreptate și va lăcui până la moarte fără de nici o hiclenie, atuncea să-l pue soborul egumen. Iară, de nu să va afla frate destoinic a egumenisi din mănăstire, atuncea să caute soborul sfintei mănăstirii, cu voia tuturor, din lavra Coziei și a Bistriții, să-l pue egumen». Poate fi scos, «de va fi egumenul viclean și va în-

cepe a lăcui răzvrătit și va fi de zmințeală fraților». Judecata să fie de egumensău Domn, după «pravilă împărătească». Slugile să fie cu credință. — Confirmare pentru Cozia. Să nu i se vîndă averea de călugări străini. Blestem. «Mșta căd (*sic*)».

Rupt începutul. Urmează copia din sec. al XVIII-lea a actului pentru Vlădica Sirghie al lui Alexandru-Vodă (v. *Col. l. Traian*, 1874, pp. 236-8). — Bibl. Ac. Rom., 178/XLVIII.

XXIII.

15 Septembrie 7173 (1664). Mai mulți fac vînzare «dumneaei Doamniî Elincăi ce aũ fost jupăneasă răposatului jupăn Costandin Cantacuzin, biv Vel Postelnic». «Dumnealor aũ cugitat pentru Dumnezeũ de ne-aũ ertat de rumănie, cu toate moșiile noastre, ca să fie dumnealor pomeana și părinților dumnealor, însă lângă ertăciune și aciasta aũ pus cum, să ne vom ispiti carea cumva vre-odinioară, noi, aũ feciorii noștri, aũ cine se va trage den neamul nostru, ca să ne vindem la alți boiari, să fim rumăni, saũ moșiile noastre, atunce să fie dumnealor volnici să ne iă iar rumăni făr nici un ban, să fim cum am fost și mai nainte.» Eraũ din «Poinariî ot sud Mușcel». — Bibl. Ac. Rom., 107/XLIV.

XXIV.

8 Ianuar 7174 (1666). Radu Leon dă lui Radul Crețulescul Vel Lognfăt și Pădure

Postelnic, fiul lui Stanciul Logofăt din Crețulești, Leurdenii și Săruleștii. Divanul: Gherghe Ban, Mareș Vornic,—Vistier, Drăghici Spătar, Negoe Clucer, Dumitrașcu Vel Stolnic, Gherghe Comis, Necula Păhar-nic, Șerban Cantacuzino Postelnic, Radu Năsturel, al doilea Logofăt.

Copie din secolul al XIX-lea. — Bibl. Ac. Rom., 20/LXXVI.

XXV.

28 Mart 7174 (1666). Zapis pentru vânzare, «la mâna dumnealui jupănului Stroe biv Vel Vornicū»: «o jumătate dea dialniț[ă] și un circiū din dealul Ștefăneștilor». — Bibl. Ac. Rom., 252/XXIX.

XXVI.

București, 3 April 7174 (1666). Radu Leon către «jupan Drăghici Mărgineanul Velichii Spătar» și fiul ce va fi să aibă, pentru Dragomirești (Ilfov) și «toată partea Florescului Post. snă Socol Cluci. ot Cornățeani», etc. O parte o cumpăraseră el «împreună cu cumnatusău Paan[ă] Spatar Filipescul». «Iar megiiășii, căți era într'acest sat, ei singurii se-ău vândut rumăni lui Drăghici Spat. și cumnatusău, lui Paan[ă] Spatar, când foametea cea mare den zilele lui Gligorie Ghica Voevod: văleatul era 7169» (în Rădulești). «Iar rumă-

niî încă i-aû împărţit cu nepoţii lui, anume Mateiû şi Costandin, feciorii lui Paan[ă] Spătar», cu «foiţă de 'npărteală».

Boieri: Gherghe Ban, Mareş Vornic, Radul Log., Ianache Vist., Neagoe Clucer, Gherghe Comis., Nicola Pah., Şarban Post.

Semnează Radu Creţulescul Log.

Pe margine înseamnă «Părvul strenepotu lui Drăghici Spătar», că a scos o moşie, dată mănăstirii Văcăreştilor în schimb. — Bibl. Ac. Rom., 197/XLV.

XXVII.

28 April 7174 (1666). Radu Leon către Cozia. «Văzînd dumnealui Mihail Voevod că aû încaputsfintele mănăstiri nişte obiceiuri carele nu sânt de tocmeala sfintei pravilî, pentru egumenii ce încap la egumenie, cu mită, fără voia soborului, sau oameni străini din alte ţeri, fără nici o milă la sfânta casă, — pentru aceia la multă răsipă şi sărăcie ajunseră sfintele mănăstiri; de care lucru văzînd răposatul Mihail Voevod sfintele şi dumnezeuştile mănăstiri căzînd în multă slăbiciune, strîns-aû sobor şi aû socotit împreună cu cinstitul Mitropolit chir Eftimie şi cu amîndoi episcopii, chir Theofil Râmniceanu i chir Luca Buzevschi, şi cu toţi egumenii, preoţii şi călugării, şi cu tot sfatul dumnealor, şi aû dat

tuturor sfintelor mănăstiri ca să aibă pace și repaos, nimeni din boiari sau Vlădică, sau episcop, sau fieștecine din dregători, să n'aibă voie a lua cu bani, aŭ veri-ce din mănăstire, nici a pune egumeni, nici a scoate; fără însuși soboru să puie pe cine vor pohti și să aibă a-l lua seama și de venit și de cheltuială, iar altu, nimeni, nici patriarh, nici Vlădică, nici episcop, nici dregători, nici alt boiar într'aceasta să nu se amestice. Și, de ar cădea fieșicare călugăr în vre-o greșală, să-l judece egumenul cu soborul, după greșala lui; iar, de va fi în greșală mare, care nu i se cade egumenului cu soborul a-l judeca, să fie dus la Domnie, să se judece după fapta lui.» Se ieau măsurii contra unor călugării ce risipiau averea mănăstirii acolo. Gherghe Ban, Mareș Vornic, Radu Mare-Logofăt, Ianachie Vistier, Drăghici Spătar, Gheorghie Ghiată Mare-Stolnic, Gheorghie Comis, Neagoe Clucer, Șerban Postelnic, Necula Păharnic, Badea Sluger, Stoia Pitar, Radu Năsturel ispravnic. Copie. -- Bibl. Ac. Rom., 16/LIII.

XXVIII.

Noi Stefan, cu mila lui Dumnezeu arhiepiscop i mitropolit a toată Țeara-Rumânească, împreună cu ai noștri sufletești și dentru Duhul Sfint împreună-slujitori frați,

Ignatie episcopul Rîmnicului, Serafim episcopul Buzăului, și cu toți năstavnicii sfințelor lavre ce se chiamă tot soborul; așijderea și noi toți boiarii țării, mari și mici, cari de la Dumnezeu într'această ună dată aflămu-ne cu viață și numele noastre să află supt această scrisoare iscălite cu mâinile noastre întru adevărta credință. Dat-am această a noastră sobornicească carte întru mâinile celor de bună-rudă, feciorii răposatului Costandin Cantacuzino biv Vel Postelnic, anume Drăghici Spătar, i Șerban Post., i Costandin Post., i Mihaî, i Matei, i Iordache, și a tot neamul lor, ca să le fie de mare credință innaintea tuturor pravoslavnicilor Domnii și întru tot locul, pentru că răposatul Costandin Postelnicul Cantacuzino, de când s'aū moștenit aceștii țări, sânt trecuți ani 50 și mai bine, încă din zilele Radului Voevod, aū fost lăcuioriū și pătimaș și neapărat la toate nevoile țării; carele noi cu toți l-am adevărat de creștin bun și cu frica lui Dumnezeu, și tutor Domnilor aū slujit cu bună dreptate și cu credință, cum și feciorii lui: și răposatului Matei Voevod, ani 23, și altora tuturor, căți mai nainte de dănsul și de atunce încoace, și nici unuia spre scădenia slujbei nu s'aū aflat, nici Domnilor, nici țării, — până ce aū venit Grigorie Voevod, feciorul Ghicai Voevod, domnind aici în țeară până la 3 ani.

Iar, deacă s'aũ umplut 3 ani, viindu-i poruncă de la Împărăție, mers-aũ la oaste la Uivar, in Țeara Nemțescă; mers-aũ și din feciorii răposatului Costandin Postelnicul 3 feciori, împreună cu altă țară, anume Drăghici, fiind Păharnic-Mare, și Șerban, fiind Logofăt al doilea, și Costandin, al doilea Postelnic. Iară Costandin Postelnicul bătrânul rămas-aũ în țeară la casa lui, neavându nici o dregătorie. Iar, până aũ vrut a veni Gligorie-Vodă în țeară, și deaca aũ și venit, iară diavolul, pizmașul sufletelor oamenilor, întră în inimile unora de le puse gându de vânzare sângelui celui cinstit creștin Costandin Postelnicul, ca singuru adevărat Iuda, vânzătorul lui Hristos.

Deci-l vându la Gligorie-Vodă spre moarte, luându sângele lui asupra lor, și a feciorilor lor; și fără de nici o judecată și fără de nici o întrebare luară-l noaptea de la casa lui și-l duseră de-l omorări în taină la mănăstire la Sneagov (Dumnezeu să-l iarte). Iar preste puține zile căzu Gligorie-Vodă la mare căință pentru moartea lui, căci cunoscu pre vânzătorii aceia, că nu pentru alta fu a lor vânzare, a-l omoră, fără numai ca să poată jăcui țeara și pre dănsul a-l fura.

Și veni innaintea Smereniei Vlădiciei Noastre, ingenuchind innaintea Sfintei Icoane și mărturisind cu lacrimi pentru moartea lui,

cum că nu i-aū fost nimic vinovat, ci fără de
nici o vină l-aū omorāt, nedāndu-ī rāsufli
acei rāi îndemnătorī, ca să-și ducā pohtile
lor ceale reale în săvārșit. Iar dup'aceia și
aiave înaintea tuturor aū mărturisit, bles-
temānd pre uniī ca aceia ce l-aū adus la
acea cale. Pentru care și noi știindū, și mai
vārtoș adevēindū den singura gura lui, pre-
cum mai sus scrie, n'am putut îngādui să să
acopere nevinovatul lui sānge și a să bu-
cura vānzătorīi ca aceia, ascunzāndu-și di-
reptatea; precum și Sfānta Scripturā zice
că: sāngele nevinovat nencetat strigā nain-
tea lui Dumnezeū. Dereptū aceia am dat
acīastā a noastră sāborniceascā carte de
mārturiseală tuturor cui să cuvine a ști,
mai vārtoș aleșilor și pravoslavnicilor Domnī,
și tuturor lācuitarilor aceștii țearā, ca să
poatā ști cu credință nevinovata moarte a
rāposatului Costandin Postelnicul, și di-
reapta lui slujbā și a feciorilor lui, ca să
le fie lor de bunā credință înaintea tutu-
ror; întārind-o suptū adevēritele noastre
peceți și iscāliturī. I napisah az Dumitrașco
Logofātū, București, Aprilie 14 zile, veleat
7174.

Ștefan Mitropolitul Țerī-Rumānești (pe-
cete). Ignatie, episcopul Rāmnicului. Se-
rafim, episcopul Buzevschi. Σοφρόνιος (de
Vidin?) μάρτυς. Vasilie, arhimandrit Tis-
meanī. Teodor monah, egumenul Argeșului.

Iermonahul Dionisie¹, egumenul mănăstirii Dealu. Gher. egumen ot Snagov. Ieromonah Vasilie ot Dolgopol. Ioanichie egumenul ot Căldărușani. Ioan eg. ot Arnota. Gheorghe Băleanul Vel Ban mărturisesc. Stroe Vornic mărturisesc. Mareș Vel Vornic mărturisesc. Radul Popescu biv Vel Ban. Radu Crețulescu. Badea Clucer Bălăceanu mărturisesc. Stoica Armașu ot Berelești. Gheorghe Vel Stolnic martur. Nicolae biv Vel Sluger. Colțea Clucer Doicescu martur. Hrizea Spătar. Stoian Vel Pitar. Costandin Vel Șătrar. Preda Peh. mărturie. Gheorghe Comisul mărturisesc, Νικόλας Μέγας Παχάρνικος μάρτυρας. Șerban Căpitanul. Negoi Clucer. Vălcu Logofăt mărturie².

XXIX.

Catastif de toate moșiile și satele de împărțeală ce aū rămas de la moșii miei, însă partea tătani-mieū, cumu arată înlăuntru anume, scos din catastiful cel vechiū de împărțeală pe 6 fraș, de la anul 7176, Sept. 1 d. . . . Pre acesta l-aū ertat de rumănie singurā dumneaei jupăneasa Ilina, stara Postelniceasă, moașă-mea.» — Bibl. Ac. Rom., 124/XLIV.

¹ Ioanichie, în *Magazin*.

² După *Buciumul și Magazinul istoric*, I, Originalul se află la Căpitanul Constantin Cantacuzino.

XXX.

Milostieiu bojieiu Io Radul Leon Voevod, gospodar zemli vlahiscoi. Adevetim și bine încredințăm pentru moartea fericitului răposatului Costandin Cantacuzino Vel Postelnic, care i s'aŭ făcut fără vreme de Gligorie Ghica Voevod; însă pentru mare și îndrăcita pără ce l-aŭ fost părătŭ pre ascunsŭ o seamă de boiari rumăni cu o seamă de Greci amestecați, și el, neștiind nimic, fără veaste de grab l-aŭ luat de la casa lui, ducându-l noaptea la sfânta mănăstire ot Sneagov.

Acolol-aŭ omorât fără judecată, fără direptate, și încă fără de aceasta mai făcutu-i-aŭ și alte 2 nedreptăți mari: una, aŭ mai vărsat sânge de la unul din feciorii lui, alta i-aŭ prădat casa cu bani gata talere 24.500, pungă 49. După aciasta feciorii lui Drăghici, Șerban, Costandin, MihaI, Matei, Iordache, știind că s'aŭ omorât tatăl lor de părele unor răi îndrăciți, și fiind dirept, nu s'aŭ putut suferi, ci aŭ umblat cercând de unii ca aceia, să-i aŭfle cine sânt. De care lucru, direptul ochiŭ al lui Dumnezeu, judecătoria cel bun, văzându că strigă sângele direptului la ceriŭ, ca și sângele lui Avel cândŭ îl ucise frate-săŭ Cain, numai de cât arătă-și marea și minunata ciudă, de se iviră niște răvășale ale răului bătrân Stroe Dvornicul ot Leur-

deanî, scrise cu mâna lui la spurcatul vânzătorii ca să omoare pre Costandin Postelnicul. După aceia feciorii lui încă nici pre aceia nu s'aũ lăsat, ci aũ trimis la Gligorie-Vodă, fiindũ pribeag la Beciũ, rugându-l să le ivească ucigaşii părintelui lor, cine aũ fostũ. El încă le-aũ scris o carte blestemându-l pre acel rău Stroe şi pre Dumitraşco Vistierul Grecul, că el l-aũ împins spre această faptă rea şi spurcată, şi el singur mărturiseaşte pentru Costandin Postelnicul că nu i-aũ fost vinovatũ nimic, ci l-aũ omorît drept; şi singur Stroe încă-l mărturiseaşte intr'o carte a boiarilor Ţării-Rumâneşti cu a lui iscălitură mai jos pusă, cum aũ fost dreptũ Costandin Postelnicul. Iară răvaşul lui şi cartea lui Gligorie-Vodă il vadeaşte că el singur a fostũ ucigaşul, precum şi Domnia Mea în multe rânduri am cetit, şi le-am văzut şi le-am cunoscut că s'aũ făcut mare strămbătate lui Costandin Postelnicul. Dreptũ aceia şi Domnia Mea, văzând una ca aceasta, dat-am la mâna feciorilor lui: Drăghici, Şerban, Costandin, Mihaî, Matei, Iordache, această scrisoare a mea, să fie de mare credinţă ca, veri la ce judecătoria s'ar arăta unele ca aceaste ce am văzut şi noi, să[-s] crează şi să să prinză în seamă, ca să fie răul Stroe Vornicul arătat de toţi şi semnat ca şi Cain, — căci aũ eşit afară din legea creştină şi s'aũ făcut ucigaş de oameni şi

pustiitor de case. Așijderea mărturisesc și de feciorii lui Costandin Postelnicul, că au slujit Domnii Mele cât am fost în Domnie cu mare dreptate și cu bună credință precum să cade. Aceasta am scris, și pentru mai marea credință întărit-am cu pecetea și cu iscălitura noastră mai jos. I saam răhom gospodstvami. Pis București, Septemvrie 8 dni, veleat 7176.

Io Radu Leon Voevod.

XXXI.

Milostio bojiio Io Radu Leon Voevod i gospodin vsoe zemli zaplaninscoi. Davat gospodstvo mi sie poveleanie gospodstva mi cinstitei jupănesei Elenei Postelniceasa. nepoata răposatului Udriște Vistierul, feciorul bătrănilui Drăghici Dvornicul ot Mărgineni, și este nepoata jupănesei Mariei, fata jupănesei Anchei ot Coian, și cu feciorii ei: Drăghici Spăt[arul], Șerban Post[elnicul], Costandin, Miha, Matei, Iordache, și cu al lor feciori, căți Dumnezeu le va dăru, ca să le fie lor toate satele, moșiile și rumăni și țigani, câte să trag de la moși lor: Udriște Vist[ierul], Drăghici Dvornicul ot Mărgineni. Însă anume: ot Mărgineni pol selo, i ot Filipești pol, i ot Comarnic pol, i ot Secărie pol, cu tot Prislopul, i ot Comarnic pol, i ot Brănești pol, i ot Poiana pol, i ot

Iadera pol, i ot Moreanî pol, i ot Bertestî pol, i ot GurguiaŃi pol, i ot Căscioare pol, i ot Scrofeanî, i ot Zăvoaia pol, i ot CetăŃeale pol, i ot CăpreŃi cu DudeŃi, ot Buzău, tot satul, i ot Sărata a patra parte ; Ńi iară satele, moŃiile, rumăniî, Ńiganiî, câte să trag de la moaŃa lor jupăneasa Anca ot Coianî. Însă pre nume, satul Coianî văt., i Prundul văt., i Izvoarele văt., i Radovanul văt., i CăŃcioarele ot Cătluî văt., i Dobreaniî viî, i VărăŃtiî viî, i ot VladimireŃi pol, i ot Bezdeadî pol, i ot FloreŃi i ot Răstoaca pol, i Căcănăul văt., i ViîŃoara via, i Fântănelele via, i Runcul ot JaleŃ văt., i ot MehedinŃi, satul PredeŃi, ot Obedeanî văt., i Sopotul văt., i BăcleŃiul văt., i Punghina via, i ot Merî pol, i ot Gruia pol, i ot RisipiŃiî pol, i ot Ńtirbeiî pol,— pentru că aceste sate, moŃiî, rumăniî, Ńigani, cari sânt mai sus scrise, toate sânt ale jupănesei Elina Postelniceasa Ńi ale fecîlor ei, de moŃie, de strămoŃie, căŃtigate de la bătrăniî moŃiî lor, încă din descălicata Ńărăi, Ńi tot le-aî Ńinut jupăneasa Elina împreună cu soru-sa Doamna AncuŃa, cu bună pace. Iară, după aceia, când aî fost acum în zilele Domniei Mele, întămplatu-s'a de la Dumnezeu de aî murit Doamna AncuŃa Ńi cu fie-sa jupăneasa Elinca. Decî, nerămăind alŃi fecîori din trupul lor, numai decât am trimis Domnia Mea de am luat de la casa lor tot ce aî avut: scule, haine,

chelciug, dobitoace, mult-putin, ce s'aũ aflat al lor; așisdere și moșile câte s'aũ tras de spre Doamna Stanca, Doamna lui Mihaiũ Voevod, moșia jupănesei Elini, fata Doamnei Anchei, și câte s'aũ aflat de la bărbatul ei, Istratie Vistierul, acelea toate le-am luat Domnia Mea pre seama domnească, măcar că s'aũ căzut ca el să oblăduiască toată agonișeala Doamnei Ancuți, și a fie-sa Ilinchi, soru-sa jupăneasa Eline Postelniceasa, — că aũ fost amândoă surorĩ bune, născute dintr'un tată și dintr'o mumă; iară, nerămăind feciorĩ din trupul lor, am luat Domnia Mea tot ce aũ avut, pre seama domnească. Iar pentru aceste sate și moșii, și rumăni, și țiganĩ, câte sânt mai sus scrise, socotit-am Domnia Mea împreună cu toți cinstiții dregătorii Domniei Mele, și foarte bine am adevărat cum sânt toate ale jupănesei Eline Postelniceasa, de moșie, de strămoșie, de la cei de demult bătrăni moși, strămoși, precum am văzut singur[ă] Domnia Mea și am cetit multe hrisoave și cărți bătrăne de la toți cei de bună cinste răposați Domni, cari aũ fost innaintea noastră, toate la mâna jupănesei Ilinei și a coconilor ei, întărite una pre alta, ca să stăpânească aceste sate, și moșii, și țiganĩ cu bună pace. Drept aceia și Domnia Mea încă am innoit și am întărit cu această carte a Domniei Mele, și am dat jupănesei Eline Postelnicesei și coconilor ei, Drăghici, Șerban, Cos-

tandin, Mihaiu, Mateiu, Iordache, ca să le fie aceste sate toate întregi, cu toți rumânii și cu toți țiganii, de moșie, obabnice, lor și feciorilor lor, și nepoților, și strănepoților lor, i ne oteogojo nepocolebimo na drecenia gospodstva mi; se je ubo i svedeteli postavilom gospodstva mi: jupan Gheorghe Băleanul Vel Ban Cralevschii, i jupan Mareș Băjescu Vel Dvornic, i jupan Radul Crețulescu, prvi slovopolojnic, i jupan Ianachi Vel Vistier, i jupan Neagoe Săcuianu Vel Clucier, i Gheorghe Vel Stolnic, i Papa Vel Comis. I ispravnic Radu Năsturel Fierăscu, ftori logofăt. I napisah az Stoica Ludescu, grad București. Mesața Fevruarie 7 zile, i ot Adama do dnestecenia, lieto 7176, ot vâplastenia Isusa Hriste 1668.

Io Radu Leon Voevod, cu mila lui Dumnezeu Domn.

[Pecetea domnească.]

XXXII.

Teodosie milostiiu bojieiu Arhiepisc[o]p, Mitropolit vsoe zemli ungrovlahiiscol. Dumneavoastră tuturor boiarilor, mari și mici, fieștecarele după a lui vârstă,— dămu-vă tuturor înștire pentru nedreapta moarte ce s'au făcut fericitului Costandin Postelnicul în zilele lui Grigorie-Vodă; care moarte încă din urma aceia avea datorie feciorii lui să-și caute vânzătorul și ucigașul părintelui lor, pre-

cum poruncește sfânta și dumnezeiasca Biserică. Iar, tâmplându-să toți biruitorii țării Domnii străini, nu putură descoperi sângele părintelui lor, de vreme ce unii ca aceia mai multe strămbități făcea decât dreptăți.

Acum dară, Dumnezeu miluindu-ne cu stăpănă și Domnă pământean, și cunoscătorii dreptății, după bună făgăduință a dreptului județ, Măria Sa Ioan Antonie Voevod, iată că veniră feciorii răposatului Costandin Postelnicul, stând înaintea Măriei Sale Domnul Nostru în Divanul cel mare, cerșându dreptă și nefățarnica judecată asupra celui ce ar fi vânzătorul sângelui părintelui lor. Care înfricoșat lucru este a acoperi neștine sângele dreptului, de vreme ce la judecata de apoi, de la judecătoria judecata va cere Hristos, de vreme ce sângele nevinovatului strigă naintea lui Dumnezeu, nencetat cerșându judecata. Dreptă aceia, feții mei, cari în dătru acea vreme se-ar afla la acest Divan, după știința ce ar ști, să mărturisească după cum va ști ; deci care va mărturisi dreptă, să fie blagoslovit de Vlădica Hristos și de Smerenia Noastră, iar care va tăgădui, a să astupa sângele dreptului, și va strica dreptul județ a sfintei pravile, să fie afurisit și blestemat de Vlădica Hristos și de Smerenia Noastră. Aceasta întărim pecetluit.

Aprilie 21, anul 7177.

VLĂDICA TEODOSIE.

XXXIII.

Măi Io Antonie Voevod, bojiio milostiuu gospodar zemle ungrovlahiscoi.

Dat-am Domnia Noastră această prea-adevărată și credincioasă carte a Domniei Noastre la mâinile celor de bun neam, dumneaei jupăneasa Elina, ce aũ fost jupăneasă fericitului răposatului Costandin Cantacuzino biv Vel Postelnic și a feciorilor dumneaei Șerban Vel Spătar, i Costandin Postel[nicul], i Mihaï Post[elnicul], i Mateiũ Cuparul, i Iordache Post[elnicul], și cu nepoții lor : Părvul Postelnicul, cu frații lui, feciorii răposatului Drăghici Spătarul, ca să se știe pentru o minune și slăvită cîudă ce aũ făcut prea-puternicul Dumnezeu cu acel fericit Costandin Post[elnicul], tatăl acestor boiarî ce sânt mai sus scriși : că, de cîndũ l-a cîștigat Dumnezeu a fi lăcuiitoriũ și moșnean aici în Țara-Rumănească, aflatu-s'aũ de'nceput mare credincios și drept slujitoriũ la toți Domni, și aũ stătut pentru țeară, împreună cu toți alalți credincioși boiarî, și la bine și la rău, întru nimic zmintindu-să, până ce s'aũ umplut mai bine de 50 de ani. Iară după aceia, cîndũ aũ fostũ în zilele lui Gligorie Voevod, sin Ghichei Voevod, fiindũ Domnũ Țării-Rumănești, atunce acel Costandin Postelnicul încă și mai în desăvârșită slujbă s'aũ aflat, întărindu-l cu Domnia și cu multe fapte bune, până s'aũ um-

plut ani 3. Iar după aceia răul vrăjmașu, și necuratul, pizmașul neamului omenescu, diavolul, neiubitorul dreptății, văzând pre acestu Costandin Postelnicul că se sporește tot spre fapte bune și neputându să-l stea împotrivă cu ceva a-l câștiga, atunci găsitu-s'aŭ un vas rău și spurcat, de ș'aŭ făcut lăcașiu într'ănsul, la un boiarin rumănū, anume Stroe Vornicul din Leurdeanī ot sud Mușcel. Acesta să făcu soție cu diavolul, cum s'aŭ făcut și Iuda; acesta să făcu ucigaș frățini-său, cum și Cain; acest spurcat Stroe Vornicul, încă din tinerețele lui, tot aŭ fost lăcuit bine cu Costandin Postelnicul, și l-aŭ ținut ca pre un frate, și pentru răutățile lui în multe rândure aŭ stătit să piară, iară Costandin Postelnicul, ca un creștin bun, din toate l-aŭ scos. Iar el, fiind vasul dracului, nimic de acelea n'aŭ băgat în seamă, ci în loc de bine aŭ rădicat spre dănsul pizmă, nefindu-l nimic greșit, și aŭ început cu deadinsul a-l pără și a-l mozaviri pre ascunsu la acel Domnū Grigorie Voevod, aruncându-l asupra multe prihăni spurcate și nedreapte, până l-aŭ prilăstit ca un diavol. Și, așa de năprasnă, neștiind Costandin Postelnicul nimic, aŭ trimis noaptea de l-aŭ luat de la casa lui den București, de l-aŭ dus la sfânta mănăstire Sneagovul, și acolo l-aŭ omorât, în zioa de Sfetii Ignatie bogoslovul, mesița Dechemvrie, leat 7172. Pristăvindu-să, datu-ș'aŭ

sufletul în mâna lui Dumnezeu, ca un creștin bun; a căruia pomenire să fie în veac, amin. Iară, după ce l-au omorât fără de nici o vină, pus-au de i-au și prădat casa; însă, afară den 32 de pungă de bani ce i-au luat, care au zis Grigorie Voevod că-l este Costandin Postelnicul datoriu, dat-au pre la dobânzile acelor bani și pre la închisorile feciorilor lui, și multe daruri pre la boiarii greci și moldoveni: până ce au scăpat den nevoe și den urgie, cheltuitu-s'au pungi 18. Deci feciorii răposatului Costandin Postelnicul, ce sântu mai sus scriși, știind pre tatăl lor că nu au fostu nimic vinovat, precum scrie și o carte sobornicească a părintelui Ștefan Mitropolitul, împreună cu episcopii și egumenii și cu toți boiarii țării, de mare mărturie a dreptății lui,—atunce apucatu-s'au de Stroe Vornicul, zicându că el au părăt pre tatăl lor la Grigorie Voevod, și prin îndemnul și pre gura lui l-au omorât. Și numai de cât l-au tras la Divan înaintea Domniei Mele și a fiului Domniei Mele Io Neagul Voevod, în Divanul cel Mare, fiindu cu noi împreună cinstitul prea-sfințitul părinte Teodosie Mitropolitul, și amândoi episcopii, și toți egumenii, și toți boiarii Țării, din mare și până la cel mic, și fiind și strănsoare de norod multu, în sărbătorile sfintelor Paști, meseța Aprilie 20 zile, leat 7177. Iară Stroe Vornicul el au prins băha, cum că nu știe de acea știre nimic. Deci acești boeri

ei iar mai scoaseră o carte a lui Gligorie Voevod, carele îl da și îl mărturisia că el l-aș îndemnat și i-aș zis să-l omoare pre Costandin Postelnicul,—încă puindu-i și bles-tem mare, căci l-aș adus la acea cale rea. Iară Stroe Vornicul iar prinse băha și dă aceia, zicându că-î este volnic el să scrie ce-î va fi voia. După aceia, acești boiari încă mai scoaseră 8 răvășale scrise cu singură mâna lui la Costandin Comisul Vărzariul, în care răvășă scria tocma deplin vânzare și îndemnare a nu-l lăsa viu, ci a-l omorâ. Atunci el singur să cunoscă și să vadă aiave că este Iuda vânzătorul aceluî sânge dreptă și nevinovat, și Domnia Mea, cu tot săborul și cu toată Țeara, am cunoscut aiave că el aș fost Cain, ucigașul săngelui celui nevinovat, și, scoțându-să sfânta și dumnezeiasca pravilă innaintea Divanului și căutându ce i s'ar cădea să pață pentru vina lui, adevărat alesu-i-s'aș să ia plată după fapta lui, moarte pentru moarte, și pradă pentru pradă. Decî și Domnia Mea, cu tot săborul dinpreună, datu-l-aș dăn Di- van, scoțându-l afară cu mare rușine, precum i s'aș și căzut după adevărata faptă a lui, ca să piară ca un vinovat ce a fost. Decî, Stroe Vornicul fiindă asupra morții, că- zut-aș cu multă rugăciune la jupâneasa Elina Postelniceasca și la feciori ei, ca să-î ierte capul și să-î dea zile de la dănșii,

și să le plătească toată paguba ce li s'au făcut pre limba lui.

Deci jupâneasa Elina, cu feciorii ei, ca niște creștini buni și temători de Dumnezeu, nu s'au potrivit faptelor lui celor reale, ci i-au iertat capul; așijderea și den cele 18 pungi, ce au păgubit den casa lor, ertatu-i-au pungi 5, și au rămas să le dea pungi 13, cîn tal[ere] 6.500, afară den banii ce s'au dat lui Gligorie Voevod, pungi 32, precum am văzut Domnia Mea și zapisul lui Stroe Vornicul la mâna jupâneasii Elina și a feciorilor dumneaei, de ertăciune și de plată. Dereptă aceaia și Domnia Mea, cu tot săborul sfintei bisearici și cu toți boiarii țarei, dat-am această cinstită carte a Domniei Noastre la mâna acestor boiari carei scriu mai sus, ca să le fie de mare credință și de pomenire lor și coconilor lor, și nepoților, și strănepoților în veaci. Așijderea și pre cine aru câștiga Dumnezeu în urma noastră a fi biruitoriu și Domnă Țării-Rumânești, sau Mitropolit sau Episcopii sau egumenii sau boiari, încă să aibă a întări și adăoga de pomenirea acestui sânge nevinovat, și semenția lui să fie priimită în cinste și în credință, ca un neam bun; iară pentru neamul lui Stroe Vornicul, întarim cu mare blestem ca să fie apărat și izgonit afară dăn Sfatul țării, ca pre un neam rău; iar cine-i va priimi și-i va trage spre boerii, au la sfat,

aū verī la ce trebī ale țării, unī ca aceia, cu îndemnătorii lor denpreună, să fie bles-temați de singur Domnul și Mântuitorul Nostru Isus Hristos, și procleți, și anatema, și afurisiți de 318 sfinți părinți ot Nicheia. și de toată Sfânta Biserică a Răsăritului. și să lăcuiască cu Iuda și cu Ariela un loc; amin. (*In slavonește* :) Și de nimenea să nu fie călcată această poruncă a Domniei Mele; și acești martori pune Domnia Mea: Mareș Vel Ban Craiovei, Gheorghe Băleanul biv Vel Ban, Radu Popescul Vel Vornic, Radul Crețulescul Vel Logofăt, Hriza Vel Vistier, Ghețea Vel Clucer, Gheorghe Vel Păharnic, Paan[ă] Vel Stolnic, Papa Vel Comis, Vilcu Vel Sluger, Tudoran Vel Pitar. Ispravnicul Radu Năsturel ftorago Logofăt; i Dumitrașco logofătul am scris, vā nastol u București, mesița Iunie 18 zile, i otū Adamū do dnestecenia lieto vāleat 7177, at ot vāplăștenia sinobojna Isus Cristos leat 1669.

Io Antonie Voevod, cu mila lui Dumnezeu Domn. — După *Buciumul romin*, I și *Magazinul istoric*, I.

[Pecetea.]

XXXIII.

Teodosie milostieiū bojieiu arhiepiscop i mitropolit vsoe zemli vlahiscoi, împreună cu aleși de Dumnezeu iubiți mei frați și denpreună slujitori chir Serafim episcopul Râmnicului, chir Grigorie episcopul Buzău-

lui, și părinții egumeni de pre la sfințitele
mănăstiri, și cu noi, cu toți boiarii țării,
mari și mici, împreună cu toții.

[ca n° XXXIII.]

Teodosie Mitropolitul. Smearennăi epis-
cop Serafim Râmnicîșchiî. Gligorie epis-
cop Buzăvschiî. Arhimandritul Tismeaniî.
Teodor egumen ot Cozia, Gherasim iero-
monah, egumen ot Bistrița. Efrem Ieromo-
nah—. Ioan Ieromonah ot Arnota. Ieromonah
Dionisie egumen Dealu. Ieromonah Gheor-
ghie, egumen ot Dolgopol. Varlaam Iero-
monah, egumen Glavaciocschiî. — egumen
ot Snagov, Ioan egumen Govori. Ioanichie
egumen ot Căldărușani. [Semnează gre-
cește:] Damaschin, egumen de Sf. Treime.
Arhimandritul din Ierusalim și egumen al
Sf. Gheorghe. Egumenul Doamnei, Dionisie.
Egumenul de la Gruia, Leontie. Leontie e-
gumen. Leontie egumen la Sf. Treime,
Mislea. Egumenul de la Sărindariu. Mitrofan
Ieromonahul. Egumenul mănăstirii Mihai-
Vodă.

XXXIV.

Copia scoasă din cuvînt în cuvînt după
catastihul dieții al dumneaei răposatei
Elenii, soția răposatului Costandin Canta-
cuzino, fost Mare-Postelnic, fiica răposatei
Doamne Elena, după cum înăuntru se cu-
prinde.

17 Martie 1776.

De asupra catastihului celui vechiū scrie aceasta, adică : catastih pentru satele și moșiile casei, care s'aū făcut pentru împărțea pe șease frați.

1 Septemvrie 7176 [1667].

Al Ungro-Vlachiei Grigorie adeverez că este copia întocmai, în numele Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, treime nedes-părțită ; amin.

Adeverez eū, mult păcătoasa roaba lui Dumnezeu Elena, care am fost jupăneasa răposatului Costandin Cantacuzino fost Mare-Postelnic, fata Doamnei Elenii din Mărginenii, nepoata jupănesei Mariei din Coieni, pentru toată tocmeala și așezămîntul casei mele, care mi-aū dăruit Dumnezeu ; mai virtos ajungînd acum la vreme de bătrînețe și de mare neputință, cugetat-am în inima mea încă mai înainte, până nu mă petrec din lumea aceasta, de am tocmit și am așezat pe șease feciori ai mei, anume : Drăghici, Șerban, Costandin, Mihaiū, Mateiū și Iordache, pre aceștia dăruindu-mi-i Dumnezeu din păcatele mele, cu unul de la mila sa dat mie soț, mai sus pomenitul Costandin Postelnicul ; și șezut-am cu ei cu toți împreună, numai fiu-meū Costandin lipsind, căci aū fost de la noi către partea Romei

duș, pentru învățătura și cunoștința științelor; iar cu cei cinci înțelesu-m'am cu o gură, fiind voia tuturor, și le-am împărțit toate satele și moșiile și rumăni, căți am avut în Țara-Rumânească, și de moștenire și de cumpărătoare, și partea mea, și partea surorii mele Doamnei Ancuții; însă această parte să aibă a o ținea nepoata mea Elina, ca să se hrănească cît va avea viață; iar, după moartea ei, să aibă a o ținea feciorii mei, precum s'aũ împărțit și s'aũ așezat în acest catastih,— căci alți feciori din trupul ei n'aũ născut.

Deci așa am dat și am așezat pe dreptate, să-și ție fie-care a sa parte cu bună pace, pentru că s'aũ învoit ei toți d'innaintea mea, și aũ fost toți la un cuvînt și la o dragoste, de a lor bună voie; pentru care rog pe Dumnezeu ca și de acum innainte să-I ție tot la acea dragoste frățenskă și să-I adauge spor spre ei și toată seminția lor în vecl, amin; iar, de se va ispiti în urma mea vre unul din frați ca să calce și să strice această tocmeală, care este întărită supt pecetea mea, și supt iscăliturile mele, pre unul ca acela îl las supt blestemul mieũ cel părintesc; iar care va ținea și va cinsti, să aibă blagoslovenie și de la Dumnezeu și de la noi în vecl, amin.

[Pecetea.]

ELENA.

Al Ungro-Vlachiei Grigorie adeverez că este copie întocmai.

Septembrie 1, anul 7176 [1667].

Împărțeala satelor pe șase frați.

Județul Prahova.

De sus din Mărgineni, jumătate sat, vecini 100. De jos din Mărgineni, jumătate sat, vecini 148. Din Filipești jumătate sat, cu vecini 122. Moșia de la Calinești stînjini 48, și viile din piscul Grindului și cu vecini 36; fac peste tot 406 oameni.

Toate viile din Bălțați, cu pivnița de piatră, și cu toată moșia, cită este aleasă și hotărită, cum merge la vale, cu livedea, cu pometul, cum merge în lung pînă în apa Prahovei.

Aceste toate cite serie mai sus să aibă a le ținea cei patru frați, Costandin, Mihaiu, Mateiu și Iordache; iar Drăghici să ție numai via și cu pivnița pe care au făcut-o el pe hotarul Bălțaților, din vîrf pînă în Roșioara; iar Șerban să ție via cu pivnița ce au făcut el pe moșia ce se chiamă Căzăneasca, însă: din vîrful Grindului pînă în Roșioara.

[Pecetea.]

Drăghici Cantacuzino.

Șerban Cantacuzino.

Mihaiu Cantacuzino. Mateiu Cantacuzino.

Iordache Cantacuzino.

Al Ungro-Vlachiei adeverez că este copiū întocmal.

Din Breaza jumătate sat, cu vecinī 240 ; să le ție Șerban și Mateiū.

Din Comarnic jumătate sat, cu vecinī 262 ; să le ție Costandin și Mihaiū.

Din Secăria jumătate sat, cu vecinī 200. Din Bănești jumătate sat cu vecinī 8. Prislopu cu Riulețu Lăcătu și vecinī 8. Aceste toate să le ție Drăghici și Iordache. Iar pentru munții acestor sate ce scriū mai sus, să aibă a le ținea toți frații, partea noastră jumătate, cu stinele, cu tot venitul, să împartă pe 6 frați.

[Pecetea.]

Drăghici Cantacuzino.

Șerban Cantacuzino.

Mihaiū Cantacuzino.

Mateiū Cantacuzino.

Iordache Cantacuzino.

Din Poiana jumătate sat, vecinī 80 ; să le ție Șerban și Mateiū.

Din Edera jumătate sat vecinī 14 ; să le ție Drăghici singur.

Din Mărinea jumătate sat vecinī 28 ; să le ție Mihaiū și Mateiū.

Moșia din Pietroșița, județul Ialomița, vecinī 12, să o ție Costandin singur.

Moșia din Cucuești, stinjenii 422 ; să o ție Iordache singur.

[Pecetea.]

Drăghici Cantacuzino.

Șerban Cantacuzino.

Mihaiu Cantacuzino.

Mateiu Cantacuzino.

Iordache Cantacuzino.

Al Ungro-Vlachiei Grigorie adeverez că este copie întocmai.

Tot satul Dobrenii, cu vecinii 78. cu moștile, cu casele.

Tot satul Vărăști, cu vecinii 80.

Vladimireștii, jumătate sat, cu vecinii $\frac{44.}{202}$

Aceste toate să le ție Șerban, Mihaiu și Mateiu.

Clincenii din Săbar, tot satul, cu vecinii 26: acestea toate să le ție Iordache singur, dăruindu-se lui de toți frații, pentru că au fost mai mic.

Afumații, cu viile și heleșteul, fără rumăni, și cu moșia de la Roteni, stinjenii 420 ; acestea toate să le ție Drăghici.

Reei-Maică (?!) să ție Costandin Rădovan tot satul, cu vecinii 48. Căscioarele de la Cătăluș, satul cu vecinii 48. Să le ție Drăghici, Costandin. Iordache.

[Pecetea.]

Drăghici Cantacuzino.

Șerban Cantacuzino.

Mateiū Cantacuzino. Mihaiū Cantacuzino.
Iordache Cantacuzino.

Moșia de la Cucueți, stînjină 422, să ție
Iordache singur.

[Pecetea.]

Drăghici Cantacuzino.

Șerban Cantacuzino.

Mateiū Cantacuzino. Mihaiū Cantacuzino.
Iordache Cantacuzino.

Al Ungro-Vlachiei Grigorie adeverez că
este copie întocmai.

Județul Vlașca.

Coeni, tot satul, cu casele, cu pivnița de
piatră, cu morile din amîndouă malurile, cu
vecinii 58. Izvorul, tot satul, cu vecinii 52.
Toți vecinii 110. Acestea toate să le ție
Drăghici, Costandin și Iordache.

Prundul cu Balta și tot satul, cu toate viile
boierești, vecini 160; acestea să le ție
Drăghici, Costandin, Mihaiū și Iordache.

Pietrile, partea noastră toată, cu toate
viile boierești, cu vecini 80; acestea să le
ție Șerban și Mateiū. Ganjenii, tot satul,
cu vecini 76; acestea să le ție Mihaiū și
Mateiū.

[Pecetea.]

Drăghici Cantacuzino.

Șerban Cantacuzino.

Mihaiū Cantacuzino. Mateiū Cantacuzino.
Iordache Cantacuzino.

Al Ungro-Vlachiei Grigorie adeverez că este copie întocmai.

Județul Teleorman.

Pietroșani, tot satul, cu vecini 34.

Ciinenii, tot satul, cu viile și cu dijma din Baltă, cu vecini 62 (96).

Acestea Șerban și Drăghici.

Viișoara, tot satul, cu viile și cu parte din baltă, cu vecini 96.

Cătunul, tot satul, cu balta și cu moșia, din Gropeni, cu vecini 23 (119).

Acestea să le ție Costandin și Iordache.

Cioara, tot satul, cu vii, vecinii 38; acestea să le ție Mihaiu și Mateiu.

[Pecetea.]

Drăghici Cantacuzino. Mateiu Cantacuzino.

Șerban Cantacuzino.

Mihaiu Cantacuzino.

Iordache Cantacuzino.

Al Ungro-Vlachiei adeverez că este copie întocmai.

Județul Olt.

Virețul, tot satul, cu heleșteu și vii, vecinii 30, să le ție Drăghici și Șerban.

La satul Răchițelele, în județul Argeș moșie cu vecini 64.

La satul Cocul, moșie în județul Argeș, cu vecinii.

La Ștefănești, delnițe șease, și cu toate
viile boierești, cu vecinii, — fac peste tot
100. Acestea toate să le ție Drăghici și
Șerban.

Satul Runcul și Dobrița și Pălțișoara, din
județul Gorgiü, cu viile boierești, cu tot ve-
nitul și cu toți rumîni, acestea să le ție
toți frații : Drăghici, Șerban, Costandin, Mi-
haiü, Mateiü și Iordache.

[Pecetea.]

Drăghici Cantacuzino. Șerban Cantacuzino.

Mihaiü Cantacuzino.

Mateiü Cantacuzino.

Iordache Cantacuzino.

Al Ungro-Vlachiei Grigorie adeverez că
este copie întocmai.

Satul Bicleșul din județul Mehedinți, tot,
cu vecinii 80; acesta să-l ție singur Șerban.

Din Gruiu, jumătate satul, din mori ju-
mătate satul.

Din Risipiți jumătate satul, județul Mehe-
dinți, cu vecini 40.

Acestea să le ție Drăghici singur.

Al Ungro-Vlachiei Grigorie adeverez că
este copie adevărată.

Obediți din județul Ialomița, tot satul, cu
toate morile de pe amîndouă malurile, cu ve-
cini 36.

Moșia de la Mireșți stinjinii —.

Cetățelul de la cîmp, jumătate sat, cu vecini 24.

Toate acestea să le ție Costandin, Mihaiu și Iordache.

Berteștii din județul Ialomița și județul Slam Rîmnic și Brăila, satul Gurgueșii, și satul Căscioarele, și Crețenii, Zăvoaiele și, la Nișcoteni, moșie stinjinii 100, și iar moșie la Călienii, la Săpățenii, la Dălpanul, la Pecineaga.

Acestea toate, și cu toate bălțile, și cu tot venitul lor, și cu toți rumini, cari se află din toate satele, să aibă a le ținea toți frații Mihaiu, Mateiu, Iordache, Drăghici, Șerban. Costandin.

[Pecetea.]

Mihaiu Cantacuzino. Drăghici Cantacuzino.

Șerban Cantacuzino.

Mateiu Cantacuzino. Iordache Cantacuzino.

Al Ungro-Vlachiei, Grigorie adeverez că ese copie adevărată.

Căpreștii, tot satul, fără vecini.

Dudeștii, tot satul, fără vecini.

La Ciorăști stinjenii 200

La Căldărești » 1000

La Gagul » 425

La Opitiți » 168

La Futuți » 115

La Stoenestii din cîmp . . . » 710

Suma . . 2.618

La Rușeț, jumătate din sat.

Acestea toate să le ție toți frații: Drăghici, Șerban, Costandin, Mihaiu, Mateiu și Iordache.

[Pecetea.]

Drăghici Cantacuzino. Mihaiu Cantacuzino.

Șerban Cantacuzino.

Mateiu Cantacuzino.

Iordache Cantacuzino.

Al Ungro-Vlachiei Grigorie adeverez că este copie întocmai.

La riul Buzău să aibă a ținea toți frații două roate de moară, la vadurile lor, ce sînt cumpărate de noi.

La Sărata, din jumătatea de sat, trei părți de moșie să aibă a ținea cinci frați: Șerban, Mihaiu, Mateiu și Iordache.

Fieșicare cu a sa vie, iar Iordache să ție singur viile noastre cele vechi, împreună cu acelea ce am cumpărat de la Pătrașcu Respopa și cu viile ce le ține nepoată-mea Ilinca și pivnița de piatră; iar rumăni să-i împartă.

Drăghici să ție cumpărătoarea sa singur, cu viile și cu pivnița lui.

[Pecetea.]

Drăghici Cantacuzino.

Mihaiu Cantacuzino.

Șerban Cantacuzino.

Mateiu Cantacuzino. Iordache Cantacuzino.

Al Ungro-Vlachiei Grigorie adeverez că este copie întocmai.

Viile din dealul Tirgoviștei, și cu pivnița de piatră, acestea să le ție Iordache singur.

Pivnița de piatră cu locul ei, ce sint în ulița cea mare, lângă Biserica Sfintul Nicolae din Tirgoviște, să aibă a o ținea tot Iordache singur.

Locul caselor, cu pivnița de piatră ce este lângă metohul Golgotei din Tirgoviște, să le ție toți frații : Drăghici, Șerban, Costandin, Mihaiu, Mateiu și Iordache.

[Pecetea.]

Drăghici Cantacuzino.

Costandin Cantacuzino.

Șerban Cantacuzino

Mateiu Cantacuzino. Iordache Cantacuzino.

Al Ungro-Vlachiei Grigorie adeverez că este copie întocmai.

Locul caselor din București, ce este la marginea podului, ai Cilipoului, lângă mănăstirea Tîrnova, să-l ție Costandin și Iordache.

Asemenea locul din București, de la Aga Neagu, carele este în fața curții lui Drăghici și Șerban, acestea să le ție Mihaiu și Mateiu.

[Pecetea.]

Drăghici Cantacuzino.

Mihaiu Cantacuzino.

Șerban Cantacuzino.

Mateiu Cantacuzino. Iordache Cantacuzino.

Din porunca dumneaei prea-cinstitei și de bun neam și mie prea-bună stăpînă, jupăneasa Ilinca Postelniceasa, am pus și eu, bătrînul, plecat slugă al dumnealor, Stoica Ludescul Logofăt, puțină osteneală, pînă am scris această împărțeață asupra coconilor dumneaei, cu voie și cu știrea tuturor, ca să le fie dumnealor neclintită; amin.

1 Septemvrie, anul 7176 [1667].

Și am scris aceasta din poruncă, eu Simion Logofăt.

Această copie, cum că este întocmai după diată, întărim și noi spre încredințare.

Aprilie 15, 1776.

Toma Crețulescu Mare-Ban. Dimitrie Racoviță Mare-Vistier.—Badea Știrbeiū Mare-Vornic.—Ioan Mare-Logofăt.—Dimitrie Racoviță Mare-Logofăt. — Ianache Văcărescu Mare-Vistier. — Copie comunicată de d. G. Gr. Cantacuzino.

XXXV.

7179 (1670-1). Radu Postelnicul Dudescu dă un zăpis surorei sale, Ilinca. — Bibl. Ac. Rom., 149 XLIV.

XXXVI.

25 Iunie 7180 (1672). «Elina ce am fostū jup[ă]neas[ă] răposatului Costandin Cantacuzino biv Vel Post., înpreun[ă] cu fecioriū miei. Costandin. Mihaiū. Mateiu. Iordache», dă

un zapis lui Radu Știrbeiū, că i-a vîndut satul Căcănăul. Pe margine: «Acest zapis, dăndu-i-se baniū lui Știrbeiū, se-aū luat de la el, și nu iaste nici de o treabă».

Semnează: Elina Post., Costandin C., Mihaī C., Mateī C., Iordache C., Vintilă Vel Ban, Neagoe Săcuiianul Vel Vornic, Ivașco Vel Logofăt, Hriza Vel Vistier, Curuia Vel Paharnic, Radul zeat Urăil Vel Serdar, Radu Cocorăscul Vel Medelnicer, Vlăcul biv Paharnic, Preda Vel Stolnic, Mateiū Vel Comis, Golescul, Papa Vel Sluj., Vel Pitar, Mateī vt. Post. Filipescul, Costandin Păharnic Brăncoveanul, Pătrașco Vel Căpitan Bucșanul, Dumitrașco Vel Agă, Papa Vistier, Vintilă Armaș.

[Vo:] Acest zapis pentru Căcăneū sud. Telm., când l-aū vândut Rad[u]lui Știrbeiū, iar apoi l-aū răscumpărat jup[ă]neasa Elina și cu coconiū dumneaei, și aū luat și acest zapis de la el. — Bibl. Ac. Rom, 157/XLIV.

XXXVII.

Μὲ τὸ παρόν μου οἰκειόχειρον διαλαμβάνει ὅτι ὁ ἐκλαμπρότατός μου ἀθθέντης κύριος κύριος Σερβανὸς Καντακουζηνὸς Βοσρόνδας πάσης Οὐγκροβλαχίας μου ἐπαρίδωκε δίο σπέτια μὲ πράματα, ἐσφραγισμένα ἔξωθεν μὲ τὴν ἀθθεντικὴν του σφραγίδα, τὰ ὅποια ἔχω εἰς τὸ σπῆτι μου διὰ

φύλαξιν ὄθεν εἰς δόγλωσιν ἔδωκα τὸ παρὸν
τῇ αὐτοῦ ἐκλαμπρότητι.

αχπ'εφ φευρουαρίου.

Ὁ μέγας λογοθέτης τῆς Μεγάλης Ἐκκλη-
σίας: Ἰωάννης¹. — Bibl. Ac. Rom., 80/XLV.

XXXVIII.

12 Octombre 7181 (1672). «Eü Ilina Post. a răposatului Costandin Post. Catacozino, împreună cu feciorii miei Costandin, Mihaiu, Mateiu, Iordache», dă zapis «oamenilor dän Bezdead», foști «rumăni». Supt «Mihnea-Vodă, feciorul lu Alecsandru-Vod[ă]», 7097, «cându s'aū zidit mănăstirea Vieroșul de boerii de Golești, carei aū fost din Craiovești și, fiindu sänge jupăneasa Mariia fata jupăneasii Ancăi de Coianî, muma lui Șărbăn Păh.,» dă satul către mănăstire. Stroe se scoală supt Matei, în 7159, «fiindu titor la acea mănăstire de spre jupăneasa lui, Vișa de Goleșt[i]». Dă voie de răscumpărare. Ea face proces. «Și innaintea Radului-Vodă, leatu 7175.» Se decide pentru ea. «Iar, cându aū

¹ «Cu această scrisoare scrisă cu însăși mina mea, se arată că prea-strălucitul meu Domn, Șerban Cantacuzino Voevod a toată Ungrovlachia, mi-a dat două sîpete cu lucruri, pecetluite pe din afară cu pecetia lui domnească; pe care le am acasă la mine, pentru a le păstra; deci spre dovadă am dat Strălucirii Lui aceasta. 1680, Februar. Marele-Logofăt al Marii-Biserici: Ioan [Cariofil].»

fost ac[um], în zilele Măriei Sal[e] Domnul nostru Grigorie-Vodă, trebuindu-n[i] bani la nevoia noastră, dat-am voe acestui sat, ce scrie mai sus, de s'aŭ răscumpărat, cu moșie cu tot, dreptu bani gata ug. 1200.» Notă: «Răvaș de porâncial[ă]: să aduc[ă] bani al dumneaei Domnii Ilincăi, Iul. 7 dn. văl 7180. Răvaș de datul banilor tl. 236, Sept. 1 dn., l. 7181». — Bibl. Ac. Rom., 1, XLV.

XXXIX.

18 Iunie 7185 (1677). Vinzare către Radu Căpitan Dudescul. Semnează Hrizea Vel Vistier. Vintilă șălarul ot București și «Preda părcălab ot Văc[ă]rești». — Bibl. Ac. Rom., 24/XLV.

XL.

15 Iunie 7185 (1677). Eŭ Vlaicul, feciorul popei Bacîului den Cămpulungu», dă zapis «părintelui monah Selevestru, ce-l zic[e] pre nume mirenescu Stroe Vornicul», pentru o dealniță la Ștefănești. Marturi Ianachie 2. Vist., Iorga cojocarul. — Bibl. Ac. Rom., 248/XXIX.

XLI.

22 Maiŭ 7187 (1679). Vinzare la Pieptea «Mării Sale Doamnei Marii». Semnează: Teodosie Mitropolit, Badea Vel Vornic, Radu Cre-

țulescu, Logofăt, Hrizea Vel Vistier, «Curua Vl Cluci», Barbul Vel Spătar, Costandin Brîncoveanu Vel Agă, Șarban vtori Logofăt, Mihaî Drosul Vel Jicnicar, Tudur Vel Șetrar, — Armaș. — Bibl. Ac. Rom., 182/LXXV.

XLII.

23 Maiü 7187 (1679). Gligorie Șatrariul dă un zapis lui «Hrize Vel Vist.», pentru moșia Pinteia (Teleorman). Semnează și «Vlăcul biv Vornic» și un slujitor. — Bibl. Ac. Rom., 181/LXXV.

XLIII.

9 August 7187 (1679). «Badea Băl[ă]ceanul Vel Dvornic i Radul Creț[u]lescul Vel Logofăt i Hrizea Vel Vistier i Costandin Brâncoveanu Vel Agă, ispravnicii Scaunului Buc[u]reștilor», dau ordin unui Vtori Portar pentru a aduna «meșterii după] apa Dâmboviții, și din sus și din jos», spre a vedea morile lui Radu Căpitan Dudescu și ale mănăstirii Radului-Vodă. Semnăturile lor. — Bibl. Ac. Rom.

XLIV.

† Căpt. Radul za Vist. și Roao iuzbaș ot Elhov, din zăpisul cari sânteț dator[i], ban[i], să daț la noi din haraci și din birul oști, să daț la Mustaf[ă] Celibi Boșneagul, pentru

4 blani de samur ce i s'aũ luat, t¹ 385 (385); și rãvașul va fi de seam[ă]. — Ghen. 14, l^t 7188.

Hzizea Vel Vor.

[V^o :] † Dintr'acestea s'aũ dat la Mustafã Boșneag t¹ 251.

[Apoi socotelĩ de banĩ primiți de la Neacșa Dudeasca.] — Bibl. Ac. Rom., 29/XLL

XLV.

21 Maiũ 7188 (1680). «Jup[ă]neaas[a] Neacșa, a rãpãusatului Radului Cãp[i]taanului Dudes-cul, denpreunã cu coconiĩ miei, anum[e] Radu i Gheorghie», dã zãpis lui Duca starostele pentru un împrumut. Zãlog: «9 prãv[ă]liĩ de aici den București, cu locul lor, pãnã la gardul Mãtușãĩ Neagãĩ». Martur Radul Log. — Ei trei pun degetele. — Bibl. Ac. Rom., 33/XLV.

XLVI.

4 Novembre 7188 (1680). Fiul unui preot din Cimpulung dã lui Matei Comis, nepotul lui Stroe, o moșie la Ștefãnești. — Bibl. Ac. Rom., 241/XXIX.

XLVII¹.

Εὐμενῆ καὶ χραιομότατς ἐν ἄρχοσι κυρίῳ κυρίῳ Κοσταντῆνε Κατακουζίνε μέγα στόλ-

¹ «Nobile și mult-priinciosule între boierĩ, Mare-Stolnice, la Domnia Ta cu îngrijire și supunere, dupã

νίκω, τὴν ἀθθεντήαν σου ἀκριβὸς καὶ δουλικὸς τὴν μπρέπουσα προσκυνῶ.

Δὲν ἔληψα τὸ σιχνὸν νὰ τὴν πιράζω καὶ νὰ τὴν ἐνοχλῶ· δια το ὅπιον τὴν παρακαλῶ ἐκ βάθους καρδίας νὰ μὴν βαρηθῆ· τὴν ἐχθὲς ἔλαβα τμητὸν της γράμμα καί, ἀναγνόςας, ἐγνόρισα τα γεγραμμένα, καὶ ἔλαβα χαρᾶν φανερόνοντάς μου τὴν καλὴν τῆς ἰγίαν καὶ διὰ τὸν Χατζῆ Μιχάλη τῆ ἐνεργηθῆ καὶ τῆ πρέπι νὰ ἦπο: ἡ σινδρομὶν της καὶ καλοσίινι της ἦνε ἄμετρον· καὶ θερὸ τὸ πὸς δῆνιμε ἄξιος νὰ εὐχαριστίσο. μίτε νὰ ἀντημέψο τίποτε ἀπὸ τόσιν καλοσίινην καὶ σινδρομὶν, μόνον παρακαλῶ τὸν ἐπουράνηον θεὸν νὰ τῆς τὸ ἀντι-

cuviință, mă închin. Adesea n'am lipsit să te încerc și să te supăr, pentru care te rog din adînceul inimii să nu fi supărat; ieri am primit cinstita-ți scrisoare și, cetînd-o, am aflat cele scrise și m'am bucurat, înfățișîndu-măi buna-ți sănătate; și pentru Hagi-Mihail [Cantacuzino], ce face, și ce trebuie să mai spun? Ajutorul dumitale și bunătatea dumitale sînt fără de margini, și cînt cum pot fi vrednic a-ți mulțămii: nici nu sînt în stare a răspunde cu ceva la atîta bunătate și ajutoare; numai mă rog la Dumnezeu din cer să-ți răsplătească în Împărăția Cerului. Și, la sfîrșit, Domnul Dumnezeu să te păzească și să dea mulți ani preastrălucitului Domn, domnul Șerban, pe tronul său. în pace, sănătate și fericire, și Domniei Tale; amin.

1682, Mart 26, Veneția.

Al Domniei Tale rob supus: Mihail al lui Dimu. Preacinstitului și prea-bunului între boieri, Marele-Stolnic, dumnealui Constantin Cantacuzino, să i se dea cu sănătate la București.»

μέψη εἰς τὴν Βασιλίαν τοῦ τὴν ἐπουρά-
νιον, καὶ μετὸ τέλος κύριος ὁ θεὸς νὰ σκέπῃ καὶ
νὰ ποληχρονῇ τὸν ἐκλαμπρότατον αὐθέντην
κύριον Σερμπάνον εἰς τὸν θρόνον τοῦ ἐν εἰρήνῃ,
ἡγίαν καὶ εὐτηχίαν, καὶ τὴν Εὐγενίαν σου
αὐτῆν.

1682. Μαρτίου κς', εἰς Βενετία.

Τῆς Ευγενίαν σου ταπηνὸ δούλος Μήχος
Δίμου.

Τῷ τημιοτάτο καὶ χριστιμοτάτο ἐν ἄρ-
χουσι μέγα στολνίκο κυρίῳ κυρίῳ Κουσαν-
τῆνο Κατακουζήνο ἡγίος ἐνχειρισθῆ.

Εἰς Μπουκουρήστη. — Bibl. Ac. Rom.,
42/XLV.

XLVIII.

Milostio bojiio Io Șerban Voevod, gospo-
din vsoe zemle ungrovlahiscoi, vnuc veli-
cago Io Șerban Basarab Voevod. Davat
gospodstvomi sia cniga gospodstvami sfīn-
tei și dumnezeștiī mănăstirī ce să chiamă
Mănăstirea de un Lemn, care este sfīntul
hram Nașterea prea-cinstitei și de Dumne-
zeū născătoarei și pururea-fecioară Maria,
și tuturor maicelor călugărițelor, care se vor
afla lăcuitoare intr'acest sfânt locaș, ca să fie
sfīnteī mănăstirī milă de la Domnia Mea, să
aibă a luare svânta mănăstire în toți anii de
la Clucerii de jigniță, din rânduiala găleții

ot sud Vâlcea, obroace de grău de 22 oca. Și iar să fie svintei mănăstiri mertic de sare de la Ocna cea mare, bolovanI 50, să aibă a luare călugărițele această sare pre an, la vreme când vor lua și alte mănăstiri, să și-o ridice de la gura ocnei, fără de nici o opreală, și să ș'o ducă, să o vază fără de vamă și fără de ghiumruc, și de alte cheltueli ce are sarea,—de toate să aibă pace. Pentru că, ștind Domnia Mea această svântă mănăstire fiind despre partea muntelui, la loc fără de nici o hrană și fără de nici un venit, și de multe lipsită, nici alte milii de la alți pravoslavnicii și răposați Domni mai dinnainte vreme n'aū avut, iară, după ce ne-aū dăruiat Dumnezeū și pre Domnia Mea cu Domnia Țării-Rumânești, la cinstitul Scaunul răposatului moșul Domniei Mele Io Șerban Basarab Voevod, și aducându-mi Domnia Mea aminte de această svântă mănăstire, de neputința și lipsa ei, cum și de alte sfinte mănăstiri, între care se plinesc dumnezeeștile taine, Domnia Mea m'am milostivit de am făcut această milă și dani care sânt mai sus scrise, ca să ia sfânta mănăstire în toți anii, să fie sfintei mănăstiri de întărire, și maicilor călugărițelor de hrană și de îmbrăcăminte, iară Domniei Mele și răposaților părinților și moșilor Domniei Mele veșnică pomenire. Așișderea rugăm și pe alți pravoslavnicii Domni, cari ar fi în urma

Domniei Noastre, să înnoiască și să întărească această milă a sfintei mănăstiri ca să dobândească și Domnia Lui mila de la Domnul Nostru Isus Hristos, și ajutoriū de la preacurata maica Svinției Sale cu ertăciune de toate păcatele lui; și ca și ale lui mile și direase să să afe cinstite și în seamă ținute. Seje ubo isvedeteli postavilom gospodstvami. Radu Năsturel Vel Ban, Badea Vel Vornic, Vladul Cocorăscul Vel Logofăt, Barbul Vel Vistier, Mihaï Cantacozino Vel Spătar, Stoica Vel Clucer, Ghincea Vel Postelnic, Dumitrașcu Vel Paharnic, Alexandru Vel Stolnic, Papa Vel Comis. Vel Logofăt napisah, vă stolni niom (?) u București, mesița Noemvrie 6 dni, ot Adam vă leat 7189.

IO ȘERBAN VOEVOD.

[Pecetea domnească.]

VLAD COCORĂSCUL VEL LOGOFĂT¹.

XLIX.

Eū Elina, fata răposatului Șerban Voevod și a Doamnei Elina, carea am fost jupăneasă răposatului Costandin Cantacuzino băiv Vel Post[elnic], adeverez cu aciaștă scrisoare a mia pentru că, ajungând eū la vârsta bătrâneților, cugitat-am în inima mia cătră preabunul Dumnezeū ca să călătorescū cătră Ierusalim, să mă închin acolo sfântului loc unde

¹ *Buciumul*, I, p. 351.

aū fost îngropat prea-curatul trup al Sfințiii Sale, să plângū mulțimea păcatelor mele, după cum aū zis: că n'am venit să chiem dreptiți, ce păcătoșiil spre pocaianie și, iar: cine va veni cătră mine, nu-l gonescū afară. Derept aceaia fiindū eū gata asupra purcesului, aciiș am chemat pre toț cei de la inemă a miei iubiți coconī, Costandin, i Mihaiū, i Mateiū, i Iordache, dāndu-le poruncă și învățatură precum să cade tut[u]ror celor ce iubescū fiei lor, porunciindu-le a păzi toate câte sânt scrise aici mai jos: Întāiū, fiei mei, să vă îmbrăcaț cu frica lui Dumnezeu și aceluia unuia să slujiți, și lui să vă închinați, și să iubiț unul pre altul, lăcuind întru o dragoste frățească, după cum iaste zis, că: unde vor fi frați adunați în numele miei, acolo sânt eū pren mijlocul lor. Și iar: cine va lăcui în dragoste, în mine va lăcui și eū într'ansul; că, unde iaste dragostea, acolō iaste și pacea. Derept aceaia, fiei miei, să lăcuiți toți împreună, ca cum aț fi într'un suflet, să nu se dāspartă unul de altul nici cāt, ce să cinstească cel mai mic pre cel mai mare, cum să cade; așijderea și cel mai mare să iubească pre cel mai mic, după cum iaste zis.

Iată acum, ce iaste mai bine și mai frumos decât a lăcui frațiil împreună cu pace? După aciasta, dragiil miei fiil, iată că aleg den mijlocul vostru pre fiul miei Costandin,

supuindu-l a fi în locul mieu ispravnic, adecă să aibă el voe a căuta casa mia, și de toate satele și moșiile și țiganiî mieî, verî câte vor fi, aû de moșie, saû de cumpărătoare, numai el singur să aibă a porunci tuturor căți să vor afla supt oblastia casii meale, și să ia seama părcălabilor și dă dânsul să asculte toți. Așij-derea și ce ar fi venitul casii, adecă de la sate, moșii, țiganiî, mult-puțin, ce ar fi, el să strângă și dintr'acel venit să aibă a plăti datoriile câte aû mai rămas, însă ceale făcute pentru casa noastră, și, plătindu-să, tot ce ar mai rămănea, să să strângă tot la un loc, puindu-se cu socoteală bună până ce arû da Dumnezeu să mă învărtejescû den calea ce am purces: atunce iar cu socoteală se vor face toate, precum se cade. Pentru aceastea toate poruncesc voao, iubiților mieî fiî Mihaiû, Matejû, Iordache, legându-vă cu mare numele lui Dumnezeu, ca de acum înnainte să aveți a asculta toți de al vostru frate mai mare Costandin, să-l cinstiți și să vă plecați învățăturiî lui cei bune, și toate toc-mealele ce am lăsat asupra lui, să le țineți cu deadinsul, neîndoți și neschimbați, precum se cuvine; pentru că fiu-mieu Costandin, în urma nevoei carea am tras pren zilele lui Gligorie-Vodă, strîngîndu-ne toți, care duple unde am fost izgoniți, și fiindu-ne casa rămasă de toate și căzută la mare datorie, atunce am ales și am pus pre dînsul de aû căutat de

toate nevoile casii, mai vrătos în zilele Ducăi-Vodă, când am căzut la a doao nevoe, încă fiindu Domniia la Cocorăștii dă Grind: atunce o seamă de coconii aū scăpat la Ardeal, iară Costandin aū rămas aici la mare grijă, supuindu-se cu toate trebile casii în tot feliul; de aū ținut moșiile și aū plătit datoriile; și multă folosință am cunoscut pentru dinsul, de aū slujit casii și fraților lui cu dreptate de atunce până acum; așijderea și de acum innainte încă l-am pus și l-am lăsat ca să caute de acestea de toate, câte scriu aici mai sus. Iară, de mi se va timpla de la Dumnezeu moarte, în calea ce mergu, — carea iaste de opște tuturor, — atunce voi, acești 4 frați și cu nepoții miei, feciorii lui Drăghici Spat., cu mare înțelepciune să vă străngeți toți la un loc de taină, să aleagiți din oamenii casii noastre, sau din priiatenii noștri, unul sau doi, să fie oameni buni și cu frica lui Dumnezeu, să vă facă împărțeală satelor, moșiilor, țiganilor; însă 5 părți mari, veri câte vor fi, multe-putine. Însă, osebî den Scaunul caselor mărginescu, împreună cu Filipeștii, și cu moșiia și viile de la Băltați, și de la Călinești, și de la Cucleş, — acestea toate să aibă a le ținea numai 4 frați: Costandin, Mihaiu, Mateiu, Iordache: iar 2 frați ce aū fost mai mari: Drăghici i Șerban, să nu aibă nimic treabă acolo; pentru că, fiind ei mai mari și ajungîndu noi vremi

bune și norocite, făcutu-le-a soțul mieu câștig bun, cu care câștig și-au făcut lor osebite sate, moșii, țigani și case de piatră: unul la Măgureani, altul la Drăgănești. Și, așa fiindu ei întemeiați de la soțul mieu, socotit-au dumnealui, cu mine împreună, încă dintr'aceia vreme de i-am osebit dentr'aceaste sate ce scriu mai sus, ca să n'aibă ei nimic treabă, fără numai acești 4 frați, pentru că ei au rămas mici și necăutați da noi, căce am căzut la vreme greale și nenorocite, supt multe pateme și nevoi și grele prăzi. Așijderea semnez ca să se știe și pentru partea fiu-mieu lui Șerban Voevod că, ducându-l Dumnezău a fi Domnu Țării-Românești, socotit-am eu singură, ca să nu ție parte pren toate satele împreună cu ceștealalți, ce am ales den toate moșile mele niște sate întregi, care sântu scrise la altă carte a mia, și li-am potrivit să fie tocma cu ce i-ară fi venit partea lui de spre toate satele, să aibă a le da cocoanelor lui și mie nepoate, zeastre, să le moștenească iale cu bună pace; iar intr'alte sate, moșii, să n'aibă treabă. Iar, osebit de aceaste sate și de scaunul mărginenescu, câte vor rămînia. să aibă a le ținia numai ceialalți 5 frați, precum scrie mai sus. pentru că eu singur[ă] așa am tocmit de bună voia mia, mai vartos luându izvod de la moașe-mia, răposata jupâneasa Mariia ot Coianî, care au făcut și au tocmit pren zi-

lele tătâne-mieū, răposatul Șerban-Vod[ă], și de la alți bătrîni moși și strămoși ai noștri. Iar, pentru țigani, căți sînt a casei meale, aū de moșie, aū de cumpărătoare, să aibă a să împărți pre 6 frați, tocma unul ca și altul: să-ș ție fieștecarele a lui parte deplin.

Așijderea, feții mei, vă mai adaog o învățatură den ceale ce știū că v'aū învățat și tatăl vostru și v'aū legat cu blestem; acum dar și eū aceaia urmez, și vă leg supt blestemul lui Dumnezeu și supt blestemul mieū cel părintescu, ca să nu vă plecați urechile voastre supt ascultarea cuvintelor jupîneasilor voastre, însă de ceale proaste și vrăjbitoare, care fac fraților neviață, nici să se meastece iale în vorba voastră, când veți avea între voi: aū pentru moși, aū pentru alte trebī; ce să-sī păzească fieștecare a treaba ei. Iar, dă veți avea carea cumva la mijlocul vostru ceva bănuială, ca niște oameni, iar voi singuri în taină să vă tocmiți și să vă împăcați; precum știți că și noi v'am păzit și v'am ținut pre toți la un loc neosebiți, așa și voi să îngăduiți unul altuia, ca nu carea cumva să stricați numele cel bun al neamului vostru, și veți cădea în ponosul oamenilor, luundu pildă de la ceia ce aū făcut așa, cum procopsesc. Acum, fiei miei, după aceastea toate întărescu și blestem mare, cum, de veți ținea aciastă tocmeală și învățatură ce am

făcut eū, iar voi să fiți blagosloviți de Dumnezeu și de noi, și să fiți fericiți și pro-copsiți în toate; iar carele nu să va țină, ce să va ispiti carea cumva să strice și să calce aciastă tocmeală a mea, acela să fie bles-temat de singur Domnul Nostru Isus Hristos, și de singură Maica Preacista să fie pîrit la vremea judecării, așijderea și de noi; și să fie de 3 ori procliat și afurisit de 318 sfinți părinți din Nichieia, și să lăcuiască cu Iuda și Ariia. Și am scris eū bătrânul sluga dumnealor Stoica Liudescul Log., însă cu învățătura bunii stăpâniî mele, jupăneasa Elina, stăra Postelniciasa, în satul dumneaei gor-Mărgineani ot vod. Prah., mșta Sep-tevrie 1 d. Văliat ot sătvorenie miru 7190.— După copia contemporană, în colecția d-lui G. Gr. Cantacuzino și după original, în *Bucium*, I, pp. 351, 363. — Cf. Xenopol, IV, pp. 657-9.

L.

12 Februar 7192 (1684). Pentru un proces al Neacșăi Dudeasca. Semnează: *Μηχωσ Σταροστασ... Μανουσ... Στ... Νηκου*, Prodan Abagiul. E o judecată de plată. — Bibl. Ac. Rom., 57/XLIV.

LI.

8 Mart 7192 (1684). «Badea Bălăceanul Vel Vornic, Barbul Bădeanul Vel Log., Statie Vel Vistiiar, Costandin Brăncoveanul Vel Spă-

tar», daŭ *carte* lui Radu Postelnic Golescul, fiul lui Matei Comisul, nepotul lui Stroe Vornicul, pentru o moșie în dealul Goleștilor (Muscel). Elina a lui Ianachi Vistier ținuse întâiu pe Radu Postelnic, fiul lui Stroe. Στάτης Βηστηάργης. — Bibl. Ac. Rom., 278/XXIX.

LII.

15 Maiu 7195 (1687). Vnzare de vie către «Neața Dudeasca șă fi-său Răducan». — Bibl. Ac. Rom., 63/XLV.

LIII.

25 Mart 7196 (1688). Șerban Cantacuzino pentru Radul Post. Golescul, fiul lui «Mateiu Comis, nepotul lui Stroe Vornicul», pentru viile din «dealulu Goleștilor», cumpărate de la «jupăneasa Elina fata Banului Pavlachie, de cându au fostu cu voia boiarinul[u] ei cel dintăiu, cu Radulu Post., snă Stroe Vornicul».

Boierii: Vintilă Corbeanul Ban, Ghincea Văleanul Vornic, C. Brîncoveanu Logofăt, Iordachie Cantacuzino Spăt., Cărstea Popescul Vist., Alixandru Alexeianul Vel Clucer, Barbul Urdăreanul Vel Paharnic, Cărstea—(sic) Vel Post., Diicul Șerbănescul Vel Stol., Șarban Pîrvulovicî Vel Comis, Bunea vtori Log., fiul Nicăi biv Vel Sluger. Scrie și Radul Șufariul, fiul lui Gherghie Șufariul. — Bibl. Ac. Rom., 103/XL.

LIV.

1-iū Maiū 7196 (1688). Constantin-Vodă
cătră «Mihalcea Sluj. ot Căndești». Pentru
jalba Despei Clucereasa ot Căndești privi-
toare la un vad de moară pe Buzău. «Te
scolî tu cu un zapis al mâine-ta ca să o
scoți dintr'acel vad.» — Bibl. Ac. Rom.,
180/LXXI.

LV.

Eu, Stefan ieromonahul, adeverez cu a-
ceastă carte a mea, că fericita Doamna Elina
Postelniceasa, fiind aproape de moarte și
slabă detot, m'a chemat pre mine de am scris
o carte pentru niște sate, cum să le iea
Măria Sa Vodă, adică din satele Domniei Ei,
care am scris eū cu mîna mea, și acea carte
o țin frații Măriei Sale, și mărturie puiū pe
Domnul Nostru Isus Hristos cum că Doamna
cu gura ei m'a învățat să scriū. Iară încă
aproape n'am fost ca să înțeleg ales ce zice,
fără numai domnialuī Costandin Spătariul
Brîncoveanul, vorbia cu Domnia Ei și pe
urmă venia la mine și-mi zicea: zice Doamna
să scrii cutare și cutare, și eū, ca un prost,
scriam ceia ce-mi zicea domnialuī. Iară,
pentru pecetie, nu putea Domnia Ei să pe-
cetluiască, nici putea să o dea la altul, ci
domnialuī Spătariul o aū luat și aū pecet-
luit. Ci, de vreme ce a aflat Măria Sa Vodă
de acea carte, m'a chemat pre mine și m'a

pus la greu jurămînt, ca să spuiî cu dreptate. Deci eu, văzînd înfricoşatul jurămînt; şi mai vîrtos văzînd că vine lucrul la scandal şi le zic şi adeverez cu această carte că scrisoarea care am făcut, s'a scris precum adeverez mai sus, cum că domnialui Spătariul m'aî învăţat şi am scris.

Stefan ieromonahul mărturisesc precum scriî mai sus.

LVI.

Către prea-cucernicul, prea-strălucitul, prea-înţeleptul şi prea-seninul nostru stăpîn şi Domn, domnitor a toată Ungro-Vlachia, domnul Io Şerban-Vodă, noi cu toţiî, smeritele sale slugî, egumeniî, proegumeniî, stareţiî şi bătrîniî cuvioaselor mănăstiriî din Sfîntul Munte Atos, arătăm supusa noastră închinăciune, dorindu-I toate cele ce sînt spre bine şi mîntuire.

Prea-strălucite stăpîne ! Venerabila scrisoare trimisă de Înnălţimea Ta, prin ieromonahul Ivirean, primindu-se după umilinţa noastră cu închinăciune şi evlavie şi ca un lucru trimis de Dumnezeu, am îndreptat binecuvîntări de mulţămire şi la a tot bunul Dumnezeu şi la stăpîna noastră, Născătoarea de Dumnezeu şi pururea Fecioară, rugîndu-ne pentru un aşa de călduros rîvnitor întru cele dumnezeieşti şi după Dumnezeu sprijlnitoriî şi din nou întemeietoriî al

sfintelor noastre mănăstiri, care ni-a fost dăruit în aceste din urmă vremi, și neîncetat rugăm pe Domnul Dumnezeu ca prin mijloacurile Maicei Născătoare de Dumnezeu, și ale tuturor sfinților să se dăruiască Strălucirii Tale toate bogățiile cerești și pămîntești, ce se vor dori de ea. Deci, potrivit cu porunca Strălucirii Tale, am ales dintre noi înaintea soborului tuturor sfintelor mănăstiri pe precuvioșii proegumeni de față și frații noștri întru Hristos, adecă pe proegumenul preamarei Lavre împărătești, chir Natanail, și pe proegumenul mănăstirii împărătești a Ivirilor, chir Paisie, pe cari-i trimitem Prea-Strălucirii Tale, imputernicindu-i și noi, în numele lui Hristos, a se învoi la toate cererile ce s'ar face de Strălucirea Ta, spre folosul și regula amînduror părților, îndatorindu-ne pentru noi și pentru urmașii noștri a primi acele cereri într'un chip nestrămutat și veșnic. Însă mulțămim și prea mulțămim înaltei și prea-credincioasei tale Domnii, pentru că ți-a plăcut a te pleca la smerenia noastră, miluind și căutînd cu atîta milostivire și dumnezeiască rîvnă acestesfinte și sărace mănăstiri din Atos, saū, mai bine. împăcîndu-te cu Dumnezeu prin a ta pămîntească și bogată milă, prin lucrul dumnezeiesc ce cu bun scop ai început și mai bine ai săvîrșit. Iară binele ce ai făcut cu un scop încă mai bun, cu voia lui Dumnezeu ai voit

a-l statornici, urmînd după pilda acelor cucernici și de-a-pururea pomeniți împărați și domnitori, din ale căror neamuri și moștenitori este și prea-cucernica ta Strălucire și cu care cu multă evlavie și milostivire bogat ai miluit și întărit sfintele aceste mănăstiri; drept care, împreună cu ei, vei dobîndi veșnica pomenire pe lingă toate mănăstirile, și vei fi învrednicit a clironomisi Împărăția Cerurilor, prin mijlocirea Maicei Născătoare de Dumnezeu, și a tuturor sfinților; ale căror rugăciuni să le primească Domnul Dumnezeu, dăruind și în viața aceasta Strălucirea Tale anii prea mulți, îndelungați și norociți; amin.

Egumenii și stareții întru Hristos ai sfințelor mănăstiri și metoace ce alcătuiesc preamarele sobor al sfîntului Munte ¹.

LVII.

Prea-strălucite, prea-înnălțate, prea-cucernice, prea-înțelepte și prea-creștine Doamne și stăpînitor a toată Ungro-Vlachia, Io Șerban Voevod, prea-milostive și prea-îndurătorule binefăcător al neamului bine-credincioșilor, a cărui cucernicie este o moștenire de la strămoșii prea-nobili și prea-cinstiți și care

¹ Traducere oficială de la Ministerul de Externe, făcută în 1862, după cererea «principelui Constantin Cantacuzino»; în *Buletinul*, 1, p. 371.

ești prea-seninul sprijinitor al robilor tăi jos
iscăliți, ne închinăm cu umilință la a ta mărită
și vrednică de a fi pizmuită Strălucire, săru-
tându-ți poalele veștmintelor tale, noi cu toți,
smeriții robi și binecuvântătorii tăi: egumeni,
proegumeni și stareți ai tuturor sfintelor și ve-
nerabilelor mănăstiri ale acestui Sfânt Munte
Atos, precum și bătrînii marelui Sobor; che-
mînd Pronia de sus și bunătatea cerească
a întări Prea Strălucirea Ta la al tău prea-
înnalt și prea cinstit Scaun, a-ți dăruii zile
îndelungate, bucurie neîncetată și veselie
din ce în ce mai mare, a-ți păstra mărirea
nebiruită, statornică și veselă, punînd supț
picioarele tale pe tot vrăjmașul și protiv-
nicul, spre întărirea neamului drept-credin-
cioșilor și spre sufleteasca plăcere și stator-
nică odihnă a acestor umili robi ai tăi. De
datoria noastră este, prea-senine și prea-
cucernice stăpîne, a-ți mulțami cu grăbire și
a te slăvi pentru marile binefaceri ale slă-
vitei Tale Înnălțimi, care și în față și în
taină se răspîndesc cu bogăție și imbiel-
șugare asupra celor săraci și nevoiași, și în
deosebi în sînul acestor nenorocite și vene-
rabile mănăstiri ale Sfîntului Munte, căror
nici în vechime nu li-aū lipsit ajutorul și bine-
facerile străluciților și vestiților tăi stră-
moși. Însă pe toți aceștia, fie vechi, fie noi,
cari sînt de-a pururea pomeniți ctitori și
după Dumnezeu binefăcătorii mănăstirilor

noastre, i-ai întrecut, așa zicînd, ca un mărgăritar foarte de preț, respectînd în cel mai mare grad pe mărgăritarul neprețuit, Domnul Nostru Isus Hristos și pe Împărăteasa întregii lumi, care a născut și neînterupt mijlocește către Domnul și poate săvîrși toate cele ce voiește, ca născătoare a Totputernicului. Și, fiind-că ai chemat mijlocirile, și ajutorul și paza aceleia, ca un preacucernic și prea-creștinesc Domn, acea Preacurată te-a apărat, păzind și întărind strălucita și cucernica Ta Înnălțime. Deci, spre recunoștința dumnezeeștilor sale danii și binefaceri, ca un rîvnitor călduros, cu învoirea dumnezeeștei sale puteri la planul cel bun ce l-ai făcut de a sluji un lucru dumnezeiesc și priincios și cu conlucrarea puterii dumnezeiești ți-ai împlinit dorința, săvîrșind lucrul acela și mai bine; și, cugetînd cu cea mai mare înțelepciune, l-ai închinat, după cuviință, cu ajutorul acelei atotputernice Împărătese, care în adevăr este apărătorul și îngrijitorul sfintelor și venerabilelor sale mănăstiri din acest Munte, pe care le ocrotește și și-a făcut din el o grădină, unde acei ce voiesc a trăi după căință scot apele Mîntuirii. Deci, recunoscînd marele ajutor și binefacerea ei, am slăvit prea-sfîntul său nume; și, fiindcă din dragostea ei a plăcut și Prea-Strălucirii Tale a săvîrși mila cea mare spre sufletească mîntuire, întărind lucrul tău în toată

întinderea ei, împreună cu acei doi ai noștri, cari s'aū dus către mărita și înalta ta Mărire, ne-am bucurat cu toții din tot sufletul. Aū venit și proegumenii noștri, cari ni-aū vestit de marile tale îndurări și binefaceri, precum și de întemeierea venerabilei și sfintei mănăstiri, adăugînd că, săvîrșindu-se lucrul, Prea-Strălucirea Ta ai ales spre îngrijirea lui pe prea-cuviosul și prea-sfințitul egumen chir io chir Partenie, care a fost mai înainte în sfînta mănăstire a Ivirilor. Aceasta ni-a pricinuit și mai mare bucurie, pentru că-l cunoaștem de gospodar credincios și prea destoinic de a prevedea toate, mai ales fiind deprins cu orînduiala și cu obiceiurile țerii: alegerea lui a fost pentru al nostru mai bun folos. Astăzi îi trimitem și alaiul alcătuit, după cuviință, din cinstiții ieromonachi, din ierodiaconi, din prea-cuvioșii bătrîni și din tot personalul soborului, și rugăm pe înalta ta Mărie ca aceștia să fie supt paza aripilor tale de aur, ca unii ce nu sînt deprinși cu țara, pentru ca să dobîndești într'un grad mai întins recunoștința umililor ce iscălesc mai jos; iar dreapta a tot puternicului să păstreze puterea ta nebiruită de vrăjmașii văzuți și nevăzuți, și să fie anii Prea-Strălucitei tale Măririi mulți, îndelungați și cu bucurie; amin.

Egumenii, stareții, proegumenii și alții, ai sfîntelor mănăstiri și metoace alcătuiind prea-

marele sobor al sfântului Munte și robii ai
prea-strălucitei tale Măririi¹.

LVIII.

Din testamentul Spatarului Iordachi Cantacuzino [Cf. *Studii și doc.*, V, p. 45, n° 211]:

† Ce, din ce mi-aū fost prilejul, i-am făcut
partecia, să ție și ia pre urma mia, nu
mult, ce puțin, din cât mi-aū fost prilejul.
I-am dat satul Cucuteni, cu casă cu tot,
carele une părți în sintu mie danie de la
Moimăscul, iar altele în sintu mie cumpă-
rături, depreună cu dânsa; și a treia parte
de Cogești, cu hălășteul cel mari, iară la
Ținutul Cărligăturii; iară osăliște ce-s chiamî
Bălțații, ce s'aū luat de la călugării de
Moldoviță, să-s dia înapoi. Iar, de va tre-
bui ei să să hrăniască, să o ție, și să dia
călugărilor de a dzeacia. Așjderia și păr-
țile den Băbăciani de la Ținutul Dor[o]hoiu-
lui, câte am cumpărat eu, să fie toate a ei.
Așijderia și un rădvan cu 6 cai și o cuhne
cu 4 cai, — care cai îi vor plăcia ei, să fie a
ei. Hainele ce i-am făcut, să nu le dodeiască
nime, câte sintu [fe]miești, — să fie toate a
ei. Din odoari un lanțuh de aur ce i l-am...
făcut acmu și n'am apucat să-l istovăscu,
să fie a ei, și un inel... gur cu diiamante,
carele i-a plăcia din câte am; o păriachi

¹ *Ibid.*, p. 379.

de brățări cu mărgăritare, ce-s făcute la Brașău; aşjderia patru şăragurî de mărgăritari de cel mare, să-I fie la grumadzî. Acîaste sintu de la mine, iar deosăbî a ei nişte mărgăritar ce i-aū dat mama, ia va şti, să n'o dodeiască nime; şi aū avut şi de la tată-săū neşte mărgăritar mai mănunt, ş'aū cumpărat un inel de aur, cu zamfir albastru, în Ţara Munteniască, în 80 lei, pre baniî ei; şi aū cumpărat un inel cu zmarand viarde, prinsu în unghî, în 35 lei, iară pre baniî ei, şi i-aū datu mama un inel cu zmarandu viarde, şi soru-mia Safta o păriache de brățări di Danţca; şi ş'aū mai cumpărat trei şăragurî de mărgăritar mare de la Tălmăcioae, în 80 lei, iar pre baniî ei: cu acîaste n'are nime nici o triabî, că sint a ei. Aşjderea şi din bucate să-I facă şi ei parte: din vacî şi din oiţă, din câte s'or afla, din toate, că nu-s multe; iar neşte stupî ce sint la Şărbeştî, la Bahni, săntu a ei. Din argintu să-i dia 6 piuliţi poleite şi o năstrapă mare un-guriască, iar altă cî-a rămăniè, să vândză, şi odoarăle şi arginturile, să plătiască dato-rii[e] datornicilor, — să hie bucuroş bieţîi cuconî să-ş ţie câte o ocinî şi câte o moşie cî-a rămănia; iar pre dănsa să n'o amestece la nemica. Pentru aciasta mă rog mamîi şi Catrinîi şi lui Vas[i]lachi, ginere-mieū: acîaste greutăţi ale miale să nevoiţ să staţ, să plătiţ datornicilor din ce să află pre

urma mia : din odoare să nevoiț, doar le vor lua datornicii cu preț. Așijdere mă rog dumisal[e] Vorniculul Gavriliț[ă] și ginermieū luī Vas[i]lie, pentru sîngele luī Dumn[e]dzăū, să nevoiț dumneavoastră, să-m scoateț baniī cî-am cheltuit la Visterie în dzilele Mării Sale luī Vodî, care bani i-am luat împrumut de la Filip și de pre aiurie cu dobândî, și am pus zăloage de am cheltuit la Visterie, precum ar arăta izvoadele. Așijdiria și pentru cătăva rămășiță cî-aū rămas și la unii și la alții, care bani aū fost orănduiț de la Dumitrașco-Vodî, precum știe și Ștefan de Visterie: ...izvod la dănsul, și n'aū apucat să istovască Măr... Sale luī Vod[ă], să-ș facă pomanî pentru Dumn[e]dzăū să-ș plă... baniī, cine-ī datoriu, să mi să maī iușuriadze casa din robie, să mi să iușureadze datoriile ; pre Alexandra nime să nu o dodeiască din casăle ei până vor fi aciaste răscoale, și la toate pamințile miale să nu lipsască, ce să șadi orî aicia, orî la Șărbești, orî unde-ī va plăciè, și-s o asculte țăraniī întru tot, ca și cum aș hi eū ; cuconiī miei să n'o dodeiască, nicî altu nime. Un satu ce mi-aū pus Stărcia zălog, anume Popeniī, la Hărlău, gîmătaate de satu, să fie a Stărciī, iar gîmătaate de sat dăruescu Anisii, cucoaniī Stărciī, care iaste la dumnealuī Vornicul Balșū, deosăbî de parte tătăne-săū, ce i s'a vini de la tată-săū. A-

căsta daă pentru baniî miei: pentru fiul mieu Vas[i]laşco, din cât mi-aă fost prilejul, l-am aşădzat şi l-am îndzăstrat; la altă, să n'aibă triabi, numai din satele de la Hotin şi de la Soroca, fiindu ţara neaşădzată, nu i-am făcutu parte; iar, după ce să va aşădza ţara, să-î facă parte şi de acolia, dintr'acialia sate; iar dintr'alte sate de suptu munte i-am dat şi l-am aşădzat; aşjidiria casă n'am apucatu să fac, cî-am socotit să-î daă cramel[e] ciale mari de la Cotnari, cu vii cu tot, câte sintu acolo într'acel dial; aşjidire şi neşte vii cî-am cumpărat la Lăsteni de la Iolăşoae, 9 fălci şi giùm[ă]tate, să fie Alexandrii. Alta, sintu datorî lui Stoian Comisului, cumnatului lui Şărbănu-Vodă, cu 240 de lei de pre neşte postav, şi sint dator lui Iordachi fratele lui Şărbănu-Vodă cu 110 lei; care fac peste tot 350 lei, cu baniî lui Stoian. Deci, cându am fostu în Ţara Munteniască, am fostu dat neşte blanî de sobol lui Şărbănu-Vodă; deci o samă de bani mi-aă dat, iar cu aceşte aă rămas Măriia Sa şi aă dzis că va plăti acestor... şi nu i-aă mai plătit, şi-m scrie Măriia Sa să-î... zapisul, să-m dea bani; pre martor mi-î dumnea... n'am zapis, că n'am făcut, cî-am avut vroavă numai... gurî; ce mă rog pentru Dumn[e]dzău să plătiască acelor boiarî. Alta, pentru neşte oi, li-am dat pre mâna lui Hurmuz, cându răscoalele, patru sute şi

cindzăci ; dacă s'aũ aşădzat vriame, aũ dat samă Hurmuz c'aũ rămas numai 170, carele li-aũ priimit el de buñă voia sa : oaia câte 1 ug., și aũ datu samă, c'aũ rămas 40 de cărlanī, însă acestora nu s'aũ socotit câte cât preț va fi ; deci dentr'aciasta am luanu 105 lei de la Pisoschiī și 70 lei de la Bașot, și 20 lei mi-aũ dat Hurmuz, cându am pornit pre Ioniț[ă] la Obluciță.

Deci, ce va fi rămas dintr'aciastī banī să-ī dia la Alexandra, că aciaste oī aũ fostu din dzestrile ei și a ei sint banī ; de va fi mai dat ceva la Ioniț[ă], eũ nu știũ ; el va ști. Așijderia, i-am dat Alexandriī un inel de aur cu diiamantu în mijlocu și cu noaf mai mănunțele înpregiur, și altu inel, cu zamfir albastru, cī-am cumpărat în 85 lei ; iar pentru veciniī de Cucutianī, cându am cumpărat satul acolo, veciniī n'aũ fostu, ce i-am adus de printr'alte sate ale miali ; careī s'aũ rășchiratu din satu, acmu pentru nevoi ; iar, după ce să va aşădza vriamia, să fie volnică Alexandra să-ī ia, să-ī ducī la urmă ; pre aceia careī aũ fostu, șădzatorī acolo la Cucutianī, or hie de pin ce sat or hi. — Bibl. Ac. Rom., 206/LXXXVI.

LIX.

Theodosie cu mila lui D[u]mn[e]zeũ arhiepiscop i Mitropolit a toată Țara-Rumănească și exarh peste plaiurī.

† Dat-am cartea Vlădiciei Meale adevărată mărturiseală la mâna dumnealor fiilor noștri celor sufletești, dumnealui Costandin biv Vel Stol. și fraților dumnealui, Mihaî VI Spăt. i Iordachie biv Vel Spăt., feciorii răposatii Doamnei Ilincăi, și nepotului dumnealor Tomii feciorul Agăi lui Matei, pentru ca să-s știe că încă mai denainte vreme, în viața dumneaei Doamnei Ilincăi, trăind într'o casă și la un loc cu feciorii dumneaei aceștii 4, cari se-a zis mai sus, fiind aceștea cei mai mici, fiind dumneaei stăpână a toată casa, stăpânind toate casele și moșiile și toți țiganii, fiind ale dumneaei moșii de baștină de la părinți și de la noi. de la strămoș, deci pururea și în toată vremea, în viața dumneaei, ca către un duhovnic și cu mila lui Dumnezeu Mitropolit ce ni-am aflat Țării-Rumânești, spuindu-ne de toate pe amăruntul, pentru toate patimile casei dumneaei, ce s'aუ întâmplat, și la bine și la rău: întâi dară zicând, că după moartea răposatului soțului dumneaei, Costandin Cantacuzinó biv Vel Post, când au fost în zilele Radului-Vod[ă] Leon, pre acea vreme ducându-să fiu-său Costandin la Vineția, pentru învățătura cărții și fiind Mihaî și Matei și Iordachie coconi mici, iar feciorii dumneaei cei mai mari, Drăghici Spătariul i Șarban-Vod[ă], atunce fiind Drăghici Spătar-Mare și Șarban-Vod[ă] Post.

Mare, și fiind însuraț de multă vreme, având și coconii și eșind den casa părinților, încă mai denainte vreme au fost făcut împărțeală, de au împărțit satele și moșiile și toț Țigani, făcând părți pe 6 fraț, însă afară den Scaunul mărginenesc, împreună cu Filipeștii și cu viile de la Bălțaț și de la Călinești, și cu Cleșii: într'aceastia nu s'au amestecat, știind că sânt lăsate celorlalți 4 fraț mai mici ce să zic mai sus, încă mai denainte vreme, în viața părintelui dumnealor Costandin Post., cu care căștiguri s'au făcut sate, moși, Țigani, și case de piatră, uuul la Măgureani și altul la Drăgănești, și altele multe, tocma ca și casa dumnealor; iar ceștia 4 fraț fiind mai mici și ajungând vremi greale, supt multe patime și nevoi și greale prăzi, cu atâta li-au ales, să ție osebit de cătră cei 2 fraț mai mari; iar cealialalte, multe, puține; câte s'au aflat, li-au împărțit pe 6 fraț; și pe acealia împărțeale făcuse dumnealor și cataștișe; iar n'au stăpănit nici odată nimic, ce tot pe seama dumneaei au fost, de le stăpăniia, cum li-au stăpănit. Deci, când au fost în zilele lui Gligorie-Vod[ă], când au venit Domn aici în țară, la a dooa Domnie, fiind cu mare vrăjmășie asupra Casii dumneaei, ca și mai denainte vreme, ca să o sărăcească, dând pricina tot pentru Șerban-Vodă, fiul dumneaei, apucând-o cu mare strânsoare, prădatu-i-au casa dumneaei

cu multă sumă de bani, vânzând den sate, den moși, den Țigani, și au răscumpărat mulți rumâni, de au dat la acea pradă. Și au rămas în părțeala cea de'ntăi să nu fie întru nimic, căzând casa dumneaei la pradă și la mare datorie, rămăind asupra dumneaei Doamnei Ilincăi, precum va chivernisi dumneaei, au în viață, au la moarte, să facă altă împărțeală feciorilor, fiind satele și moșiile ale dumneaei, de la părinți și de la moș de la strămoș. Însă dumneaei Doamna Ilinca, fiind încă mai denainte vreme de demult făgăduită lui Dumnezeu, având bun gândă gătindu-să a merge la sfântul Ierusalim ca să se închine dătătorului de viață Sfântului Mormânt a Domnului și Dumnezeului nostru Isus Hristos; și, fiind dumneaei bătrână și slabă și călătoria de parte, temându-se de moarte și de multe primejdii, încă până a nu porceade în cale, tocmindu-ș și așezându-ș toate lucrurile casei dumneaei, denainte a tot neamul dumneaei, chiemând și pre Vlădicia Mea și pre duhovnicul dumneaei popa Ștefan egumenul de la Arhimandritul, mărturisind înaintea noastră pentru partea lui Șerban-Vod[ă] feciorul dumneaei cum, deaca vreme ce au ajuns și la Domnie, nu-l va putea face părtaș cu ceialalți frați, ca să aibă parte pen toate satele și ocinele, căci iată Domni acești țăr[î], cu răul obiceiău ce s'au făcut, deaca

lipsescū den Domnie, să lipsescū den țară și de moșiile lor, și nu numai ei, ce încă și feciorii lor, care sânt feți, și care Domn vine în urma lui, caută partea dumnească să ostăpănească,—arătându-ne dumneaei socoteala cea de folos și pilde ce au lucrat și Domnii cei bătrâni, care au fost iară de neamul dumneaei: Neagoe Vod[ă] Băsărab și răposatul Șerban-Vod[ă] cel bătrân, părintele dumneaei, și alții, fiind Domni pământeani și știind rânduialele țării aceștia la ce să află mai pe urmă, cu cât dară acei răposat Domni bătrâni satele și moșiile lor ceale de baytină, au chivernisit de li-au dat neamului lor, cu așezată tocmire, de li-au stăpănit, și alți Domni nu s'au amestecat, cu atâta dară și dumneaei Doamna Ilinca, măcar că să mărturisiia dumneai de mai zicea cu suspini, și multe lacrimi vărsând. Innaintea Vlădiciei noastre, că nici o dreptate n'ar avea fiul dumneaei Șerban-Vod[ă] să ia parte cu ceialalți fraț, știind dumneaei și toată țara că mare pricină a prăzii și a sărăciei Casii dumneaei, ce s'au făcut de Gligorie-Vod[ă], au fost fiu-său Șerban-Vod[ă], și pentru pizma lui au făcut acea nevoe Casii dumneaei, iară încăș, ca o maică cu milă. neîndurându-să, mai vartos pentru nepoatele dumneaei, featele lui Șerban-Vod[ă], au făcut socoteala, den moșiile dumneaei de au făcut parte și fiu-său lui Șer-

ban-Vod[ă], mai mult ca să-i fie pentru zeastre, să-ș dea featelor, nepoatelor dumneaei, alegând parte potrivită den sate, den moșii, den Țiganii, ca și celorlalți feciori, — doară și mai mult, pentru aceaia ca să nu aibă amestecătură pen toate satele și ocinele cu ceialalți fraș. Care aceastia toate cu învățătura dumneaei s'aū făcut diată, cu slova Stoicăi Log. cel Bătrîn Ludescul, sluga cea credincioasă a Casii dumnealor den copilăria lui, cu legătură și cu mare blestem. [Pentru] care diată și Vlădiciia Mea, împreună cu duhovnicul popa Stefan, egumenul de la Arhimandritul și cu neamul dumneaei am iscălit și sântem mărturiî. Deci, mergând dumneaei Doamna Ilinca la sfântul Ierusalim și aducându-o Dumnezeū cu bine și cu sănătate la casa și la fecioriî dumneaei, dupre aceaia întămplându-i-să dumneaei boala cea grea de moarte, de a-ș datoriia cea de obște, și fiind dumneaei în mintea cea bună, cu limbă și în toată firia, iară aū chiebat pre Vlădiciia Mea, și fiind și popa Stefan duhovnicul dumneaei și tot neamul dumneaei: întâi Măriia Sa Domnu nostru Io Costandin Voevod, nepotul dumneaei, și dumnealui Vintilă Vel Ban, gineril[e] dumneaei, și featele dumneaei ceale mari, jupăneasa Marica Log[o]feteasa și dumneaei jupăneasa Stanca Brâncoveanca și dumneaei jupăneasa Ilinca Băneasa, și alțiî toș den

rodul dumneaei, cu mărturiseală înaintea Vlădiciei Meale și înaintea duhovnicului popei Ștefan și a neamului dumneaei, tuturor care era acolò de față, întemeiatu-ș'au dumneaei diiata ce iaste mai sus scrisă, care au făcut la mâna feciorilor dumneaei celor 4 mai mici, când au fost purcegătoare la Ierusalim, și acum, la moarte, tot pe acea socoteală au lăsat să stea așezată și neclătită în veaci, făcând dumneaei la moarte și altă scrisoare pentru partia fiului dumneaei Șerban-Vodă, alegând parte potrivită ca și celoralalți feciori, precum s'au zis mai sus, iar, după moartea răposatei Doamniilincăi, sculatu-s'au răposatul Șerban-Vodă, feciorul dumneaei, asupra fraților cu groază, cerând de la dumnealor catastișele de împărțeală, care era la mâna maicii dumnealor, ce-ș făcuse în zilele Radului-Vod[ă] Leon, și mai vârtos cerând diiatele maicii sale, care au făcut când vrea să meargă la Ierusalim și care făcuse la moarte, și i-au apucat cu strânsoare și cu mare laudă, că, nedându-le, le va face mare rău, și dumnealor, și oamenilor caselor dumnealor, ales Stoicăi Log. celui Bătrân, zicând că cu rea moarte va să-l omoarea, și dumnealor și alalți, toți vor petrece mare nevoie, de nu să vor da scrisorile acealia cum le ceria, fiind silnic și putiarnic; și, neavând cum face în alt chip, au dat dumnealor toate catastișele și diiatele, precum au pohtit, și atunce, fiind Vlădiciia Mea la opreală și întăm-

plându-se Dosoftei patriarhul de la Ierusalim aici în București, aŭ trimis pre nepotu-său, arhidiaconul lui, Hrisanth, cu un izvod, zicându-mi să fac o scrisoare la Șerban-Vod[ă], după cum m'aŭ învățat, că, de nu o voiŭ face așa, să scapŭ, nu numai cu alte ocăr[i] și pedepse mă va pedepsi, ce tocma și moarte să va ispiti a-m[i] face. Deci, fiind la nevoe și la scărbă ca aceia, am făcut duple izvodul acela; care scrisoare, când s'ar afla vre-odată la cineva de spre partea lui Șerban-Vod[ă], ca să-ș facă vre-o îndreptare cu dânsa împotriva fraților, acea scrisoare să nu să ție nicī într'o seamă, cŭ de mare nevoe și de frică am făcut, precum aŭ pohtit, cum știe adevărul Dumnezeu știutoriul tuturor. Care tocmeale și așezământurice aŭ lăsat cu învățătura și cu diiata dumneaei Domniī Ilincăi nu iaste nicī poate cu dreptate a o strica nimenilea, nicī Domnŭ, nicī patriarhŭ, nicī altŭ arhiereŭ, pentru că singur Vlădicia Mea mărturisescŭ de toate aceastia, cŭ li-am auzit den gura dumneaei Doamniī Ilincăi, ci cum că de mult și la toate năpăstuiăște casa dumneaei și pe frații cești mai micī, încă mai de nainte vreame, și de multă vreame în viață și în sănătata dumneaei, vărsând multe lacrămī, să jeluia înaintea Vlădiciei Noastre și, și la vreame de moartea dumneaei tot aceastia zicându-le și înaintea noastră, și înaintea altora multora. Și așa și Vlădicia Noastră mărturisescŭ înaintia veacnicului și nefățarni-

cului Dumnezeu, că sânt toate adevărate. Drept aceea dară dăm aciastă carte de bună și adevărată mărturiseala Vlădiciei Meale, la mâna dumnealor acestor 4 frați care să zic mai sus, ca să fie de credință și de adevărință innaintea tuturor unde să va arăta aciastă scrisoare a noastră, întărindu-o cu iscălitura și cu pecetia noastră, ca să se crează. Și am scris eū, Nicola Log. ot Mitropolie.

VLADICA TEODOSIE.

[Pecetea.]

LX.

† Eū popa Stefan egumenul de la sta mănăstire Arhiemandritul, unde să prăznuiaște hramul sntilor vărhovnicii Apostoli Sti Petru i Pavăl, cară m'amu aflat duhovnicul răposatei Doamniî Ilicăi, fata răposatului Șarban-Vodă cel bătrân, dat-am aciasta a mea scrisoare la mâna fiilor noștri celor sufletești Costandin Stolnicul și fraților dumnealui Mihaî Spăt. i Iordache Spăt., Cantacuzinii, și nepotului dumnealor Tomei, feciorul răposatului Matei Agăi, feciorii răposatului Costandin Cantacuzinò biv Vel Post., așijderea și nepoților domnealor, Părvului Stolnicul i Șarban Căpt., feciorii răposatului Drăghicî Spăt. Cantacuzinò, fratelui celui mai mare den toți, ca să fie aciastă scrisoare a mea de mare mărturiseală pentru că, aflându-m[ă] dahovnic

răposatî Doamniî Ilincăi, maicăi domnealor, în viața domneaei, și la sănătate și la boal[ă], pân la pristăvirea domneaei cea de moarte, pântru ca să să știe că, ajungându feciorul dumneaei la Domnie, Șarban-Vodă Cantacuzino, și în zilele Domniei lui, gătindu-să Doamna Ilinca, maica domnealor, a călători la Sntul Ierusalim ca să să închine sntului și dătătorului de viaț[ă] Mormântul Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, fiind făgăduită încă mai denainte vreame de demultu, de cându trăia împreună cu soțul dumneaei răposatul Costandin Post.; deci, fiindu călătorie departe, temându-se domneaei de multe primejdii, mai vârtos de moarte, fiind bătrână, tocmitu-ș'aū și ș'aū așăzat toată casa domneaei, ca să nu fie nici o bănuial[ă] den fraț după moartea domneaei,— chemându pre Sfinția Sa părintel[e] Vlăd[i]ca Theodosie, Mitropolitul Ț[ă]răi-Rumânești, aflându-mă și Duhovnicia Mea și alții din neamul domneaei de faț[ă], făcând diiată cu mare blestem, care s'aū cetit dinaintea noastră, a tuturor căț eram acolo, ș'am iscălit ca niște mărturii ce ne-am aflat adevărate și, dup[ă] ce aū făcut domneaei călătorii aciașta, aducându-o iar Dumnezeū la casa sa și la feciorii domneaei, și fiindu stăpână a toată casa, cum și mai nainte vream[e], aū stăpănit toate satele și ocinile și Țiganiî, fiind ale domneaei de

la părinți și de la moș, de la strămoș. Deci, ajungându-o pre răposata Doamnă Ilinca boala cea grea de moarte, care iaste tuturora de obște, a ne da fieștecare datoriia duple lumea aciasta, și fiind domneaei în toată firea, cu limbă năsmintită, în mințile ceale bune și 'nțeleapte, care le-aū avut den tinereate până la bătrâneate, chemat-aū iarăș pre Sfinția Sa părintele Theodosie Mitropolitul, fiind și Duhovnicia Mea de față, și aflându-se la slăbiciunea domneaei cea de moarte și featele-i și feciorii și ginerii și nepoții și toată rudeniia domneaei, cu mărturiseala domneaei înaintea noastră a tuturora. întămăiatu-ș'aū diata, care făcuse mai nainte vreama la purcesul sntului Ierusalim, lăsând tot pre acea socoteal[ă] să stea așăzată, și neclătită în veaci, și făcându ș'altă scrisoare, la moartea domneaei, iar cu legătură și cu mare blestem, pentru partea lui Șărbănu-Vod[ă], feciorul domneaei. alegându-i parte osebită și potrivită ca și a celorlalți frați, ca să-ș dea zeastre featelor, nepoatelor domneaei; măcarū că să mărturisiia domneaei cu lacrăme, zăcându și mai nainte în viață, și acum la moarte. zicând că mare strănbătate aū feciorii domneaei cei mai mici, de cătră fiu-său Șărbănu-Vod[ă], fratel[e] lor cel mai mare, — că nu iaste cu nici o cale și cu nici o dreptate. ca să ia parte den casa domneaei, ameste-

cându-se a-ș lua parte în multe moșii și ocine cu alalți, căci că, fiindu eșit din casa părinților de multă vreme, întemeiat de părinți-ș cu de toate încă dăn boeriia lui, și mai cu puteare de cum iaste toată casa domneaei, și acum, ajungându și la Domnie, la mai mare puteare; și mai mărturisiia domneaei de zicea suspinând cu lacreme că și sărăciia și prada casăi domneaei, ce s'aū prădat la Gligorie-Vodă și 'nchisorile, și multăgroază, și greale patime aū tras frații lui acești mai micī atuncea, fiind toată pricina pentru fiu-săū Șarban-Vodă; precum și Gligorie-Vodă singur cu gura lui aū zis înaintea multora și cu scrisori aū arătat că pentru Șarban, fratele lor, pătimia ei acealea. Iar încăș, ca o maică cu milă, nu s'aū uitat la acealea, mai multu pentru nepoatel[e] domneaei, featel[e] fiu-săū lui Șarban-Vod[ă], ca să le înzestreaze; ce aū făcut și fiu-săū lui Șarban-Vod[ă] parte potrivită, din sate și din moșii, alegându-se cu partea lui osibită de către toț frații, ca să nu aibă amestecătură pen sate și ocini cu alalți frați, de vreme ce aū ajunsu și la Domnie, știindu domneaei și răul obicei al aceștii țără că, deaca să lipsescu Domni den Domnie, să lipsescu și de țără și de moșiile lor, încă și feciorii lor să lipsescu, cari sântu feț; și care vine Domnu caută partea domnească să o stăpânească, — măcar

că domneaei aŭ făcut mare socoteaal[ă] de-ŭ dat parte lui Șărban-Vodă ca sŭ-ș dea zeastre fetelor Domnii lui, precum și alți Domni pămănteani, dău neamul domneaei, cu înțelepciune și cu chiverniseaală ca aciașta aŭ dat moșiile lor featelor și neamului lor de aŭ stăpănit. Deci cu buna așzare și tocmirea domneaei aŭ așezat toate, chivernisindu-le mai multu, ca, dupre moartea dumneaei, ca sŭ nu-i pizmuiască și sŭ-i zavistuiască fratele lor cel mai mare, Șărban-Vodă, și ca sŭ trăiască cu dragoste frățească, și fieștecare sŭ ție cui ce-aŭ lăsat. La care diiată ci-aŭ făcut, și, mai pă urmă, la moartea domneaei, ne-am aflat mărturie. Iar după moartea răposatei Doamniil Ilincăi, rădicatu-s'aŭ Șărban-Vodă asupra fraților acestor mai micil cu mare vrajbă și cu rea mănie, nevrându sŭ lase după tocmirea și așzarea Doamniil Ilincăi, maicil sale, și făr de nici o judecată saŭ pravilă creștinească, ci numai în putearea sa, ca unul ce stăpăniia atunce pe toț, le-aŭ luat de la frații amândoao diiatile, cu mare silă: și care făcuse în viață la purcesul sntului Ierusalim, și care aŭ făcut și la moarte, amestecându-se în sate și în moșil, unde aŭ vrut și aŭ pohtit, și, avându și pre Duhovnicia Mea mănie și rea pizmă, căci m'aŭ aflat mărturie la amândoao diiatele, lăudându-se că, de nu-i voi face o scrisoare de la mâna

mea după izvodul ce-m va trimite, ca să nu fie aceale diiate întru nimic, nu va căuta, nici să va uita căci i-am fostu duhovnic și Domnii Lui, ci tocma și cu ocna mă va pedepsi. Decî, temându-mă de urgie și de silă năprasnică, ca să nu încapu la vre-o pedeapsă, după izvodul ce aū trimis, i-amu făcut scrisoare precum aū vrut și aū pohtit; care scrisoare a mea cāndu s'ar ivi vre-o dată la vreunii de-aî lui Șarban-Vodă, ca să-ș facă cu dînsa vre-o îndreptare, acea scrisoare să nu să ție nici întru o seaamă, că de mare nevoie și de groaz[ă] o am făcut, precumu mărturisescu și innaintea lui Dumnezeu văzătoriu tuturor și innaintea oamenilor lumii aceștia, cum mărturisescu și adevărul și dreptatea care iaste într'amāndoao diiatele răposatîi Doamniî Ilincăi unde ne aflāmu iscāliți împreună cu Sfinția Sa părintel[e] Vlādica Theodosie Mitropolitul și cu alți dān neamul dumneaei, cum că aceale diiate sântu dreapte și adevărate, cu învățatura maicii sale, tocmitē și așāzate părinteaște, și mai innainte în viață și la vremea morții; care diiate ale domneaei nu să pot strica, nici de patriarși, nici de Mitropoliți, nici de alți arhirei, nici de Domni drepti, nici de nimeni. Pre care diiate iar mărturisescu că de mare nevoie și rea groază o am făcut, iar adevărul și dreptatea iaste precum și mai sus am mār-

turistitu: că diiatele ce au dat Doamna Ilinca
fiilor domneaei celor mai mici sânt adevă-
rate și drăpte, că aflându-mă duhovnic ră-
posatii Doamnei Ilincăi, și la săn[ă]tate și
la boală, tocma până la cîșul cel de apoi,
de pristăvire, aceastea toate cu amăruntul
carele mărturisescu Duhovnicia Mea, le-amu
auzit den rostul domneaei; deci dară, pentru
mai adevărată credință, amu întărit mărtu-
riseal[a] Doamnei Ilincăi, maica dumnealor,
cu pecetea și cu iscălitura Duhovniciei Meale,
ca-s crează. Pecete: Στεφάνου Ιερομονάχου
δούλου Χϋ.

† Ștefan iermonah ot Arhimandrit.

LXI.

Dosoftei patriarh de Ierusalim și a toată
Palestina.

[Pecetea.]

† Smerenia Noastră arată prin cea de
față scrisoare a noastră patriarhicească că,
aflîndu-ne noi în Tara-Rumînească prin
anul de la Mîntuire 1680, răposata Doamnă
Elina, soția răposatului Postelnic Costandin
Cantacuzinul, s'a rugat de noi adesea pen-
tru această pricină: voiă să împartă răpo-
sata, și după părerea ei chiar, și după în-
demnul răposatului ei soț, dar și cu învoi-
rea fiilor ei, tot ce avea în casa ei, cele

mișcătoare și cele nemișcătoare, la cei șese fii ai ei: Drăghici, Șerban, Costandin, Mihaï, Matei și Iordachi, dar pe urmă, de oare ce s'aũ întâmpat două lucruri: întâiũ că, domnind Grigore Voevod, i-a vînat (*sic*) casa ei toată, cãci pe unii din feciorii ei i-a închis și i-a chinuit (*ἐλασάντισε*), iar pe alții i-a gonit, și pe alții i-a făcut surgun și, pe lingã acestea, a luat atîtea pungî de bani; care nevoia aceia mare a mișcat-o și a dat și ea ce-și mai avea ale ei, și bani și lucruri, și a vîndut unele moși din acele ce aveaũ să se împartã și era drept să se facã din capũt altã împãrtealã. Al doilea, cã fiul ei Șerban a domnit în Țara-Rumîneascã și este acolo, în țarã, obiceiul (cu toate cã fãrã socotealã), cînd vre-un Domn cade de la Domnie, sã iea Domnul ce vine dupã dînsul averea lui, adecã a mazelului. Deci acea rãposatã Doamnã vãduvã, Elina, gîndindu-se cã, de nu se va face o a doua împãrtealã, urmeazã sã fie nedreptãțiti unii dintre fiii ei, adecã aceia, cãrora li s'aũ vîndut moșiile, de oare ce, la acea împãrtealã ce se fãcuse, nu luase fiecare din fiii ei moși deosebite în moștenire, ci la cele mai multe erau tovarãși și pãrtași împreunã, și temindu-se ca nu cumva, stricîndu-se Domnia fiului ei Șerban Voevod, Domni de dupã el, vrînd sã iea moșiile lui, sã iea și partea fraților lui, și sã fie Domnia scan-

delă și pedeapsă pentru toată casa lor, de oare ce, nedreptățindu-se fiil ei de către Domniil de pe vremuri, urmează peirea Casei ei, — pentru acestea deci s'a gîndit să se facă îndreptare cu Dumnezeu ce va fi, să se săvîrșească o a doua împărțeală, pentru ca aceia cîtora li se vînduse la acea nevoie moșiile lor, să iea tot atita parte din moșiile fraților lor, și Șerban Voevod să iea in partea sa unele moșii, fără să fie la un loc cu vre unul din frații săi; care moșii să fie de atita preț, cît ar fi și partea fiecărui dintre frații lui, și ceilalți fiil ai ei. Și orfanii celui adormit răposatului ei fiu Drăghiceanu Spătarul s'aū mulțămît cu orînduiala aceasta; numai Șerban Voevod, voind să fie statornică întăia împărțeală, și neînvoindu-se la această îngrijire și chiverniseală a mamei lui, a cerut de la noi adesea acea răposată ca să vorbim cu acela, ce domniă atunci, ca acea împărțire, ce s'a spus, care se făcuse pentru cele ce erau atunci ale casei lor, să rămîie în toate neatinșă in celelalte, numai moșiile să se împartă din nou; apoi ca Șerban Voevod să nu iea parte din moșii, la care să fie la un loc cu vre unii dintre frații săi, ci să iea pe unele din moșii, să le aibă el singur cu totul, și să le dea de zestre fetelor lui; care să fie de atita preț, cît ar fi și partea ce ar fi fost s'o aibă in moșiile cele împreună cu

frații și altfel în tot chipul să rămîie casa lor de obște netulburată de Domniile de pe vremuri, și vre unul din fiii ei să nu fie nedreptățit pentru moșiile ce s'au vîndut la nevoile de obște ale Casei ei. Așa dar, rugîndu-mi-se ea adesea să spunem aceluia, răposatului, și spuindu-i noi adesea, și cu îngrijire, să se învoiască cu dreptatea și cererea mamei lui și cu voia ei, — el nici nu s'a înduplecat, nici n'a voit, ci, mai virtos călcînd fățiș îngrijirea și hotărîrea ei, ca unul ce stăpînia și era puternic, ne-a trimis îndărăt la dînsa, ca să cerem și să luăm toate catastișele, și de față toate hîrțile împărțelii de atunci, ca să le aibă el spre întemeierea și statornicirea acelei împărțeli. Iar ea, dacă am venit noi și am spus o astfel de poruncă, a răspuns că nu dă nici catastișele, nici scrisorile ce cuprind cele atunci orînduite și împărțite, și mai ales nu vrea să aibă nici o putere acea împărțeală, ci, pentru pricinile ce s'au spus mai sus, să fie acea împărțeală fără valoare și în tot chipul și locul, și la toată nevoia și împrejurarea, neîntemeiată, fără putere și întru nimic socotită; iară cea de a doua împărțeală să fie fără nici o vorbă și fără nici un pretext, în chipul cum mai sus s'a spus curat și pe larg. Pentru care, spre asigurare despre lucrurile ce le-am mijlocit atunci la Șerban Voevod și la mama

lui, și spre ajutorul părerii celei adevărate și de pe urmă a răposatei aceleia pentru cele ce le avea ea și fiii ei, am scris cea de față și am dat-o prea-nobililor frați ai lui Șerban Voevod pentru ajutorul dreptății și adevărului. 1691, luna Mart; Constanti-nopol.

Dosoftei, cu mila lui Dumnezeu patriarh al Ierusalimului, mărturisesc.

LXII.

Dosoftei, cu mila lui Dumnezeu patriarh al Ierusalimului și a toată Palestina.

[Pecetea.]

[Ca și n^l precedent, afară de deosebirile ce urmează].

Smerenia noastră arată prin cea de față a noastră scrisoare patriarhicească, cum că, aflându-ne în Țara-Rumînească prin anul Mîntuirii 1680... Și părerea silnică și tiranică și, mai bine zicînd, hotărîrea foarte necuviincioasă a unor Domni ce fusese de curînd, a ajuns la o răutate (*κακοτροπία*) ca aceia încît au hotărît că, atunci cînd un Domn cade din Domnie, Domnul ce vine după el să ia toate averile lui și să le ție spre folosul lui, sau să le dea cui i s'ar părea lui, să le stăpînească și să culeagă venitul de la ele... Așa fiind lucrurile, a plecat aceu

răposată Doamnă văduvă Elena pentru închinăciunea dumnezeiescului Mormint și celorlalte sfinte locuri de închinare și, întorcându-se, adormi somnul cel de pe urmă în casa ei. Și după aceea, adecă la anul 1686, întîmplîndu-ne noi acolo, ni-a adus preanobilii boieri, fiii ei, o diată a ei, ca s'o întărim, care s'a scris în anul de la Facerea Lumii 7190, în luna Septemvrie 1, în care a orînduit pentru casa ei și copiii ei, cum să-și împartă averea ei și a răposatului lor tată, căci, după cum s'a spus, pe cea d'întăiü împărțeală ce o făcuse, pentru pricinile arătate, o stricase cu totul și a judecat-o a fi fără putere în tot chipul; puind ca supraveghetor și cîrmuitor și administrator și episcop cunoscut (γρηγοριου) și la toate în locul ei, între toți copiii ei, pe preanobilul și preainvățatul (σοφώτατον) boier Stolnic, dumnealui Costandin, pentru multe și neapărate pricinî. Dar, între acestea, aflînd răposatul Șerban Voevod de la vre-un pîrîtor (τελαχινοζ) despre diată, n'a făcut lucrul ce era legiuit, cu iubire față de părinți și de frați, ci ceia ce era silnic și cutezător: căci întăiü a amenințat că va face cele mari rele unora dintre frații lui, ca unii ce apără diata aceasta. Al doilea, a vrut să surgunească pe Preosfințitul Mitropolit al Ungro-Vlahiei chir Teodosie, fiindcă era iscălit ca martur în josul diatei.

Și, al treilea, a căutat și a luat cu sila diata în mîna lui. Iară noi i-am spus să facă Divan de arhieriei și de boierii și să vădească diata și să se judece cu frații lui, făcîndu-se cercetare legiuită și creștinească, și, de se va găsi diata adevărată, să n'o calce, pentru pricinele de nevoie pe care le-am spus mai sus; iar, de se va dovedi său mincinoasă său îndoielnică, s'o strice. Iar acela, fiind om mînios și silnic, poftia să fie toate după părerea lui; pentru care a cerut de la Mitropolit, și i-a și dat scrisoarea, și a luat-o precum i-a fost voia; și tot așa de la duhovnicul Ștefan, și a arătat și o scrisoare a răposatului Dionisie, care a fost patriarh al Constantinopolei, care scrisoare spune că, mergînd la Ierusalim răposata Doamnă Elena, a întovărășit-o Preosfinția Sa pînă la moșia Dobreni, și i-a spus lui acolo că împărțeala care a făcut-o între copiii ei să fie statornică și neschimbată, și o a doua să nu se facă. Deci a cerut de la noi Șerban Voevod scrisori de 'ntărire pentru cărțile Mitropolitului, ale lui popa Ștefan și ale lui chir Dionisie, și, văzîndu-l pe dînsul răsufînd mînie și amenințare împotriva celor de un neam cu dînsul și împotriva Mitropolitului, lucrînd cu chibzuială, i-am dat două scrisori, așa cum a voit el; în care, neavînd ce nevoie să spunem, am spus unele lucruri din legea împărūtească,

care acolo în Vlahobogdania nu e cu puțință să se păzească în toate, de oare ce Domniî sînt, cei mai mulți dintre dînșii, silnicî și puternicî, și o diată după legiuita precizie e grea, dar adese orî și puținî martorî sînt de mărturie, și un duhovnic vrednic de cinste și singur se primește spre mărturie, și diatele olografe se scriu fără martorî și se întăresc. Astfel decî am dat scrisorile noastre pentru nimicirea diateî; de oare ce însă pe acea diată aû întărit-o, pârîndu-li-se adevărată, cei doi foști patriarhî de Constantinopol ce se gîsiau în țară, Dionisie și Iacov, și, fiind și noi la Constantinopol, a fost primită și întărită sinodicește, și acea răposată doamnă Elina ni-a spus adesea cele cuprinse în diată, și nouă și la alții mulți, cum s'a arătat mai sus, și, pe lîngă acestea viind noi acolo în anul acesta, ni-a spus Preaosfințitul Mitropolit că acelea ce le scrie diata le-a auzit adesea și din gura doamnei Elina, care și fiului ei Șerban Voevod adese orî i le spunea și-l îndemna spre ele, și cu cuvîntul și în scris; și, ceia ce este de căpetenie, că, de oare ce Șerban Voevod n'a vrut să se cerceteze diata de față, a dat să se creadă că se temea de adevărul cuprins în diată, pentru care a și amenințat și era și în stare (ἐπιδοῦνους) a face multe rele, până ce a luat-o, și, pe lîngă acestea am văzut scri-

soarea răposatului patriarch chir Dionisie, scrisă în anul 1698, în luna lui Iulie, care scrisoare scrie că, mergînd la Ierusalim Doamna Elina, a dus-o Sfinția Sa până la moșia Dobreni, unde i-a spus ea să fie cea de-a doua a ei împărțeală pentru averea ei, și cea d'întăiū, care a făcut-o, să fie fără putere; dar, pentru că Șerban Voevod a amenințat să facă multe rele către cei de un neam cu dînsul, Preasfinția Sa cu socoteală a scris o carte și a dat-o lui Șerban Voevod, ca și cum Doamna Elina i-ar fi spus să rămîie împărțeala ce a făcut-o nestrămutată și alta să nu mai fie. Pentru toate acestea deci, Smerenia Noastră, curățind-o de batjocură și dojană, și desprețuind cele făcute împotriva legilor, căci cele săvîrșite în ascuns și în întunec sînt fără de lege, și, mai bine zicînd, după Marele Vasilie, se chiamă furt și răpire de cele sfinte, -- se dovedește că cele două scrisori pe care le-am dat lui Șerban Voevod pentru întărirea scrisorilor de atunci ale Mitropolitului, lui popa Ștefan și lui chir Dionisie, și pentru nimicirea diatei, să fie fără valoare, fără preț și întru nimic socotite, în tot chipul, în tot timpul și în tot județul, bisericesc și mirenesc fiind; supus afurisaniei nedezlegate și anatemei veșnice cel ce ar voi, fie Domn, fie arhieru, fie boier, fie dregător bisericesc sau mire-

nesc, să le ia acestea pentru schimbarea saū întărirea aceloră ce s'ar scie, ci, de acum și în veci, să fie fără putere și, cum s'a zis, întru nimic socotite. Pentru care spre întărire s'a dat această scrisoare a noastră. În București, anul de la Mîntuire 1702, luna Mart.

Dosoftei, cu mila lui Dumnezeu patriarh al Ierusalimului și a toată Palestina.

LXIII.

† Smerenia Noastră prin cea de față scrisoare către toți arată că, în Curtea (Κούρτι) domnească a Ungrovlachiei găsindu-ne noi, amîndoi patriarhii, pentru a vedea pe Măria Sa Domnul Domn Io Costandin Basarab Voevod, Domnul a toată Ungrovlachia, fiul nostru sufletesc iubit și dorit de noi, și a petrece cu dînsul, aū venit înaintea tuturoră ceî doi prea-nobili frați, boierul Stolnic Constantin și boierul Mare-Spătar dumnealui Mihail, Cantacuzinii, și s'aū rugat de noi, ca, făcîndu-se cercetarea după Dumnezeu a diatei pe care în vremuri a făcut-o răposata întru fericire mama lor, Măria Sa Doamna Elena, plecînd la Ierusalim, și iar, după întoarcerea ei de acolo, întemeiată, și întărită, și asigurată de dînsa, prin pecetea ce avea la dînsa, și cu marturii oamenii vrednici de a fi numiți, în vorbe

adecă și în fapte, cu scrisul și fără scris, — să se întărească și de către noi prin cartea cea de față, această diată, și să se confirme, ca în toate lipsită de minciună și adevărată, pentru trainica și veșnica ei siguranță. Primind cererea lor, ca una ce e cuminte și dreaptă, am discutat pentru dînsa cu îngrijire și cu înțelepciune, și astfel, pentru nimicirea a toată părteneria furișată și pentru vădirea întregului adevăr, pronunțîndu-se de către noi afurisania nedezlegată de la Dumnezeu, — s'a mărturisit și de Măria Sa Constantin Basarab Voevod, Domn a toată Ungrovlachia, fiul sufletesc iubit și dorit al Smereniei Noastre, și de prea-sfințitul Mitropolitul Ungrovlachiei, Domnul Teodosie, și părintele sufletesc al acelei răposate Doamna Elena, ieromonachul și archimandritul popa Ștefan și boierul Mare-Ban Vintilă, că acea diată ce a fost a răposatei Doamna Elena, mama acestor doi frați Cantacuzini: Constantin și Mihail, e în adevăr a ei însăși, sigură, și nebănuielnică, și nestrămutată; căci ei spun că răposata, de bună voia ei, și din al ei singur îndemn, și fără vre-o nevoie sau silă și înrîurire violentă, a făcut acea diată și a întărit-o cu însăși a ei pecete, și cu blestemuri, și marturi, cum i s'a părut ei; deci nu e, precum s'a scornit cuvînt după moartea ei, supt alt frate, mort înainte, al acestor frați, răposatul Șerban Voevod,

și alți câțiva cari-l făceaū lui pe plac, — nu e, decī, acea diată, schimbată și stricată. Pe lângă aceasta, cunoaștem și copie întărită de prea-fericitul și prea-înțeleptul patriarh al Ierusalimului, domnul Dosoftei, cel întru Duhul Sfînt iubit și prea-dorit frate și tovarăș de slujbă al Smereniei Noastre, care cuprinde aceia : că e o copie asemenea și în toate neschimbată și neprefăcută cu desăvîrșire, după acea diată generală a răposatei Doamne Elena, mama acestor boieri și frați Cantacuzini. Căci s'a întîmplat, pentru că aū fost siliți acei boieri de fratele lor răposat, Șerban Voevod, fiind Domn, după moartea mamei lor, răposata Elena, cerînd acea diată prin silă și putere domnească, că ei aū scos copie după dînsa și aū dat-o pe aceia, adecă originalul, care și până astăzi, pentru întîmplările timpului, venite una după alta, e luată și nu s'a mai înfățișat ; care copie, cum am spus, s'a întărit și acum față cu noi, ca asemenea cu acea diată originală, și adevărată, și neschimbată, cu afurisenie nedezlegată, supt mărturia celor de mai sus mari și vestite și nepărtenitoare vrednice fețe. Pentru aceia scriînd și noi prin aceasta, și întărînd, și confirmînd acea diată a răposatei Doamne Elena, după spusa copie neschimbată a ei, arătăm că să aibă adevăr, siguranță, neschimbare, neprefacere, trăinicie și neclin-

tire față de orî-cine și, în scurt, tăria și puterea în tot veacul. Iar cine va pune la îndoială această copie a diatei originale, și va vorbi împotriva ei, și i se va opune cu gînd și aplecare sucite, ca un urmaș al minciunii, și prieten al nedreptății, și dușman al adevărului, — să rămîie în toate fără putere, și neîndreptățit, și neascultat de vre-o față sau judecată. Pentru care, spre arătarea și întărirea adevărului și dreptății, s'a scris cea de față carte a Smereniei Noastre, și s'a întărit cu iscălitura fiecărui dintre noi și s'a dat acelor ziși boierî, frații Cantacuzini, Constantin și Mihaî; 1691, Ianuarie.

† Dionisie, cu mila lui Dumnezeu fost patriarh al Constantinoplei, cu mîna mea am scris și întăresc.

† Iacov, cu mila lui Dumnezeu, arhiepiscop al Romei Nouă, Constantinoplei, cu mîna mea am scris și întăresc.

După originalul grec în Archiva d-lui G. Gr. Cantacuzino.

LXIV.

Dionisie, cu mila lui Dumnezeu fost arhiepiscop al Constantinoplei și patriarh ecumenic.

Să nu judecați după părere, ci să judecați judecată dreaptă, ni poruncește în

Evangelhie Domnul, și aiurea, prin Prooroc: cel ce iubește nedreptatea, își urește însuși al lui suflet. De oare ce, deci, și Smerenia Noastră s'a întîmplat să fim chemați odinioară de răposata Doamnă Elena, fiica celui în trecut vrednic de pomenire Șerban Voevod, și soția răposatului întru fericire boier Marele-Postelnic Constantin Cantacuzino, la moșia ce se zice Dobreni găsindu-se ea, pe care timp se gătia acea răposată a merge la Ierusalim, ca să se închine la acele sfinte locuri, și auzind noi de la dînsa, pe lîngă alte taine ale ei și gînduri mai ascunse și mai de nevoie pentru toată casa ei, pe care ni le-a spus duhovnicește, a simțit nevoia, și în privința așezării și cîrmuirii tuturor moșiilor ei, făcută după socoteala ei, a o arăta și pe aceasta în mărturisire dreaptă, și pentru înlăturarea oricărei bănuieli, pentru ca nu cumva, trecînd supt tăcere dreptatea, să sufere vre-o primejdie sufletească; căci de o potrivă se pedepsesc: cel ce a pregătit minciuna și cel ce a trecut la timpul său supt tăcere adevărul; și acesta iubește nedreptatea și-și urește însuși sufletul său. Răposata Doamnă aceia, Elena, fiind totdeauna ca un bun prevăzător și cîrmuitor al averilor ei, mișcătoare și nemîșcătoare, și gîndindu-se cu grijă, înțelepțește, la starea lor pe urmă, ni-a descoperit lucrurile, spînd așa: «Fiul mieu Șerban

Voevod, ca unul ce a fost înălțat în Scaunul Domniei, dacă după moartea mea va moșteni împreună cu ceilalți fii ai miei, să-și iea părțica ce i se cuvine Măriei Sale din fiecare moșie ce mi-a dat-o Dumnezeu, — urmează că se vor amesteca ale mele cu cele domnești, și, cînd va fi să ajungă ele de la cei de față la cei ce au să fie, nu vor avea pace cîndva fiii și urmașii mei, de oare-ce mîna domnească are putere mare și apucă fără frică cele de departe; care pentru ca să nu fie, cum se poate, căci de cele mai multe ori se întîmplă a fi nestătător lucru Domnia, am crezut că e cîminte și am hotărît ca pentru Măria Sa, din toate moșiile mele una întregă, care să poată împlini toate părțicelele, cite avea să le iea dînsul cu bucata din toate, și dîndu-i-o pe aceia supt a lui deosebită putere și stăpînire, arăt ca numai pe aceia singură să și-o iea, iar de toate celelalte moși ale mele să nu se atingă, și să fie și să se zică singur, fără împărțășire cu ceilalți; și așez în acelea ca singurî domn și stăpîni pe ceilalți fii ai miei, cari să și le împartă între sine, cum e obiceiul la frați și tovarăși de moștenire. Această a mea împărțire și orînduială, pe care am luat-o numai din a mea voie, făcînd-o, stăpîne prea-sfinte, în averile mele, supun blestemelor pe cine va judeca alt-

fel și va voi cîndva să schimbe ceva din hotărîre. Și te învrednicesc și pe Sfinția Ta, ca să arăți aceasta fiului mieu Șerban Voevod, ca să-I fie în desăvîrșită știință și pentru a sfîrîma orî-ce nehotărîre». Și astfel, după însăși misiunea răposatei aceleia Doamna Elena, am vestit și Smerenia Noastră acest gînd la acea vreme răposatului fiu al ei Șerban Voevod. Ci scriu și acum și încredințez prin cartea de față că acea diată pentru moșiile, cum am spus, ale răposatei Doamnei Elena e adevărată, sigură și fără bănuială. Și în același chip știm, tot astfel, că apoi, după întoarcerea ei de la Ierusalim, ni-a dat diata s'o cetim, iscălită, pecetluită, și cu marturi, întărind acesteia asemenea, și nestricată. Pe care răposatul ei fiu acela, Șerban Voevod, cu sila și cu puterea ce o avea, și cu amenințarea domnească, cercetînd-o și luînd-o de la frații lui, a oprit-o și a luat-o cu totul de la dînșii (καὶ ἤρπεν ἐκ μέσου αὐτῆν ὀλοτσλως), rămînd la dînșii numai o copie a ei; cum și multor altora li e știut aceasta, și noi știm bine, și urmașilor li mărturisim, și spunem tot adevărul. Pentru că, dacă și scrisori patriarhicești poate, și domnești, și altele, oricare ar fi, s'ar fi pregătit împotriva diatei de acel Șerban Voevod, nimicind cumva și schimbînd mai sus scrisa diată a răposatei lui mame, Doamna Elena, de oare ce nu s'a

arătat diata originală, — prin sila lui, ce am spus, — le sfărîmăm și le facem cu totul fără putere, ca unele ce sînt plăzmuite și pline de minciuni și se depărtează mult de adevăr, făcute numai pentru al lui scop. Iar copia acelei diate generale a mamei lui, Doamnei Elena, care copie se păstrează la prea-nobilii boierii fiii ei rămași în viață, care se mărturisește și prin iscăliturile unor oameni vrednici de credință; pe care și a-dese ori o am văzut și o am cetit, ca una ce e adevărată și neîndoielnică are autoritatea și puterea și siguranța ce e tot de o valoare cu diata. Pentru care, și pentru mărturia întregului adevăr, în numele lui Dumnezeu, s'a făcut această de față scrisoare a Smereniei Noastre, și s'a dat în mîna prea-nobililor boierii, fiilor acelei răposate Doamne Elena, și ai noștri fii sufletești iubiți. 1691.

În luna Iulie, indicția a V-a (?).

LXV.

7200 (1691-2). «Eū jup[ă]neasa Stanca de la OGREZEANĪ, fata lui Pavlache Banul». dă zapis lui «Șerban biv Vel Post., snă Părvul Vistiariul Vlădescul», pentru vînzare la OgrăzeanĪ (Vlașca). Are de la tată: «Pavlache Banul». «Iar, cînd aū fost acum în zilil[e] Mării Sal[e] Domnu nostru Io Costandin Voevoda, mîrgănd eū la dumnealū MihaĪ Can-

tacuzino VI Spat., făcând tocmeală cu dumnealui de i-am vândut aciastă moșie den Ogrăzeanî», «apoi dumnealui Șerban..., mai căzându-i-să dumisale, și fiind dumnealui mai volnic a cumpăra, căce, fiind aciastă moșie ...lipită de moșiia dumisal[e] de la Prisăceanî, care iaste supt păreata casei dumisale și nesuferind pre alții striinî să între acolea în moșiia Ogrăzeanî», ea nu vrea. El, «temându-să... să nu umblu eū cu nescare danî, făcîndu-le cu alte meșteșugurî, ca să bag pre alții în moșie», se plînge la Divan, care decide a fi el preferat. Are nevoie de banî și vinde. «Fără de rumănî.» Pecete cu «S. P.». Semnați: «Eū jupăneasa Stanca fata lui Pavlachie Banu», «Vintilă Vel Ban mărturie», «Ghinea Rustea Vel Dvornic mărturie», «Cornea Vel Păh.», «Costandin Știrbeaî» și «Cernica Știrbeaî», Vel Comis și Vel Armaș, Alixandru V. Log., Matei Ciorogîrleanu, Vel Vistier, Barbul Izvoreanul biv Vel Spăt., Radul Izvoreanul Vel Pitar, Κωσταντῖνος ολοντζάρης, Radoul Golescul V. Agă, Șerban vt. Log., Balea Log. — Bibl. Ac. Rom., 176/LXXIV.

LXVI.

«Socoteala Mihalciî Vel Pit., ci-aū avut cu Radul Spat. Dudescul pântru o datorie ce-aū fost dator Radul Spatar lui Vel Pitar,

cu zapisul tătăne-său, ce le-am făcut soc[o]-teal[ă] cu porunca Mării Sal[e] lui Vodă; Ap. 17 dnă, l. 7200. Menționate «măhrămi za sârm[ă]». — Semnătura: Vel Clucer și un Grec. — Bibl. Ac. Rom., 82/XLV.

LXVII.

30 Maiü 7200 (1692). Pentru o reclamație a lui Radul Spăt. Dudescul. — Bibl. Ac. Rom., 83/XLV.

LXVIII.

Mlstiiu bjiiu Io Costandin Basarab Voevod i gsdnū vsoe zemle ungrovlahiiscoe, davat gvsdmi siiu povelenie Vladului Logofătul ot Filipești, și cu feciorii lui, căț Dumnezeu-i va da, ca să le fie lor ocină în moșăia Măgureanilor ot sud Praah., însă toată partea Clipii și frăține-său Radic...; pentru că aceaste moșăi fostu-lea-aū cumpărat strămoșăi Vladului Log., anume Radul și Tiha, drept ban[i] gata aspri 14.000, încă den zilel[e] lui Alixandru-Vodă cel bătrân, snū Mircii Vodă..., și... partea [unch]iu-său Vladului Port. cel Bătrân, care aū cumpărat unchiul Vladului Logt. de la veriil lui, Lazăr, și Stroe, și Neagoe, și Oprea, feciorii lui Mihăilă den Bălțați..., drept 13.000 bani gata, cu zapis de la mâna lor și cu mărturiil încă den zilel[e] răposatului Matei-Vodă, lt 7147;

care moșae le-aŭ fost și lor de cumpărătoare de la Voica den Măgureanî și de la fata lui Nich[i]for ot tam, și le-aŭ cumpărat Vladul Log. aciastă parte de moșae de la nepotu-său Toader Libăr, feciorul varăsa Iliniî, fata Vladului Port., drept banî gata 13.700... Și iar să fie Vladului Log. 1 [la]zu de fân și cu pomăt în Roșăoara, care l-aŭ fost cumpărat Cătăniță, tată-său, de la Savin călugărul și de la fiu-său Ivan de Măgureanî, drept banî gata 400. [Hotar și cu «metoful călugărilor».] Și iar să fie Vladului Log. un laz de fân în moșăia Măg[u]reanilor, care l-aŭ cumpărat iar tată-său Cătăniță de la Mihaî cel bătrân și de la fiu-său Boico den Măgureanî drept banî gata 500, care iaste lătura cu un laz al Vladului Log., de la stremoșăi lui, în poiana Drăgănesei. [Hotar și cu «poiana Mihălceștilor».] Lazul lui, care l-aŭ fost cumpărat unchiu-său Vladul Portarul cel Bătrân... Care viî și ocină aŭ fost iar de la Drăghici, moșul Vladului Log... Să fie Vladului Logt. un laz de fân cu pomet, care l-aŭ cumpărat de la văru-său Mihalcea și de la frate-său Stoica, feciorii Mihalcei Logt. ot Măgureanî..., cu zăpis de la mâna lor, 7188... Și lazurile de fân ceale bătrâne în Măgureanî, care sânt cumpărate de spre moșii lui, a- nume Radul și Tiha și Lazăr. [Le țin] tot cu bună pace până acum, în zilele Domni;

Meal[e], la lt 7198, iar, după aceeaia, când aũ fost mai pre urmã... dus Șerban Cantacozino Vornicul, Vornic-Mare, și... adin Log., fiindu și ei moșneanI în sat în MăgureanI, aũ pus mare pizmã și urgie asupra Vladului Logt., de i-aũ luat toate moșãile, cu livezil[e] și viile ce aũ avut pe moșãia Măgureanilor în sila lui, nefindu... toriũ, nici vinovat, și bãgãndu-l și la închisoare și în lanțu, pãnã ce i-aũ luat și trei hrisoave ce aũ avut pe aceste moșãi, ca sã nu sã mai pomeneaascã nimenI moșnean den MăgureanI, nici sã mai ție Vladul Logt. moșãi den MăgureanI; ci sã fie toate ale lui. DecI și Vladul Log., neavãnd ce face, fiind Șerban Vor. Cantacozino putearnic și silnic, nu s'aũ putut pune împotrivã-I, ci aũ lãsat de aũ stãpãnit Șarban V... toate lazuril[e] și ocinile lui și viile în silã, pãnã la moartea lui. Iar, dupã moartea lui Șerban Vor. Cantacuzino, cãutãndu-ș Vladul Log. dreptatea și neingãduind, n'aũ lãsat ca sã-I împresoare moșãile lui cel[e]... innaintea cinstitului și credinciosului boiarinului Domnii Meal[e] pan Ștefan Cantacozino Vel Spat., de s'aũ întrebat de pãrã (?) cu Costandin Post. Cantacozino și cu frațil lui, MateI Cantacozino i... no, nepoțil lui Șerban Vor. Cantacozino, pentru aceste moșãi ale Vladului Log., care le-aũ fostu împresurat Șerban Vor. Cantacozino ; și, scoțãnd Vladul Log. cãrțile,

ce aũ mai avut pre aceste moșai ce scriũ... [sco]s și nepoții lui Șarban Vor. Cantacozino cãrtil[e] lor ce aũ avut pe moșia Măgureanilor, de s'aũ cãtit toate pre rãnd, și unele și altele, și nu s'aũ aflat în cãrțile lui Șarban Vor. Cantacozino nimic... Vladului Log., nici de el, nici de neamul lui, boiarilor den Măgureanĩ, nici altor boiarĩ, care aũ stãpanit Măgureanĩ mai nainte; ci le-aũ fost impresurat Șarban Vor. Cantacuzino în silã și fãrã de nici o drep[tate]... Costandin Post. Cantacozino; ci dupã bunã adevãriñã aũ dat Vladului Log. toate moșãile, viile, lazuril[e], curãturil[e], cãte aũ avut în sat în Măgureanĩ... Și aũ fãcut și Costandin Post. Cantacozino, cu frații lui, Matei Cantacozino i Pãrvul Cantacozino, scrisoarea lor la mãna Vladului Log., dennaintea boiarinului Domnii Meal[e] Ștefan Cantacozino Vel Spat. Mart 31, 729.

[Semnãtura Domnului și a lui Costandin Conțescul vt. Log. -- Archiva d-lui G. Gr. Cantacuzino.]

LXIX.

Dionisie, cu mila lui Dumnezeu, arhiepiscop al Constantinoplei, Roma Nouã, și patriarh ecumenic.

Ceia ce e neorĩnduit e pretutindenĩ supãrãtor, a spus glasul cel dumnezeiesc. Și

ce zic eū : supărător, cînd neorînduiala e în toate lucrurile pricina a toată peirea ?! Căci, prin neorînduială, nu numai casele și orașele, dar și popoare și neamuri aū perit; de unde se și spune, că prin orînduială s'aū și alcătuit toate. Nu numai atît, ci pînă și cereștile cercuri și puteri duhovnicești pornesc prin orînduială. De aici legile, canoanele și rîndurile așează rînduiala cea de viață dătătoare și înlătură neorînduiala cea pricinuitoare a peirii. Ce am de gînd cu această introducere însă ? Decît că răposata întru fericire Doamna Iliana (Ἰλινα), cunoscînd ce este neorînduiala aceasta, și-a așezat lucrurile în orînduială, și, nu numai după gîndul omenesc, ci, mult mai mult, după dumnezeiasca poruncă, a făcut diată pentru toate moșiile ei, și ale soțului ei, pentru ca după moartea ei copiilor, ce avea, să împartă toate acestea de o potrivă ; și astfel s'a păstrat această orînduială pînă acum. Apoi, ca dintr'o tulburare, adecă răutate, pentru a timpului neorînduială, și pentru feluritele și multele întîmplări, aū ajuns moșiile de aū decăzut și aū ajuns la desăvîrșita pustiire și nimicire. Pe urmă însă a domnit și răposatul Șerban Voevod ; și el, vîzînd asemenea lucruri că s'aū întîmplat, și această neorînduială foarte rea, care înainta, s'a sirguit ca să aducă în bună rînduială lucrurile ei. De unde, cu însuși a ei voie și hotărîre, a stricat cea d'in-

tăiū a ei diată și a făcut-o pe aceasta fără autoritate și putere; și, din însuși al ei îndemn, zic, a scrie altă diată, care împarte aceste moși, cum a voit ea. Și atunci, fiind Smerenia Noastră, nu numai de vre-o două-trei ori, ci adese ori la București, și chiar la Dobreni (ἀλλὰ καὶ εἰς Ντομπράνι), cînd a pornit în călătorie spre sfînta cetate a Ierusalimului, s'a rugat de noi zisa Doamnă, ca să facem știut răposatului Șerban Voevod acel gînd al ei, și să mijlocim ca să aibă și la el putere și siguranță a doua diată a ei, ca fiind înțeleaptă și legiuită. Și, povestindu-i lui acestea, s'a umplut tot de furie și de mînie mare, și, amenințînd, a căutat să iea cu puterea și cu sila acea diată. Poruncind și pornind către paguba și pedeapsa fraților lui, a cerut și de la noi scrisoare ca să stricăm diata cea de a doua a ei și să-i luăm puterea. Din care pricină Smerenia Noastră, voind pacea unora către alții, pentru cîrmuire, am dat scrisoare, cu economie, după cererea și voia acelui răposat. Ci, scriind cele de acuma, mărturisim că acea scrisoare dată de noi să fie fără valoare și putere, și întru nimic să nu se socoată; căci bunul nu este bun, dacă nu se face bine. Si acea de a doua a ei diată să aibă putere și siguranță, ca una ce este înțeleaptă și legiuită. Iar cine mai pe urmă se va arăta în această dreaptă hotărîre a noastră pri-

cinuitor de neorînduială, să fie afurisit și neiertat și nedezlegat după moarte și... (?). Și pentru siguranță și întărire s'a făcut scri-soarea noastră și li s'a dat lor. 1693.

În luna Iulie, indicția I-a.

După originalul grecesc în Archiva d-lui G. Gr. Cantacuzino.

LXX.

[Testament al lui Constantin Filipescu.]
Catastișal de partea ce am datu fiu-mieū lu Șarban ca să ție den sate, den vii și den alte moși, păcum sămnează în lăuntru; ce s'aū făcut la Avt. 7 d. l., 7204.

Satul Săcăriia, toată partea mea și cu tot hotarul, și rumăni, anume: Radul Bohna, Lep[ă]dat fiu-săū, Dobre fiu-săū, Petru fiu-săū, Ion fiu-săū, Lep[ă]dat, Dumitru fratel[e] lu Șarban, Ion fiu-săū, Petru fiu-săū, Vișan Pepelea, Stoica fiu-săū, Stoian fiu-săū, Stoian al lu Toc, Stanciul fiu-săū, Neagoe fiu-săū, Radul fratel[e] lui Ion, Radul fiu-săū, Drăgan fiu-săū, Pătru feciorul Radului Rădan, Bărla al Oltei, Oancea fiu-săū, Radul fiu-săū, Stan fiu-săū, Oprea Rădan, Petru fiu-săū, Bratul fiu-săū, Bădicean fiu-săū, și alt copil iar al lui, Neagoe fratel[e] lui Stroe, Oancea fiu-săū, Stan fiu-săū, Petru nepotu-săū, Petru a Neagăi, Ion frate-săū, Radul frate-săū, Neagul fra-

tel[e] lui Stănil[ă], Radul fiu-său, Neagul fiu-său, Stan Svista, Costea nepotu-său, Vlad Botoroag[ă], Oprea fiu-său, Stoian fratel[e] lu Vlad, Neacșul frate-său, Stan al Drăganiî, Ion frate-său, Micul frate-său, Ion fratel[e] Stanciului, Ion fiu-său, Neagoe fiu-său, Dan fratel[e] lui Petru, Oprea fratel[e] lui Dobrin a lu Ciocor, Oprea fiu-său, Stoica fiu-său, Stănil[ă] fratel[e] lui Stroe. Ion fiu-său, Petru fiu-său, Radul fratel[e] Manei, Ion fiu-său, Stan frate-său, Radul fratel[e] lu Stănișor, Șarban frate-său, Stroe Zlota, Neagul fiu-său, Manea fiu-său, Stroe fiu-său, Dan nepotul lu Stroe, Ion al Dai-căi, Voico fiu-său, Ioniț[ă] fiu-său, Mihil al lu Istrea, Radul fiu-său, Pascu Gaținiî, Stroe fiu-său, Manea fiu-său, Vișan al Barnei, Manea al lui Neagoe, Petru feciorul lu Crăciun ciob., Radul fiu-său, Stoica feciorul Radului, Radul fiu-său, Stan fiu-său. Stoian fiu-său, Dragomir fiu-său, Radul al Pascului Roșcăi, Neagoe frate-său, Manea al Roșcăi, Stan Frunză și un copil al lui, Cârstea al Buziî, Cârstea fiu-său, Oancea a lui Voico Blajul, Voico al lui Bontoș, Stroe frate-său, Mihăil[ă] al Cârstiniî, Drăgan fratel[e] Svijeî, Petru feciorul Buziî, Radul frate-său, Vișan frate-său, Vălsan al lui Neguț Ciocăneas.

† Voico, fratele Stanciului. Cârstea frate-său, cu feciorii lui. Șarban Mahoe, cu fe-

ciorii lui, Lăp[ă]dat al lui Goloșal cu feciorii lui, Radul Botoroag[ă] cu feciorii lui, Vlad al lui Placotă cu feciorii lui, Neaniul al lui Mihăilă cu feciorii lui, Stanciul Mile cu feciorii lui, Manea Chiromilea cu feciorii lui.

† Curteanii ot tam: Ligul, Radul Fuiorea, Petru fiu-său, Băilea fratel[e] lui Șărbăban, Ion, nepotul lui.

Satul Măgureanii, toat[ă] partea, și cu tot hotarul, și rumăni, anum[e]: Radul Bordoșal, Dumitru fiu-său, Mușat fiu-său, Ștefan fiu-său, Stan Căprea, Vlad Viorariul, Ganea fiu-său, Neagul fiu-său, Petru fiu-său, Ion feciorul lui Pătru, Șărbăban fiu-său, Dan feciorul lui Calin, Ioniț[ă] fiu-său, Calin fiu-său, Oprea fiu-său, Vlad fiu-său, Stan fiu-său, Tofan cu feciorii lui, Mihil cu feciorii lui, Néagoe cu feciorii lui.

† Brăbul, toată partea mea, cu tot hotarul și cu toți rumăni și toate cumpărătorile mele de la Scăian, cu vii cu tot, și cu partea mâni-sa și partea mea de moșie de [la] Tătărăi, și moșia Brăgăreștilor, afar[ă] dentr'o 100 de stănj. ai mâni-sa, și Bucumeanii, partea mea, și moșia de la Plăseani; aceste părți ale mele, toate, cu toți rumăni acestor moșii și cu viile de la Vășpești, împreună să le stăpânească fiul mieu Șărbăban.

Iar, pentru ceastelalte moșii ce sămneză

înnainte, să-s împartă cu stănjănul, și să-stocmească fieștecare moșie cu care ar fi de potriva ei; așijderea și rumăniî ce s'ar afla al acestor moșii, încă să-s facă între ei părți, și așa să-s împartă pă fraț[i]; păcum și viile de la Sărata și moșia și rumăniî; însă să-s facă în trei părți, și așa să ție fieștecarele păcum le-m dat eü.

Moșiile anume: Rușățul, Căldăreștiî, Cășcioarele, Săpățeaniî, Gurguiații, Galbenul, Pleșcoiî, Ciorăștiî, Drăgăneștiî, Largul, Zăvoarele, Pișcoteaniî, Scrofeaniî, Bărteștiî, Piepțeștiî, Rătezații, Dărăștiî, Vătășaniî, Vărtopul, și alte nume de moșii ce ar mai fi și nu sînt aici semnate, încă să aibă a le împărți tot frățește. Pecete cu literele: K. Φ.

Semnează: Barbu Brăt[ă]șanul, mărturie.
R. Golescul, mărturie.

Archiva d-lui G. Gr. Cantacuzino.

LXXI.

† Pis mța Ian. 9, lt. 7205.

Dupre orânduială și opștească datorie. carea la toți va să să găsească, aducându-mi aminte de moarte, și fiindu-mi frică, am socotit cu al mieü suflet pentru rëndul casei mele, ca să stăpânească copilul dupre moartea mea, cu pace, ce s'ar găsi ale casei noastre: și moșii, sate, case, vii, rumăni, țigani, să

să împartă tot în doao, și partea mea să o ție fiu-mieū Matei, iar ce judecător nu va face aciaastă dreptate, anafima să hie, pentru cu că multă sudoare și cu multă datorie me-am scos toate; pentru că aū fost toate vândute la nevoia cea mare, la Gligore-Vod[ă], și toate le-am răscumpărat cu mult necazū, precum le voi arăta mai jos, datoriile unde am plătit. Întăiū:

† La Radul Golescu, t^l 220.

† La Necula cel Mic t^l 700, afară de în t^l 110, care ne-aū rânduit Necula de i-am plătit la Iane Chefala.

† La părintele Parftenie, egumenul ot Radul-Vod[ă], t^l 180.

† La cumnatul Costandin, t^l 220.

† La cumnata Marica Fil[i]peasca, însă la feciorul dumneaei, t^l 220.

† La Cocorasca, iar s'aū găsit datorie, și m'aū rânduit de am plătit, la egumenul ot Radu-Vod[ă], anume Parftenie, t^l 300.

† La Păhărniciasa a lui Staico, t^l 150.

† Să-s știe și ale jupâneasei mele Doi-chiței, cu ce aū vinit în casa noastră ale ei, când ne-am împreunat: adus-a ban[i] gata tal. 200.

† Și iar mai pe urmă trimisu-i-aū frate-său Costandin iar ban[i] ai ei t^l 200; acești bani aū fost daț de la soția ei ci de întâi, când aū eșit den casa socru-său; dici eū pentru acești ban[i] ai jupâneasei mele, ce

s'au mncat n casa noastr, pentru datoriile casei, i-am dat morile ot Popești, și cu toată partea mea de moșe de n Popești, câtă s'ar aleage, n doao. pentru ca să o hrănească și un sălaș de Țigan, anume Tudoran cu Țiganca lui Rada, și cu cât copil vor avea, și o fată de Țigan, anume Stana fata Nastei Țiganca, să-i hie ale ei, pentru că mi-au fost soție, și iaste păcat ca să nu aibă parte pentru ale ei; iar după moartea ei (*sic*) să hie volnică a le darea cui va vrea; iar cine s'ar scula, au feciorul mieu, au alții de n ruda mea, au . . . ta ce ar opri aceastea, anaftema, și să nu aibă unde veni după mine.

† Și iar, pentru casele de n București, cum s'au împărțit, așa să-s știe careș partea.

† Și iar pentru locul caselor ot Târgoviște, iar să-s înpartă n doao, ca și [cele] de n București.

† Și iar mai las cu blestem și de altele, ce s'ar mai afla, au de ce fel, au moșai au niscar[i] rumăni, Țigan[i], tot să împartă, tot 2 părți.

Radul Vel Pit. Crețulescul.

† Și am scris eu popa Vasile dohov., cu învățătura dumnealui.

Archiva d-lui G. Gr. Cantacuzino.

LXXII.

24 Mart 7205 (1697). Constantin Băsărab Voevod «lui Radul Post. Dudescu» și fiilor pentru o moșie. — Bibl. Ac. Rom., 234/XII.

LXXIII.

Io Constandin Voevod, cu mila lui Dumnezeu Domn Țării-Rumânești.

Luminate și iubite dumneata vere Iordache, [Cantacuzino], sănătate și tot fericitul bine de la bunul Dumnezeu rugăm ca să trimiță dumitale. Două iubite ale dumitale scrisori cu dragoste le-am luat, dintre cari aflînd sănătatea dumitale, ne-am bucurat. În cartea dară cea d'întăi, ne scrii dumneata că pururea ne-ai scrie, — numai ca să nu ne dai supărare. De aceasta să știi, că noi poftim adesea să ne scrii, că aflînd sănătatea dumitale, să ne bucurăm; iar, cât pentru dragostea ce cătră noi zici că ai, aceia cunoaștem și nu ne îndoim că va fi așa. Întru acea și noi aflîndu-ne, pentru că sângele apă nu se poate face, îți făgăduim că, ce ar fi prin putința noastră a face, nu vom lipsi. Ne mai scrii dumneata și te rogi ca să poruncim la ispravnicii cari sînt pe la satele dumneavoastră, ca să vă trimiță de cele ce ar fi pentru trebuința casii dumneavoastră. Întru acea, să știi dumneata că mai înainte, încă până a [nu] ne scrie, noi am poruncit Radului Vornicului, ca să gătească 6 buți de vin, care va fi mai bun, și mierea, ceara, ce s'aū făcut, să le trimiță; și, ori-ce alt ar mai trebui și ar putea să rădice, să trimiță. Alta, ne mai scrii dumneata ca să-ți

trimitem și vre un cal bun. De aceasta vei ști, că de această dată cal ca acela nu ni se întâmplă, căci și caii țării s'aũ sfârșit acum, de nici noi n'avem de treabă, ca să umblăm pre dînșii, și să ne fie de trebuință, ci tot pre cai turcești umblăm; iară vom avea de grijă și vom trămite dumitale. Așijderea ne mai scrii dumneata și te rogi ca să-ți trimitem și ceva de cheltuială; de care vei ști că noi îți trimitem zloți 100, ce-î vei lua dumneata. În cealaltă carte, încă, ce ne scrii dumneata, am înțeles: pentru arginturile dumneavoastră, de cari am fost scris ca să trimiți un om al dumitale să i le dăm în mână; la care răspunzi dumneata că, neavând om să trămiți, de aceia n'ai trimes, căci căți sânt pre lângă dumneata sânt cu sim-brie, iar cei ce aũ fost m'aũ lăsat toți și s'aũ risipit, credem că așa va fi, căci așa este țara noastră; de care n'avem ce face. Însă noi am socotit de le trimitem cu Radul Mo-canul; și așa să știi că la noi cine le-aũ adus, atâtea i-aũ adus precum vei vedea dumneata foaia, iară, de aũ fost mai multe la cei ce le-ați fost dat, de la aceia le veți căuta dumnea-voastră. Cine ni le-aũ adus, atâtea aũ adus; și vei ști că n'aũ fost lângă noi, ci într'altă parte, încă în pază, precum v'o spune și Radu din gură. Și să știi că dintr'insele nimic nu este lipsă, dar, cât am luat, din-tr'insele, de aũ fost de treaba mesii noastre,

care puindu-le și stricându-se, am trimis de le-aū preînnoit și iară le-am pus la loc, de unde și dintâi erau luate. Le-am fi trimis și mai dinnainte, numai, fiind-că erai mai tînăr și socotind că încă nu le vei putea stăpăni, pentru aceia nu le-am trimis; iar acum, din mila lui Dumnezeu viind la vîrstă ca aceia, ca să le poți chivernisi cele părintești, iată le trimitem. De care încă știm că dumneata le vei putea chivernisi, iară încă, căt partea dumnevoastră, zicem că dumneata să le păstrezi, — că lăudat lucru este a păzi cinevași sculele părintești, decât a le răpune și a le risipi. Și, cu aceasta sfîrșind, mila lui Dumnezeu cea bogată pururea sū păzească pre dumneata.

Noemvrie 19 zile, 7207 (1698).

Al dumitale văr și frate :

IO CONSTANDIN VOEVOD.

Buciumul, p. 379.

LXXIV.

Calinic, cu mila lui Dumnezeu arhiepiscop al Constantinoplei, Romei Nouă și patriarh ecumenic.

Între cele de sus dăruite Bisericii Marii a lui Hristos, a noastră, privilegii canonice, a fost și acesta, care nu e mai mic între celelalte, folositor și vrednic de rîvnă : a întări adecă totdeauna și a împuternici, cum

se cuvine, cele ce ni se aduc de pretutindenî, în toate zilele, din partea celor evlavioși, Culmii și Măririi Noastre patriarhicești, prin scrisori patriarhicești și sobornicești, cîte de către dinșii s'aũ făcut și orînduit în pricinî înțelepte. Și aceasta pentru mai marea putere a unora ca acestea și pentru siguranța care să li rămîie totdeauna. Căci toate cele mai de nevoie, din partea celei mai bune și mai desăvîrșite autorități luînd putere, se întăresc și mai tare, și fără meșteșugire rămîn neclintite; căci multe știe să le înțeleagă pentru cei ce sînt într'un timp, și care li ajută a fi și a fi bine; a căror fire și aplecare împotrivindu-se neapărat, cum e și natural, nu-î lasă (?!) De unde și acum ni s'aũ adus nouă, cînd presidam în sinod, două scrisori: una în limba slavonească, care e o copie după originalul ce a fost de la veșnic-pomenita aceia Doamnă Elena, fata celui de odinioară Șerban Voevod, al Țerii-Rumânești și soție a răposatului boier Mare-Postelnic al aceleiași Țeri, dumnealui Costandin Cantacuzino; care se zice că a fost săvîrșită de dînsa pe cînd era încă în viață, în vremea ce se gătia a merge la Ierusalim pentru închinăciune; orînduînd averea ei în ce chip a cunoscut ea că e folositor și drept, cu voia și judecata amîndurora, adecă a ei și celui ce i-a fost soț, pomenitul boier

Cantacuzino. Și a împărțit moșiile lor câte le-aū avut de la străbuni și câte. cumpărindu-le cu bani, le-aū cîștigat ei, între cei patru fii ai lor : Costandin, și Mihaī, și Matei, și Gheorghe : locuri, și moși, și țigani, și ce altă avere mai avea. În care toate a așezat ca îngrijitor și cîrmuitor pe fiul ei, ce s'a zis, Costandin, pentru multe pricinī binecuvîntate, pe care le înșiră anume în diată chiar. Poruncise și, cum se cuvine, ca, după încetarea ei din viață, să se împartă în cinci părți toată averea lor și să se facă parte din ele celor patru fii ai lor și urmașilor lor, adecă copiii fiului lor mort mai dennainte, Drăghicean Spătarul ; afară de locuința caselor din Mărgineni, cu Filipeștii, și cu moșiile, și vile din Bălțați și din Călinești și din Cucleș ; căci acestea se orînduiește să le 'iea numai ziișii patru fii ai lor : Costandin, Mihaī, Matei și Gheorghe, iar copiii lui Drăghicean, și răposatul Șerban Voevod, fiul lor, să nu se împărtășească din acele moși, pentru pricină binecuvîntată,— cum se spune limpede în diată chiar ; orînduind că, pentru aceste pricinī, și soțul ei, încă fiind în viață, a judecat, împreună cu dînsa, într'acea vreme, și i-a îndepărtat pe dînișii de la acele moși. «Și, pe lîngă acestea», spune ea, «poruncesc dennainte, ca să fie știut, și pentru partea fiului meu Șerban Voevod, că, fiind ridicat el, din voia

dumnezeiască, la vrednicia Domniei Ungrovlachiei, am judecat să nu se împărtaşească și el de o parte, cu amestec în toate locurile, cu ceilalți frați, ci am ales din toate moșiile noastre, una din moșii, neamestecată și întreagă, care e scrisă în amîndouă ale mele scrisori, cercetînd cu de-amănuntul în alăturare acestea, ca să fie de o potrivă și de același preț cu cea d'întăiū parte a lui. adecă aceia ce se alcătua din celelalte părți ale fiecărei moșii. — ca să o dea zestre fetelor lui». Și arată cu unele cuvinte cît folos a economisit aceasta pentru împrejurările vremii ce a venit: socotind că e mai sigur să nu se afle amestecate moșiile lui cu ale fraților lui, ci deosebite cu totul. «Iar, pentru Țigani casei noastre», zice. «cîți sînt, fie părintești, fie din cumpăratură. să se împartă la șese frați, deopotrivă sau asemenea.» Iar cealaltă din scrisorile ce ni s'aū infățișat, arată a fi o întăritură a dietei aceleia, din partea celor doi, aflători atunci acolo, prea-sfinți patriarhi, ce aū fost ai Constantinopolei înainte de noi. domnul Dionisie și domnul Iacov, cei întru Duhul Sfînt ai noștri frați și tovarăși ai Smereniei Noastre; cuprinzînd cum că s'a făcut cercetare în această privință de către prea-nobilii fii ai acelei jupănese, în strălucita prezență a Măriei Sale Domnului Io Constantin Basarab Voevod a toată Ungro-

Vlahia, fiu sufletesc iubit al Smereniei Noastre, și a pomeniților amînduror patriarhilor, și a vrednicii adunări a prea-cinstiților boierii ai Domniei Lui; că a fost, cu amănuntul, cercetare sigură pentru acea diată, cum s'a făcut ea atunci și pentru ce s'a întors (?); și ast-fel, pronunțîndu-se, spun ei, afurisia pentru nepărtenitoarea mărturie și credință despre aceasta, pentru că nu avea ei în mîna originalul acela al diatei, luată înainte din mijloc, pentru împrejurările vremii; — pentru care, în acea scrisoare a prea-sfințiților patriarhi, se cuprinde mai limpede, — s'a înștiințat, spun, pentru acea copie a diatei, care e întărită prin iscălitura prea-fericitului și prea-înțeleptului patriarh al Ierusalimului, domnul Dosoftei, în Duhul Sfînt iubit și prea-dorit frate și tovarăș al Smereniei Noastre (care este același ce stă și acum înaintea noastră), și mai ales prin mărturiile vrednice de credință ale celui ce stăpînește țara, Măria Sa Domnul Io Constantin Basarab Voevod, și a prea-sfințitului Mitropolit al Ungrovlachiei, domnul Teodosie, și a duhovnicului jupănesei Elenei, popa chir Ștefan și Arhimandrit, și a boierului Mare-Ban Vintilă, care mărturisesc fără fățarie cum că zisa diată aceia, a răposatei Doamna Elena, fata Domnului de odinioară Șerban Voevod, și soția răposatului boier Postelnic, dumnea-

lui Costandin Cantacuzino. e adevărată a ei. și proprie, și nebănuielnică. Căci de bună voie, spun ei, ea, și nesilită, fără de orî ce silă și înrîurire violentă, a orînduit și a făcut acea diată și a întărit-o cu însăși a ei pecete, și cu blestemuri și cu marturi, bărbați vrednici de credință, cu scrisul și fără scris, cum i s'a părut ei; și cum că această copie ce se arată e tocmai după acea diată. Pentru care ne-aū învrednicit și pe noi a pune o întărire sobornicească pe dînsa și o confirmare. Decî, după obiceiul canonic al Scaunului patriarhicesc și apostolicesc ecumenic al nostru, ca unii ce ne-am înștiințat din mărturiile vrednice ce s'aū adus, și din scrisoarea de întărire a zisilor doi patriarhi, — scriem și mărturisim sinodicește, împreună cu prea-fericitul și prea-înțeleptul patriarh al Ierusalimului, domnul Dosoftei, și cei de pe lîngă noi prea-sfințiții arhieriei și prea-cinstiți, cei întru Duhul sfînt iubiți frați și tovarăși ai noștri, pentru ca acea diată a răposatei jupănesei, Doamna (δóμνας) Elena, fata celui de odinioară Șerban Voevod și soția răposatului boier Postelnic domnul Constantin Cantacuzino, după cea cu mărturie neschimbată copie a ei, să aibă putere și autoritate de la cel al nostru patriarhicesc și ecumenicesc tribunal și să rămîie întru tot sigură și neschimbată, trainică și neprefăcută

și întru toate neclintită și netulburată, de orî și cine; nimeni neavînd voie să tulbure. să ninicească și să calce ceva din cele în el scrise; ci să se păzească toate, după cum aceia le-a pus la locul și chipul lor, și, dacă, supt vre-un pretext, cineva mai târziu și-ar pune în gînd să o întoarcă și să strice această diată, cu voie rea, sau cu patimă, sau cu lăcomie, sau cu mijloace de silă, sau cu alte încercări,—să fie afurisiți de Dumnezeu Domnul... și blestemați, și neiertați... după moarte: piatra și fierul se vor dezlega, iar ei nu... Și, pentru dovadă și siguranță adecă, această scrisoare de întărire; 1691.

Dionisie, cu mila	Iacov, cu mila lui
lui Dumnezeu fost	Dumnezeu fost ar-
arhiepiscop al Cons-	hiepiscop al Cons-
tantinopolei și pa-	tantinopolei și pa-
triarh ecumenic.	triarh ecumenic.

După originalul grec în Archiva d-lui G. Gr. Cantacuzino.

LXXV.

«Mlstiiu bjiieu Io Ștefan Cantacuzino Voevod i gspdrū vsoe zemle ugrovlahiiscoi, davat gspdvmi siio povealeniu gspdvmi slugii Domnii Meale, lui Costandin log. za taină, snă Vladul logf. ot Filipești, și feciorilor lui, căți Dumnezeu îi va da», pentru Măgu-

reni. Urmează ca privilegiul pentru Vlad.
5 Maiu 7223 (1715).

Semnează Domnul. Radul Golescul Vel
Log. și Const. Conțescul vt. Log.

Archiva d-lui G. Gr. Cantacuzino.

LXXVI.

10 August 7223 (1715). Safta Crețulescu dă
zapis că a împrumutat lui Radu Dudescul
VI. Spat., «neanea», când a mersu la Ța-
rigrad, bani vechi t^l 500 și bani noi, fără baș,
t^l 500; care fac pesti tot bani noi t^l 1500». A dat și restul. — Bibl. Ac. Rom., doc.
192/XII.

LXXVII.

14 Iulie 1717. Pașaport imperial pentru
«*unser und dess Reichs lieber getreue
Constantin Dudesco Graff Cantacuzenus*»,
care «*zu Abhandlung sowohl seiner Ge-
schäften, als auch zu Beförderung unseres.
Dienstes und Interesse in unser Königreich
Hungarn und Sibenbürgen, auch andere un-
sere Erb-Lande...*, zu verraissen Willens
sey». Menționează pașapoartele lui ante-
rioare din 12 Mart 1711 și 27 Mart 1712.—
Originalul în Archiva d-lui G. Gr. Canta-
cuzino.

LXXVIII.

14 Iulie 1717. Pașaport pentru «comes [Constantinus], Dudesco Cantacuzenus», ce vrea să meargă, «non tantum ad tractanda sua negotia, sed etiam ad promovendum interesse et servitium nostrum in regnum nostrum Hungariae et Transylvaniam aliasque nostras provincias haereditarias, pro negotiorum suorum exigentia». Menționat pașaportul anterior din 12 Mart 1711. — Originalul în Archiva d-lui G. Gr. Cantacuzino.

LXXIX.

Safta a răposatului Costantin Stolnicul.

Iun. 29 d., lt 7227 [1719].

† Văzându slăbiciunea bătrânețelor și aciast[ă] boal[ă] de la Dumnezeu trimeasă asupra norodului, înfricoșându-mă de sfârșit, mă rog tuturor, și celor mai mari și celor mai mici, ca să aibu de la toț ertăciune și mă rog, fie-mea Stanco, să-ț fie mil[ă] de sufletul mieu cel greșit, daca n'am avut parte nici de soție, nici de feciori, ca să caute de sufletul mieu, ci la voi în iaste nădejdea sufletului; să porți grija, să și dai de ceale ce mi-au rămas câte ceva nepoțelului Dinului, să-i dai inelul ce-l iaste pus

zalog, doar să va putea scoate; Săfticăi cununa; Măndicăi știți unde am dat cei puținei galbeni mari la București; de vor scăpa, să cumperi cunună frumoasă, să-s pomenească, și pă moșă-său, și pă mene. Și, de cându știu, știu că s'aun dat galbenii, s'aun luat din toți șii(?) galbeni 30, și, ce vor mai rămănea, și doar vei mai câștiga de pă moșii, să cumpere mărgăritariu, să le faci iisoare increțite, la amândoa. Iar inelul cel mare să-l ții, pân doar va da Dumnezeu dă să vor învărteji copii fie-meu Ștefan, Dumnezeu îl pomenească: atuncea vă veți socoti și pentru banii cei de la Țeca; cum va fi mai bine și cu dreptate, așa să faceți. La finul Anghelichi sânt t^l 700; ci cinci sute să dai să mi să fac[ă] sărindare pă la besearici, pă unde de va îndrepta Dumnezeu. Iar t^l 200 să să dea pentru alte trebii ce să vor cădea. Ci știți că aun fost bani mai mulți, ci s'aun dat t^l 300, de s'aun scos sculele copiilor fii-meu Ilincăi; ci, dacă să vor nălța copii, va da finul Anghelichi sculele, că banii sânt de la mene. Și mă rog, fata mia, să silești pentru cartea ci aun făcut de afurisanie jupâneasa Manului, să să dăzleage, să nu rămănem cu acel păcat asupra noastră. Neputului Costandin să i să dea iisoara cea cu mărgăritariu, ci iaste în rădița cea cu hainele de moarte, și o părchită de brățaruș, ceale cu zale, care le știți. Un ineluș, ce iaste cu

zmaragdu și pă de laturī cu diiamănțel[e]. să-l dai Mariuțī. Și-m pare că mai sântu doao ineluș[e]: dintr'acealea, care veī socoti mai frumoas[e], să l[e] dai lu Ioniț[ă]. Brățările ceale ce s'aū scos de la Sibiiū, acealea să le dai lu Mateiaș, că știī că s'aū crescut dă mititel. De veī avea vreamē, să-l dai, să să facă trei părechī de brățaruș, să să dea cestoralalți nepoți, Stancăī, lu Ștefănică și Săfticăī, să ne pomeneaască și ei. Iar în șcatulca ci iaste la mene sânt 38 de galbenī: aceaștea să-l dai Marii, ca să-m fac[ă] și ia ce va ști, pentru sufletul mieū. Unde sânt galbeniī aceștea, aū fost și doao legăturī cu banī de argint; ci o legătură s'aū luat de s'aū chieluit la ce aū trebuit, iar într'altă legătură sântu t^l 100. Dintr'acea sută de t^l, să dai la un arhiereū să-m fac[ă] un sārindariū, cât să va putea; iar, ce va mai rămănea, să cumpere bogasie pāntru cizme, ce să va putea. Și, dacă veī avea vreamē și veī putea să strāngī de pă vinurī, să dai să ni-s fac[ă] la arhierei doao sārindare, să fie cu acesta: trei, și scrie și pă soțīia mia și pă ceialalți. Marii meale și nepotului Costandin mă rog să-l fie milă de sufletul mieū, dacă am fost rānduită de am rāmas la atāta striinātaate, că cu mult[ă] jale a inimī scriū aceaste puțineale rānduri. Șcatulca, cu sculele copiilor fie-mea Ilincăī, nu știū ști-veī că o aū dat Măriia

Mea la jupănul Mogoș, la Brașov; ci să-ț fie amestec ca să nu le piiară sculele. Și iar la jupănul Mogoș sânt doao sipeate ale meale, cu mărunțișuri; ci care vor fi mai bunișoare, mai frumoase, mease, peșchire, șervete, le vei da nepotelor, câte cât li să vor veni, șearvete, iar mease, peșchire, câte o părea-che; iar, care vor fi mai groase, le vei da la mănăstiri, care vor mai rămănia; și puținic[ă] pânză ce iaste mai groas[ă], o vei împărți; iar cea suptirică să fie de treaba cocoanele; sânt și niște iisoare ce le veți da unde veți socoti. Iaste la Brașov o lădișoar[ă] cu lăcățel[e]: într'acea lădișoar[ă] iaste năstrapa care știî, cea de argint. Ci aceaia să să strice să-s fac[ă] cu ținte, linguri, de va ajunge, să să dea nepotei Săfticăi a fie-mea Ilincăi. Iar o hatai ci iaste cu flori de fir, să o dai Săfticăi; iar un atlas, ci iaste, să-l dai Dinicului. Și, pă banii ce vei fi vândut vinurile de la Olt, să cumperi și Zmărăndiții o hatai, să nu-s întristeaze. Într'acea lad[ă] iaste și o tăvșoar[ă] de argint; ci gândiim că vor veni și ceialalți nepoți, să li-o dai lor; ci, dacă s'aũ întâmplat de s'aũ depărtat, va fi iar a Dinicului. Pentru moșia ce s'aũ scris Păunii, doar să va găsi să-s cumpere, să-i dai surori-sa cei mai mici, să-i faci roche, aũ dă dimie, aũ de hatai de Sacăz, și zăbun iar de dimie. Și-i vei da și ie, brău, ce știe că trebuie, călțuni, năfram[ă]; și să zici lu

Dumitrașco să fac[ă] bine să-i fie aminte, doar o ar mărita-o și pă aceaia. Pentru biiatele slugi ci sânt pă lângă mene, mă rog, cum iaste baba Ioana, că mi-au slujit mult, măcar la o chilie, tot să-ț fie milă dă dănsa; și de bieții copii de rumăni să-ț fie milă; și biiatele copile să le grijăști cum li s'ar cădea.

Și să silești, fata mia, doar ar putea face un rându de haine să să dea dumnealui; că știți că nu i s'au dat, fiind vremile așa. Ci mă rog, featele meale, să vă fie milă de sufletele noastre.

Nepotului Răducanului și nepotului Costandin, pă Dumnezeu cel milostiv, rog să-i blagoslovească și să-i sporească.

Nepotului Dinul tot acel Milostiv să-l blagoslovească și să-l sporească.

Împreun[ă] așjidirea și nepoțelelor, Dumnezeu să le blagoslovească cu zile și cu norocire.

Într'acestaș chip și nepotului Costandin, Dumnezeu să-l blagoslovească și să-l sporească, împreun[ă] cu nepotului Ștefan, și nepotului Ioniț[ă], și nepoatei Mariuții; Dumnezeu cel puternic să-i blagoslovească și să-i dăruiască cu zile, cu norocire.

Nepotului Ștefan și nepoțelului Mateiaj, și nepoțelelor tot pre acel Milostiv rog să-i dăruiască cu zile și cu norocire. Dumnezeu cel puternicu și cu Maica Preacista să vă dea

ca să trăiți întru unire și cu dragoste unul spre altul. A voastră mumă: Safta. Și aciasta iaste scrisă de popa Sava. — Bibl. Ac Rom., doc. 190/XII.

LXXX.

Omnibus et singulis ad quos spectat, praesentes visuris et lecturis, notum facio ac manifestum volo me infrascriptum, infirmitatibus circumventum, adeoque longiori itineri capessendo imparem, pro negotiis meis penes Augustissimam Caesaream Aulam Viennae sollicitandis, tractandis et perficiendis, in meum privatum et publicum procuratorem Excellentissimum medicum doctorem Michaëlem Schendum Vanderbeck elegisse ac constituisse, eidem praetitulato d. doctori plenariam facultatem impertiendo, meo nomine subscribendi, libellos supplices porrigendi, meam causam et iura demonstrandi, adversus debitores meos agendi, eosdem per viam iuris compellendi, obvias difficultates explanandi, concludendi. Quicquid enim d. doctor, meus constitutus plenipotentarius, sollicitaverit, concluderit, tractaverit, ratum ac firmum a me habendum spondeo, omniaque mea personalia iura in ipsum plenarie traducens (praesenti quam efficacissimam esse ita volo, acsi quibuscumque terminis et forensibus formulis concepta esset),

plenipotencia eundem d. doctorem munire ac munitum pronuncio, declaro meisque stemmatis insignibus ac propria subscriptione coram publico inclytæ istius civitatis notario confirmo.

Actum Coronæ, anno 1720, die 10 Iulii.
[Pecete.] Co : Michael Cantacuzenus.

Praesentem plenipotentiam coram nobis hic infrascriptis testibus et notario exaratum ac Illustrissimi domini comitis subscriptione et sigillo gentilitio corroboratam proindeque validam, genuinam et legitimam pariterque omni iuris solemnitate emanatam et protocollo nostro insertam esse fide nostra christiana testamur. Coronæ, die 11-ma mensis iulii a. 1720.

Simon Scheiprer.

Senator l. rq. civitatis coronensis in Transylvania m. p.

Martinus Schneeweis,

iuratus ac notarius l. [raeq. civitatis coronensis in Transylvania, m. p. Christoph. Neidel r. liberaeque civitatis coron. secretarius, m. p.

Archiva d-lui G. Gr. Cantacuzino.

LXXXI.

Do pro memoria per praesentes, quibus expedit, universis, quod, postquam a quinque annis extra meam patriam hic Coronæ

iverim peregrinus atque pro ratione sustentationis vitae ac aliis necessitatibus indiguerim pecuniis, a domino Pantazi Primiker, amico nostro charissimo, levavi mutuo mille taleros leonigeros — tall. 1000 — cum iusto interesse. decem pro cento, quod facit per singulos annos singulos centum taleros. Et, dum hoc tempore in patriam meam redire cogitavi, dominus Pantazi Primikir ad solutionem debiti me adigere voluit; cum autem hac vice tantam facultatem qua Suam Dominationem contentare possim non habeam, pagum meum Récse in districtu terrae Fogaras existentem, cum omnibus subditis, terris foenilibus, agris, sylvis glandiferis; similiter etiam portiones meas possessionarias trans Alutam in Valachia existentes domino Pantazi Primikir impignoravi, ut omnia illa mea bona Sua Dominatio possideat tanquam sibi propria usque ad plenariam contentationem super mille taleris, cum solito interesse decem pro cento sicuti specificatio propria mea manu subscripta et sigillo obsignata illorum bonorum notitiam exhibebit. Super quibus praesentes literas sigillo et subscriptione mea obsignatas in maiorem rei fidem et firmitatem domino Pantazi Primikir extradedi. Datum Coronae, 5-a iunii a. 7228 per calendarium vetus, iuxta novum autem 1-a iulii a. 1720. .

Co: Michael Cantacuzenus.

Coram me Georgio Csernáfalusi, iur. secretario coron. manu propria.

Originalul în Archiva d-lui G. Gr. Cantacuzino.

LXXXII.

Ioannes Rudolphus, princeps Cantacuzenus, Angelus, Flavius, Comnenus, Dei gratia et haereditario iure sanguinis, uti a magno Constantino, a Ioanne V Cantacuzeno, aliis romanis, moxque constantinopolitanis, imperatoribus legitime descendens, in romanum orientale imperium caeteraque olim subiecta regna et dominia successor, necnon Vallachiae, Moldaviae et Bessarabiae dux, despota Peloponesi, princeps Thessalliae, Macedoniae et Sacri Romani Imperii, utriusque Imperii, comes Epidaurei, Corinthi et Apostolici regni Hungariae, marchio in Hylphow, Romanatz, Thelleorman, Succzyawa; Galatz, Ialomicae, Prahovae et Dombrovicae dinasta ac dominus Alhutae et Mehedintiae, hospodar in Hotthin et Ghiurghiew, necnon salinarum Theleghae citra et ultra ripas Danubii; baro in Mohylov, Zoennaghae, Affumatz, utriusque Fillipesth, coeterorumque territoriorum, feudorum, locorum et possessionum Serenissimae Domus Cantacuzenae, per Ucraniam et Transilvaniam, perpetuus haeres ac dominus, Sacrae Augustae,

angelicae, aureatae constantinianae militiae de Spe dictae, sub patrocinio Sancti magni martyris Georgii, in honorem quinque vulnerum Iesu Christi Salvatoris Nostri, sub titulo Sancti Sepulchri, ab Augustissimo Romanorum Imperatore Ioanne V Cantacuzeno reformatae, necnon eiusdem filialis Sacri militaris Ordinis peregrinorum, scilicet ad defendenda et invisenda sacra Hyerusalem et Palestinae loca instituti, iure sanguinis haereditario magnus magister.

Licet, propter humanas vicissitudines, augusti Orientalis Imperii solium barbarorum tyrannide oppressum, cuius longam annorum in seriem successivo legitimoque haereditatis et sanguinis iure praedecessores nostri dominium detinuerunt, usurpato ab Infidelibus, Deo sic permittente, imperio, ad nos minime pervenerit; munificum tamen Deus, augustus splendor, sublimis principis dignitas, necnon proerogativarum omnium, et maxime Magni Magisterii Sacrae angelicae aureatae constantinianae militiae de Spe dictae in honorem quinque vulnerum Iesu Christi, Salvatoris nostri, institutae sub titulo Sancti magni martyris Georgii eiusdemque filialis, sacri militaris Ordinis Peregrinorum ad defendenda et invisenda sancta Hyerusalem et Palestinae loca, scilicet eodem iure sanguinis legitima et haereditaria successio, non modo non erepta, sed nobis ac stirpi nostrae

in perpetuum divina miseratione citra omnem controversiam reservata fuerunt. Ad nos igitur, tanquam huius summi principatus haeredes, eorundem augustissimorum Caesarum gloriosae semper memoriae sublimibus facinoribus vestigiaque terere spectat, qui maxima cura omnique studio et conatu orthodoxam fidem Deique Ecclesiam semper propagaverunt, ut ex tot celebrium hystoricorum scriptis orbi universo constat, et ipsa Romana Apostolica Sedes bullis augustissimique austriaci imperatores diplomatibus per tempora successive nobis maioribusque nostris concessis et traditis testantur, recognoscunt et manifestant. Ne igitur ab eorum pie factis ac institutis degeneres simus, totis nostris viribus omnibusque modis enitendum nobis est ut aeterni numinis gloriam sustineamus, extendamus, defendamus et ampliemus verisque virtutum actibus veram Christi fidem comprobemus. Constans ergo huiusmodi desiderium incensaque voluntas animum nostrum impulit ad exaudiendas humillimas praeces a te, nobis sincere dilecto, Ioanne Augustino, libero barone de Abschatz et de Wallstadt, porrectas, quibus efflagitasti ut te in praefata nostra angelica aureata constantiniana militia admitti dignaremur; et, quamvis in vetusta illustri tua prosapia (ut publica fama resonat) nec levissimum quidem impedimentum

appareat quod gratiam expetitam impedire valeat, tamen ne nostri magni magisterii tempore divi Constantini Magni Imperatoris. menti, ipsum insignem Ordinem instituentis, et divi Ioannis Cantacuzeni Imperatoris, eundem reformantis, bullae aureae, legibus sacris, constitutionibus et statutis, nec in levi contraveniatur, antequam tuis votibus annueremus, iussimus quod per supremam nostrorum Sacrorum Ordinum Cancellariam inclitumque capitulum attente, accurate ac legaliter tua originalia et authentica austriacorum Caesarum privilegia et certificationes, necnon alia multa legalia documenta examinarentur; ex quibus, iuxta relationem nobis factam, evidentem apparet equestre stemma baronum de Abschatz duodecim saecula et ultra inter Polloniae magnates adscriptum fuisse; cuius aliqui, Albertus scilicet et Garinus, anno 1311 sub Boleslao et Vlasdislao ducibus lignicensibus primaria et confidentioram officia exercuerunt, quae servitia, tam politicis, quam militaribus, ab Illustribus huius antiquissimae familiae successoribus per tempora interrupte, ipsis ducibus, non solum continuata, verum etiam laudabili fidelitate aucta: anno 1407 dux Bolcho fratribus Ioanni, Stephano, Alberto et Nicolao, baronibus de Abschatz, iudicium suum altum in bonum Oberschüttlau cum omnibus proventibus et iuribus concessit; et, quia etiam

successoribus, lignicensibus ducibus, tam pacis tempore, quam belli, praefata eximia facinora perpetuavere, Vladislaus rex Casparum baronem de Abschatz eiusque fratres feudis et dominiis de Zapplau et Schuttlau, anno 1490, in perpetuum ditavit; quae onnia pari zelo a subsequentibus de Abschatz continuata, anno 1587 Casparus, secundus baro de Abschatz, a Caesare Constantinopolim Magnus Legatus missus, sic, et Reipublicae Christinae, et ipsius Caesaris negotia in meliorem statum reduxit, ut aeternam sui et suae legationis memoriam reliquerit. Quae generosa et summe laudabilia servitia et res gestae per tempora successiva ad nostra usque continuatae et tot militaribus Ordinibus, Militensi scilicet, aliisque quam plurimis, quibus Illustres tui antecessores fuerunt condecorati, illustratae, ita oculis nostris luce meridiana clarius exponunt, quod in praefata tua nobilissima genealogia nulla sit nec minimi obicis umbra, quae gratiam impedire valeat, ut omnis vel legitima suspicio vana et superflua videretur. Et quia praefatis etiam accedunt eximiae tuae personales virtutes animique tui praeclarissimae dotes, necnon maxima illa et exemplarissima devotio, qua, ut ais, a teneris tuis annis erga insignem nostrum sacrum Ordinem fragras; quae, ut praevia et matura Capituli nostri deliberatione et

consensu, de plenitudine potestatis, anno et die novitiatus dispensato, te illustrem virum Ioannem Augustinum, liberum baronem de Abschatz et Wallstadt, praecedente tuo solemni iuramento, observaturum omnia et singula ad bullam auream, leges sacras, constitutiones et regulas praefati Sacri Ordinis spectantia, hodie, die prima mensis septembris, megaloschymum staurophorum seu equitem torquatum Sacrae angelicae aureatae constantiniana miliciae de Spe dictae in honorem quinque vulnerum Iesu Christi, Salvatoris nostri, institutae, sub titulo Sancti Magni Martyris Georgii, cum commenda Sanctae Mariae Olympii, dictae de Platamonas, in Albania, inter missarum solemnias a nostro oratorio, coram inclito capitulo, assistentibus pro patrinis Serenissimo Ioanne Georgio principe Cantacuzeno, nostro carissimo filio, et equite de Cugnizzo, te declaramus ac omni solemniori ritu insignis et habitu munitum creamus et armamus characterique tuo et dignitati omnes praerogativas, honores, privilegia, immunitates, exemptiones, ad maiores commendas optationem et iura omnia quibus caeteri, qui in eadem dignitate sunt constituti, fruuntur, potiuntur et gaudent, coniungimus et annectimur. Mandamus praeterea omnibus et singulis charissimis nostris fratribus, magnis Prioribus, supremis praefectis, praepositis, provincialibus, officiali-

bus, universisque capitulis et equitum omnium, tam superioris, quam inferioris classis, caetui, cuiuscumque dignitatis et conditionis, qui in sacro nostro consortio superstant, ut te qua talem recognoscant et acceptent, ac membrum et fratrem nostri augusti consortii recipiant et venerentur, et ut talem equitem torquatum seu magnam crucem, debita praecedentia servata, in capitulis generalibus, in convocationibus ordinariis et extraordinariis, et in omni quocumque actu et functione, te recipiant et admittant, si indignationem nostram, censuras omnes et poenas contra discolos et inobedientes in sacris constitutionibus expressas et ipso facto incurrendas evitare cupiunt. In quorum omnium fidem praesens magisteriale breve propria manu nostra subscriptum et maiori sigillo in cera rubra pendente munitum ac per nostrorum sacrorum ordinum megisterialem secretarium referendatum, expediri iussimus. Datum Vienna Austriae, die prima mensis septembris, anno a Nativitate Domini millesimo septingentesimo quadragesimo tertio, magisterii vero nostri vigesimo septimo.

Rodulphus m. p.

Prefectus VI[adislaus] a Malaesco.

Ad mandatum serenissimi et Celsissimi Magni Magistri proprium.

Eq. Tedeschi de Rocca, Sac. Ord. se-
cret[ariu]s.

Arch. d-luī G. Gr. Cantacuzino.

LXXXIII.

Noi Ridolfo e Costantino, principi Can-
tacuzeni Bassarabba e di Vallachia, conti
del Sagro Romano Impero e della Ungaria.

Facciamo noto a tutti comunemente per le
presenti nostre lettere, e singolarmente ad
ogn' uno, di qualvisia conditione, grado e di-
gnità, a chiunque s'aspetterà di vedere, leg-
gere ed ascoltare, qualmente abbiamo di
propria nostra volontà costituito per nostro
attuale agente presso la Serenissima Rep-
ubblica di Venezia il signor Panajotti di
Poppa per tutti gli affari et interessi nostri
in quella Dominante, che sono e che sa-
ranno in avvenire, dandogli piena facoltà e
autorità, in virtù delle presenti, d'aggire,
operare e decidere ogni e qualunque cosa
che aspettasse a noi et alli nostri interessi
corisponderi in tutte le occasioni ed incon-
tri che si presentassero. Per ciò dunque
preghiamo tutti gli Eccellendissimi magis-
tratitribunalidi cotesta Serenissima Repub-
blica di riconoscerlo ed accettarlo per tale
pari di altri agenti e persone caratterizzate
di principi, permettendogli tutta la libertà
che s'aspetta a questo carattere; avendolo

noi per tale eletto, costituito, riconosciuto ed affermato. In fede di ciò abbiamo sottoscritte le presenti lettere patenti di nostro proprio pugno, munite col solito nostro sigillo. Dato nella città cesarea di Vienna, il 1 di gennajo del 1725.

Ridolfo Cano di Vallachia m. p.

Costantino Cantō di Vallachia.

[Pecete cu vulturii și:] Baasara-
r[aba] Kantakvzeno.

Nicolo Maria Cursi, segrettario.

[Archiva d-lui G. Gr. Cantacuzino.]

LXXXIV.

Augustus secundus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, etc. serenissimo, etc. principi Aloiso Mocenigo, duci Venetiarum, etc. Dominam principem viduam Valachiae Cantacusenam, quae tum in regia residentia nostra varsaviensi, tum in hac civitate aliquod temporis spatium commoravit statuitque nunc Venetias proficisci, ibique diutius consistere atque in fidem, non modo Serenitatis Vestrae, sed istius etiam inclytae Reipublicae se committere, pro nostro in eandem studio et benevolentia Serenitati Vestrae diligenter commendare opportunum duximus atque ab ipsa petere ut eandem principem eiusque rem dignitatemque tueri non gravetur, et ita

tractet, ut intelligat commendationem nostram apud Serenitatem Vestram aliquid ponderis habuisse. Erit id nobis profecto gratissimum maximeque sibi nos inde devinciet Serenitas Vestra. Cui, etc. Datum Dresdae, die 26 mensis Augusti, anno Domini MDCCXXVII, regni vero nostri anno XXX.
[Archiva d-luſ G. Gr. Cantacuzino.]

LXXXV.

Von der Röm. Kays., auch zu Hispanien, Hungern und Böhmeib Königl. Cathol. Majestät, Ertzherzogen zu Österreich, etc., unsers allergnädigsten Herrns, wegen, durch die N.—Ö. Regierung dem Herrn Rectori et Consistorio der allhiesigen Universitet anzuzeigen :

Ess haben Allerhöchst besagte Ihre Kays. Majestät, auf deren Herren Rudolph und Constantin, beeden Fürsten von Cantacuzeno, gehorsambst beschehenes Anlangen untern 23 Martii inlebenden Jahrs gnädigst verordnet das denenselben bey allen Stellen der gebührend fürstliche Titul gegeben werden solle.

Alss mann ihne rectorem et consistorium dessen hiemit zur Nachricht erinderen wollen. Actum Wien, den 21. August, anno 1734.
Joh. Jacob Oberpaner m. p.

Expeditior.

Dises intimatum bey der Canzley auf- zubehalten undt, praestitis praestan- dis, hierauf gebüh- rend zu reflectiren.	Dem Herrn Rec- tori et Consistorio der alhiesigen U- niversitet zuzustel- len; praes. 7 Septbr. 1734.

Ex consistorio, 7 Sept. 1774.

[Arch. de Stat din Viena, fasc. III (Par-
teisachen), lit. C., no. 54; după o copie ofi-
cială autenticată de Arneth; în col. D-lui
G. Gr. Cantacuzino.]

LXXXVI.

Wir Carl, von Gottes Gnaden erwählter
Röm. Kayser, etc. Was Gestalten der durch-
leuchtig, hochgebohrene, unser lieber Oheimb
und Fürst Rudolph Fürst Cantacuzenus,
von der Wallachey, uns, sowohl billig als
nothgedrungen, gehors. vorgestellt wie dass
er viel widriges, wider alle Gerechtigkeit,
in unseren Erb-Landen zu verschiedenen
Zeiten erlitten, als zwar dass er sein Recht,
so hier durch seine Vor-Eltern zum Erbtheil,
als des hohen magisterii und Orden der
H. Georgii Constantinianischen Miliz hin-
derlassen worden, zu verüben nicht ver-
möge. Als hat er uns gehorsamst angeflehet
ihme unseren kayserl. und königl. Schutz

und Schirm angedeyhen zu lassen, auf dass er ohne einiger Beschwer- oder Verhinderung solchen seinen Orden öffentlich, und, insbesondere, denen adelichen Personen vertheilen möge. Wie uns denn ohnedeme wohl bekannt ist, dass die Cantacuzenische uralte Familia von denen Röm. Käyseren in Orient und Occident herstammet und dass denen Nachkömmlingen unwidersprechlich aus Recht des Geblüts dieser Vorzug und Monumentum gebühre, als haben wir, aus angebohrner Clemenz und in Betrachtung der treu und eyfrigen Diensten, so seine hohe fürstl. Familia unsrem Durchleuchtigsten Ertzhaus von Oesterreich geleistet, aus eigener Bewegnuss und wohl bedachten Gemuth gänzliche Freyheit, nicht nur allein in unseren Erb-Landen, sondern auch in den gantzen Röm. Reich, aus unserer kays. Macht angedeyhen lassen wollen, und zwar dergestalten, das gedachter Fürst Cantacuzenus Liebdenohneainiger Beschwär- oder Verhinderung, Gegensatz oder Widerred, von wem oder auf was Weis es immer seyn möge, das Recht des magisterii, nach denen Constitutionen und Institutionen des gedachten Orden, verüben könne und möge, gleich wie es durch die kayserl. und päbstliche Universal-Bulen erkläret und vorgeschrieben worden, und können die gewöhnlichen Ceremonien öffentlich, in denen Kirchen, so-

lemniter, wie auch in besonderen Capellen, sive in oratorio privato, begangen werden; dannenhero befehlen wir allen und jeden unseren und des Heil. Reich Vasallen, Fürsten, geistlichen und weltlichen, Grafen, Freyherren, absonderlich allen Bischöffen, Praelaten, in allen Diocesen, etc., ihne nicht nur allein in der Verfallung unserer kayser. und könig. Ungnad zu ehren, anzunehmen und gedachten Fürsten Cantacuzenus Liebden die Übung dessen auf das Freyeste zu gestatten, sondern auch, im Fall sie ersuchet werden, ihme auf das Schleunigste ihre Hilff und Beystand zu leisten. Allen denenjenigen aber, so diesen Orden angenommen haben oder in das Künfftige annehmen werden, verleyhen wir und wollen dass sie alles Vorzugs, aller Freyheiten, Exemptionen und Privilegien geniessen sollen, gleich wie dessen Vorfahrer, unter den Schutz und Schirm unseres durchl. Ertzhaus von Oesterreich genossen haben; jene, welche uns nicht unterthan seynd, ersuchen wir, sie wollen unseren Beyspiel nachfolgen, versichernd dass sie uns eine höchst angenehme Sache zeigen; die hingegen, so uns unterthan seyn, sollen unseren kayserl. und königlichen ernstlichen Befehl, Willen und Meinung als gewiss gehorsamen, und in Widrigen denen Übertretern sechzig Marck fein Gold Straff gesetzt seyn solle. Urkund dessen

haben wir gegenwärtig unseren Schutz-Briefe eigenhändig unterschrieben, und mit unseren kays. und königl. Insigl zu bekräftigen befehlen. Geben in unserer Kayserl. Residenz-Stadt Wienn, den ersten Februarii, ein tausend siben hundert fünf und dreyssigsten Jahr, unserer Reiche: des Römischen in vier und zwanzigsten, des Hispanischen in zwey und dreyssigsten, deren hungarischen und böheimbischen aber in den vier und zwanzigsten Jahr.

Eugenio von Savoy.

Carl.

Ad mandatum Sacrae Caesareae Regiaeque
Catholicae Maiestatis proprium.

Ig. Iose. Hefenstokh.

[Archiva d-luî G. Gr. Cantacuzino].

LXXXVII.

Θεός.

Μνήμη Θανάτου χρησημεύει ἐν βίῳ.

De vream[e] ce toate dăsfătăciunil[e] vieții sânt împărășate întristăciunii și nici o slav[ă] lumească n'aũ stătuť neștrămutat[ă], ce numai o clipă, șă aceastea toate moartea le dobăndeăște, la toate deșărtăciunil[e] aceastea, uitându-mă și eũ păcătosuľ, îngrozit fiindu de multa urgia dumnezeiască ce lăcuește de câțva ani într'aceș ticălos pământ, pentru mulțimea păcatelor noastre, șă văzând că, nu numai cu robiĩ, flămânzii,

călcări de oști, seaceț păgubitoare, pribegii, ci, peste toate acestea, cu îngrozirea cîmei sântem izgoniț den loc în loc, căt, pe la lăcașurile noastre, nu e cine să s[ă]lășluiască, ci, spăimântându-s[e] ticălos sufletul mieu, șă neștiind cîasul privegherii sfărșătului mieu, șă când furul îm va sosi, pentru aceaia nu pocî lăsa ca-s nu fac rânduial[a] celora ce vor rămănea șă dup[ă] mine, or[î] iubită soția mea, or[î] dintru dragi fiii și ficel[e] meal[e], or[î] dintru bunu neamul mieu, al Crețuleștilor ; or[î] din ceal[e] ce mi-au rămas de la părințimiei, orî dintr'altel[e] ce mi le-au încredințat mătușămea Marica, orî dintru al mieu prea-puțin căștig. Cu sufletul mieu pentru acestea toate ce l[e] știu că sânt adăvărate șă cuvioas[e], șă ca-s nu dau seama de dănsel[e] innaintea judecătorului Hristos, iat[ă] că las aciastă a mea diiată, rânduia și așă-zat[ă] cu tot adăvărul, pecum arată în jos, cu ce socoteal[ă] șă cui pe nume le dau, din toat[ă] inima, ca-s le fie celora ce-l voi arăta cu numire mai jos veacînice șă stătătoare, șă noao neuitare dăspre dănsăi șă dăspre ceia ce D[u]mn[e]zeu le va dărui să fie următorî după dănsăi pe la sfintel[e] rugî ; pentru ce îi șă rugăm, ca-s fim neuitaț, ca D[u]mn[e]zeu... stră ca-s înmulțească acest puțin dar al nostru spre plucerea Sfintîi Sal[e] și spre buna chiverniseal[a] dumnealor.

Însă socoteal[a] dietii meal[e] iaste acia-
sta, cum însemnez în jos :

Întăi, cu slujniciasca-m evlavie șă multă
plecăciune, mă rog prea-înnălțatului nostru
Domnu Io Nicolai Alexandru Voevodă, ca
să-m dea stăpâneasca-i ertăciune șă blagos-
lovenie, iertându-mă de ceal[e] ce n'oi fi
odihnit în deregătorii mea pe Măria S[a].
ca șă Domnul Hristos să erte pe Măria S[a]
șă să-i înmulțească anii vieții în fericire.
Șă, pecum în viaț[a] mea l-am cunoscut pă-
rinte șă stăpân milostiv, șă după petrecania
mea mă rog Clementii Sal[e] să fie *οὐκ-
τίρμων ὀρφανοῖς μου*, să-i miluiască, să-i
mângăie la lipsel[e] lor, ca un creștin, căci
eu asupra înțelepciunii Mării Sal[e] orân-
duescu toate rămășățele meal[c] a alerga să-i
*δί'αθνετρεσε*ască, șă nu mă îndoescu că nu
vor afla limanul mântuirii șă al mângăierii.

Mă rog Mării Sal[e] să priimească de l[a]
nehărnicia mea un atlanta, care l-am fost
cumpărat când am fostu la Viena, drept
zlot nemțești 48; îl hărăzescu Mării Sal[e]
ca un semnu de multa plecăciune a mea șă
evlavie, șă ca-s nu fiu uitat de Măria Sa, eu
șă rămășățel[e] mele.

Pântru păcătoasel[e] meal[e] oase, cu
evlavie șă cu omilință mă rog Preasfințitu-
lui nostru Mitropolit chiriu chir Mitrofan,
duhovnicului mieu, ca să-m fac[ă] acest mare
bine, pentru dragostea și evlavia ce am

avut în toată viața mea, să-m[î] priimească oasele în Stă Mitropolie, să le astruce în groap[a] soții mel[e] Tudoscăi; iar, de i s'ar întâmpla să Sfinții Sal[e] petrecanie să s'ar fac[e] alt arhiereu, să acelaia mă rog pentru numel[e] Domnului Hristos, să-m[î] fac[ă] acest mare bine, ce din răvnă sufletească l-am pohtit; să las la sfânta Mitropolie pentru pomenirea noastră Țigan[î], suflete 10; iar, de cumva mi s'ar întâmpla să mi-s petrecă iar copilașil, să-s astruc[e] și oasel[e] lor într'o groap[ă] cu mine; să, măcar unde aș fi îngropat, pentru întâmplarea ce mi s'ar întâmpla, iar la anul mă rog tot să mă dăzgroap[e], să pe mine, să pe copii, să să mă ducă unde scriu mai sus.

Pentru pomeane să câte trebuescu mortului să-s pomenească, pân la anul, să pân la al treilea an, las să mi-s vînză toate viile mele den Scăen[î], care-m sânt dar de la mătușă-mea Marica; să, neajungându-mi-s ban[iî], să mi-s mai vînză povodnici, care s'ar socoti c'ar fac[e] preț, să dintr'alte galantariî să haine ce mi s'ar afla; să să mă pomenească făr de bulzî (așa las cu sufletul mieu rămășățelor meal[e]), să nu mi-s fac[ă] alt, făr numai colivî înfrumusețate dup[ă] puțință, liturghiî cu arhiereu, să la 9 d., să la 20 d., să la 40 d., și la jumăt[at]e de an, să la anul, să-m împartă făcliî la toate parastasele aceastea, să p[ă] la

inchisor[î] şă po t^l 10 milostenie în fieştecare zi de-aceastea la săraci, şă alți t^l 10 să-m împartă la 40 de bisearec[î]. să-m slujască stă liturghie într'aceal[e] zil[e]. cându vor sluji arhieriei, şă să dea po bani 33 la fieştecare bisearic[ă], în mâna efimeriului; şă să pomenească Matei, Manuil şă Marica, cu părinții lor. Şă, afar[ă] dintr'aceastea, mă rog, pân la al treilea an să-m mai dea sărindare 10: 2 la Sta Mitropolie, unul la sat la Crețulești, ca să-m pomenească şă bieții părinții cu colivă în toate zile[e], să mi-o citească pe mormântul taicăi, şă să pomenească: Pădure, Doichița, Matei, Marica, Zamfira, Costandin, Radul, Manuil; şă să-m citească preotul în toate zile[e], în genunche cu evlavie, molitfa cea mare de ertăciune, care iaste scris[ă] în moliteavnic; şă să i să dea t^l 12 pentru osteneal[ă]. Altul la Sinaia la mănăstire, altul la Mănăstire dintr'un Lemnu, altul la mănăstire la Focșan[î] — ş'a-colo să-m pomenească și socrii: Iordache, Hristina; altul la Sărindar, altul la bisearica Doamnei, unde iaste părintele Climent Vlădica Odrianul, opștescul nostru părinte, mângăitor în scărbe şă mângăitorul tuturor scărbiților; altul la Sti Sava, altul la mănăstire la Fedeleșcioi; acolo iar să-s pomenească şă socrii: Iordache, Hristina, cu fiil lor.

Aceastea mă rog pentru stă numel[e] Dom-

nului Hristos să mi-s fac[ă] deplin până la la al treilea an, măcar ș' alt ceva să mi s[ă] mai vînză dintr'al[e] meal[e] numai să nu rămăe nefăcute ; șă la al treilea an, să mă caote, șă iar un arhiereu să slujască liturghie, și să-m cinstească la mormănt molitfel[e], dup[ă] obicei, cu *κατάνηξις*.

Iar, pentru datorie, sânt dator t^l —, care unii aũ șă zapise, iar alții n'aũ ; dar în catastihul mieũ sânt toț pã nume ; ci pentru acești ban[I] să mi-s vînză tot locul Hanului de lângă Stî. Gheorghe, cu pimnița cea de l[a] uliță ; care aceastea sînt iar de l[a] mătușă-mea Marica Dari ; șă să mi-s mai vînză șă moșăia mea de l[a] Băncesti ot sud Buz[ăũ], șă cea de cas[ă], șă cea de l[a] Calotă, toat[ă], cu 2 vadur[i] de moar[ă], în apa Buzăului, — care să vîz zapisel[e], cã să va aproia la stăjn. 500.

Maĩ sânt dator la Nițul Coj[o]carul t^l 240 făr dobândă, dup[ă] marfa ce-am luat la Vistierie în Domnia d'intăiũ a Mării Sal[e] lui Vod[ă] ; șă la un abagiũ iar sânt dator dup[ă] marfa ce-am luat la Vistierie, în zioa de Joi Mar[e], de-am împărțit la săraci dup[ă] obicei ; iar în Domnia d'antăi a Mării Sal[e] lui Vodă, tot într'acea lună, za t^l 80, șă rânduial[ă] nu mi s'aũ dat atunci dintr'acea lună, t^l 1.300, șă mi s'aũ luat atunci șă catastihul cel socotit de boer[I], șă pecetluitoarele ; șă nu mi le-aũ mai dat, iar cheltuial[a]

acelui catastih mi-aŭ fost într'acea lun]ă) a lui Martie tl 4.060 pl; ci pentru această datorie mă rog Mării Sal[e] lui Vodă să-s milostivească cu săracii miei, cum îl va îndura Dumnezeu, ca-s nu mi-s prade cășcioara, că va fi păcat; că ajungă că am mai plătit del[a] mine la chir Zamfir Căm[ă]rașul tot dintr'acea lună atâtea bani, șă la alții; ci va fi păcat să mă mai prad[e] șă cu acești tl 320, del[a] cojocar șă del[a] abagiū.

Ancuții, ficii meal[e], care mi-aŭ logodit Măria S[a] răposatul șă prea-bunul Io Ioan Alexandru-Vodă Mavrocordat dup[ă] Pătrașco Post. Bălăceanul, îi las întâi blagoslovenia lui Dumnezeu, șă a mea nedăstoinicului, șū dintr'al[e] meal[e] îi las toat[ă] partea mea de moșăe din Bucimean[I] dă lângă Moșoșoia, cu hăleșteul acolea în Colintina, șă la Sărata din viile de cas[ă] pogoane 60 și suflete de Țigan[I] șă alte scule, haine vite, precum să vor vedea în foia ieī de zestre, cea iscălită de mine; i-am dat moșăe lângă Crețulești, socotind, dacă mi-s va prinde mie șă Zoiței sfârșăt, să rămăe ia celora săraci de copii sprijinitoare, mângăitoare șă în loc de părinte; de care nu mă îndoescu că nu le va fi ca o maică duios[ă], aducându-ș aminte cu câtă dragoste o aŭ crescut Joița șă cum i-aŭ grijăt toate, ca singură maică-sa, d'ar fi trăit. Cununa de aur cu robinuri șă cu diamanturi, tocmai ca ceaia ce

i-aŭ dăruit leal[ea] Manda, mătușă-sa, nu mi s'aŭ dat de socri; așăjderea nicî o ie cu mărgăritar[e] nu i-o aŭ fărșăt soacră-mea; ce pentru aceast[e] să aibă a l[e] ceare de l[a] dum. neanea Mihaî Corbeanul, unchi-său, șă, măcar că apucănd dum: foaia măsii de zeastre, aŭ scris cu mână dum: ca-s dea numai t^l 80, dar aceaia să nu-s prinză în seam[ă], că n'aŭ făcut cu voia nimăruî, șă țiganiî iar nu mi s'aŭ dat toț căț scriu în foia mănă-sa. Iar, pentru o salbă, o poh-tescu să nu supere pe bieții copiî, aŭ pe alt cineva, că o am cheltu[it] eŭ la îngropatul maică-sa șă la pomenel[e] căte i s'aŭ făcut, că, d'aș fi trăit, șă aceaia o aș fi împlinit, iar bieții săraci n'aŭ vărstă de a o cūștiga.

Marii, ficiiî meal[e], îi rog de l[a] Hristos Domnul înțeleaptă creaștere, și dintr'al[e] meal[e] îi daŭ satul Cămineștiî, toat[ă] partea mea de peste toat[e] hotarăle, cu heleș-teul din Călniștea, cu toț rumăniî, cei împărțit șă cei neîmpărțit, iar să-s împarță: șă lu unchiașul Ion, care iaste părcălab la nepotul Costandin Văc[ărescu], șă alții, car[i] s'ar mai găsi, să-s împarță, șă să fie tot aî iei; îi mai daŭ șă la Sărata pogoane de viî 10, șă Țigan[i] suflete 10, șă alte căte însemneaz[ă] în diata Zoiței: haine i scule, șă din vitel[e] ce mi s'or afla.

Săfticăi, fie-mea, dup[ă] blagoslovenia Dom-nului Hristos șă a maicii Sfinției Sal[e] ce-î

rog să aibă, îi las dintr'al[e] meal[e] toat[ă] moșăia mea Ciuperceii, de peste tot hotarul. cât au stăpănit părinții noștri și eu pân în zioa de astăzi; îi las și vii la Sărata, din ceel[e] de cas[ă]; pogoane 10, și-î las țigan[i] suflete 10 și altel[e] câte răvășaste Zoița în diata ieî, haine, scule, și din vitel[e] ce mi s'or afla.

Iar iubiților miei copilaș: Iordăchiță și Mateiaș, dup[ă] mila și darul cerescului Împărat, ce-l rog să aibă, și după molitfa și blagoslovenia cea părintească care întemeiaz[ă] casa feciorilor, îi las cu toate al[e] meal[e] ce-mi mai rămân nedate nimărui: sate, moșăi, vii, robî, morî, $\chi\upsilon\tau\acute{\alpha}$ $\chi\alpha\iota$ $\acute{\alpha}\chi\iota\upsilon\tau\alpha$ $\kappa\tau\acute{\iota}\mu\alpha\tau\alpha$, și, peste dănsăi, și peste toate al[e] meal[e] las singură samovolnică, ca altul ieû, să le împartă amândurora, pecum o va lumina Hristos, atăta moșă[i], vii, robî, morî, vite, haine, cât și cărțile de învățatură, care le am în catastih, tot pea nume scrise: cărți 124, filosofești, gramaticești, politicești, bisericеști, istor[i]cești, latinești, italienești, iprocî, procî; care mai multe dintr'acestea le-am cumpărat când am fost la Vienna, pentru treaba acestor 2 copilaș, ca înveaț[e] grecește, iar mai vartos latinește și italienește; de cariî mă rog Zoiței, au orî-care copilă ne-ar scăpa cu viaț[ă], să fac[ă] acesta mare bine ce-l doresc din tot sufletul mieû ca-s-mu înveațe co-

pilaşăI, şă să-I şi striineaz[e] pentru carte, de să va putea, ca-s să pedepsească mai bine: așa mă rog pentru mare numel[e] Domnului Hristos; şă să mi-I pedepsească mai vartos la letinească şă la italienească; şă, de mă veţ asculta, iubiţilor miei fi, ca-s vă ghimnasiţ la învăătura cărţii, şă al ştiinţii acestor 8 limbi, şă de veţ metahirisi ştiinţa voastră spre nevătămarea bietului suflet, de vream[e] ce începătura înţelepciunii iaste frica Domnului,— veţ câştiga mila dumnezeiască în casel[e] voastre, şă acel prea puţin al vostru să va prea înmulţi, şă numel[e] vostru va fi cinstit şă prea-slăvit la Curţile celor mari; numaI, la or cine veţ slujă, vă rog pentru mare numel[e] Domnului Hristos, şă așa să-m aveţ molitfa şă blagosloveniia, să slujăţ cu tot adăvărul şă dereptatea, cu care mai vartos veţ împila şă veţ supune pe toţ vrăjmaşăI voştri.

Însă moşăile care le orânduiescu copilaşilor, aceastea sânt anume: CreţuleştiI, ce să zic[e] şă Dălza, toată parte mea de sat, BirteniI de peste tot hotarul, cu hăleşteul în Crevedia pân în Mocani; Perişul tot hotarul; ZaiţeştiI care să zic şă Ghizdaveţi, tot hotarul; PopeştiI, care să zic şă Geneşti, tot hotarul, cu 8 roate de moară în apa Dâmboviţei; VieniI, car[e] să zice, pestrea tot hotarul; Bărbuleţul satul, toată partea mea, cu rumăniI, cât să vor veni în partea

mea; Fienii dup[ă] Dâmbov., toată partea mea; Voinești iar în Dâmbov., cu rumăni ot tam, toată partea mea; viile meal[e] toate din dealul Moteștilor, câte vor rămănea din zestri, cu toat[ă] moșăia viilor, partea mea, dup[ă] cum scriu hrisoavel[e], rumăni neeleferosiț, toț țigani, afară dăn cei ce-am orânduit, cai, vite, stupi șă or cea mi s'ar afla la casa mē, — le las aceastea toate în mână Zoitei, soții meal[e], să l[e] stăpănească, șă, când va cunoaște ia vream[e], să li le împarță, cum va vrea ia, șă să fie volnică dintr'aceastea când ar avea fr'o grab (*sic*) de niscai datornici, să șă zălojască dentr'ânsel[e] pân s'ar plăti, șă, ca-s scurtez vorova, pe dânsa o las grijnică, șă de ticălos sufletul mieu, șă stăpănitoare tuturor părințeștilor meal[e]. Iar pentru că bogăț fi șă izbescu nesilnici șă nesupuș părinților, pentru aceaia, șă pentru viaț[a] cea bună ce-am lăcuitu, șă pentru multă căutarea ce am avut de l[a] dânsa la toate boalel[e] meal[e], — care toat[ă] țara noastră știe chiverniseal[a] ei cea bun[ă] și înțeleaptă, cât lipsită aũ fost șă de lipsă nu s'aũ tânguitu, neodihnită șă chinuită aũ fost pentru învechită boal[a] mea, șă de neodihnă nu s'aũ obidit, șă alte multe ajutoare aũ avut casa inea del[a] dânsa, care, pentru supărarea ascultătorilor, nu [le] pocl înșăra, ci dar pentru această bun[ă] lăcuial[ă] și îngăduial[ă] cea am avut

Între noi, îi las... cu 4 roate de moară în apa Dâmboviței și cu cel vadu din cela mal, și acîastă moșăe toată îi las, din hotarul Cosobei pînă în câmpu despre Popești, din jos de mori, unde șadea Bratul. Șă iar îi mai las vii den viile de cas[ă], pogoane 12, și țigani, sufleate 6, din care sălaşă îi va fi ei voia, din cei de cas[ă]; aceastea toate să și [le] stăpânească cu pac[e] și dup[ă] petrecania ei, să fie volnic, să-l dè cuî îi va fi voia ei. Șă iar să fie Zoița volnică să-ș ia 2 copii de rumăni din partea mea dela Bărbulești, și iar să și-î stăpânească cu pace, să fac[ă] ce-î va fi voia cu ieî. Barbului Breazian, văru-meu, l-am crescut și mi-au slujit ca un frate, ci-î las un cal și un conteș albastru de mahut englezesc cu gaitan[e] de fir, cu tabinet căpt. văt., și o dulam[ă] de fringhie sătit (*sic*), albastră, cu nasturi de argint polit, și un brău roșu cu velgi de fir, și o păreache de nădragi ai mieî din lăzi; lu Gheorghe, logofețelul mieu, care l-am crescut eu și l-am învățat carte, îi las conteșul mieu cel roșu, și un cal; lu Ion Sfețul, care m'au odihnit în călătoria Becului, îi las un cal și conteșul mieu cecemeniu; lu Voico Pitarul îi las un cal și conteșul mieu cel vînat fără spinăr[î]; lu Alexandru lăcătușul să-î să dè o vac[ă] cu vițel, căci l-am bătut, nefiind vinovat; jupănului Marin să-î dee Zoița și dumnealui din bor-

fel[e] meal[e] cî-ar socoti, cã iaste sãrac. Iar, întãmplãndu-mi-se pacoste, sã-m piar[ã] șã copilãșã, las cumnaților miei Mateiaș șã Dumitrache Roset toat[ã] moșia mea ot Ciurpereni, dã peste tot hotarul, cum o am stãpãnit șã noi, socotindu-i ca pe niște iubiți fi, dã vream[e] ce i-am crescut; ci mai vãrtos le daũ aciasta, cã știũ cã vor dori de sufletel[e] noastre șã de rãmãșãtãl[e] meal[e], ci ne-or pomeni ca niște εὐχεν:χοι ce sãnt, șã Dumnezeu sã-l[e] înmulțascã acest puțin dar al mieũ cu mare spor. Vama Grecii cea stolniciascã o am vãndut in χηρὶτῆ Zanache Zaraf za Cãmarã, za tl. 380: ot siiu mi-aũ dat tl. 240, iar ceialaltĩ am avut soroc cu dumnealũ sã mi-i dea la Sfinți Apostol[I]: ci iar Mãria S[a] Vodã sã-s milostiveascã șã porunceascã sã mi-i dea, sã-m ușorez datoria. La care toate aceste al[e] mel[e] neavũnd un alt mai dragu a rãzima, nãzuescu iar la dragostea dumnealũ nepotului Iordache Creț:, V[e]l Spãt., de vream ce l-am cunoscut, din neamul mieũ, bun frate, șã ca un pãrinte duios spre casa mea, șã pe Mãria S[a] Doam[na] Sãftica, bun[ã] stãpãnã și ca o sor, — îi rog cu omilite lacrãmĩ, sã nu-s ìndure de orcine ar rãmãnea din noi, ci sã-i apere, sã-i caote, sã-l ìmpãrțescã al[e] meal[e], cum le-am orãnduitu toate deplin. Iar, petrecãndu-mi-s[e] (fereascã Dumnezeu) toț ai miei, sã

dea Ciuperceii unde iaste rânduitu, iar ceal[e]lalte toate le las coconilor dumnealui; numai atunci să-m dea la Mitropolie Cămineștii, și vii pogoane 20, și țiganii care am zis; iar ceal[e]lalte vaci viind (*sic*), dă-m va plăti datoria; și rog să mă pomenească, ca niște fraț bunii ce i-am avut. Doamnei Săfticai mă rog să nu-s îndure de sufletul mieu, căci știe Măria S[a] în vreme urgii ce slug[ă] i-am fost și, cât aș fi trăit, așa le-aș fi fost. Iar cine ar îndrăzni, or din neamul mieu, or din alții striini, pentru vre o lăcomie sau îndemnare de neprieteni, ca-s strice acastă diată a mea. unul ca acela să fie afurisit de Dumnezeu și neertat în veaci, să aibă parte cu vânzătorul Iuda. Aceastea sânt din tot bun cugetul meu orânduite și cu a mea..., și iscălite și pecetluite ca-s să creaz[ă]. La Balotești. Ghen. 15 dn. 7227.

Matei Creț[u]lescu Vel Stol.
Pecetea cu: M. K.

Lu Iordăchiț[ă] fiu-mieu îi las lanțul cel de auru cu moneda, chipul Împăratului nemțescu, Carol al șaselea Chesar; care mi l-nu dat acest Împărat când am fost la Viena. pentru trebil[e] țării noastre.

Originalul în archiva d-lui G. Gr. Cantacuzino.

LXXXVIII.

Adevărata scrisoare noastră la mâna dumneaei nepoată-mea Zmărăgdiții Bălăcianca, ca să fie de bună credință precum să-s știe că i-am vândut dumneaei munții noștri după Praova, însă muntele Floreiul, ce să chiamă Stăna Doamniî, muntele ce-l zic Unghia Ursului, și o jumătate de munte ce-l zic Răzoarele, și cu poenile lor după Praova, și a patra parte din satul Comarnicul; și m'am tocmit cu dumneaei în tl 1.300, și am luat acești bani toți deplin în mâinele noastre, și dumneaei să aibă a stăpâni munții cu poianele lor, și cu ce s'aũ zis mai sus, adecă Comarnicul, plasa noastră, cu bună pace de cătră noi și de cătră toț, — pentru că [le]-am vândut dumneaei de a noastră bună voe, nesilită de nimenea. Și pentru mai adevărată credință am întărit aciașă scrisoare cu iscăliturile și cu pecețile noastre, să-s crează. Av. 28 dni, lt 7254.

Stanca Spat. Safta Cant. [două peceți cu vulturul și coroana.] Costandin Dudescul martur.

Iordachi Cantacuzino mărt.

Matei Cant. martur.

Toma Cant. martur.

Ioan Cantacuzino martur.

În Arch. d-lui G. Gr. Cantacuzino.

LXXXIX.

Adecă eū Șarban Post. Cantacuzino, fiul răposatului Costandin Post. Cant., împreună cu jupâneasa lui Nastasiia, am dat aciastă a mea adevărată scrisoare la mâna dumnea-lui vără-mieū Mihaī Cantacozino Vel Vist., fiul răposatului nchi-mieū Matei Cantacozino biv Vel Ban, precum să să știe că moșiia Măgurenilor după apa Prăoviții ot sud Prahova, ce mērgē latul din — până în apa Prahovei, și lungul despre Prăhoviță din — până în — și despre Prahova din — până în moșiia Călineștilor, fiindu-ne cliromie de la strămoșul nostru Drăghici biv Vel Spat., care rămăind la părinții noștri, ce aū fost trei frați, adecă răposatul unchi-mieū Banul Matei o parte, i răposatul unchi-mieū Părvul biv Vel Stolnic o parte și răposatul tată-mieū altă parte, care după moartea răposaiilor părinților noștri, ne-am stăpănit fieștecarele partea părinților cu bună pace unul de spre altul, iar, cându aū fost acum, văzându-mă eū că am purces spre bătrâneate, și nedându-ne Dumnezeū nici clirom fiiū din trupul nostru, și aflându-mă și scăpătat și din toate rudeale, văzându de la dum. mai sus numitul vără-mieū Vel Vist. și căutare și ajutoriū la neputințele noastre, așa am socotit de a noastră bună voe, nesiliți dă niminī, și am vān-

dut aciastă moșie dumnealui, tocmindu-mă în tl cincî sute, care banî mi i-au dat toț deplin în mîna mea; însă numai moșia Măgurenilor, cît ține hotarul, din câmpu, din apă, cu podgoriia cît ține, cu livezile de pomi și de fîn, cu siliștea satului, dă peste tot hotarul, din hotar pînă în hotar, după cum au stăpănit-o și părinții noștri, afară din alte moșii ce avem iarăș pe 3 părți de la părinții noștri împrejurul aceștii moșii, adecă moșia Edera, i Puturosul, i Valea-Lungă, și afară din moșiile de peste Prakhova; care acestea nu le-am vîndut, ci le-am oprit ca să-mi fie pentru hrana vieții mele. Și să aibu a-m stăpîni și în moșia Măgurenilor viia ce o am de la părinți, înfundată, cu livedea ei, din poalele vii; iar ceialaltă moșie toată să o stăpânească cu bună pace dumnealui și coconiî dumnealui căt Dumnezeu îi va dărui, toată partea mea de moșie din Măgureni. Și pentru credința ne-am iscălit, fiind și alte mărturiî care mai jos să vor iscăli, ca să să crează Fev. 7 d., 1760. Șarban Post. Cant. vînzătoriu, Nastasiia jupăneasa Post Șarban vînzătoare.

Costandin Dudescul Vel Vor. Cost. Năsturel biv Vel Ban martur. Costandin Co... biv Vel Ban. Vitoriia Stolniceasa a răposatului Părvul Cant. mărturie. Catrina Stolniceasa Bălăceanca mărturie. Costandin Brâncoveanu Vel Logf. mart. Ἰγούμενος

τοῦ ἁγίου Ἰωάννου Χρῆσαντος μάρτης. Iorga,
d... h mart. Γεώργιος κλοντζ. τῆς ἁρίας
μάρτης. Ion Vel Pit. mart. Și am scris eu
Stoian Log. cu învățatura dumnealor.

Din Arch. d-lui G. Gr. Cantacuzino.

XC.

Ὁ Οὐγγροβλαχίας Γρηγόριος ἐπιέσθαιοι.
† Adeverez cu scrisoarea mea la mâna
dumneaei nepoată-mii Maricăi, fiica soruri-
mii Mariușii, i la mâna boerului dumneaei
Costandin Hrisosculeu, precum să să știe că
dup[ă] încheerea păcii aceștii trecute răz-
mirițe, după legăturile tractaturilor ce s'au
dat voe a să muta ori care va vrea din-
tr'acîastă țară unde va pohti, mutându-mă
și eu la Rusiia, venit-am iarăș aici la Țara-
Rumânească, cu știrea luminatii Curții a
Rusii și cu știrea luminatii Porții Otomă-
nești, ca să-m vînzu ale mele ce am în
Țara-Rumânească, mișcătoare și nemîșcă-
toare. Între alte ale mele averi avînd și
moșia Măgurenii ot sud Prahova, împreună
cu dumneaei mătuși-mea Vitoria, în tot
hotarul moșii: eu doaoă părți și dumneaei
o parte, iar casile din Măgurenii, cele de
piiatră, atât cele de jos, cât și cele de asu-
pra, jumătate ale mele și jumătate ale dum-
neaei, și mai avîndu în moșia Puturosul
ot sud Dâmbovița, de peste tot hotarul ei,

a treia parte. așijderea și în moșiia Valea-Lungă a mea iarăș a treia parte. iar mătușă-mea Vitoriia într'aceste doaoă moșii are o parte și jumătate, iar o jumătate de parte. ce vine într'aceste moșii, iaste a copiilor frăține-mieū Răducan, date de la mine, și iar mai având eū în Măgurenī o vie deosebită a mea, pogoane —, cum și o moară iarăș a mea, cu doaoă roate, în abătătura Prahov[eī], tot în moșiia Măgurenī, și iar mai având deosebiți Țiganī ai miei, de vatră, suflete 20, adecă doaozecī, care cu deosebită foae să vor arăta, cu un cuvânt toate acestea ale mele ce arată mai sus, fiindu-mī de vânzare, ca să nu între alții streinī în căminul părintescu și între rudeniia mătușă-mii și a filor dumneaeī, am protimisit toate acestea a le da și a le vinde mai sus numitiī nepoată-mii Maricăi și a boerului dumneaeī Costandin Hrisoscoleū, carele lea-am și tocmit și le-am vândut dumnealor în t^l 7.500, adică în t^l șapte mie cinci sute și, neavând dumnealor banī gata ca să mi-l numere, și încū mai ales ca să să împărtaşască numițiī nepoți de ajutor de la mine cu a să ajutora la plătutul banilor cu aceste moșii și vii, s'aū legat cu zapis ca rānduri și cu soroace să aibă a-m plăti dumnealor acești banī. Drept aceia întărit-am acīastă vânzare dumnealor cu acest al mieū zapis. ca să aibă dumnealor a ținea

și a stăpâni aceste mai sus numite moșii, în fieștecare hotar partea mea, după cum să arată mai sus, din câmpu, din pădure, din siliștea satului, din deaal cu otaștina viilor. Așijderea să aibă a stăpâni și viia și moara și Țiganii, după foaia ce i s'aũ dat, cu bună pace, de către vericine, ca unora ce dumnealor li să cade, fiind rudă mai de aproape, și ca unora ce cu voia mea le-am vândut; fără numai să nu aibă volnicie a vinde, a zăloji, a schimba, a dărui nici una dintr'acestea pân nu-m va plăti bani dupe soroacile ce s'aũ pus cu zapisul dumnealor și vor avea ecsofilis de la mine saũ de la clironomiĩ miei; iar atunci volnici să fie saũ a le ținea saũ a le da ori cui vor vrea. Și pentru mai adevărata credință m'am iscălit mai jos, întărindu și cu pecetea mea, iscălindu și alți boieri mărturie, ca să să crează. Dichem. 20, lt 1775 [cifre arabe].

[Pecete cu vulturul bicefal.] Mihaĩ Cantacozino adeverez. *Μανολάκη Βατάτζης μάρτυς. Μαρία Καντακουζινί.*

[Încă o semnătură grecească și una românească.] R: Vel Dvor. Pană Filipescu Vel Logf. mart. Șt. Prăș: Vel Log. mart. Vic: Cantacuzino (??) mart. — În Archiva d-lui G. Gr. Cantacuzino.

XCI.

Io Alexandru Costandin Muruz Voevod, g[os]p[o]d[a]r zem[li] vlah[i]scoe. Dat-am domnescul nostru hrisov credincioş boerilor Domniei Mele Costand[in] biv vel Sărdar i Iordache biv Vel Sărdar, fraţii Măgurenii, ca să aibă a ținea și a stăpăni cu bună pace toate moșiile, viile și acareturile care mai jos să arată; anume, adică: a treia parte din moșiia Măgurenii din sud, Prah[o]v[a] i găumătate, din moșiia Floreștii, sud. Prah[o]v[a], i găumătate din moșiia Dambu, ce-i zice și Buda, sud. Prah[o]v[a], i moșiia Edera, sud Prah[o]v[a], o moară cu două roate în apa Prah[o]vei, țigani de vatră, una mie stânj. moșie la Sărata sud. Buz., treizeci și trei pogoane vie cu case în sud. Buzău, o moșie ce să numește Marginea, dă zestre a soții Sărdarului Costandin, găumătate moșiia Brăgăreasca ot sud. Saac, șapte pogoane vie în dealul Bozienilor ot sud. Saac, găumătate din moșiia Vale-Lungă ot sud. Dâmboviță. Pentru că la Domniia Mea aū dat jalbă maîsus numiții boeri, cum că aceste moși, vii și ecaraturi aū fost și sânt bune și drepte ale dumniilor, strămoșăști și părintești, cum și zestre ale soții dumneilor; pe care le-aū și stăpănit cu bună pace până în răzmirița ceastă după urmă, în Domniia lui Mavrogheni, când atunci, nemaî putând suferi silniciile și nevoile ce

pătimia de la Mavrogheni, a fost siliți dă mare nevoie a să dăparta din patrie-ș în țară streină; care depărtare a dumnealor ponosluindu-o Mavrogheni în nume de hainlăc, fără dă nici o vină, le-aŭ luat toate aceste moși, vii și acareturî, și țiganî, ce le avea aici în țară, și le-aŭ închinat danie la biserica ot Zoodoh Pighi. Zicând boerî Măgurenî că, de vreme ce aceste moșii, vii și acareturî, nici le-aŭ vândut pe banî lui Mavrogheni, nici le-aŭ dat păciuirî de boerie, nici aŭ fost datorî lui Mavrogheni săŭ Vistierii Țării vre un ban, să nu să isterisească dă dreptele dumnealor acareturî părintești și zestri ale soții dumnealor. Căroră jalbă după prea-înnaltă poruncă împărătească ce ne-aŭ fost venit, pentru pricina moșiilor, și acareturilor, ce în felurî dă pricinî s'aŭ luat și s'aŭ stăpănit de Mavrogheni, ca să cercetăm pentru toate cu amănuntul. am orânduit cu domnescul nostru pitac pă Prea-Sfinția Sa părintele Mitropolitul și pă toți dumnealor cinstiți și credincioș boerî Divanului Domniei Mele, halia și mazali, ca să facă cercetare cu toată scumpătatea și băgarea de seamă, s'o dovedească întru adevăr pricina cu care li s'aŭ luat aceste acareturî, și să-m arate. De unde ne-aŭ venit anaforă, scrisă dă la Iulie 29, lt 1793, cu iscăliturile părinților arhierî și a tuturor dumnealor boerilor, întru care

scrie că, înfățișând la judecată pe numiții boeri Măgurenii cu Dionisie epitropul bisericii Zoodoh Pighi, unde Mavrogheni au fost aferosit aceste moși și acareturi, au cerut de la numitul epitrop răspunsul ce are împotriva a da la jalba Măgurenilor; și alt răspunsu și altă provlimă n'au avut, fără de numai au arătat carte a lui Mavrogheni, în care scrie că pentru căci au lipsit Măgurenii din patria-să, pribegind în țară streină, numindu-i haini, au făcut lucrurile și averile lor domnești și le-au aferosit toate la biserica sa de acolo, de la Zoodoh Pighi; care aciaștă carte au zis numitul Dionisie că i s'au dat de Mavrogheni la mâinile lui, iar mai mult nu știe. Iar, pentru ponosluirea ce li se face printr'acea carte, de haini, toată obștea, parte bisericască și mirenească, cu o gură ne mărturisesc prin numita anafora, că cea adevărată și dreaptă pricină a lipsirii și a depărtării dumnealor din patria-să au fost siluirile și prăzile lui Mavrogheni, de care, îngrijiți fiind și ne mai putându-le suferi, siliți au fost la mare nevoie a să depărta ca să scape de primejdie. Și au cerut dă la Dombia Mea numiții boeri Măgurenii mila și milostivirea aceia ce s'au învrednicit țara a cîștiga după încheerea păcii, din bunătățile și nemărginitile milostivirii ale prea-puternicului nostru Împărat, care prin luminat și vrednic de închinăciune

hاتیسیریف یمپارآتسک لی س'آؤ وستیٹ سپره آ سآ
ینتورکس توڈی کئی رآسیپیڈی ڈی یمپرآستیآڈی لآ
پآمآنتوریلے سآلے ڈی سپره آ فی توڈی یرتآڈی دے
گرسیلیلے ورمیڈی رآزبویلوڈی. دئی، دے ورمی
کئی پرن آمآرؤنآ کیرکیتاره س'آؤ دؤویدیت کآ
آکستے موڈیڈی ڈی آکآریتورڈی نیکی ویندوتے ن'آؤ
فوست، نیکی آمانیت، نیکی دآتے پینتور کینورڈی دے
بویری، نیکی دآتورڈی آؤ فوست وستییری ڈآریڈی وری-
ؤن بآن، کئی نؤمآڈی پینتور کآکی س'آؤ فوست ترآس
آتؤنکی دین ڈآرآ، دین آدევآرآتآ پریکینآ آ سیل-
نیکییلور لوڈی مآvrogheni; آ کآرورآ سترآمؤ-
تآره ڈی یمپرآستییره فییند-کآ پریآ-پؤتیرنیکی
نؤسטרؤ یمپارآٹ (Domnul Dumnezeu sآ-ı ین-
مؤلڈیئسکآ پؤتیرآ ڈی بیرؤینڈآ) دین فییرآسکآ
میلؤسٹیویری دے ۆبڈتے لآ توڈی آؤ یرتآٹ-ۆ;
دؤپآ کآره یننآلتآ پورؤنکآ سآنٹ ڈی دؤم-
نئآلور یرتآڈی, — یآتآ دآر دؤپآ پؤتیرآ پریآ-
یننآلتی پورؤنکی کآره نی س'آؤ دآت سپره آ
کیرکیتآ کئی آدევآرآتے پریکینڈی آلے آکستور
فیل دآ آکآریتورڈی ڈی سپره آ دآ دؤمنئسٹیلے
نؤآسترے ھرئسوآوے کئور کئی سآ کؤوینے, دے آ لی
سآ ینتورکس لؤکړرؤیلے کئی لی س'آؤ لؤآت, کئی سآ
ڈی لے سٹآپآنئسکآ, دآم لآ مآینیلے نؤمڈیڈیلور
بویری مآgureanڈی دؤمنئسکؤل نؤسטרؤ آکستآ
ھرئسؤو, کئی کآره سآ آیبآ « سٹآپآنی توآتے آ-
کستے موڈیڈی, وئف, آکآریتورڈی ڈی لؤکړرؤی, میڈکآ-
تؤآره ڈی نئمئسکآتؤآره, کئی بؤنآ پآکے, کئی سآ
سآ روآge p[u]r[u]rآ لوڈی Dؤmnezeؤ پینتور
سکؤپآ وئیآڈآ پریآ-پؤتیرنیکیلوڈی یمپارآٹ ڈی
سآ پآزئسکآ ڈی دے آکؤم یننآینتے دریآپتآ
کریدینڈآ ڈی سؤپؤنرے کآترے سٹآپآنیرآ یم-

părății Sale, care varsă și hărăzește acest fel dă milostivire supușilor săi. și către Domnii și oblăduitorii țării aceștia. Și am întărit hrisovul acesta cu domneasca noastră iscălitură și pecete și cu credința preaiubiților Domnii Mel[e] fi: Costandin Voevod, Dumitrașco Voevod, Nicolae Voevod. marturii fiind și dumnealor cinstiții și credincioșii boeri veliți ai Divanului Domnii Mele: pan Nicolae Brâncoveanu Vel Vistier. pan Dumitrașco Racoviță Vel Ban. pan Ienache Văcărescul Vel Spatar, pan Ionache Moruz Vel Vornic de Țara de sus, pan Manolache Brâncoveanu Vel Vornic de Țara de jos, pan Manolache Crețulescu Vel Vornic, pan Nicolae Filipescu Vel Vornic, pan Costache Ghica Vel Logt. de Țara de sus. pan Scarlat Ghica Vel Log. de Țara de jos. pan Nicolae Hangearlă Vel Hat., pan Dimitrie Manu Vel Post., pan Isaac Ralet Vel Clucer, pan Dimitrie Schina Vel Com., pan Nicolae Racoviță Vel Paharnic, pan Iordache Palada Vel Stolnic, pan Vel Sluger. pan Vel Pitar, și ispravnic pan Scarlat Ghica Vel Logt., scriindu-se hrisovul acesta aici în orașul Domnii Mele Bucureștii, la leatul 1793, Septemvrie în patrusprezece zile, de Gheorghe Log. za taină.

Monogramă, semnătura, pecetea Domneasca și semnătura Logofătului-Mare.

XCII.

20 August 1793. Se presintă la Domn «Medelnicerul Costandin Hrisoscoleo» «prin vechil gineri-său Alexandru biv vt. Logt», «zicând că nu poate primi de a-ș lua Cantacozineștii la un loc acea a treia parte unde o cer, dă spre partea ce le sânt ca cale, căci cu acest mijloc rămâne la dumnealui într'acele două părți ce are, numai loc neroditor și pădure, și ceru ca să o împartă cu analoghie, din fieșcare stare». Decide ca întâi să se tragă moșia, ca să se vadă din ce părți se alcătuieste. — Urmează anaforaua din 29 Iunie 1793. Procesul era cu «dumnealui biv Vel Sărdar Costantin Cantacozino»: Hrisoscoleu căuta *deosebirea*, fiind-că dase moșia de zestre. Pretinde «că dumnealui Sărdaru cu acea a treia parte ce are, stăpânește mai mult decât dumnealui, căci are două părți». Constantin arată, și pentru fratele său, că moșia, «fiind strămoșăscu cămin al neamului dumnealor, este sumă de ani de când din vechime tot așa de avalma le-au fost stăpânirea până acum, în care cu osteneală și cu multă cheltuială ș'au făcut mori, ș'au sădit vii și pomi și ș'au curățit livezi de fân, tăind mărăcinii și scoțând rădăcinii»: e alcătuită din tot felul de pământ și nu se poate împărți după *analoghie*: «adică și din bună și din proastă, precum să cuvine după

dreptate». Se răspunde că supt acest cuvînt a fost încălcat: vrea «să contenească odată prigonirile și gâlcevurile care apururea și neconținut sînt între dumnealor»; e gata a li da a treia parte «verî unde și verî dăspre care parte le va plăcea». Constantin primește a fi «dăspre partea pe unde este siliștea satului dumnealor și pe unde le sînt și casile». Să se trimeată decî «un boer cu pracsis».

XCIII.

24 Iunie 1804. Se presintă la Domn «Medelnicerul Costandin Hrisoscoleu cu Costandin Călinescu biv treti Log.» Se consideră că pentru vînzarea averii generalului Cantacuzino a fost termen de un an și că plata lui Hrisoscoleu a durat șapte ani. «Precum am zis, vînzarea acareturilor ghegeneralului Mihaiu, fiind urmată și făcută prin poruncă împărătească, nu i să poate face întru nimic cătuș dă puțină strămutare, precum de aceasta aveam pildă multe asemenea pricinî ce s'aū întămplat la Moldova; căcî după încheerea păcii aceștii din urmă răzmiriță a Rușilor, pentru căți din boerî și alți pămăntenî ai Moldovei aū voit de s'aū mutat cu sălășluința lor la Rosia, fiind asemenea împărătească poruncă dată cu soroc spre a-ș vinde cel nemișcătoș avut

al lor din Moldova, cât și diastima acelu soroc s'aũ arãtat cu davale asupra acelora s'aũ cercetat, iar cât s'aũ arãtat dupã împlinirea sorocului, nici unii n'aũ fost ascultați». Ce proces s'a făcut, dîndu-se jurãmînt lui Cãlinescu, a fost deci în zãdar. «Cãci, și dã sã va fi făcut vre-o veche asupra moșilor Cãlinescului dã cãtre cei de atunci Cantacuzinești, dar acei asupraitorii aũ a da seama la Dumnezeu.» Deci toate vor fi dupã actul de vînzare din 20 Decembre 1775. — Urmeazã anaforaua din 22 Iunie 1808. Se adusese un act din 1794 pentru judecata lui Cãlinescu cu Hrisoscoleu și «rãp. Costandin Paharnic și Paharnicul Iordache, frați Cantacozinești», altul «de anii 82, iscãlit dã trei rãposați boeri Cantacozinești, ce aũ dat-o la mãna Vladului Log., strãmoșul Cãlinescului, cu coprindere cã rãp. Șãrban Vornic, unchiul acestor boeri Cantacozinești, cu nedreptate împresurãnd moșia Cãlinescului, luîndu-i și trei hrisoave, dumnealor n'aũ suferit a sã încãrca cu blestem, ci cu scrisoarea aceia îi dã partea de moșie i vii i lazuri i pometuri, numindu-le și anume». Dupã care confirmã Constantin Brîncoveanu și Ștefan Cantacuzino. Cãlinescu mai obiecteazã cã tatã-sãu, de și n'a stãpãnit, «n'aũ tãcut, ci ș'aũ cãutat». «Aũ arãtat o carte de judecatã iscãlitã de un Pãrvul Stolnic, cãnd s'aũ judecat Drãghicean Log.,

tatul Călinescului, cu răposat Sărdarul Părvul Cantacuzino.» «Iar pentru că n'au stăpănit Călinescu, au arătat că au fost înstreinat în țara leșască», venind numai în prima Domnie a lui Alexandru Ipsilanti. I se promisese înapoierea fără judecată, de Păharnicul Costandin Cantacuzino, apoi continuă procesul, și Costandin nu primește a jura. Se cantă prescripția, «a doă răzmirițe după pravilă nesocotindu-să în rândul anilor de paragrafi». Mențiune de acte: acel de la Alexandru Moruzi, 1794: «în noă lună, cât au fost Măriia Sa cu Domniia aici». În Arch. d-lui G. Gr. Cantacuzino.

XCIV.

20 Iulie 1804. «Ioniță [sin Toma Post.] Racotă, nerămăind odihnit la anaforao dumnealor veliților boeri, s'au infățiat și la Divan înaintea Domnii Mele cu Pahc. Iordache Cantacozino și cu Răducan Fărcășanu, vechilu Medelnicerului Constandin Hrisoscoleu.» Cere a treia parte din Măgurenă. I se obiectează că nici el, nici tată-său n'au avut atita. «Și mai vartos că vânzarea ghi-nărarului Mihaiu Cantacozino de doă părți dintr'acest hotar Măgurenă la Medelnicerul Hrisoscoleu fiind urmată prin poruncă împărătească, nu i să poate face cătuș de puțină strămutare; în vremea căriia vânzării, mă-

car și mort de va fi fost tatul lui Racotă. precum el zise, nu să ajutorează cu aciasta întru nimic.» Racotă mai spunea că Hrisosculeu s'a întins peste cumpărătoare. «Cât de mulți stănjăni să fie în trupul a-cestui moșii Măgureni, Hrisoscoleu are a stăpăni doaa părți, și Cantacozinești a treia parte.» Două acte de stăpînire ce aduce, sînt «vechi, trecute peste 170 dă ani», și «acest fel dă sineturî n'aũ nici o putere». Nicî Domnul nu dă decî lui Racotă decît «acele locuri infundate». De s'a făcut o încălcare de hotar, se va constata. — Urmează anaforaua, din 23 Iunie. Racotă obiectează că siliștile dovedesc, prin numele lor, pretențiile lui, și, «moșia nefiind hotărâtă, aũ stăpănit neamul lui d'avalma cu neamul boerilor cantacuzinești pănă la o vreme; apoi, scăzând neamul lui și adăogându-și neamul mai sus numiților boeri, aũ hrăpit cătava parte din stăpînirea ce avea neamul său, lăsând de ținea tată-său numai a patra parte, iar ceilaltă meșie toată, împărțindu-să între dumnealor, aũ luat tatul numiților boeri o parte și dooa părți le-aũ luat răposatul ghenăralul Mihaiu Cantacuzino, și, în cătă vreme aũ fost ghenăralul aici în țară, s'aũ stăpănit tot d'avalma cu tatul boerilor cantacuzinești și cu tatul jăluitorului, pănă în anul d'intăi al Domniei cei d'intăi a Mării Sale părintelui Innălțimiî Tale; iar atunci, vãn-

zându-să cu mezat părțile ghenăralului Cantacozino, pe care le-aŭ cumpărat Medelnicerul Hrisoscoleu, și întămplându-să de aŭ murit și tată-său, și el, cu alți trei frați ai lui, aŭ rămas nevârșnici, mai vărtos jăluitorul s'aŭ și înstrăinat în țara Moldovii, cu Clucerul Bițu, într'acastă vreme aŭ găsit numiții boeri pārlej de aŭ coprius din partea tătăne-său cât le-aŭ fost voia, încă și siliștea le-aŭ luat-o... Iar, când aŭ venit jăluitorul din streinătate, în Domniia cea de a doao a Mării Sale părintelui Înălțimii Tale, aŭ auzit că s'aŭ făcut hotărnicie moșii.» Se judecă numaî pe la ispravnicii, «unde nu s'aŭ putut afla dreptatea», și nu la Divan. Chiar din *locurile infundate* s'aŭ dat de hotarnicii din 1793 și lui Costandin Călinescu. Acusă pe «Clucerul Costandin fratele Paharnicului Iordache», că atunci «aŭ trecut vâlceaoa aceia și aŭ pus sfoara din sus de o livede ce să numește Bărcanu, unde este deosebită stăpănire a lui și a Călinescului». I se opresc locuri, «cu cuvânt că aŭ fost curăturii ale oamenilor dumnealor». De la un om al său nu poate lua «clacă și dijmă», fiind dat drept scutelnic de vecini. Arată un «senet» de la Gavril Movilă, 7128, «prin care dă stăpănire unui Ghinea Racotă, biv Vel Armaș, pă niște cumpărători din moșia Măgurenii»; altul, din 7137, de la Alexandru Iliăș, prin care «dă unui Lecăi Spătarului, fratele Ghinii Armaș

Racotă, să stăpânească jumătate din toată moșia Tatului Logofăt»; al treilea, din 1630 [cifre arabice], de la Leon-Vodă, care «dă Lecăi Spătarul să stăpânească moșie la Măgurenii, partea lui Ivașco și a frățini-său Spincîului jumătate», etc.; al patrulea, din 1717, de la Rada, fata Bratului Fertescul», și a nepotului ei, vînzînd «Fierii Post. sin Lecăi Racotă toată partea tatului lor din Măgurenii»; al cincilea, din 1761, de la «Grigore părălab», ce vinde lui Toma, tatăl tîngitorului, niște vii. Păharnicul Cantacuzino arată că din vechi s'a u ținut două părți de generalul Cantacuzino «și o parte dumnealor». «Și cum că avut dumnealor și zapise de cumpărătoare, și, în vremea trecutii răzmi-rițe a Nemților, fiind puse în păstrare la mănăstirea Poiana, dinpreună și cu ale altor boeri, s'a u răpus, și cum că, la lt 98, asupra prigonirii ce avea Medelnicerul Aleco, gine-rele Medelnicerului Hrisoscoleu, dă zestre». s'a făcut hotărîtură, fiind de față și Pîrvul Racotă, «fratele jăluitorului». Racotă aduce dovada că tatăl său a reclamat locurile în 1750, de la «Stolnicul Pîrvul, adecă moșul Cantacoziniștilor»: i s'ar fi luat «din an în an..., pînă în cît într'acel timp nu l-a u îngăduit ca să să întinză, să ia măcar un paiu de grîu sau de fân». — În archiva d-lui G. Gr. Cantacuzino.

XCv.

De la întâiul Divan și comitet al prințipatului Valahii.

Către cinstita chesarocrăiască Aghenție. Fiindcă un fiu al răposatului Clucerului Iordache Cantacozino, anume Costache, să află trimis la Beciū spre învățatură, și dumneaei Clucereasa voește acum a trimite acolo și pă alt fiu al dumnei, anume Grigorie, spre a fi dar cunoscuți dă evgheniști vechi ai patrii dumnealor și că să trag dă spre tată din neamul dumnealor boerilor cantacozinești. iar de spre mumă din neamul răposatului Dvornicului Ștefan Prășcoveanul, precum este știința și cinstitei Aghenții, cu dragoste pohtește Divanul pă cinstita Aghenție a le face și din parte-ș un atestat pe chipul amândurora numiților fii ai dumneei Cluceresii, arătător neamului din care să tragu: care acel atestat să binevoiască cinstita Aghenție a ni-l și trimite la Divan, ca să-s dea dumneei Cluceresii. 1809, Apr. 11. — Șapte semnături. În archiva d-lui G. Gr. Cantacuzino.

XCvI.

De la întâiul Divan și comitet al prințipatului Valahii.

Costache și Grigorie, fii răposatului Iordache Cantacuzinô și a dumnei Cluceresii

Maricuții, ce să află trimiși la Viena spre învățatură, fiindcă să trag din neam bun și vechiū al patrii dumneelor, adecă de spre tată din neamul dumneelor boerilor cantacuzinești, iar de spre mumă din neamul răposatului Vornicului Ștefan Prășcoveanu, precum tuturor ne iaste știut, drept dovadă dar și mărturie s'aū dat la mâinile dumneelor această carte a Divanului, ca să fie cunoscuți orī-unde va face trebuința, că sânt pogorăți din neamurile ce s'aū zis mai sus, și vechi evgheniști al patrii. 1809, Apr. 11.

D[osoftei] al U[rovlahiei].

Iosif Arg[eș]. Costandie Buz[ău]. M. Ban. Costandin Vist. Ștefan Văcărescu. Isac Rallet, Barbu Văc.

[În față:] Vom Divan des Fürstenthums Wallachey. Herr Constantin und H. Grégore sind natürliche und rechtmässige Söhne des H. Kliutcher Jordaky Kantakuzino und der Frau Klutcherin Marikutza Kantakuzino, geborne Prischkowan: Sie sind vom ihren Aeltern nach Wien in Oestreich, um sich in den Wissenschaften zu unterrichten, geschickt worden. Sie sind adelich, und zwar von einem alten Adel in ihrem Vaterlande, da sie väterlicherseits von dem alten Saamen der Kantakuzino und mütterlicherseits von dem g. Dvornik Stephan Prischkowan herkommen. Zur Bestättigung dessen hat ihnen der Divan diess Zeugniss gegeben; Urkun-

de dessen sie als solche überall anerkannt
seyn sollen.

Den 11-ten April 1809.

Bukarest.

Dositheus der Erzbischoff.

Josephus Bischoff von Argesch.

Constantius Bischoff von Buzéu.

Manolaky Kretzulesku Bán.

Constantin Philippesku Vister.

Isaak Ralet.

Barbu Wakaresku.

[Pecete cu județele.

Dedesupt:] Dass vorstehende Unterfer-
tigungen derer löbl. hiesigen ersten Landes-
Stände und Divans-Mitglieder ihre eigen-
händige sind, wird damit von Amtwegen
bestätigt.

P. K. K. Agenzie-Kanzley.

Bukurest, den 30 Juny 1810.

Von der Rennen,

Cancellière.

Răducan Filitis. Radukan Philites.

Dass jenseitige Unterschrift des k. k. A-
genzie-Cancelliere Herrn von der Rennen
seine eigenhändige seye, welche in und aus-
ser Gericht Glauben beyzumessen ist, wird
anmit bestätigt.

Sig. Bukarest, den 30-ten Juny 810.

Ihro Oestereichisch k. k. Apostolischen

Majestät wirklicher Agent in dem Fürstenthume der Wallachey :

FLEISCHHACKL.

Pecetea Agenției.

În Arch. d-lui G. Gr. Cantacuzino.

XCVII.

Copie după înscrisul de împărțeață făcută între dmnealor frații Costachi Cantacuzino și Grigore Cantacuzino, din anul 1824, Decembrie 19.

Fiind-că după petrecerea răposăților părinților noștri, Iordache Cantacuzino și Maria Cantacuzino, rămînd noi cei mai jos iscăliți doi frați, cari am și venit în vîrstă, înșine noi de a noastră bună voie învoindu-ne între noi amîndoi, am și împărțit toată perusia părintească, cu chipul ce să arată mai jos. Însă: partea mea, fratelui celui mare, Costachi Cantacuzino:

Moșia Măgurenii din sud Prahova, din hotar până în hotar, cu casele i alte acareturi ce să află pă dinsa, și cu două roate de moară, după cum s'aũ stăpănit și de răposăți părinți noștri.

Pentru diaforaaoa ce avem cu Rechi (Racotă?) pentru moșia Măgurenii, de se va întimpla să se piarză judecata, să fie dator frate-mieũ Grigore să mă despăgubească pă jumătate.

Moșia Edera, tot din sud Prahova, din hotar în hotar, cu toate ce să află pe dînsa.

Moșia Sărata din sud Buzău, din hotar până în hotar, cu toată via părintească. i casele, și altele ce să află pă dînsa.

Moșioara din sud Buzău, ce-î zice Muscel.

Via Nistasoaea, tot din Măgureni.

Moșia Pietroșani din sud Teleorman, din hotar până în hotar.

Moșia Grozăvoae din sud Saac, ces'aū pierdut de părinți noștri judecata, rămîne să mă judec eū cu cheltuiala mea, și, de voiū căștiga judecata, să fie pă seama mea, iar de voiū pierde, asemenea.

Pentru țiganī lăeți, adică zlătari și ungurenī, cît și pentru Țiganī de vatră, ce sūnt șezători la moșia Măgureni, i pentru cei ce slujesc în Curte la noi, cum și pentru cîți baeți de Țiganī sînt dați pe la meștesuguri, de vreme ce nu este făcută catagrafie, ca să se știe cîtă sumă de suflete sînt, — de aceia dar ne-am învoit între noi ca mai întaiū să se facă catagrafie anume și apoi să avem a împărți pe din două, frățește, iar, pînă îi vom lua fieșicare în stăpinire, să împărțim venitu lor pe din două, după cum l-am împărțit și până acum.

Grigore Cantacuzino. — Costandin Bălăceanu biv Vornic. — Mihail Ghica martor. — Grigore Ralet biv vel Vornic. — Ioan Costescu biv vel Postelnic, martor.

PARTEA FRATELUI CELUI MIC, GRIGORE
CANTACUZINO.

Moșia Florești din sud Prahova, cu trei roate de moară, și încă jumătate de la Florești.

Moșia Găgeni, i Liliiești, și cărciuma de la Buda, după cum s'aũ stăpănit de părinții noștri.

Moșia Cătunu din sud Prahova, din hotar până în hotar.

Moșia Valea-Lungă, din sud Dimbovița, împreună cu cumpărătoarea maicii noastre, cum și cumpărăturile ce am luat eu cu banii miei, Costache Cantacuzino, din hotar până în hotar.

Moșia Negrașii din sud Vlașca, cu cumpărătoarea ce aũ făcut părinții noștri, din hotar până în hotar, după cum s'aũ stăpănit de părinții noștri.

Locul de la Tîrgoviște, să am să mă judec cu Grigore Cantacuzino (*sic*), și ori-ce se va întâmpla, să fie pã seama mea.

Via părintească de la Bălțați, să am lângă ia să mai curăț încă douăzeci pogoane, să-mi fac vie.

Doi munți din sud Prahova, adică Zamora și Vornicu, cu cărciuma din poalele Livezi.

Toate aceste moșii le-am primit în stăpînirea mea, cu toate cărțile, i sineturile,

i alte cărți dă hrisov, ce aū avut părinții noștri după vremi. Drept aceia dar, învoindu-ne și împărțindu-ne între noi, cu chipul ce să arată mai sus, spre a-și avea întocmitura sa, spre încredințare ne-am iscălit mai jos, rugînd și pe alte obraze boeri de s'aū iscălit martori.

Iar pentru diaforă ce avem cu rominii , întimplindu-se vre-o judecată sau vre-o cheltuială pentru moșia cea părintească, să fie dator fratele meu Costache să mă despăgubească pe jumătate.

GRIGORE CANTACUZINO.

1824, Dechemvrie 11.

După o copie, în arch. d-lui G. Gr. Cantacuzino.

NOUĂ DOCUMENTE, PĂSTRATE
ÎN
COLECȚIA D-LUI G. GR. CANTACUZINO
ȘI
ÎN ARCH. STATULUI, FONDUL COTROCENI

I.

18 April 7039 (1531). Vlad Voevod, pentru Drăghici Vel Vornic și fiii, ce aū moșia la Calea Baiului. Traducere de dascūlul Lupp, 7250 și original, pe pergament. — Arch. Statului.

II.

4 Maiū 7165 (1657). «Neacșa Băneasa» dă zapis către fii săi, «Dumitrașco Spat. i Alexandru Post.», pentru că «aū avut dumnealor la mine nișt[e] țigance, și am avut și eu la dumnealor». Se face schimb : «2 copile de țigan» pentru un țigan, etc. «Fost-aū amestecaț; decī noi ne-am tocmit și i-am așăzat, și am făcut schimbu, cum iaste legea... Și, când ni-am tocmit, fost-aū la mijlocul nostru dumnealū Moisi căp. za Roșăi». Scrie «Paraschiva snă Vasilie Log. ot Brătianī».

«Eū jup[ă]neas[a] Neacșa Băneas[a] ot Măgureanī.»

Pecete cu vultur bicefal și : «† Neacșa Logofeteasa». — Col. d-lui G. Gr. Cantacuzino.

III.

1-iū August 7168 (1660). «Radul Spat. feciorul lu Udriște Logofătul Nasturel ot Fierăști» dă zapis «dumisale Costandin Catacuzinô biv Post.» că «aū fost cumpărat Doamna lu Matei-Vodă, Doamna Elina, mătușă-mea, satul Pietrile ot sud —, cu tot venitul și cu toț rumîniî, încă fiind dumneaei în Domnie, și tot aū fost în seama domnească; iar dup'aceaia, fiind Doamna Elina încă vie și în sănătatea ei, chemat-aū pre dumnealū tată-mieū de i-aū dat și l-aū miluit cu acestu sat Pietrile... Iar, dup[ă] ce se-aū petrecut Doamna Elina și aū murit și Mateiū-Vod[ă], stătut-aū de aū fost Domnu Costandin-Vod[ă]; decî, luondu toate alalte moșii căte fură ale Doamnei Elinei, călcă și legătura milei aceștia, de ne luô și satul Pietrile, de aū fost pre seama domnească; și de atunce încoace tot s'aū premenit den Domnu în Domnu până ce aū venit vreame de aū fost și pre seama Mării Sale Domnu nostru Io Ghiorghie Ghica. Decî, când aū fost acum în zile[e] Mării Sale, văzând Măriia Sa slujba ce aū slujăt dumnealū Costandin Post. Mării Sal[e] și țărăi, cu atăta trudă neodihnită și cu multă osteneală pre la cinstita Poartă și prenr'alte părți, unde aū fost treabele Domniei și ale țărăi, — întrebatu-l-aū Măriia Sa, cu ce ar pohti să-l dăruiască și să-l miluiască. În-

tr'aceaia domnealui, văzând că acest sat iaste între moșăile dumisal[e] și aproape de casa dumnealui, rugatu-se-aū și aū pohtit Mărie Sal[e] să-i dea acestu sat...»; ceia ce se face. Constantin află pe vechiul proprietariū, și dă lui Radu 400 de «talere». După semnătură: «Ban[i] cari i-am luat, talere 400, insum eū am pus scrisoarea mai sus la sum[ă], cu mâna mea». Mai semnează: «Radul Log. Șerban», «Vintilă Logf. Corbeanul». — Cotroceni, III, 3.

IV.

1-iū August 7168 (1660). Gheorghe Ghica dă lui Constantin Cantacuzino Postelnicul satul Pietrile. «Când aū fost acum în zile[e] Domnia Meal[e], dup[ă] ce m'aū dăruit Domnul Dumnezî cu Domnia și cinstitul Împărat cu steagul a ținea Ț[a]ra-Run[ă]nească, văzut-am Domnia Mea pre cinstitul boiar[i]nului Domnii Meal[e], jupan Costandin băiv Vel Post., că aū fost slug[ă] bunî, direaptă și credincioas[ă], cunoscundu-l Domnii Mea cu mare adevereciune, mai vartos dentr'aale lui fapte bune, nevoindu-se a sluji Domnii Meale și țărăi pre la cinstita Poartă Împîr[ă]tească, și aicîa în țari, și prin toate părțil[e], neavând răpaos nicî în zi, nicî în noapte, tocma nicî sîngele lui necruțindu-l a-l vărsa pentru folosul Domnii Mial[e] și

pentru binel[e] țării. Pentru care lucru văzându Domnia Mea atâta direptate și vreadnică slujbă neconținându-se de la el nici cât», îi dă satul, cu Divanul și Mitropolitul Ștefan; «căci l-au dobândit de cătră Domnia Mea ca o slug[ă] bună și credincioas[ă], cu mult[ă] osteneaal[ă] și sudori vărsate». Boierî: Manul Vel Ban, Preda Bucșanul Vel Vor., Stroe Leurdeanul Vel Log., Paan[ă] Filipescul Vel Vist., Chirca Rudeanul Vel Stol., Badea Vel Post., Colțea Vel Comis. Scrie «Goran Stanciol[o]vici Log.» (*sic*). — Cotroceni, III, 4.

V.

Januar 7169 (1661). Grigore Ghica, pentru «Costandin Cantacuzino biv VI Post.» și fiul lui. Îi confirmă satul Pietrile, «pentru dreapta și credincioasa slujbă ce au făcut pren zilele părintelui Domnii Meale, și acmù pren zilele Domnii Meale». Boierî: Preda Vel Ban, Stroe Leurdeanul Vel Vor., Chirca Vel Log., — Vel Vist., Mihaî Vel Stolnic, — Vel Post., Costandin Vel Comis. Scrie Radul Ghiorghievici din Tîrgoviște, «u seadaliște Caracal». — Cotroceni, III, 5.

VI.

București, 30 Novembre 7174 (1665). Radu Leon, pentru Ilinca lui Constantin Postelnicul, întărindu-î satul Pietrile.—Cotroceni, III, 6.

VII.

26 Februar 7174 (1666). Vînzare către «Șarban Vel Postelnic»: un loc de casă «în potriua biseariceî Grecilor, în fața uliței». Semnează și Radul VI Log. Crețulescul, Γεώργιος στάρωστας μάρτορας, Ghidul părcălab, Gherghina județul. Pecetea orașului. — Cotroceni, XXV, 18. — Și act din 27, de la «Gherghina județul, împreună] cu 12 pargari» (14). — La 10 August 7176 (1668), i se vinde și «un loc de prăvălie aici în București, lângă pimnița dumnealui» (no 16). — Cf. și no. 17 (aceiași dată), no. 18 (25 August). — La 7177 (1669), Iunie, i se mai vîndu «un loc dă prăv[ă]lii aici în oraș în București, în târgul dă sus, în ulița Zlătarilor» (no. 19). — Cf. și no. 20 (15 Iunie).

VIII.

10 Maiu 7177 (1669). Antonie-Vodă. Ca și următoarea. «Pre un locu ce l-au dat și l-au miluit cinstitul și de bun neam boiarinul Domniei Meal[e] Radul Nasurel vt Log., ce i-au fost de cumpărătoare, de la Stroe Vornicul den Golești, za ug. o sută; întru carii să hie cu putință», etc. Boierî: Mareș Vel Ban, Neagoe V. Vor., Radul V. Log. Crețulescul, Hriza V. Vist., Șerban Cantacozino V. Spat., Ghețea V. Cluc., Mihaiu V. Post. Cantacozino, Gheorghie V. Peh.,

Paan[ă] V. Stol., Papa V. Comis, Radu Nasturel vt Log. Scrie Dumitrașco Log. Pergament. — Cotroceni, LXXXIX, 1.

IX.

7 August 7177 (1669). Antonie-Vodă către Șerban Cantacuzino Vel Spătar și alții, pentru «muntele ce se chiam[ă] Buceaciul». Pergament. — Cotroceni, XIX, 5.

X.

20 Februar 7178 (1670). «Eū jup[ă]neasa Elina Pârdeasca, a jup[ă]nului Paan[ă] Vel Stolnic», dă zapis lui «pan Șerban Cantacuzinō Vel Spat.», că, sunt Antonie-Vodă, i-a vîndut Hereștii. — Cotroceni, VI, 16.

XI.

28 Mart 7178 (1670). Antonie-Vodă. «Văzându Domnia Mea pămăntianii Țării-Rum[ă]nești fiindu lipsiți de o bunătate ca aceea, carea bunătate iaste preste toate bun[ă]tățile, fără care nu iaste putință omului a-ș chivernisi nici ceale trupești, precum se cuvine, nici ceale sufletești, nici înțelepciunea a dobândi, nici pre Dumnezeu a-l cunoaște, făcătoriuul său, deci Domnia Mea socotiiū și gândiiū întru inema Domnii Meal[e], și făcuiū Domnia Mea casă de învățatură, adec[ă] școal[ă], in orașul Câmpul lungu; întru care să hie cu

putință și bogaților și săracilor a-sū darea feci[o]rii să se înțeleptească de bună învăț[ă]tură dentru Sf[i]nta Scriptur[ă], precum scrie Sfintul Pavel Apostolū către Temotee... Și, dup[ă] ce făcuiū Domnia Mea acīast[ă] școal[ă], îi dă «milă domnească»: jumătate din «vama Rucărului i Dragoslavele», «să hie de plat[ă] dascalilor și de hrana copiilor». Îi dă «ispravnic și purtătoriū de grij[ă]», pe Mitropolit, «care va hi». Boierī: Mareș Vel Ban, Radul Popescul Vel Vor., Radul Crețulescul V. Log., Șerban Cantacozino Vel Spat., Papa Vel Vist., Ghețea Vel Cluc., Mihaī Vel Post., Gheorghie Vel Peh., Paană Vel Stol., Ivașco Vel Com. Radu Năsturel vt Log. Scrie Dumitrașco Log. Pergament.— Cotroceni, LXXXIX, 2.

XII.

6 August 7178 (1670). Antonie-Vodă către «Șarban Cantacuzinu», Mare-Spătar, pentru «un codru de loc, ce iaste den susul orașului Domnii Meale Bucureștii, însă împotriva mănăstirii lui Mihaiū Voevod, den sus, de unde se coteaște Dâmbovița, care codru de loc iaste și se trage den livadea domnească. Decī Radul-Vodă Leon, văzându pre cinstit dreg[ă]toriul Domnii Meale, ce scrie mai sus, făcându multă și dreaptă slujbă domnealū și țarăī, cu toată inema și cu totu

mijlocul, și aici în țeară, și pre unde l-aū trimis, la Țarigrad, la Odriiū: la Ȫmpărăție, pentru multe trebī ale Domniei Lui și ale țării, și nefiindu nimic, nimic lipsitu de lângă Domniia Lui, nevoitu-se-aū întru toate poruncele cu slujbă dreaptă a le plini, nimic cruțându-se a-și vărsa sângele». Astfel căpătă Șerban locul, la 7175 (1666-7). El admite «ca sū-ș mai lărgească locul de cătră livadea domnească, pentru căci se află și pre lângă Domniia Mea gata în toată vremea cu slujbă dreaptă și curată, și se nevoiaște cu totu sufletul, necruțându-și viața, de slujaște Domnii Meale și ț[ă]r[ă]i, precum se cade, desăvărșitu». Boiari: Mareș Vel Ban, Gheorghie Vel Dvor., Radul Crețulescul Vel Log., Papa Vel Vist., Mihaī Vel Post., Vălcuț Vel Păh., Ivașco Vel Stol., Stoian Vel Com. Scrie «Radul Log., snă Ghergheșf» (*sic*). — Cotroceni, XXVII, 2.

XIII.

20 Novembre 7179 (1670). «Mareș Vl Ban cralevschiī, ispravnicul Scaunului Bucureștilor», «ție Șerbane ot Țig[ă]nești» pentru un împrumut. — Cotroceni, LX, 7.

XIV.

Maiū 7180 (1672). «Eū Elina, ce am fostu jup[ă]neas[ă] răposatului Costandin băiv Vt Post.», cu fiiī cei patru mai micī, dă zapis lui

Radul Năsturel Vel Sărdariu, că-l vinde satul Pietrile, «acum în zilele Mărie Sal[e] Domnu nostru Io Gligorie Ghica Voevod». Pentru prețul de cumpărătură, «cu carei ne-am rădicat nevoile și păsul nostru». Mai semnează «Gheorghie Băleanul», «Hriza Vel Vist.», «Badea Vel Cluci.», «Vlăcul biv Vel Păh.», Vintilă Arm. — Cotroceni, III, 8 — La 10 Maiu, ea se îndatorește a da și cărțile, între care una a lui Antonie-Vodă.

XV.

17 Maiu 7187 (1679). «Radul biv Vel Ban, feciorullui Udriște Logf. Năsturelden Fierești», vinde Pietrile lui Șerban-Vodă. «Deci atunce, întâmplându-s[e] de aș căzut Casa dumnealor la nevoe, și frații Măriei Sal[e] la închisoar[e], fără de nici o vină, făcut-au cestu sat ce scrie mai sus vânzătorii.» «Atuncea întru aceia vreme Măriia Sa Domnu nostru fiindu pribeagu într'alte țară, iar, după] ce aș venit den pribegie de la Crit aici în țeară, la Domnia Măriei Sal[e] Ducăi Voevod, nu s'au îndurat de acestu sat a-l lăsa-rea, ci mi-au lepădat banii înapoi, și eu încă dă atunce am fost bucuros și am priimit ca să iaș banii; iar apoi nepriiatenii și pizmuitorii, cari nu pohtescu binel[e] și dragostea nimăru, aș stătu înpotriv[ă] și m'au făcut dă am ținut fără voia mea, și nu

m'aŭ lăsat să-m[i] iaŭ baniŭ; iar acum, după ce l-aŭ dăruit Dumnezeŭ cu Domniia, cunoscăndu eŭ că nu mi se cade a ținearea satul fără dreptate, fiind mai volnic a răscumpăra Măriia Sa moșia fraților, și știundu că încă de'ntăiŭ am fostu bucuros și am priimit să-m iaŭ baniŭ îndărăt, eŭ de bun[ă] voe mea am venit la Măriia Sa de mi-am cerut baniŭ». — Marturi mulți boieri. — Cotroceni, III, 10. — În 7188 (1680), 3 Maiŭ, se dă moșia Cotrocenilor.

XVI.

20 Mart 7189 (1681). «Eŭ Tudor Șetrariul ot Greci» dă zapis lui Șerban-Vodă pentru niște Țigani. Semnează: «Tudor Șăt. Greceanul (pecete cu vultur bicefal), «az Radul Logft. snă Tudor Șet. ot Greci», «Matei v^l Ag. Filipescul». — Cotroceni, XXXIV, 5.

XVII.

10 Octombre 7194 (1685). Vînzarea moșiei Glodeanul către Doamna Maria. — Cotroceni, XII, 3.

XVIII.

23 Decembre 7191 (1687). «Safta Hăbășasca» vinde Țigani Cotrocenilor. Semnează și «az Niculaŭ Hăb[ă]șescul» și «Costantin Ct. Post., mărturie». — Cotroceni, XXXIV, 20.

XIX.

22 April 7205 (1697). Zapis, pentru vînzare de opt pogoane «în dealul Bozienilor» — «dumisale Logf. Răducanului Cantacozino». Marturî: «Mănăilă V^l Șăt., Pătrașco Brez[o]ianul biv V^l Șăt. Ventil[ă] Logft.».— Cotroceni, LIII, 2.

XX.

29 Novembre 7208 (1699). Vînzare către «Toma Cantacuzino biv vt Log», în Berileasca. Semnează și «Radul Post. Dudescul». — Cotroceni, XX, 3.

XXI.

18 Decembre 7215 (1706). Vînzare a unui «scutealnic» din Prahova către «dumnealul Rađul Cantacozino biv vt Logf.», pentru două pogoane de vie «în dealul Boziiianilor ot sud Saac.», «fiind viile alătura cu ale dumnealul, de zeastre, de la dumnealul Pătrașco Breazoiianul biv V^l Șătrar». Marturî: «Mănăilă V^l Șătrar. Vintil[ă] Logft. Bucșan». — Cotroceni, LIII, 1.

XXII.

8 Iunie 7218 (1709). «Eü jupăneasa Mariia, fata răposatului Iordache Cantacuzino biv Vel Spăt.», dă Cotrocenilor, unde-i e îngropat tatăl, «și întămplându-să de s'aü pristăvit

și soru-mea Casandra Cantacuzini și s'au îngropat iar într'aciastă sfântă măn[ă]stire», 7 1/2 pogoane «în dealul Sărății». Pecete cu vulturul bicefal, coroană și «M. C.» Semnează: «Maria Cantacuzini, Costandin Cantacuzinô Stol., mart.», «Mihaî Cantacuzinô Spat., mărturie», «Toma Cantacuzinô Vel Spat. mărturie», «Ștefan Cantacuzinô V¹ Post., mărturie». — Cotroceni, LV, 56.

XXIII.

1-iu Ianuar 7220 (1712). Zapis al lui «Vintilă Logofătul [Bucșanul] za Vistirie» către «Radul Cantacuzinô V¹ Com.», pentru un loc în dealul Bozienilor, de la «dumnealui cumnatul Mănăilă V¹ Șătrar». — Cotroceni, LIII, 3.

XXIV.

16 Iunie 7223 (1715). «Stanca, care am fost jupăneasă răposatului Radului Cantacuzinô Vel Spat., denpreună cu fiu-mieû Costandin Cantacuzinô», dă Cotrocenilor, «pentru că odihnindu-să oasele răposatului boiarinului mieû, ce mai sus să numeaște, fu sfânta mănăstire Cotroceaniî», etc., 16 pogoane de vie la Bozieni. Semnează: «Stanca Spătreaasa» (pecete cu vultur bicefal, coroană și St. C.) și «Costandin snă Radul Cantacuzino Vel Spat.» (Pecete tot așa, cu C d. C t.) — Cotroceni, LIII, 4.

XXV.

24 Ianuar 7228 (1720). Nicolae Mavrocordat dăruiește lui Iordachi Crețulescu Vel Logofăt părțile din Breaza ce avuseră Gheorghe Beizadea și Toma Spătarul, cari, «făcându-se ei haini și hicleani de către puternica Împărăție, s'aun dat din porunca împărătească toate satele și moșiile lor pre seama domnească».—Copie în colecția d-lui G. Gr. Cantacuzino.

XXVI.

1-iu Mart 7239 (1731). Ancuța Cantacuzini, Mateiū Cantacuzinō biv Vel Agă, Pîrvu Cantacuzino Postelnic iscălesc supt un act privitor la mănăstirea Mărgineni. — Traducere din grecește, în colecția d-lui G. Gr. Cantacuzino.

XXVII.

1-iu Maiū 7245 (1737). «Costandin Cluceariul, snă Dumitrache Rămădanū Vel Spatar, dinpreună cu fiil miei Toma Postelniculū și Dumitrache, care am avutū soții pe Mariia Cantacozini, fica răposatului dumnealui socru-mieū Iordachie Cantacozinō Vel Spat.», dă Cotrocenilor «moșiia Prundul ot sud Vlașuca și moșiia Focuşăneanū ot sud Buz., ce are și vad de moară lângă târgul Buzăului». Semnează și «Toma G. vt Post.»

«Dumitrache Ram.», «Stanca Spat.», «Safta Cantacuzini». Ambele peceți cu vultur. coroană și: «Rudolphus C. Cantacuzinus dlang (?!), 169..» «(Ὁ Σταυροπόλεως Ἰωαννίσιος». — Cotroceni, XXXII, 1.

XXVIII.

25 Iunie 7245 (1737) «Costandin beizadia Cantemir» dă o Țigancă la Cotroceni. Semnează: «Cost. Cantemir». Pecete cu bourul și inițiale. — Cotroceni, LII, 17.

Și alt act, cu aceeași dată, al lui, pentru un «copil de Țigan» (no. 18).

XXIX.

5 Mart 1751. Șerban Cantacuzino și soția Anastasia viud «vărului» Mihael Cantacuzino Vistierul șease munți.—Traducere din grecește în colecția d-lui G. Gr. Cantacuzino. — Și altă vînzar ecătire el, din 7 Iulie 1752. *Ibid.*

XXX.

4 Maiu 1753. «Iordachie Cantacozino biv VI Pah., împreună cu frații miei, anume dumnealui Matei Cantacozinò biv VI Pah.. dumnealui Toma Cantacozinò biv VI Șăt.. feciorii răpoosatului Gheorghie beizadea, să-in fericitului întru pomenire Șarban Cantacozinò Basarabù Voevod», dă Cotroceni-

lor, «ca să fie de bună adevărită și de în-tărîre că răpoosata maica noastră Roxanda încă mai nainte de pristăvirea dumneaei făcându-ș așăzământu prin diiată, încă fiindu dumneaei sănătoasă, și rânduindu ca să i să îngroape trupul la acea sf[ă]ntă mănăstire a răpoosatului socrului dumneaei, dupre cum s'aū și căzutū a să îngropa acolo», îi dăruiește partea ei «din moșia ce-i zicu Rușii lui Șarban-Vodă, din sud Saac, însă stînjini —», și pentru a se pomeni «de-a pururea pomenitul soțu al dumneaei și al nostru dulce și bun părinte, Măria Sa Gheorghie beizadea Cantacozinò». Semnează ei, puind pecetea tatălui, cu coroana, vulturul bizantin și I. K., ș. a. — Cotroceni, XXXI, 1.

XXXI.

13 Ianuar 1762. Vistierul Mihai Cantacuzino cumpără moșie în Comarnic. — Traducere, din grecește, în colecția d-lui G. Gr. Cantacuzino.

XXXII.

Adică eū Gheneral-Maior Mihai Cantacuzino incredințez prin acest zăpis al mieū la mina . . . ¹, precum să să știe că, după încheierea păcii în urma războiului trecut,

¹ Spațiu alb.

potrivit legăturilor din tractate, prin care s'a dat fiecăruia voie de a se strămuta, dacă va voi, din această țară, verî-unde îi va plăcea; strămutîndu-mă și eu în Rosia, am venit aici în Țara-Românească ca să-mi vînd propriile mele lucruri, mișcătoare și ne-mișcătoare, atît de la părinții miei moștene-nite, cum și de mine însumi cumpărate, ce le avem aici în Țara-Romînească Drept aceia m'am învoit cu . . . ¹, și i-am vîndut de a mea bună voe treisprezece munți și jumătate din județul Prahova, adecă: Valea-Rea. Furciturile, Gilmea, Secăria, Manole și cu o a treia parte din satul Secăria; pe care le avem părintești; și muntele Gurguiata, Smeuritul, Petriceaoa, Fața, Dosul, Peleile, Podurile din Comarnic și Floreiul, pe jumătate, și a patra parte din satul Comarnicul, pe care le-am fost cumpărat de la răposatul Antim episcopul de Buzău; și iar am mai vîndut muntele Gagul, ce l-am avut cumpărat de la Crăciun copil de casă [la 7 Iulie 1752]; care toate se adună și fac treisprezece și jumătate.

Toți dar acești de mai sus ziși munți m'am tocmît de bună voia mea cu . . . ² pe bani gata taleri 15.000 tocmai, pe care bani mi i-a și dat pe toți deplin în mî-nile mele. Drept aceia am dat și eu toate zapisele cele vechi, atît pe cele părintești,

^{1,2} Spațiu alb.

cît și pe cele de cumpărători în mîinile . . .¹, în puterea cărora numitul . . .² să aibă a ținea și a stăpîni acești numiți munți cu pace și nesupărat de nime, cum și din partea a tot neamului mieu. Și spre mai adevărată credință am adevărit zapisul acesta cu iscălitura și cu pecetea mea, mai iscălind și alți boieri ca marturi, spre incredințare. Dechemvrie 20, 1775.

Mihai Cantacuzino adeverez.

Teodor Balș, mărturie

† Cozma episcopul Buzăului, martor.

† Chesarie episcopul Rîmnicului, mart.

Manolache Vătaf, martor.

Maria Cantacuzino.

Toma Crețulescu, V. Ban, Dimitrie Ghica, Dimitrie Racoviță, Nicolae Dudescul V. Vornic, Pană Filipescu V. Log., Ianache Văcărescu V. Vist., Radu Slătineanu, Scarlat Greceanu, Constantin Hrisoscoleu Medelnicer, Victoria Măgureanca Stolniceasa, Ecaterina Bălăceanu Stolniceasa. — Cf. no. xc, p. 215 și urm.

XXXIII.

28 Iunie 1775. Vitoria Măgureanca și Constantin Cantacuzino, cu fiul celei d'intiū, Ștefănică, și nepoții ei, Constantin și Iordache, «fiil răposatului fiului meu Ioniță»,

¹⁻² Spațiu alb.

se înțeleg cu «nepotul» Mihaî pentru șese muniți ce avea «de la strămoșii răposatului soțului meu Pîrvu Cantacuzino». Menționați cumnații ce murise: Constantin Postelnicul și Matei Banul. Constantin avuse pe Bănică. Vînzare și la Săcărie. Marturii : Dumitrașco Racoviță Vist., Radu Văcărescu Vel Vor., Pană Filipescu V. Log., Dumitrașco Varlam. Traducere din grecește, în colecția d-lui G. Gr. Cantacuzino.

XXXIV.

Ce am dăruit eū în Țara-Romînească la copiii răposatului meu frate Răducanu, cum mai jos se arată :

Moșia Florești, partea mea, și jumătate din partea vărului meu Bănică, și cu 26 stînjeni ce i-am cumpărat eū, deosebit de Iachii Alexie : toate acelea le-am dăruit nepoatei mele Mărioriței, fetei fratelui meu Răducanu.

Valea-Lungă, jumătatea lui Bănică, și Puturosul, iar jumătatea lui Bănică, acelea le-am dat celor doi nepoți ai miei, fiii fratelui meu Răducanu.

Pe Păuna Țiganca și pe Constantin bucătarul cu soția lui și copiii lui, i-am dat Mărioriței, fata fratelui meu Răducanu.

Casa din București e cumpărată cu banii miei și ai fratelui meu, ai Pîrvului, dar

noi am rupt zapisele fratelui Radu Cantacuzino, și am dat-o copiilor lui.

Moșia Băicoiū o am dăruit-o frăține-mieū Răducanu, ca s'o dea zestre fetei lui, Ruxandei.

Via de la Bălțați am dat-o nepotului mieū Iane, fiul fratelui mieū Răducan. Pentru care, spre mărturie și siguranță m'am iscălit.—1776, 20 Ianuar.

CNEAZ MIHAIL CANTACUZINO.

Copie greacă, din 1820 în colecția d-lui G. Gr. Cantacuzino.

XXXV.

13 Februar 1776. Judecată între Rumîniî din Comarnic și vechilul generalului Cantacuzino și al boierilor: Nicolae Dudescu Vornic și Pană Filipescu Vel Logofăt și epitropul Mănăstirii Colțea. Cei d'intiū spun că n'aū fost nici odată ai nimănuia. Parte din acte pierdute «în vremea de războiū». Boierii arătau actul, din 7048, al lui Radu-Vodă, care dă muntele Floreiul lui Mihnea Vistierul; actul din 7098 al lui Mihnea-Vodă, dînd Comarnicul lui Udriște Banul și Stoica Postelnicul. Și împărțea Doamnei Elina din 7176. Se constată numai răscumpărarea capetelor.—Traducere modernă din grecește în col. d-lui G. Gr. Cantacuzino.

XXXVI.

18 Ferbruar 1778. Săteniî din Comarnic. cumpărați de Alexandru-Vodă Ipsilanti de la generalul Cantacuzino, asigură că nu fusese nici o dată aî celui d'intiî. — Traducere din grecește in colecția d-lui G. Gr. Cantacuzino.

DOCUMENTE STRĂINE RELATIVE
LA FAMILIA CANTACUZINO,
MAI ALES DIN ARCHIVA DE RĂZBOIŢ
DIN VIENA. — DUPĂ COPIILE
DIN ARCHIVA
D-LUI G. GR. CANTACUZINO.

.

I.

Extractus articuli XXII, in comitiis albensibus, ad diem 27 mensis maii anni 1670 indictis et celebratis, ratione incorporationis in nobiles transylvanos inclytae familiae cantacuzenae editi; qui sic sunt:

Ad mentem gratiosae propositionis Vestrae Celsitudinis Principalis recognoscentes quod moderni Celsissimi Vaivodae Serbani Cantacuzeni familia, ab antiquo, tam erga hanc provinciam, quam Vestram Celsitudinem integram fidem praestiterit, eapropter filium Suae Celsitudinis voivodalis, Georgium Cantacuzenum Voivodam, insimul fratres ipsius couterinos (nempe dominos Constantinum Cantacuzenum, simul cum filiis Stephano et Rudolfo, dominum Michaelem Cantacuzenum cum filio Georgio, tertium Mathaeum Cantacuzenum cum filio Thoma, quartum Georgium Cantacuzenum), tam ipsosmet praenominatos, cum prolibus modernis et futuris, ex consensu gratioso Vestrae Celsitudinis, cum vera et integra praerogativa nobilitatis huius provinciae in nostri censum acceptamus, nobis annumeramus et incorporamus

in perpetuum, tam semet ipsos, quam posteritates utriusque sexus. — Copie în colecția d-lui G. Gr. Cantacuzino

II.

Scrisoare a Caștelariului Golovchin către Mihai Cantacuzino.

Prea-nobilul mieu domn și coleg,

Find-că sîntem în destul înștiințați, din partea domnului Corbea, despre rivna și intențiile dumneavoastră binefăcătoare către Monarhul nostru prea-grațios; pentru care, spre semn de dragoste și prietenie din parte-ni către dumneavoastră, am socotit de cuviință a nu lăsa un asemenea prilej priincios de a răspunde Nobleței Voastre, prin scrisoarea noastră. Așa dar binevoiți a avea tare încredințare că scrisorile Domniei Voastre ce ni veți trimite, vor fi primite din parte-ni cu toată dragostea creștineasca.

Între altele, rămiu al dumneavoastră neînsemnat coleg

GAVRIL GOLOVCHIN.

Din Jolcva, anul 1707, luna April 30 de zile.

III.

Către Toma Cantacuzino.

[Originalul este scris în cifre.]

Strălucitul și nobilul mieu domn,

Scrisoarea Slăvirii Voastre de la 15 Maiu am primit-o, pentru care Vă mulțămesc, dorind ca, și pe viitor, să binevoiți a ni scrie despre aceia ce merită încunoștiințarea noastră; și mai cu seamă acuma, puneți stăruința dumneavoastră spre slujba Monarhului nostru, după făgăduiala sa în scris; care slujbe ale Nobleței Dumneavoastră, precum și ale celorlalți, nu vor fi uitate.

Intre altele, neprelungind această scrisoare, rămîn al dumneavoastră neschimbat coleg

GAVRIL GOLOVCHIN.

Din Lublin, anul 1707, Iulie 30 de zile.

Ambele în copie în Archiva d-lui G. Gr. Cantacuzino.

IV.

Mart 1711. Constantinus Cantacuzenus, Minister des Fürsten in der Wallachey, bittet bei diesen obschwebenden Kriegs-Troublen, wo er in der Wallachey sicher zu stehen zweifelt, um ein Schutz-Patent und Pass, weilen er im vorigen Türken-Krieg dem Erzhaus von Österreich

erpriessliche Dienste geleistet. — Copie din 1838, după originalul în «Hofkriegsrathlicher Expeditions-Protocoll d. a. 1711, März, No. 411»; în archiva d-lui G. Gr. Cantacuzino.

V.

Viena, 12 Mart 1711. «Protectionales», adresate mai ales dregătorilor din Braşov. pentru a fi primit «der hoch- und wohlgeborene, unser und des Reyches lieber getreuer Constantin Graf Cantacuzeno.... in Fahl dessen Convenienz seye, oder er umb züstossender Gefahr Willen gemüssiget werden möchte über Kurz oder Lang in unser Fürstenthumb Siebenburgen sich zu reteriren». Poate trece şi «ultra», cu toţi ai săi. *Ibid.*— În aceeaşi formă, se dă, la 27 Mart, către autorităţile militare. *Ibid.*

VI.

Copie după scrisoarea Împăratului Petru cel Mare către Cneazul Mihail Cantacuzino.

Nobilul mieu domn!

Încredinţarea adusă Nouă acum de nepotul dumneavoastră, Conte Cantacuzino, cel ce se află în slujba Noastră, despre creştineasca rîvnă şi despre deosebita credinţă ce arătaţi către Noi, despre care cu mulţămire am aflat şi Noi, — pentru o asemenea a dumneavoastră rîvnă creştinească. bună gîndire şi credinţă către Noi, nu nu-

mai către dumneavoastră, dar și către ceilalți ai neamului dumneavoastră, Nouă credincioși, a Noastră îndurare și cuvenită răsplată o păstrăm.

Întru celelalte vă trimitem la scrisoarea Cațelariului Nostru, Conte Golovchin, și rămînem cu încredințarea îndurării Noastre către dumneavoastră.

PETRU.

Din Sanct-Petersburg, 1712, Martie 25.

Traducere în archiva d-lui G. Gr. Cantacuzino. — Cf. Genealogia, pp. 344-5.

VII.

Strălucitul și nobilul meu domn și prieten

Fiind-că Măria Sa Împărătească prea-îndurătorul meu stăpîn, prin cele arătate de alții și de nepotul dumneavoastră domnul Conte Toma Cantacuzino, în destul s'a încredințat despre rîvna creștinească și despre a dumneavoastră neschimbăcioasă și credincioasă slujbă către Măria Sa; de aceea mi-a poruncit a mulțami pentru aceasta Cinstii Voastre și a vă asigura despre Înnalta Sa îndurare și cuvenita răsplată, nu numai către persoana dumneavoastră, dar și către celelalte rude ale dumneavoastră, cari se află credincioși Măriei Sale Împărătești. Și, fiind-că Îndurarea Voastră ne înștiințați despre ura poporului ortodox ce se află supt dominația turcească și a Chesarului, ce o are asupra dușmanului tuturor

Sultanul Turcesc, și mai cu seamă că colonelul sîrbesc Vulin are oștire pregătită până la douăzeci de mii, și că acest colonel Vulin, și cu dînsul alții, Tuchelin și Hagi, au trimis acum din parte-li Măriei Sale Împărătești pe un locotenent, cu arătare, că sînt gata a sluji Măriei Sale cu o oștire de zece mii de oameni, și cer, întru aceasta, încuviințarea Măriei Sale Împărătești, și instrucții de urmare, și, pentru că inamicul întregii creștinătăți, Sultanul Turcesc, a hotărit să verse răutatea sa asupra drept-credincioșilor creștini, și, neluînd în samă purtarea noastră cea pașnică încă din anul trecut și îndeplinirea tuturilor condițiilor după tratate din partea Măriei Sale Împărătești, vrea, cu perfidie, să calce acea pace și să reînceapă ostilitățile în contra bine-credinciosului nostru Monarh, și, nu numai a făcut a se spune aceasta pe față. dar și poruncile le-a dat pentru adunarea oștirilor la granițele noastre, gătindu-se și însuși a merge în această campanie, — de aceia Măria Sa Împărătească, lăsînd acea perfidie a Sultanului și acel cu nedreptate din partea Turcilor reînceput războiul pe seama judecății lui Dumnezeu, reiea dreptele sale arme și, nădăjduind în dreptatea și în ajutorul prea-milostivului Dumnezeu, — din mila sa mi-a poruncit să scriu Cinstii Voastre ca, după rîvna dumneavoastră creștinească,

și cunoscuta-vă credință către Măria Sa, să binevoiți a scrie acestor coloneli sîrbești, lui Tuchelin, Vulin și lui Hagi; și, după cunoscuta-vă încercare întru aceasta, să-i faceți întru adevăr ca și dînșii, cu acea oștire de zece mii de oameni, sau și mai mulți, după cum ei singurii au arătat, — cu cai buni și cu oameni bine înarmați, să vie în slujba Măriei Sale, împotriva obștescului dușman a toată creștinătatea, și să se silească, cît va fi cu putință mai în grabă, să se intrunească la granițele Rusiei cu oștirile rusești; pentru care li se vor da lefile de la Măria Sa Împărătească. Iar, cînd e să plece acești coloneli în campanie, și cu ce mulțime de oștire, să ni facă mai d'innainte cunoscut despre aceasta prin dumneavoastră, și prin anume trimișii lor, către nepotul dumneavoastră Gheneral-Maior Contele Toma, carele se află la Chiev în armia Măriei Sale Împărătești; fiind-că această operație, după porunca Măriei Sale, s'a încredințat dumisale, și despre aceasta, în acele părți, nimănuî altuia nu i s'a scris decît dumneavoastră. Și, cînd vor pleca în această campanie, să se silească, în mersul lor, prin orî-ce chip să arză așezămintele turcești de magazinuri. Asemănea binevoiți și pe alți creștini ce se află supt stăpînirea turcească a-I îndemna și a-I întărîta ca să ridice armele împotriva acestui dușman al

tuturora, făgăduindu-li pentru aceste slujbe, din partea Măriei Sale Împărătești, milă și răsplată. Și tot ce se va face întru aceasta, precum și despre mișcările și gândurile dușmanului, pe cît se va putea cunoaște, binevoii a ne înștiința. Cînd însă se va aduna această oștire, și vă veți încredința în destul că merge spre slujba împărătească, și se va afla chiar în mers, de va avea trebuință de bani mai înainte de a veni spre granițele noastre, atunci binevoii Cinstea Voastră, din casa dumneavoastră, să se luată de la alții, și să dați fiecărui om cîte un taler; care se va plăti Cinstii Voastre cu prisos; ceia ce vă rog să credeți. Iar, cînd vor veni să se întrunească cu armia împărătească, atunci li se va da întreaga leafă, iar colonelilor deosebită milă și răsplată. Cu aceasta rămîn neînsemnatul vostru coleg

GAVRIIL GOLOVCHIN.

Din Sanct-Petersburg,

25 Martie 1712.

Către Mihail Cantacuzino.

Traducere în Archiva d-lui G. Gr. Cantacuzino.

VIII.

Domnul mieu!

Scrisoarea Cinstii Voastre din Moscova, de la 26 Fevruarie, am primit-o, și am în-

teles cuprinderea ei. După aceia a fost aici Sîrbul Dimitrie Semenov, trimisul din Constantinopole, cu scrisori în trebile noastre, carele asemenea a fost pe la rudele dumneavoastră din București, la domniî Mihail și Constantin Cantacuziniî, și de la cel din urmă mi-a adus o scrisoare. Și, fiind-că Sultanul Turcesc, dușmanul întregiî creștinătăți, iară s'a hotărît să înceapă ostilitățile împotriva Măriei Sale Împărătești, și carele pentru aceasta, acum, nu numai de față a se declara a poruncit, dar și poruncile le-a dat pentru adunarea oștilor la granițile noastre, și apoi și însuși se gătește a merge în acea companie; de aceia, după porunca Măriei Sale Împărătești, am scris prin acest Sîrb unchiului dumneavoastră, domnului Mihail Cantacuzino, ca să scrie și dumnealui — după rîvna sa creștinească și credința către Măria Sa — colonelilor sîrbești, lui Tuchelin, Vulin și lui Hagi (de la cari asemenea se află trimis locotenentul lor la domnul Feldmareșal, cu propunere că și dînșii se află gata spre slujba Măriei Sale Împărătești, cu zece miî de oameni, și că așteaptă numai porunci întru aceasta), și să-I facă, prin încercarea sa întru aceasta, ca să vie în adevăr și dînșii, cu acele oștiri de zece miî de oameni, sau fie și cu mai mulți, cu cai buni, și cu oameni bine înarmați, spre slujba Măriei Sale, împotriva celui

de obște dușman a toată creștinătatea ; după care scrisoare a mea vi se alătură aici copie, pentru a vă sluji ca de o originală informație. Asemenea mi-a poruncit Măria Sa să scriu și Nobleței Voastre, ca să scrieți despre aceasta și dumneavoastră, din parte-vă, a acestor coloneli sirbești, prin unchiul dumneavoastră domnul Mihail, chemându-i să vie cu acea oștire de zece miî de oameni. sau și mai mulți, spre slujba Măriei Sale Împărătești.

Pe lângă aceia, veți binevoi a-i încredința despre înalta îndurare ce o aveți de la Măria Sa Împărătească și cum că Cinstea Voastră vă aflați în cin de Gheneral-Major și aveți în adevăr comanda asupra armiei Măriei Sale, și că ei pot sluji supt comanda Domniei Voastre, precum și că li se va da și leafă din partea Măriei Sale. Asemenea binevoiți a scrie și altor creștini, ce se află sub cîrmuirea turcească, întăritându-i și indemnîndu-i la aceasta ; făgăduindu-li. din partea Măriei Sale, milă și răsplată. Asemenea veți binevoi Cinstea Voastră să țineți corespondenție cu unchiul dumneavoastră domnul Mihail, ca să putem avea știri adevărate despre toate ; precum și cu domnul Constantin Cantacuzino se cuvine să fiți în corespondenție, fiind el destul de tare în politică ; fiindcă și dumnealui mi-a scris acum prin numitul Sîrb, care e ase-

menea un bun politic ; și la care i-am răspuns — a cărei scrisori copie asemenea v'o alătur. Iar, orî-ce scrisori veți binevoi a trimite acum prin acest Sirb, binevoiți Cinstea Voastră în urmă a le trimite, tot cu asemenea cuprindere, prin trimisul locotenent din partea colonelilor, ca, de nu vor putea merge unele, din pricina vre unei piedeci, să poată ajunge altele la adresa lor. În sfîrșit, acestea toate Măria Sa Împărătească mi-a poruncit să le las asupra dumneavoastră, ca unul carele aveți încercare și cunoștință de afacerile de acolo, binevoind a îndrepta această operație în cel mai bun chip, după a Domniei Voastre găsim cu cale și cercetare, scriindu-mi adesea și mie despre aceasta. Iar, că va avea această armie leafă, să n'aveți nici-o îndoială, fiind-că sînt și pregătiți banii spre a li se da, cînd vor veni acolo.

Pe lîngă acestea, se alătură Cinstii Voastre instrucțiile după care veți binevoi a depune rîvna dumneavoastră de a lucra.

Rămîn gata spre slujba dumneavoastră :

CONTELE GOLOVCHIN.

Din Sanct-Petersburg,

1712, Martie 25.

Binevoiți a crede această alăturată instrucție, scrisă cu acele țifre pe care Cinstea Voastră le întrebuițați cu domnul Ragu-

zinschi [v. N. Costin, p. 110; Neculce, p. 312], și dacă, pe viitor, veți binevoi a ni scrie niscareva taine, vă poftesc a întrebuița acele țifre, fiindcă și noi le avem pe acelea.

Fiind-că aici în Canțelaria noastră nu se află acele țifre de corespondență ce se întrebuițează la aceasta cu unchiul dumneavoastră Mihail și Constantin Cantacozino, de aceia binevoiți Cinstea Voastră ca acele scrisori scrise către dînșii în rusește să puneți la cale a se scrie cu țifre, în acea limbă și cu acele țifre ce le veți socoti Cinstea Voastră de cuviință a se întrebuița, de Andrei Vasiliev, translatorul canțelariei ambasadei noastre, carele a fost pe lângă domnul Feldmareșal Conte Șeremetov; căruia i s'a zis, cînd a fost la Moscova, să meargă la Chiev anume pentru aceasta. De va fi pe la dumneavoastră Fedor Corbea, apoi va putea și el să vă scrie acele scrisori. Vi se alătură aici și două scrisori, una către guvernatorul de la Chiev, iar cealaltă către Gheneral-Maior Oberster-Comisar Ciricov, ca să dea toate ajutoarele — mai cu seamă în cai — pentru expeduirea acelor curieri; și, cui se va cuveni a se da asemenea scrisoare, îi veți trimite-o. De va fi trebuincios, le veți da și pe amîndouă, urmînd după a dumneavoastră găsire cu cale.

Către contele Toma Cantacozino.

[Notă a traducătorului: Menționata epistolă către Constantin Cantacuzino nu s'a găsit.]

Traducere din rusește în Archiva d-lui G. Gr. Cantacuzino.

IX.

Domnul mieu!

Find-că am primit acum înștiințare cum că Sultanul Turcesc, — pentru mergerea sa în campania de astăzi, împotriva Măriei Sale Împărătești, — pleacă din Constantinopole la Adrianopol, iar unele din oștirile turcești s'aū și arătat la Dunăre; de aceia, Cinstea Voastră, ca un credincios al Măriei Sale Împărătești, veți binevoi a ținea corespondenție cu rudele dumneavoastră din Țara-Românească, și cu alți binevoitori ai Măriei Sale Împărătești, ca să putem avea, printr'inși, știri sigure despre întreprinderile și mișcările de acolo. Și, cînd veți dobîndi Cinstea Voastră oare-care știri, binevoiți totdeauna a mă împărtăși de ele. pentru că așa a binevoit despre aceasta Măria Sa să vă scriu.

Al Domniei Voastre

GAVRIIL GOLOVCHIN.

Către Contele Toma Cantacuzino.

Din Sanct-Petersburg. 1712, Aprilie în 26.

Traducere din rusește în Archiva d-lui G. Gr. Cantacuzino.

X.

Viena [1712]. Mihai Apaffy și soția Eca-
terina Bethlen dau sinet lui «Celsissimus
Sacri Romani Imperii ac terrarum Valachiae
Transalpinæ princeps, d.d. Brancovan Bas-
saraba», că au primit de la el, pentru nevci
în război, pe doi ani 50.000 de florini, cu
6 %; puind zălog domeniul Ebesfalva, adică
satele «Hondorf et Szas-Ernye, inde Kükülö,
item Szasvifalu et Szudalii». — Copie în
Archiva d-lui G. Gr. Cantacuzino.

XI.

Excellentissime domine,
domine mihi colendissime!

Nisi aequissimi iuris mei sufflaminatio,
nataque exinde iniuria, simul et firma spes
patrocinio Vestrae Excellentiae meum con-
sequendi urgerent et animarent, non prae-
sumerem publicas Vestrae Excellentiae aures
interpellare. Cum autem probe mihi constet
et velle et posse Vestram Excellentiam laesis
succurrere, sequentia eidem sub fiducia re-
medii, condigno cum respectu, expono:

Illustrissimus Dominus Comes Michael
Mikes, superioribus annis natale solum ver-
tendo, in Moldavia exul dum ageret, pro
uberiori subsistentia in animum suum in-
duxerat certa mea bona in Valachia exis-

tentia cambiandi, postque varias sollicitudines factum ut consentirem bonaque Suae Illustrissimae Dominationis Bodolaiana, in Transylvania, Coronae vicina, vi contractus (uti sub A) pro iisdem iure perennali, et quidem sub evictionis cautela (uti sub B) obtinerem; simul cum Illustrissimae Dominae Comitissae assecurationibus, si, fors, pro ratione status tunc vigentis Illustrissimo Domino Comiti bonis transylvanicis, fisco vindicatis, carere contingeret, bona Dominae Comitissae, legibus transylvanicis ob mariti poenam fisco non obnoxia, vicem bonorum Bodolaiensium subirent. mihi que cederent (quod C ostendit). Quibus ita inter nos celebratis, legitimisque superinde instrumentis confectis et mutuatis, mox et de facto per manus Dominus Comes mea bona consecutus, cum universis fructibus et animalibus pro tunc ibidem repertis, ab inde sine contradictione ad hodiernum usque gaudet omnique iure et emolumento fruitur. Affluente tandem amnistiali Augustissimae Maiestatis erga Hungaros et Transylvanos extorres gratia, redeunteque in patriam Domino Comite Mikes, cum nihil nisi liquidissimi mei iuris consequutionem et pro praestitis erga Suam Illustrissimam Dominationem beneficiis (quae iactare nolo, conscientiae Suae Illustrissimae Dominationis et testimonio coëxulum relinquo) grates sperarem, con-

trarium reportavi; expressi enim, eo fine ad Suam Illustrissimam Dominationem mei, saepius expediti, non nisi speciosis verbis et praetextuosis excusationibus onerati rediere: scilicet, vereri suspensionem sibi inuri apud Augustam Aulam, si mihi qua Transalpinensi bona sua conferret, Excelsam Cameram Aulicam obstare consummationi contractus inter nos celebrati, et similibus. Quasi vero nobili transylvano, quorum privilegiis et praerogativis familia nostra cantacuzena vi articuli XXII, in comitiis albensibus anno 1679 editi, nominanter (quemadmodum sub D videre est) gaudemus, si levidensia aliqua bona concilient, vel suspensionem facessent, vel Excelsae Camerae praeiudicent! Elusus itaque iure meo hactenus, bonisque, tam hic, quam ibi existentibus, per Dominum Comitum Mikes actu possessis, destitutus, Vestram Excellentiam enixe rogandam duxi, si quidem cameratica quoque directioni Vestrae Excellentiae subesse intellexerim, fucatas Illustrissimi Domini Comitum rationes, quibus Excelsae Camerae remoram obtendit expedire iurisque mei consolationi pondus seu apud Augustam Aulam, seu Inclytam Deputationem Transylvanicam, qua dicasterium cui iustitalia transylvanica sint commissa, addere non dedignetur.

Factura rem Vestra Excellentia iuribus naturae et gentium legibusque transylva-

nicis conformem, a me vero obsequiose
remerendam. Cuius favoribus praesentium
quoque exhibitorem, Illustrissimum domi-
num Demetrium Rakovicz, generum meum,
qui oretenus pluribus, de meliori recom-
mendo; et permaneo semper

Excellentiae Vestrae

devotissimus et obligatissimus servus:

MICHAEL CANTACUZENUS.

Bukarest, die 28-va iunii 1712. [Cf. N.
Costin, p. 77.]

Copie în Archiva d-lui G. Gr. Cantacuzino.

XII.

Alba-Iulia, 4 Iulie 1712. Stainville către
Consiliul de Războiū. «Es hat dieser Tāgen
der Herr Fürst in Wallachey mir durch
seinen eigens herausgeschickten Secreta-
rium zu vernemben geben lassen, dass von
ihme der Herr Reichsfürst Michael Apaffi...
ein Anlehen von fünfzig tausend Gulden
rhein. suchete; wessentwegen ich, weilen
er... Fürst nicht gerne gefährhet sein wollte,
meine Mainung darüber erklären möchte»:
că trebuie să-și întrebe superiorii. Oferă
Apaffi în schimb castelul Ebesfalva, în mij-
locul țerii, neîntărit, cu câteva sate. Dom-
nul pare a fi bucuros de aceasta, «weilen
er, ein erlebter Herr, seine nach dem Todt

zurücklassende grosse Familie (welche von beiden Provinzen, Wallachey und Moldaw, sonsten nacher Constantinopel gleichsamb gefänglich abgeführt zu werden pflegen), anderstwo ein Unterkombens finden könnte, wie dann vernembe, dass er... auch in Pohlen dergleichen Gütter zu obigen Ende erkaufte haben solle.—Copie in Archiva d-lui G. Gr. Cantacuzino.

XIII.

Nos incltyti Regni Transylvaniae Nobiles, Ioannes Bethlen de eadem, et Franciscus Lugosi de Ungarico Peterd, et Samuel Biro de Homorod Szent-Marton, in nobili Sede Udvarhely personae nobiles, et in re infra exponenda regii iudices, memoriae commendamus omnibus quorum interest, praesentibus et futuris, tenore praesentium, quod in hoc anno 1710, die 6-a mensis novembris, dum essemus in Transalpina Valachia, signanter in pago Illustrissimi Domini Comitiss Michaelis Cantacuzeni, Sztilp recitato, praesente etiam Illustrissimo Domino Comite Michaeli Mikes de Zabola, pepigerunt in praesentia nostri tale irrevocabile concambium intra sese praefati Illustrissimi Domini Comites: utpote Illustrissimus Dominus Comes Michael Mikes de Zabola dedit et concessit

in Transylvania, in Inclyt. Comitatu Albensi, superioris processus, in pago Bodol existentia sua bona omnia, quae et quanta habuit, utpote curiam, ad eandem spectantibus tam internis, quam externis appertinentiis, specificè autem modo ibi cohabitantibus et re-
pertis iobbagionibus, eorundemque posterita-
tibus, cessionibus, internis et externis apperti-
nentiis, terris arabilibus, fenisecis, pecoribus,
sylvis, piscinis, alpihus et omnibus usui com-
modis pratis, — tali nimirum declaratione,
quod in Boza locum Hadriwas dictum et por-
tionem in Doblou habitam eodem iure, quo
Illustrissimus Dominus Comes Mikes ipse-
met possedit hereditario perennalique iure
Illustrissimo Domino Comiti Michaeli Can-
tacuzeno ac utriusque sexus posteritatibus
sub onere et cautela evictionis decreti con-
ditionibusque infra specificatis:

1-mo. Siquidem Illustrissimus Dominus
Comes Michael Cantacuzenus pro praeno-
tatis bonis Illustrissimo Domino Comiti Mi-
chaeli Mikes dedit in Transalpina Vala-
chia, in Ribnikiensi Csinut existentem, su-
periozem suum pagum nomine Kosztin,
una cum curia, piscinis ruribusque feni-
secis, sylvis, terris arabilibus, vineis; insuper
in Bozensi Cinut existentes, Szinestiensem,
Gettestiensem et Radolostienses pagorum
fundos, una cum vineis, sylvis eorundemque
integris territoriis, prout circumcirca terri-

torium situationes metantur: verbo ea omnia, quaecumque Illustrissimus Dominus Michael Cantacuzenus possedit; similiter territorium, moderni anni fructus dedit et concessit hereditario iure perpetuo Illustrissimo Domino Comiti Mikes, thorali, Gratissimae Dominae Comitissae Drusiannae Bethlen. ac utriusque sexus posteritatibus; evictionis cautela se obligatum obstrinxit Illustrissimus Dominus Cantacuzenus Michael, una cum utriusque sexus futuris suis posteritatibus, contra omnes illegitimos impetitores, in dictis bonis toties praefatum Illustrissimum Dominum Comitem, Illustrissimam Comitissam et posteritates defensurum. Proin, quoad usque amodo deinceps Illustrissimus Dominus Comes Michael Mikes praefata sua bona Bodolaiensia pro statu moderno vigenti, seu penes specificationem, seu vi armorum, recuperare nequiverit, eousque praefata Kosztinensia, Szinestiensia, Rodolostiensia et Gottostiensia territoria, cum fructibus, libere, pacifice et absolute possideat, una cum suis requisitis toties specificatis, neque exturbetur quovis praetextu ex eorum dominio: hoc tamen addito, quod Illustrissimus Dominus Comes Michael Cantacuzenus totis viribus et mediis allaboret, ut a Germanis proprio conatu Bodlaiensia bona Illustrissimi Domini Comitis Michaelis Mikes sibi recuperare queat. Etiamsi propter aliquem ge-

neralem vel particulares ministros amitteret, ex post Illustrissimus Dominus Comes Michael Mikes ultra ne incommodetur, neque obligetur recuperationis onus in se recipere.

2-do. Si alterutra pars eo se resolveret, vel redigeretur ut venum exponeret aut impignorare vellet praefata bona, obligatus esto utraque pars prae et ante alios pristino possessori offerre, neque licitum esto, inscio altero, nec in toto, nec in parte, cuidam impignorare, aut venundare.

3-tio. Quantum frumenti de praesenti reperitur in Kosztin, in cavernis ad bona Illustrissimi Domini Comitis Michaelis Cantacuzeni spectantia, omnia intacte mox et de facto in manus Illustrissimi Domini Comitis Mikes consignentur.

4-to. In Podgora teneatur Illustrissimus Dominus Comes Michael Cantacuzenus pari iure perpetuo quatuordecim vulgo pogon vinearum dare, in promontorio Szkeienensi aut Czernedestiensi, et horum decem pogon moderni anni fructum quoque in vino Illustrissimo Domino Comiti Michaeli Mikes consignare.

5-to. Quoniam in bonis Bodolaiensibus molendinos quoque dat Illustrissimus Dominus Comes Michael Mikes, in Kosztin autem nulla dantur, neque in praenotatis territoriis proinde teneatur etiam Illustrissimus Domi-

nus Comes Michael Cantacuzenus per fluvium ribnikiensem bonum et paratum molendinum dare vel curare.

6-to. Unus iobbagio, nomine Petrus Pais, in Bodloa habitans, cum omnibus suis appertinentiis, tam internis quam externis, relinquatur Domino Comiti Mikes iure perpetuo et successione, prout hactenus extitit.

7-mo. Contingere potuit, quosdam ex iobbagionibus, Bodolaiensibus Illustrissimi Domini Comitis Mikes auffugisse; super quibus tali consensu sublata est emergens difficultas, quod nimirum, si qui iobbagionum ex dictis bonis hactenus, vel transpositi, vel ad alia Illustrissimi Domini Comitis Mikes existentia bona transmigrarunt, illi iidem vita durante ibi maneant; illi autem qui in bonis aliorum ubivis locorum in Transylvania commorandi locum nacti sunt, iuxta iura et consuetudines Regni, ab Illustrissimo Domino Comite Michael Cantacuzeno reducantur iureque perpetuo possideantur.

Quae quidem res, per et medio nostri taliter peracta, nos quoque fide nostra consignantes, subscriptionibus et sigillorum appensionibus corroboravimus, imo, firmioris testimonii causa, saepius praefatorum Illustrissimorum Dominorum Comitum nomina scriptotenus ac sigilli appensione consignata sunt.

Actum anno, die locoque ut in praenotatis.

Iidem qui supra:

MICHAEL MIKES.

Correcta per eosdem.

IOANNES BETHLEN.

FRANCISCUS LUGOSI.

SAMUEL BIRO.

Quod praesens copia ex hungarico originali in latinum idioma fideliter translata et descripta, tum, post diligentem et accuratam eiusdem collationem autographo, quoad sensum, in omnibus conformis inventa sit, fide Deo debita attestamur ac civitatis Coronensis sigilli munimine roboramus.

Actum Coronae, in Transylvania, a. 1712, die 6 iulii.

Ex. Senatus Coronensis commissione signavit.

Martinus Seewald *m/p.*,
civitatis coronensis iuratus
ac notarius ¹.

Copie în Archiva d-lui G. Gr. Cantacuzino, după originalul în Arch. din Viena.

¹ Urmează și alte două asigurări scrise, de la Mikes și soția lui.— La 18 Iulie 1717, Stainville arată că i s'a plins Cantacuzino, dar că n'a putut face pe contele maghiar «seiner parolla einigermassen ein Genügen laisten». E «fast zu keiner Raison zu bringen, von lauter Änderungen und Ausflüchten, auch im Ybrigen von einer solch wunderlichen Auffüh-

XIV.

București, 3 Decembre 1715. Ștefan-Vodă Cantacuzino presintă felicitări de Crăciun și Anul Nou Împăratului, vorbind de «innata avitaque mea erga Sacratissimam Maiestatem Vestram humillima devotio et obligatissima servitus». — Tot așa și lui Eugeniu de Savoia. — Copie în Archiva d-lui G. Gr. Cantacuzino.

XV.

24 Iunie 1716. Raport al lui Eugeniu de Savoia. Zvon că ar fi în Ardeal averi de ale lui Ștefan-Vodă Cantacuzino : Stainville cere instrucții, după ce «solche zu Cronsatt in einem Gewelb entdeckhet» și le-a inventoriat, cu doi membri ai Sfatului, ducându-le apoi la Alba-Iulia. «Welche Effekten in Gold, etwelchen Geschmuck und andern verschiedenen Mobilien bestehenthuen», dar, «umb anfänglich desto mindern Bruit

rung, die ich vormalen nicht geglaubet». Întăia știre o dăduse el la 17 April : Mikes făcuse schimbul, «als er sich noch unter der rakoczischen Protection und in Wallachey befunden», așa că averile-l erau confiscate. Mihai reclamă, răzîmîndu-se și pe «seine dafür verpfändete Kavaliersparole». Stainville a săbovit lucrurile până la răspunsul din Viena ; «gleichwie ich aber unterrichtet bin dass der Kays. Hof aus seinen Ursachen eine solche Vermischung allerdings nicht gern schete». *Ibid.*

in der dasigen Nachbarschaft von der Sache zu machen, er... nicht Alles, und in specie dass vorhandene Gold nicht eröffnen lassen»: i s'a cerut un inventariu exact. «Es ist doch vorleuffig zu muthmassen, dass das darunter befindliche baare Gold in zwanzig bis vier und zwanzig Tausend species Dukaten, mithin ohngefähr in einmahl hundert taussent Gulden, bestehen möge». Crede că e de făcut cu această avere, ca și cu a lui Brîncoveanu: «wo nehmliehen Euer k. u. k. Majestät iure superioritatis teritorialis, et exinde resultantis iuris fisci, die in gedachtem Fürstenthumb Siebenbürgen sich befundene bassarabische Habschaft, tanquam bona vacantia, apprehendiren und einziehen, folglichen ad publicas necessitates», iar moștenitorilor legitimi, «ex fundis transylvanicis die Bezahlung leisten lassen wollten». Să se întrebuițeze la zidiri de fortărețe în Ardeal și la Seghedin și Arad (*Arrath*), unde e mare primejdie de spre Turci, dacă nu se lucrează îndată. «Allerhöchste Resolution: placet in toto. Carl, m. p.» — Copie în Archiva d-lui G. Gr. Cantacuzino.

XVI.

29 Septembre 1716. Papa intervine pentru Păuna Doamna care, cu fiii ei, «principibus Valachiae», «nuper ad almam hanc

urbem nostram profecta, iter isthuc pro-
pediem aggredi constituit, ut angustias,
quibus premitur, ibi explicet praevalidum-
que suum patrociniū ac opem praesens
imploret». Ajutînd-o, îl va mulțami și pe
Papă, «qui in eorum calamitate magnopere
commovemur».— Copie în Archiva d-lui G.
Gr. Cantacuzino.

XVII.

1717. Păuna Doamna Cantacuzino către Îm-
părat. «Innotescit Sac. Caes. M. V. ferven-
tissimus zelus, devotio et fidelitas, quae
versus Sac. C. M. V. eiusque Ser. Archidu-
calem Domum et socer et maritus meus in
corde semper foverunt; quorum certe ma-
iora adhuc dedissent specimina, nisi multi-
fariae contra eos susceptae suspiciones in
tragicum illos theatrum Constantinopoli ad-
duxissent, ubi uterque ab immani Turcarum
barbarie, non modo bonis omnibus exutus,
sed et ipsa adeo vita privatus fuit; quod
et mihi et duobus filiis meis certo certius
pariter evenisset, nisi, summa praepotentis
numinis gratia, super navi angla salutem
in fuga quaerere licuisset, quae nos etiam
secundis avibus in Siciliam, et hinc Neapolim
conduxi[sse]t; ubi a prorege ibidem adiuti,
Romae advenimus. Romae autem Summus
Pontifex summo pariter charitatis affectu

adstitit, ita ut viam nostram per Italiam usque huc Viennam prosequi potuerimus. Cum itaque hic... advenerim, ut Sac. C. M. V. utpote supremum et legitimum dominum meum recognoscere mihi cum illis [filiis] vitam pro fidelissimis eiusdem servitiis sacrificare liceat, — cere «ut tam sub augustissima Sac. C. M. V. protectione praesentibus hisce temporum calamitatibus nobis tranquille vivere liceat, quam etiam in hoc misero statu nostro de necessaria vitae sustentatione clementissime nobis providere placeat». «Pagona vidua princeps Vallachiae.» — Copie în Archiva d-lui G. Gr. Cantacuzino.

XVIII.

25 April 1717. Eugeniu de Savoia către Împărat. Acesta trimisese Consiliului de Război, «unter andern vorherigen, auch das einliegende Original..., welches des letzteren... Hospodars Stephani Cantacuceni... Wittib überreicht und... gebetten... damit ihrem bey sich habenden älteren Sohn Rudolpho die Verwaltung des Fürstenthums Wallachey... anverthrauet werden möchte, wie sie den in denen vorigen Bittschriften E. K. M. allerh. Schuz und Assistenz angeflehet, sie auch in dem nebenliegenden brevi apostolico nachdrücklichen anrecommandirt worden... Die Supplicantin thut eine Ent-

schlüssung über seinen angebrachten Gesuch sehr eifrig urgiren, hat auch derentwegen mir... verschiedene Memorialien zustellen lassen...». Crede «dass sie..., nebst ihren Kindern, daneben nicht ausser allen Consideration zu lassen wäre, weillen ihr verstorbenen Gemahl zu E. K. M... Interesse eine besondere Naigung erwiesen, mit dem Grafen von Steinville in stetter Correspondenz gestanden, auch die in des Grossveziers Zelt nach der Schlacht bey Peterwardein gefundene Brieffschaften; sodan zaiget, dass einige wichtige von ihm herüber zu ertheilen vermante Nachrichten aufgefangen, nachem Constantinople geschickhet, und ihm darüber der bekhante Process gemacht worden. Welches unter Andern die Ursach ware, dass man. unter Euer Kays. May: anhoffend allerh. Genembhaltung, vorläuffig an den erstgedachten Conte de Steinville verordnet dass er ihro, cantacuenischen Wittib, an den Genuss des in Siebenbürgen habenden eigenthumblichen Güths kleine Hinternuss machen, die von gedacht ihrem Gemahl... dahin geflehetemobilia, nach vorhergehend genugsam ber Legimation, abfolgen, in der Wallachey selbst aber all den Schüz, welchen die Umstände... immer zugeben, angedeyhen lassen solte...». Pentru Domnia lui Radu insä, «ist solches eine der Zeit, auss allen Umb-

ständen, unthünliche Sache, indem E. K. M., nach mehreren Enthalt eines untereinsten über den wallachischen Deputirten gestelltes Gesüch, allerunterth, abgestatten anderwertigen Referat, vermüthlich die khünfftige Verleihung der Stelle eines wallachischen Hospodars dem Georgio Cantacucen allergn. versichern werden; und anbey der obberührte Rudolphus... annoch den 20-ten Jahr nicht erreicht und er also etwan nur *in genere*, bey Überkhomb- und Einrichtung sothaner Provinz. einer besonderen Consideration vertröstet werden khunte.

Übrigens, thüt sie... ihren Nothstand, und dass sie hey Hinrichtung ihres Gemahls... allen Mittlen beraubet worden, allerunterth. vorzstellen, und zugleich flehentlich anlangen, damit selber zu ihr und ihrer Kinder nöthiger Subsistenz und Education von I. K. M. mit einer Beihilf... assistiret werden möchte.» Să considere dacă se poate ca «eine Pension biss zu Erlangung ihrer Güter in der Wallachey aussgeworffen... und... ob sie... alhier, oder in Siebenburgen (worrinnen man dissorths der Zeit gleichgültig wäre, sich aufzuhalten habe». — Copie in Archiva d-lui G. Gr. Cantacuzino.

XIX.

14 Iulie 1717. Consiliul de Războiū către Împărat. Păuna Doamna a arătat «wie selbe

ihren älteren Sohn Rudolphum, nachdeme er einen grossen Thail von Wälschland durchreiset, ebenfalls in das Römische Reich, Nider und Holland (*sic*), zu Ersehung auswendiger Länder und Sitten abzuschicken gemeinet», și cere un pas. Cred că se poate da, «weillen sie... in ders. allerh. Schutz genommen und einer Pension versehen und ihnen alhier oder anderweithig zu verbleiben gestattet worden».—Copieîn Archiva d-lui G. Gr. Cantacuzino.—Ea se adresează și Consiliului, arătînd că «mein ältester Sohn Rudolphus mit mir einen guten Theill von Wäschlandt durchgereiset, ich ihm nun umb das Reich Hollandt und Niederlandt ein wenig zu besuchen gern schicken mögte.» *Ibid.*

XX.

1718. Rudolf Cantacuzino către Împărat. «Seguendo le vestigie de'mie antenati. che sin'agli ultimi periodi della loro lagrimevole e horridamente tragica scena, ebbero la gloria di distinguersi con ossequio fidelissimo verso la M. V. e l'Augustissima Casa, superstite io, umil^{mo} supplicante, a si deplorabile calamità, sottratto per divina Provvidenza dall'ottomana barbarie, doppo l'ultimo giro de paesi, ne'quali per maggiore qualificazione hà fatto il corso», cere grație imperială, «dalla quale dipende il riparo dell'

abbattuti interessi della mia famiglia»: crede cã-î va privi cu compãtimire «l'immense afflizioni, nelle quali mi trovo immerso». «Desidero di sacrificarmi nell'augusto servizio di V. M.; gliene umilio tutta l'estensione dell'abilità mia, in qualche impiego militare, o in ciò che si compiacerà la Maiestà Vostra di disporre della mia rassegnatissima persona». A dauge și dorința de «qualche convenevole aggiunto, mentre li proprii mezzi mi mancano, per l'esseguitamento dell' idee e fidelissime intenzioni che nutro per l'augmento di maggiori vantaggi d'augusto suo servizio». — Copie în Archiva d-luî G. Gr. Cantacuzino.

XXI.

3 Settembre 1718. Extras dintr'o cerere a deputaților munteni. «Secondo. Mentre, nel tempo che li barbari ci dominavano, sopra questi cinque distretti dell' Olt, non potendo il Vaivoda governare tutto, costituiva un principal bojaro, cioè secondo dopo il medesimo, con titolo di Gran-Bano, con tutta l'autorità in detto luogo, tanto nel civile, quanto nel criminale et economico, et in ogni altra amministrazione,—così ed ora umilimamente supplichiamo in vezze di detto Bano costituire il Giorgio Cantacuzeno con titolo di Voivoda. per maggior gloria e miglior servizio della Maiestà

Cæs. e Cattolica; acciochè non sia inferior la Valachia cristiana della Valachia turchesca; qual Georgio Cantacuzeno tutti comunemente desideriamo e richiediamo, per esser miglior degl' altri e vecchio e fidelissimo servo della M. Caes. Catt^a; sicome l'istessa imperial clemenza, col decreto caesareo dell'anno scorso, ci hà esauditi, e ce lo hà destinato. E detto nostro Vojvoda abbia tutta l'autorità secondo la nostra antica consuetudine, etc., et abbia bojari nelli necessarii officii, primi e secondi, per servizio cesareo,» etc.—Copie în Archiva d-luī G. Gr. Cantacuzino.

XXII.

Laxenburg, 26 Maiū 1724. Împăratul, pomenind de drepturile Cantacuzinilor, cari aū pierdut Constantinopolul, Peloponesul și ducatul Basarabiei (*sic*), iea supt protecția sa pe Păuna Doamna și pe fiii ei. — Copie în Archiva d-luī G. Gr. Cantacuzino.

XXIII.

1726. Frații Radu și Constantin Cantacuzino către Împărat. Îngreuiți de datorii, aleargă la mila lui, cerînd a li se îndeplini făgăduielile date, ca niște «poveri e sfortunati orfani, benemeritti dell' Augustissima

Casa». Vorbesc și de «forse la vergogna d'essere strascinati per i tribunali». — Copie în Archiva d-lui G. Gr. Cantacuzino.

XXIV.

Celsissime ac Serenissime Princeps,
Domine mihi Gratosissime!

Cum ad meas Suae Serenitati nuper humillime exhibitas supplices gratiosam resolutionem obtinere hactenus non poteram, hinc reiteratis vicibus ad amplissimam Suae Serenitatis gratiam denuo confugio. Praeter enim id, quod merita mei parentis fratrumque ipsius eorumque prolium tantam fidelitatem prae se tulerint erga caesareum interesse, ut etiam sanguinem suum promte effundere nulli dubitaverint, Suae Serenitati spero satis notum esse, fidelissimorum servitorum manifestum prostat signum de patre meo ante portas viennenses, ut est sub lit A. Non minus, sicuti ab Imperatore Leopoldo, gloriosissimae memoriae, omnis clementia, in sempiternum laudanda, tanquam fidei servo, concessa est, ita etiam sub Suae Sacratissimae Maiestatis praesidio, in perpetuam cantacuzenae familiae firmitatem, ne ab inimicis pessumdetur, gloriari possum, sub litt. B. Iam modo auditur, cum summo terrore meo, quod sim ab officio, hactenus pro posse rite functo, deponendus:

nullius me culpa reum aut conscium esse apud Serenitatem Vestram humilime profiteor. Sed notum et cognitum est probe Vestrae Serenitati, quod antea per 33 annos in Transylvania vixerim cum omni fidelitate erga Caesaream Maiestatem, exinde in Bannum promotus Caesariae Valachiae, et iam, sine omni causa ac merito, iterum inopinate removendus ab illa functione, quantum dedecus esset mihi, hactenus tam sollicito, atque fideli, imo quanta nostrae familiae esset illa prostitutio? Mollem me accusant inimici; imo vero non sum mollis aut nimium indulgens, sed observo mandata Suae Sacratissimae Maiestatis strictissime. Unicum in iudicandis votum saltem habeo, uti quilibet consiliariorum, cumque tria vota rem aliquam conficiunt, debeo coacte hoc modo sequi. Receptus quidem et bonus per plurima vota iudicandi ordo est, sed pro plebe et natione vallachica minus commodum esse videtur, sicuti iam a nonnullis apud Suam Sacratissimam Maiestatem petitum est sub litt. C. Concedant mihi illam auctoritatem, et suasum iudicandi et dicendi ordinem, mox experientur facile, an mollis sim ad iudicandum lenisve ad peragendum quae mihi incumbunt in officio. Profecto Vallachia, ita extra mores suos degens, perpetuas rixas litesque seminabit; tollant hunc offensionis lapidem, nullas tam

frequentes habebunt molestias et quaerelas apud S. Sacratissimae Maiestatis Aulam Clementissimam.

Itaque supplex rogo atque obsecro Serenitatem Vestram, protegat, imo et confirmet me, fidelem erga Suam Maiestatem Sacratissimam servum, cum tota familia cantacuzena, in officio a Sua Sacratissima Maiestate clementissime concesso omnique hactenus fide, circumspectione atque cura per me functo, digneturque gratiosam super humillime petita resolutionem exhibere; quam gratiam omni conatu et viribus meis, imo precibus et devotione apud Deum per omnem vitam demereri non intermittens, perseverabo Serenitatis Vestrae devotissimus et obedientissimus servus:

GEORGIUS CANTACUZENUS.

Copie în Archiva d-lui G. Gr. Cantacuzino.

XXV.

23 Februar 1726. Raportul Consiliului de Războiū pentru schimbarea administrației oltene. «...Wegen des Banni Georgii Cantacuzeni aber gegenwärtig vorzustellen hat, dass zwar auch diesen abzuändern nicht allein kein Bedenken, sondern allerdings nöthig, umb die durch sein: und obberührter Consiliariorum bissherig schlechte Administration schon so weith eingeschli-

chene Unordnungen corrigieren, und mittelst khünftigt bestellend besseren Verwaltung das Land widerunben in Ordnung, Empor- und besseren Aufnahm bringe zue khönnen; dieweilen jedoch zugleich in billiche Consideration khomet, dass dieser Mann gleichwohlen von Euer Kays. Mayt: durchleuchtigsten Erzhauss wohl meritiret seye, anbei in dem Reichs-Grafen Stand erhoben, ansehentliche Gütter und Praerogativen auf der anderen Seithen verlohren, und bey solcher Abänderung mit seiner zahlreichen Familie khümmerlich zu leben haben wurde, so wäre man der allerunterthänigsten Gütmainung, dass Ihme auss besonderer Ansehung dessl. Familie-Verdiensten, tam in honorifico, quam utili, einige Convenienz zu machen. Und zwar respectu honorifici (weillen selbstn mit einer politischen Charge, alss des von dem Grafen von Königssegg vermainten gehaimben Raths, oder derley, werde zu begleithen, praesciudendo ab aliis rationibus, haubtsächlichen auch dessl. profitierende schismatische Religion in Weeg stunde), thätte ich, Kriegs-Präsident, allerunterthänigst glauben dass Euer Kayl: Mayt: ihme Grafen Georgio Cantuzeno einen militair Charakter, und benenntlichen den General-Wachtmeisters Titl ad honores, allergnädigst beyzulegen geruhen khönnten. Dahingegen, racione utilis

beeden gehorsambsten Hof-Mittlen(?) Gütachten dahin gienge, demselben von der bisshero qua Banus à sechs Tausend Gulden jährlich genossenen Gage zu seinen künftigen Unterhalt drey Tausend Gulden per modum pensionis ad dies vitae beyzulassen, wormit er sich zu begnügen. Und, umb ihme alle Adhärenz, oder besorgliche Intriguen mit der wallachischen Nation abzuschneiden, pro futuro seinen beständigen Aufenthalt in Siebenbürgen zu nehmen hätte. Und dieses ist, so viel die abänderende Administration angehet.

Betreffend aber quoad secundum, die neue Bestellung, wäre man allerseiths der einstimbigen Opinion, dass, umb Willen von einem wallachischen national Subiecto nimmermehr eine gütte Landverwaltung zu hoffen stunde, pro capite, sub nomine praesidis administrationis, ein Teutscher, und militaris, constituieret werden möchte...». Se propune contele de Trautsohn. — Copie în Archiva d-lui G. Gr. Cantacuzino.

XXVI.

Viena, 23 Iulie 1726. Radu și Constantin Cantacuzino către Eugeniu de Savoia. Aă cerut de cîteva luni a li se urca pensia la 5.000 fl. Aă căpătat promisiil imperiale. «La somma di mille talleri è di si poca considera-

zione, massime per un sì gran monarca»,
pentru Casa căruia s'a vârsat și singe can-
tacuzinesc. «Non solamente per dovunque
siamo passati e vissuti (abenchè privi d'o-
gni merito), ma neanche dove ci trovavimo in
pericolo della vita, abbiamo trovato angustie
tale e privazione del bisognevole; giacchè
quà il tutto è caro: le case, il vito, la ser-
vitù, lo vestire ed il proprio, ed ogni altro
necessario. Oltre di che, non puotiamo di
più, come per il passato, caminare a piedi,
non essendo a ciò accostumati; nemmeno è
decòre del nostro sovrano, sotto gli di cui
auspicî ci troviamo; nè puotendo almeno
qualche giorno di festa avere una carrozza
da nolo per potergli fare nostra Corte, come
gli altri... Sarebbe un gran torto che ne' fe-
licissimi giorni d'un sì clemente e pio mo-
narca, noi soli fossimo aggravati (quantunque
benemeriti) da tali miserie ed angustie. Nè
altro manca che d'essere da creditori stras-
cinati per i tribunali, ciocchè non può alla
fine mancare, se potressimo più sopportare
sì infelice vita, — tanto più che sarebbe
gran peccato di perdere infruttuosamente il
tempo delle più belle staggione della nostra
età.» Il roagă, ca «unico nostro padrone e
protettore», a interveni.—Copie în colecția
d-lui G. Gr. Cantacuzino.

XXVII.

31 Iulie 1726. Consiliul de Războiă către Împărat. Fiii lui Ștefan-Vodă Cantacuzino arătase «ihren äussersten Nothstand und dass selbe aus Unzuelänglichkeit deren Mittlen von ihren Creditoren bey denen Gerichtern herumbgezohen zu werden in stetten Sorgen stunden; bitteten also... umb sowohl ihre Schulden abzuführen, alls auch, wo nicht standmässig, doch ehrlich zu leben, die ohnedem auss allerh. Clemenz geniessende 3.500 G. mit 1.500 G. zu vermehren». De atunci tot stăruie, ceia ce aduce întrebarea de față. «Sich der Kriegsraht mit der Kammer weyters zu vernehmen und mir nacher dass Weytere vorzustellen.»—Copie în Archiva d-lui G. Gr. Cantacuzino.

XXVIII.

14 Septembre 1726. Împăratul arată că are o deosebită încredere («besonderen Vertrauen») în Gheorghe Cantacuzino, fostul Ban, «in Ansehung, sowohl dessen umb unser Durchl. Ertzhauss in vielfältigen Begebenheiten besonders verdienten Familie, alls auch seiner eigenen bishero, zwahr seit Eroberung vorbesagt unser disseithig Wallachey qua Banus dasiger Administration für unser höchstes Interesse bezaigten ohnermüdeten Sorgfalt, nun aber zu unseren

Kriegsdiensten hegenden nehmlichen Eyfers, beynebst auch in militaribus mittlerweyll eingezogenen Erfahrungheit». — Copie în Archiva d-lui G. Gr. Cantacuzino.

XXIX.

Februar 1727. Se casează creșterea pensiei fraților Cantacuzino. — Copie în Archiva d-lui G. Gr. Cantacuzino.

XXX.

Maiü 1727. «Niederöst. geheime Hofkanzlei erinnert dass die niederöst. Regierung. vermög inliegenden Gesuches denen beiden wallachischen Fürsten Rudolphi und Constantini Cantacuzeni mit Extradirung dem Traepaezentio deren in einen eisernen Truchen befindlichen, und vorhin dem türkischen Handelsmann Demetrio Paraskowicz in Verwahrung gegebenen, nochmahlen aber auf Anordnung des hiesigen Stadt-Gerichts abgenommenen und verwahnten Schrifften und Privilegien, in specie des privilegii paleologiani, nicht unwillig zurückhältet, und die fernere kaiserliche Resolution erwarte.» — Copie în Archiva d-lui G. Gr. Cantacuzino.

XXXI.

Viena, 31 August 1733. Către Hof-Cammer-Rath, baron de Rebentisch. Din mo-

șiile stăpînite de Gheorghe Cantacuzino și pe care le reclamă frații Radu și Constantin, li revine în adevăr numai a șesea parte, adică : Runcu, Dobrița și Bălțișoara, ce li se pot da. — Copie în Archiva d-lui G. Gr. Cantacuzino.

XXXII.

Vortrag.

Allergnädigster Kayser, König und Herr, Herr!

Euer Kaiserliche Majestät ist seithero, als man dem Obristen von Heldorf die Errichtung des Illirischen-National-Husaren-Regiments, deren diessfalls anfänglichen von sich gegebenen, hernachmahls aber nicht zu erfüllen vermögten Verheissungen halber abgenohmen, und sothanes Werk auszuführen dem Razischen Erzbischoffen und Metropolit Joannovich, auf dero allerhöchsten Befehl, committiret, von dem gehorsambsten Hof - Kriegs - Rath der alleruntertänigste Vortrag beschehen, dass erwähntem Regiment der Ober-Capitaine deren Servischen Nazional-Offiziere, Nahmens Vuk, als Obrister vorgestellt werden könnte, und sothanes Regiment mit einem derlei charakterisirten Offizier zu versehen, ohnumgänglich nöttig wäre, umb selbes, da es bei seiner Formirung ohne Disziplin gewesen,

in die behörige Mannszucht zu bringen, und dabei zu erhalten. Inzwischen hat der wallachische Fürst Cantacuzenus, besag des nebenfindigen, an Euer Kayserliche Mayestät gestellten unterthänigsten Memorial, umb die nembliche Anstellung bey angeführten Regiment, nebst Verleihung des Obrist-Feld-Wachtmeister-Charakters, angehalten, damit er sich und seiner desolirten Familie einiges Stabiliment erwärbe; anbey aber gebethen dass allerhöchst dieselbe, fahls sie ihme diessfalls zu gratifiziren nicht für gut befandete, demselben bloss die Obrist-Feld-Wachtmeister Beförderung anzugedeihen, und die Erlaubnus zu ertheilen geruhen möchten, sich anderwärtigshin zu retiriren, und durch die göttliche Providenz sein besseres Glück süchen zu dörfen. Nachdeme nun Eur Kayserliche Mayestät aus politischen Ursachen nicht unbilliges Bedenken tragen dürfen, berührten Fürsten von Cantacuzenus von hinnen zu entlassen, inmassen selbiger sich ohnfehlbar in moskovitische Dienste begeben würde, in diesen aber ohnediess sich allschon ein Bruder von ihme befindet. nicht minder Euer Kayserliche Mayestät auch benebenst allergnädigst beywohnend ist, was für einen Credit vorberührter Fürst, seiner grossen Herkunft halber, in der gesambten Wallachey habe, folglich heut

oder morgen dessen Entfernung aus Teutschland unter der wallachischen Nazion eine unbeliebte Suite nach sich ziehen könnte, und über all dieses selbiger von der gesambten Illirischen Nazion, vermög des anderten beyverwahrten Anschlusses, zu wiederhohlten Regiment als Obrister verlangt und angesuchet wirdet; — da nun über obangedeuten des gehorsambsten Hofkriegsraths Vortrag dero allergnädigsté Resolution noch nicht erfolget, als hat man erdeutes Fürsten Cantacuzeni Gesinnen mit allen dabey unterwaltenden Umständen allerhöchst deroselben ebenfalls anmit allerunterthänigst überreicht, und Euer Kayserliche Mayestät allererleuchtigsten Entschliessung lediglich anheimb lassen wollen, ob dieselbe zu Dero allerhöchsten Dienste nicht etwo vortäglich anzusehen geruhen dürfen, wiederhohlten Fürsten von Cantacuzenum als Obristen dem Illirischen Husaren-Regiment, jedoch ohne dermahliger Graduazion zum Obrist-Feld-Wachtmeister, vorzustellen, sich anbey zu kayserlichen Hulden und beharrlichen Gnaden allerunterthänigst erlassend.

Wien, den 9 Aug. 1736.

Allerhöchste Resolution.

Placet.

CARL m p.

Ilg zu Koenigseg m/p.

Copie in Archiva d-lui G. Gr. Cantacuzino.

XXXIII.

20 Septembrie 1736. [Radu] Cantacuzino e numit «Obrist zu Pferdt». I se dase «das Illyrische Hussaren-Regiment», destinat a luptă în Italia. — Copie în Archiva d-lui G. Gr. Cantacuzino.

XXXIV.

Îndurătorul mieu domn Petre Ivanovicî, Trecînd de aici Mitropolitul Țerii-Românești, și cu cellalt deputat, cari au fost aici la Curte, m'au rugat ca să-i recomand dumneavoastră. Eū, în puterea prieteniei noastre, n'am putut a li refusa aceasta; de aceea, vă rog, ca pe un iubit coleg, să binevoiți a-i ajutora la nevoile lor, dîndu-li. la întîmplare, și ocrotirea dumneavoastră, fiind-că mi s'au părut a fi niște oameni prea cum se vede, și cari merită să-i iubească ori-care. Afîndu-ne toți sănătoși la expediarea acestei scrisori, dorim din toată inima să fiți și dumneavoastră sănătoși, și rămîn cu cuvenitul respect,

Al dumneavoastră confrate
și supusă slugă,

Prințul ALEXANDRU VIAZEMSCOI.

Februarie 22 zile.

Anul 1771.

Traducere din rusește în Archiva d-lui
G. Gr. Cantacuzino.

XXXV.

Preaosfinției Sale domnului arhiepiscop
și Mitropolit a toată Țara-Românească.

Archipăstorul mieu,

Preaosfinția Voastră, binevoind, veți vedea din adresa mea către Divan, în ce chip se silesc de o potrivă-cugetătorii cu dușmanul nostru obștesc, foștii odinioară dregători în țara dumneavoastră, cari lăcuiesc acum în Constantinopol și în alte locuri, ca, prin monștrii cu cari se asemănă și cari se află ascunși în popor, să înșele poporul cu născociri neplăcute și neadevărate, și să-l tragă în desăvârșita peire; precum și în ce chip unii cari au crezut în amăgirile lor, și-aū luat acum cuvenita pedeapsă pentru trădările lor.

Asemenea am arătat acolo și ce cer eū în de obște de la tot poporul. Nădăjduiesc dar că și Preaosfinția Voastră vă veți sîrgui mai cu deosebire din parte-vă, ca un păstor bun, de Dumnezeu dat acestui popor —, a povățui turma-vă, cu mintuitoarele poveți, pe calea adevărului; precum și a-i arăta, cit e de strîns legată călcarea credinței către Măria Sa Împărătească cu trădarea chiar a sfintei noastre credințe și cu nimicirea propriei lor fericiri; precum cit e și înlăturată (?) veșnica osîndă și pedeapsă pentru aceia cari

se leagă împreună cu barbarii și cu cei de o potrivă cu dinșii setoși cugetători în rele. ce lucrează numai pentru ale lor foloase deosebite. Asemenea nădăjduiesc că Prea-sfinția Voastră ne veți înștiința mai înaintea decît alții, cît mai fără zăbavă, ca acel mai cu precădere, despre ori-care ar fi rău cugetător intereselor noastre obștești, necruțînd pe nimenea; și, nepierzînd timpul, îmi veți face cunoscut pe aceia, îndemnînd la aceasta și pe alții din cinul duhovnicesc: încredințați fiind, cum că cu aceasta, nu numai vă veți îmmulți deosebita bunăvoință și milă a prea-îndurătoarei mele suverane, dar veți avea și veșnica răsplată de la Atotputernicul, pentru curățirea creștinătății de o astfel de vătămătoare pleavă. Între altele, recomandîndu-mă rugăciunilor Voastre arhipăstorale, rămin cu cuvenitul respect al Prea-sfinției Voastre :

24 Iunie, anul 1771.

RUMIANȚOV.

Traducere din rusește în Archiva d-lui
G. Gr. Cantacuzino.

XXXVI.

Cinstiților și aleșilor domni de cinul civil și duhovnicesc din Țara-Românească.

Dînd pe scurt gîndirilor dumneavoastră liniștitoarele asigurări, în potriua minciu-

noaselor noutăți răspindite, prin care se sîrguiește dușmanul nostru, lipsit de alte mijloace, ca să bage spaimă în oamenii cu puțină inimă; și despre care socotesc că v'am dat destulă încredințare în cel din urmă manifest al mieu, precum și prin deosebita epistolă ce v'am adresat-o, — însă, dobîndind acum scrisoarea dumneavoastră de la 9 August, plină de prejudecăți și de întîmplări neadevărate, mă văd silit iarăși a vă lămuri: cu ce ușurință se amăgește crezarea dumneavoastră de niște temeri neadevărate și deșerte. De veți urmă lumnatei dovediri, veți putea — ca să zic așa — pipăi cu degetul învederata minciună în noutățile ce vă vin. Oare ar fi suferit dușmanul, cînd ar fi avut adevăratul cuget ca să intre în țară, să vă arate d'înainte și puterile sale, și drumul, și chiar locul pe unde are să treacă rîul? Cu aceasta ni-ar fi dat armă împotriva sa, adecă ar fi arătat cum și unde l-ar fi putut întîmpina oștirile noastre. Înfricoșările le răspîndesc obișnuit oamenii răi, fără putere, iar hotărîrile oștenești totdeauna se fac fără a se prevesti partea protivnică; și așa ar fi jalnic pentru un om încercat în meșteșugul ostășesc a primi astfel de prevestiri, cu care mă înștiințați dumneavoastră, neprețuind împrejurările care depărtează de la dumneavoastră ori-ce rău. Spuneți-mi ce vă

poate turbura, sau vă poate micșora nădejdea în privința armiei purtătoare de biruință a Măriei Sale Împărătești? Și apoi și operația de la Giurgiu, întru ce vi se pare neprincioasă? Priviți-o însă fără temere, și veți vedea cât trebuie să vă îmbărbăteze aceia, iar nu să deznădăjduiască. Oștirile noastre s'au pornit într'acolo ca să sfărîme pe dușmanul îngrădit cu ziduri și cu apă; și, dacă izbînda în încercarea d'intîi n'a corespuns dorinței noastre, cu toate acestea noi nu vom părăsi întreprinderea noastră. Înșuși dușmanul nostru o simte aceasta mai bine decît dumneavoastră. Și cum nu puteți înțelege spaima sa, dacă el nu cutează nicăiri să iasă din întăririle sale împotriva oștirilor noastre? Domnul Manolachi, neavînd unde să-și plece capul, socotește a se folosi cu minciunile sale, și să vă prinză în cursele sale; căci de unde poate el să aducă atîta oștire, cîtă nici Pașii turcești nu o au acum? Eū vād că chiar dumneavoastră puțin crezămînt ați dat acestor noutăți, dacă, aflîndu-le la 3 ale lunii, imi scrieți despre dînsele tocmai la 9, adecă în urma operației de la Giurgiu, care v'a pricinuit atît de departe închipuirî. Fiți dar liniștiți și încredințați că armia preamiloștivei noastre suverane va nimici puterea de sute de miș a îngîmfatului Vizir, nesocotînd întru nimic nici oștirea lui Muhzunoglu-

Paşa, nici a rătăcitului Domn Manolachi ; cu toate că nici unul nici altul n'are atita sumă de oştire, precum ne-aţi înştiinţat dumneavoastră, nici că se gîndesc a se arăta în acele părţi unde aū cuprins armiiile noastre.

În sfîrşit, vă aduc aminte, ca acelor de căpetenie ai ţerii voastre, cît sînteţi datorî sū daţi pildă întregului popor de mai bune nădejdi, de cumiņie şi de tărie de suflet ; şi, nefărîmîndu-vă cu îndoielnice gînduri, fiţi sigur încredinţaţi, că demnitatea armiei ruseşti, ce vă apără, nu va îngădui nicî-odată ca sū fiţi măcar atinşi de duşmanul vostru, fără puternică împotrivire, şi că oştirile de mine călăuzite nicăiri nu slăbesc în puterile lor în potriua duşmanului.

Binevoiţi a crede aceasta fără nicî-o bûnuială, întru cît se atinge şi de bunul nume al dregătoriei mele. 13 Avgust, anul 1771.

Întru celelalte rămiiū

Al dumneavoastră binevoitor şi slugă

RUMIANŢOV.

Traducere a lui Peşacov după o copie ; în posesia d-lui G. Gr. Cantacuzino.

XXXVII.

Raport al Feldmareşalului baron Cristiani de Rall ; Braşov, 24 Februar 1788.

...Eben sind die in der beigehenden Spezifikation enthaltenen Bojern und andere

Unterthanen der Wallachey bei mir gewesen; diese wollen in Cronstad verbleiben, ausser dem Prinzen Cantacuzeny, Grand-Spatar, und dem Constantin Cantacuzeny, Grand-Sardar, welche nach Hermanstad gehen wollen. [Turciî s'aũ retras din Ploieşti.] Der Prinz Johann Cantacuzeny versichert mich dass die 200 Arnauten, welche im Dienste des Fürsten stehen und welche sein Bruder kommandiret, gewiss in unsere Dienste herübertreten, sobald wir von den Praower Distrikt standhaften Besitz nehmen werden. Übrigen, haben sich diese Herrn vorgenommen einem hohen General-Kommando selbst zu schreiben und die Lage der Sachen vorzustellen, Getreide und Körner von verschiedener Gattung, welche diesen Bojern zugehören, sollen des Ehestens einlangen....

Copie în Archiva d-lui G. Gr. Cantacuzino.

XXXVIII.

Bericht.

Ohngefähr um 8 Uhr früh, den 21 Februar, kam ich mit dem Rekognoszirungs-Kommando bei der ersten Maut, nach hinterlegter engen Passage vor Kommarnik an, wo die Pojeren Constantin Cantacuzini, Constanti Lupini, Constantin Lupo Ianos und der Wotof Mihaladi, insgesamt mit

ohngefähr 60 Plajasen und Bedienten, alle gut bewaffnet, an, und wobey der Bojer Constantin Cantacuzini eine Anrede, welche hauptsächlich dahin ging, dass sie Gott nicht genug danken könnten, nun einmahl sich als wahre Unterthanen unsers Monarchen zu zeigen; wobey er sich selbst am Glücklichsten schätzte, der erste Unterthan zu seyn. Ich ermahnte sie zur Treue, und versicherte sie der allerhöchsten Gnade unsers allergnädigsten Monarchen: sie machten darauf mit ihren Leuten gleichsam eine zweyte Avant-Garde, patrouillirten sehr weit voraus, versicherten mich, dass nirgends Gefahr wäre; die Pojaren kamen niemals von meiner Seite; ich avancirte gegen Kimpina ganz langsam fort, da es wegen des Flusses Breava für die Infanterie viele Defiléen gab. Am 11 Uhr Mittags traf ich bei dem Dorfe Prasfa, nahe an Kimpina, eine Menge unserer Unterthanen mit Wägen und Packpferden an, die mich alle versicherten nur der Wataf Mihaladi hätte durch seine Anstalten verhindert, dass sie nicht nach Bukarest in die Sklaverei geführt worden wären. Diess liess mich mehr Zutrauen in Alle setzen, so dass ich meine Rekognoszirung verfolgte, aus dem ferneren Umstand, da mich alle versicherten, es wären noch mehrere k. k. Unterthanen in Kimpina. Ich muss zum Lob dieser Pojaren und des Wataf Mihaladi sagen dass

nach und nach bis 300 armirte Männer herumpatrouillirten, die mich versichern, sie würden alle Strassen besetzen,—ich sollte ihnen nur bis Plojest folgen. Ebenmässig haben sie die besten Pferde ausgesucht, um den Georg Armas, so unsere Unterthanen so geschunden, einzuhohlen; es war aber nicht möglich. Der Wataf versprach mir, gleich alle Vedeten auf eine ganze Stunde zu besetzen; und die Folge hat gezeigt, dass ers redlich gemeint hat. Da ich meine Retraite wieder zu nehmen hatte, und ich mich ohngefähr von 1 Uhr Nachmittags bis 7 Uhr Abends aufgehalten hatte, gesambten Ort aber avisirt, dass ich Befehl hätte, mich in das Defilé zu ziehen, so packten viele zusammen, und kamen mir nach: bis dato kann ich aber Niemanden, als den Constantin Cantacuzini und den Wataf nennen, die, sammt mit ihren Frauen, und was solche zusammen packen konnten, sich hier befinden. So wie ich die ganze Gegend rekognoszirt, so kann man das Ort Kimpina, um Plojest und die Ebene vorwärts zu observiren, mit ein Bataillon und einer Eskadron Kavallerie und gehörigen Kanonen hinreichend decken, wenn vorhero von dem Pass Tömös bis Prasfa die Gegend mit einer Division gesichert wird. Nachdem ich alle diesseitigen Unterthanen in Sicherheit gesetzt, und abgehend gemacht, nahm

ich meinen Rückzug Abends um 7 Uhr; es ist mir nicht die geringste Hindernuss aufgestossen.

Die Mannschaft war, wegen des starken Marsches von sechs Stunden, zwar abgemattet, doch, da solche in Kimpina Fleisch bekommen, und die Kavallerie mit der erforderlichen Präkauzion abfütterte, so langte ich Nachts um 2 Uhr, den 22, für den Gorge bei dem Mauthhause an, liess die Kavallerie defiliren, die Infanterie aber Feuer machen, und bis 6 Uhr früh rasten. Ausser einem Casquet, so ins Wasser gefallen, ist gar nichts verloren gegangen. Eben kommen von Plojest 3 Pojeren, als Constant[in] Kimpiniano und zwey Cantacutzy, welche aussagten dass, als sie gestern gehört, dass ich zu Kimpina einrücken würde, die Türken davon gelauffen wären, folglich hätten sie Luft bekommen; um also die ankommenden Wallachen und Pojeren zu unterstützen, werde einen Pass zu *Valle al Poyden* halten, so auch vorwärts patrouilliren kann; denn die Pojaren fürchteten sich, dass man ihre Bagage nicht anhero lassen möchte. Szinaj, den 22 Febr. 1788. Von Cyntznyo. — Dupä original in Arch. din Viena, copie în Archiva d-lui G. Gr. Cantacuzino.

XXXIX.

Monsieur,

Je supplie V. A. de vouloir bien me donner l'occasion d'employer au service de notre auguste maître S. M. l'empereur le zèle que ma famille a toujours montré pour les intérêts de sa Maison. Les deux polks de Mavrodin et de Dely-Bascha n'ont point de chefs communs. J'ose prier V. A. de vouloir bien m'en donner le commandement, avec le titre de pod-polkownik... Mon but étant seulement de servir S. M. l'empereur contre les infidels, je m'en remettrai entièrement à la paix à ce que mes services auront mérité de ses bontés et de celles du souverain, sans prétendre le rang de pod-polkownik; trop heureux si V. A. veut bien m'accorder cette grâce, et agréer, etc.

P. CANTACUZENO.

Bucarest, ce janvier 1790. — Copie in Archiva d-lui G. Gr. Cantacuzino.

XL.

1790. Um denen vielen Streitigkeiten, welche wegen Excessen der Arnauten auf denen Gütern der hiesigen Bojarn und Landes-Insassen, auszuweichen, und derlei Gegenstände gleich auf der Stelle von einem Landeskundigen beheben zu lassen,

wird befunden den H. Bojarn Cantacuzene mit dem Titel eines Kais. Obrist-Lieutenants denen gesammten Arnauten vorzusetzen; der also, nicht nur in der militärisch Dienst-Ordnung über sie zu befehlen, in allen feindlichen Gelegenheiten beizuwohnen, sondern alle derley Stritt-Sachen auszumachen und beyzulegen haben wird. Diesen Arnauten-Obristlieutenant werden von 1 futuri permonath. Gage 129 fr., 59 cm., dann für 6 Brod, 7 fl., und, für 10 Pferd, 30 fl., zusammen in Allen, in Geld 155 fl., 59 cm. angewisen; die er aber alle Monath besonders gegen seine Quittung aus der hiesigen Kriegs-Cassa, aus dem Wallachischen Fond zu empfangen haben, mithin bey denen Arnauten nicht in Stand und Gebühr, sondern nur als von der hiesigen Land-Miliz zuführen seyn wird. Der (?) kann selben daher in dieser Eigenschaft bey denen Arnauten vorstellen zu lassen». — E numit, se spune în altă parte, «in Rücksicht dessen ansehnlich, und selbst bei dem Kays. Hof bekannte, Familie, und in Anbetracht dessen eigenen guten Eigenschaften». Va asculta de comandantul colonel-conte Nemes. — Copie în Archiva d-lui G. Gr. Cantacuzino.

XLI.

Durchlauchtigster Fürst!

Von der weltbekandten Güte und der berühmten Holdseeligkeit Euer Durchlaucht aufgemuntert, wage ich eine ergebenste Bitte zu thun. Meine Vor-Eltern aus dem Cantacuzenischen Hause, besonders aber mein Gross-Vater Georg Cantacuzenus, ehemaliger Ban in der öst. Wallachey, und nachherigen k: k: General-Major, haben, unter dem Schuz des Allerdurchl: öst. Hauses, viele Gnaden, und nicht unbedeutende Wohlthaten genossen, wie solches die in den Archiven befindliche Urkunden erweisen werden. Diese meinen Vor-Eltern erzeigte Gnaden haben in mir den Wunsch erregt, meine Wittwentäge in der Öst: Monarchie, und besonders in Wien, nebst meinen Kinde, ruhig zuzubringen, und mein Leben daselbst zu beschliessen, wofern ich der Allh. Gnade theilhaftig werde gemacht, und Seine Majestät allergnädigst geruhen wollen, mir und meinem Kinde diejenigen Vorzüge und Vorrechte zuffliessen zu lassen, die ehedem meine Vor-Eltern zu geniessen die höchste Gnade gehabt haben. Da ich nun versichert bin, dass ich die Gewährung meines Wunsches nicht sicherer erhalten werde, als wenn E. D. bei Seiner Ma-

jestät sich vorwortlich für mich verwenden, so bitte ich ergebenst E. D. wollen meine diessfällige Bitte dem Allerg. Monarchen vortragen, und solche huldreichst unterstützen, auch durch meine schriftliche Empfehlung an die kommandirende Generalen in der Wallachey es dahin bringen, womit meine Angelegenheiten daselbst auf das Schleunigste berichtet werden mögen: diess wird für mich die höchste Gnade und Wohlthat seyn, die ich ewig dankbar erkennen werde.

Euer Durchlaucht ergebenste:
MARIE, TOCHTER DES MATHAEUS
CANTACUZENUS ¹.

Hermannstadt, den 25 May 1791.

¹ I se răspunde de Kaunitz la 18 Iunie 1791, și se cer lămuriri asupra afacerilor de care ea vorbește.

Ea răspunde că dorește a se vinde fără zăbavă moșiile ei din țară, pentru a nu fi apoi confiscate de Turci (Roman in der Moldau, der 27 Iulius 1791).— La 10 August, generalul-comandant din București, Mitrowski, arată că Divanul s'a opus cu argumente ce nu se pot răsturna. Se observă la Viena chiar că după art. 8 din pace voia vânzării o să numai aceia ce posedă moșii de ambe părțile și să luat calitatea de Austriaci înaintea încheierii tratatului: totuși s'au cerat informații la Internunciu.— Răspunsul Divanului e din 26 Iulie. Din el se vede că Maria Clucereasa avea moșia Băneasa cu «cumnatul ei Marele-Logofăt Damaris». Soțul ei se chemase Zamfirachi Damaris, biv Vel Clucer. Ea lăsase ca vechil pe Clucereu Ioniță Brezoianu, și erau zece luni de la plecarea ei. Moșiile nu sînt ale ei, ci ale fetei, în vîrstă de cinci ani, ce

XLII.

Monsieur,

C'est un bonheur que la lettre du louable Divan est dattée du 23 juillet de l'année courante, un jour avant la conclusion de la paix; d'ailleurs, ce seroit un exemple affreux pour tous les habitans de la Valachie qui esperent une protection de la Cour Impériale et Royale, voyant que moi, au lieu d'être assistée, je viens d'être dépouillée de tous mes biens et de ceux de ma fille, contre le 1-er et le 8-me article du traité de la paix, par lesquels la Cour Impériale et Royale promet gracieusement l'assistance la

are. «Durch das unnütze Reisen in entlegene Ländern sie mehrere Gelder ohne Ursache abgezihlet». Trebuie a se da un epitrop fetel și a i se incredința acestuia și averea mobilă ce a lăsat ea în țară. Logofătul se arată gata a face aceasta fără plată. Avea moșiile în județele Buzău, Secuienî, Teleorman și Ilfov. Ioniță Damaris se adresează și el lui Kaunitz. Are tutela fetel, pentru că: «gedachte Frau ihre eigene Tochter, wenn sie bei ihr auferzogen und in Zeiten von der Mutter nicht abgesondert würde, auf eben solche Gedanken und Fusstappen die sie, wie allgemein bekannt, bisshero betreten, zu bringen und ohne Zweifel zu verleiten suchen wird».—Și Mitrowski presintă, la 25 August, lui Tige pe Damaris. ca pe un «gut denkender Mann».

plus efficace à ceux qui seront opprimés dans leurs païs, et un asile dans les États Impériaux et Royaut, après avoir vendu librement tous les biens situés dans les pays turques. Selon les conseils que Son Altesse Sérénissime Monseigneur le Prince de Kaunitz et Son Excellence Monsieur le Baron de Herbert ont bien voulu me donner, j'ai eu la hardiesse de vous communiquer ma pensée, et en même temps vous prier de vouloir bien faire vendre tous mes biens ; mais, comme l'affaire vient de prendre une autre tournure, je tâcherai de venir à mon but par d'autres voies, et, jusqu'à ce que je serai mise en possession de mes biens, l'auteur de cette résolution répondra de toute la perte qui pourra m'en arriver.

Il est bien triste pour tous ceux qui se trouvent dans la même situation que moi, que les boyars de la Valachie trouvent toujours un ascendant sur les chefs étrangers, pour continuer leurs ruses, chicanes, et injustices, dont ils sont accoutumés de la domination turque, mais qui ne leur réussira pas à mon égard.

Je me repens d'avoir eu tant de confiance en Votre Excellence, qui en a réellement abusé, et je m'en plaindrai partout, si la Cour Impériale et Royale ne daignera pas gracieusement réparer cette faute.

Je me proteste, au reste, avec la vénération due à son rang et à ses mérites, de Votre Excellence.

la très-humble et tres-obéissante servante :

MARIE CANTACUZENO, m/p.

Jassy, le 19 août 1791.

Copie în Archiva d-lui G. Gr. Cantacuzino.

DIN RAPORTURILE TRIMISULUI
BAVARES LA VIENA, STOYBERER,
CĂTRE ELECTOR :
SOLIILE LUI ȘERBAN-VODĂ CANTA-
CUZINO LA IMPERIALI.

I.

Viena, 6 Maiü 1686. Diser Tagen ist der Ungarische Groff Cziackj, welcher vor einer geraumen Zeit an die moldaw- und walachische Fürsten abgeschickht worden ist, von dannen rearrivirt, und hat, sovil man in genere vernimbt, dem Kayl: Hoffe nichts widriges mit sich gebracht: die Particularitäten aber werden als dan erst zu hören seyn. nach dem Ihro Kayl: Maytt: zuvor die Relation von seiner Verrichtung wird gesehen seyn¹.— München, *Staats-Archiv*, K. *Schic.* 11/16, fo. 128.

II.

Viena, 4 Mart 1688. In dessen hat man von des eine zeitlang alhie subsistirenden Wallachischen Bischoffs in aller Stille gehaltenen Negotiation aniezo sovil erfahren, dass selbiger Fürst an dem Kayl. Hoffe verlangt habe damit die in seinem Fürstenthumb befindliche Plätze gegen der Donaw besezet, und

¹ Altä copie, fo. 130.

das Landt weiler aller¹ feindtlichen Einbruch gesicheret werden mochte. Es geben auch die iüngstere auss 7-bürgen eingeloffene Schreiben, dass der General Caraffa zu Berwerckstellung solcher Precaution albereits die Disposition machet. — Fo. 66 V^o.

III.

Viena, 15 Iulie 1688. Von den Wallachischen Fürsten und selbigen Ständten ist der Nicopolitanische Bischoff als Primus Minister, nebenst den Generälñ über selbige Landtmiliz, mit einem Gefolg von 20 Personen, alhie ankommen. Welche in der Leopold-Statt logirt seind, und dieser Tagen bey den Grafen Carl von Waldstein, Ihrer Mayt: der Röm: Kayserin Obristen-Hoffmeister, als der mit disen Gesandten, in Zeit seiner von wegen Ihrer Kayl: Mayt: an den Königl. Polnischen Hoffe obgehabten Ambasciada in Bekänntschaft khomen were, Audienz gehabt. Und, obzwar deren Negotiation anoch in Geheimb gehalten wird, so vermuetet man doch, dass es nichts anderes betreffen werde, dan dass dises Fürstenthumb gleich 7-bürgen, sich in Kayl. Devotion zu ergeben inclinire; so sich mit Negsten äusseren wird. — Fo. 206 V^o.

¹ Allen (f° 69).

IV.

Viena, 1te August 1688. Alhie thuet der Kayl: Höffe mit denen anweesenden Wallachischen Deputirten die Conferenzien auch continuiren, und hoffet man, dass mit selbigen etwas favorables für die Christenheit khönne geschlossen werden. — Fo. 224.

V.

Viena, 8 August 1688. Nach dem numehr die Wallachische Deputirte von dem Kayl: Hoffe ihre Expedition erlangt haben, stehen selbige aniezo in procinctu von hinnen ihren Ruckweeg nacher deren Lande zu nehmen, ausser dass einer von selbigen noch eine Zeitlang alhie verblieben, und die fernere Ordre seines Principalns erwarthen wird: man haltet aber annoch in secreto, was mit selbigen tractirt und geschlossen worden ist. — Fo. 227 V^o.

VI.

Viena, 7 Octombre 1688. După scrisorî din Belgrad, Veterani ar fi fost chemat de Archiepiscopul de Sofia. — Fo. 262.

VII.

Viena, 12 Decembre 1688. Vorgestern ist von denen Fürsten und Ständen auss der

Wallachey eine Gesandschafft mit einem zimlich grossen Gefolg, von 130 Personen und gegen 250 Pferdten, alhie angelant, welche in commissis hat, mit dem Kayl. Hoffe der Winter-Quartiere und anderer, so gemeiner, als particular Angelegenheiten halber, zu tractiren: dergleichen Gesandschafft auch auss der Moldaw erwarteth wird ¹. — Fo. 331.

VIII.

Viena, 30 Decembre 1688. Die Conferentien mit denen anwesenden Wallachischen Gesandten werden annoch continuiret ². — Fo. 351.

IX.

Viena, 6 Februar 1689. Die alhie anwesende Wallachische Gesandte haben numehr die Abfertigung zu ihrem vnd des Hofes contento erhalten; dise werden aniezo von denen Ministris tractiret und mit Fleiss so lang aufgezoogen biss man sehen wird, was der türckhischen Gesandten, welche auf negst künftigen Dienstag zur kayl. Audienz gelangen werden, Proposition seyn möchte, damit man dan pro re nota mit ihnen

¹ Aceiaş, f° 338.

² Şi fo 353.

Wallachen die fernere Nothdurfft abreden könne. Weil auch eben diese Gesandte in Vorschlag gebracht, wie dass an einem in ihren Confinien angezeigten gewissen Orth zu Ihrer Kayl. Mayt. sondern Vortl eine real Vestung anzulegen, mithin die Wallachey von künfftiger türckischen Invasion zuversichert were,—also hat es der Kayl. Hoffe sovil lieber gehört, in deme hierdurch auch ihnen Wallachen selbest auf allen Fall die Correspondenz mit denen Türckhen abgeschnidten were. — *Ibid.*, 11/18, fo. 87 V^o.

X.

Viena, 13 Februar 1689. Die Wallachische Gesandte befinden sich annoch alhie, umb zu erwarthen, was ¹ das oberwehnte negotium pacificationis für ein Ansehen machen werde², vmb nach selbigen einige Mesures nehmen zu können. — Fo. 44.

XI.

Viena, 24 Februar 1689. Die Wallachische Gesandte seind numehr völig bey Höfe abgefertiget, welche dan hernechst ihre Abreiss von hinnen nehmen werden ; wie man redet,

¹ Wie, in versiunea de pe fo. 67.

² Sich anlassen möchte.

solle einige teutsche Miliz in selbigem Fürstenthumb ruckhen, vmb auf allen Fall, da der Frid mit der Porten nicht erfolgen möchte, sich mit selbigen national Völckhern zu coniungiren und zugleich wider den algemeinen Feindt agiren zu können. — Fo. 52 V^o.

INSCRIȚII MORMÎNTALE
CANTACUZINEȘTI
ÎN BISERICA DE LA COTROCENI

I.

† Suptă aciastă marmură zace țărâna lui Mateiū b[i]v V[e]l Agă, feciorulū bătrânului Costandin Cantacuzino b[i]v V[e]l Post. și al Elinii, featei bătrânului Șerban Basarab Voevod; pre carele încă în floarea vârtutei și a bărbății lui cruda moarte l-aū stins, și nu puține lacrăm[i], nu mică jale tot rodului lui și la toți căți l-aū conoscut aū lăsat; căci știut, blândū, milosărd și purerea cu frica lui] D[umnezeu, toți anii lui] 37, ce aū avut, i-aū trecut; și s'aū săvârșit 'n al șaptelea an al Domniei frăține-său Șerban Voevod; na Dechemvrii 28, leat mira 7194, 1690 (*sic*).

II.

Supt aciastă marmură odihnesc oasele a luminatului bun creștin Io Șerban Cantacuzino Voevodū, nepotul răposatului Șerban Basarabū Voevodū, pre carele miluindu-l Dumnezeu cu Domnia acestii țării, de aū domnit 10 ai și aū chivernisitu țeara bine și vredniceaște cu totu cinstit neamul lui, apărându-o de toți vrăjmașii; întru

careia iară de la D[u]mn[e]zeu ne (!) i se-aū săvârșit viața cu cinste aici, la Scaunul Domnii lui, lăsându-ș țeara iară la cinstit și bun chivernisitorî, neamul lui, întreagă și cu pace bună. A căruia i-aū fostū viața de anî 54¹, și așa s'aū pristăvit întru Hs. la Octom. 29, lt. 7197; 1689.

III.

Supt aciastă marmură zace țerina lui Iordan Iordachie Cantacozino Vel Spatariū, feciorul bătrânului Costandin Cantacuzino biv Vel Postelnic, carele cu cinste, cu bune facerî și cu toate ceale căzute, ce unul bl[a]-gorodi. și de mare neam ca aceluia s'aū cuvenit, toată viața lui aū trăit. Deci, sosindu-i cîasul, ș'aū plătit și el datoriia cea de obște la anul de la Spăseniia Lumiî 1692 Iun. 8, umplând vîrstă de anî 41, și răpăosând în zilele nepotul său de soră Io Costandin Băsărabă Voevodū; aice, la mănăstirea Cotrocenilor aducându-se, s'aū astrucată la anul de la Zidirea Lumiî 7200, measeța Iunie 8.

¹ Această vîrstă nu s'ar potrivi cu data ce am atribuit în «Despre Cantacuzini», p. LX, căsătoriei lui Constantin Cantacuzino. Un mai puternic argument pentru coborîrea ei cu cîtva în trecut ar fi acesta: Stanca Brîncoveanu, mama lui Constantin-Vodă, era ficia Postelnicului Cantacuzino, și Constantin avea la suirea sa pe tron vre-o 34 de anî, deci era născut pe la 1660. V. Del Chiaro, p. 147.

IV.

Fev. 25, 7223. Radul Spătariul, părăsind lumea cea trecătoare, în floarea vârstii, ș'au ales partea vecuitoare, pre sotnecul cel laudatū, având firescū părinte pre Costandin Cantacuzino, bogatu întru minte. Multă întristare au adus a lui jalnica moarte lui Ștefan-Vod[ă], frăține-său, celui deplin în toate, care aici l-au astrucat cu cinste frumoasă, cu pompă mare l-au adus domnilor; cuvioasă jale soții lui lăsându și tângueli nespuse. Pre Dumnezeu dar să-l rugăm în veaci să-l odihnească și, la Împărăția sa viindū, să-l pomenească.

V.

În floarea tinereților, în vârsta voiniciei cumplita moarte au răpit din cinstea boeriei pre tinerel Costandiu, odrasla cea aleasă a Radului biv Vel Spătar. Oh jale tenguioasă! Din rodul cantacuzinescu trăgându-ș nemurirea, aici cu cinste astrucat, ca pentru pomenire; doă zeci și doi de ai fiindu; pre-a lui maică au lăsat pătimindu; leatul cel de la Hristos o mie șapte sute trei întregi și doao zeci; lăsând suspinuri multe neamului său și maică-sa întristăciune mare și lăcrămî de-a pururea, fără de încetare. Hristoase Dumnezeule, varsă-ți milostivirea de-î odihnește sufletul, dendu-î tu mântuirea; 1729.

TABLA CUPRINSULUI.

	<u>Pag.</u>
16 August 1468. Dogele Veneției către ducele Cretei, despre o reclamație bănească a lui Teodor Spandoni Cantacuzino	1.
Novembre 1462. Bailul venețian la Constantinopol, Francisc Civrano, către același, pentru același reclamație	1.
15 Maiu 1454. Atestat de serviciu dat de bailul venețian la Constantinopol, Baptist Gritti, lui Mihael Cantacuzino	2.
11 Iunie 1490. Bailul venețian la Constantinopol, Omfred Giustiniani, către guvernul cretan, trimițând un act relativ la o reclamație a lui Alexe Cantacuzino	3.
29 Iulie 1489. Evreul Francisc Sanguinazzo dă un sinet lui Alexe Cantacuzino	3.
26 Februar 1490. Sinet al aceluiași Francisc, în care pune între chizeși și pe Alexe Cantacuzino	4.
31 Iulie 1489. Sinet al aceluiași, punând chizeș pe Manull Spandoni Cantacuzino	5.
27 Februar 1491. Bailul venețian la Constantinopol către guvernul cretan, pentru că lui Sanguinazzo i s'a plătit o datorie de Cantacuzino și Chiassiti	5.
29 Iulie 1489. Francisc Sanguinazzo se îndatorește a înapoia o sumă împrumutată de la doi Evrei	6.
Sec. al XVI-lea. Marele-Vornic Dragomir dă un zapis pentru niște vii la Ștefănești	7.

	<u>Pag.</u>
* 25 Decembre 1634. Matel-Vodă întărește lui Constantin Postelnicul Cantacuzino satul Sărata	7.
10 Iulie 1646. Același Domn întărește mănăstirii Vieroșul satul Bezdead, ce fusese al familiei din care se coboară Elina lui Constantin Cantacuzino	8.
27 Februar 1659. Neagul Bănescu dă o moșie lui Mareș Băjescu	10.
29 Mai 1659. Hriza Băleanul (Popescul) dă mănăstirii Ostrovului moșie la Pieptești	10.
23 Februar 1660. Elinca, fiica Ancuții și nepoata de soră a Ilinei Cantacuzino, dă verii sale, tot Ancuța, Vistiereaasa, partea ce are în viile de la Ștefănești	9.
13 Mart 1660. Gheorghe Ghica întărește lui Șerban Cantacuzino niște Țiganii	11.
28 Ianuar 1661. Vinzare de vie lui Constantin Cantacuzino, din partea fiilor lui Arvat Spătarul	60.
4 Decembre 1662. Grigore Ghica întărește lui Constantin Cantacuzino cumpărăturile-i la Ștefănești.	60.
Pe la 1663. Formă pregătitoare a hrisovului domnesc ce e să se dea lui Drăghici Cantacuzino pentru toate moșiile lui	11.
23 Ianuar 1663. Un «unchiaș» vinde aceluiași boier moșia sa la Poienari	60.
20 Iulie 1664. Un Buzoian vinde Elinei Cantacuzino o moșie	61.
15 Septembrie 1664. Vinzare către Elina Domnița Cantacuzino, la Poienari.	62.
1664-5. Patriarhul de Constantinopol întărește regulamentul călugăriei făcut de Radu Leon supt presiunea partidei conduse de Cantacuzini	61.
8 Ianuar 1668. Radu Leon face o întărire Cre-	

	<u>Pag.</u>
tuleștilor, dintre cari Radu e ginerele lui Constantin Cantacuzino	63.
28 Mart 1666. Vinzare la Ștefănești lui Stroe Leurdeanul, dușmanul aceluiași Constantin Cantacuzino.	63.
3 April 1666. Radu Leon întărește lui Drăghicî Cantacuzino satul Dragomirești, ș. a.	63.
14 April 1666. Ștefan, Mitropolitul Țerii-Românești, arată nevinovăția lui Constantin Postelnicul Cantacuzino.	65.
24 April 1666. Radu Leon dă un hrisov de privilegiu Coziei, în sensul cerut de boierii de țară.	46.
Mențiune, într'un catastif de moșii, a împărțelii făcute între fiii ei de Elina Cantacuzino la 1-iă Septembrie 1667.	69.
1-iă Septembrie 1667. Împărțire de moșii făcută de Elina Cantacuzino între fiii ei	83.
8 Septembrie 1667. Radu Leon declară nevinovăția lui Constantin Postelnicul Cantacuzino	70.
18 Septembrie 1667. Împărțirea de averi teritoriale, făcută fiilor ei de Elina Cantacuzino	42.
7 Februar 1668. Radu Leon întărește Cantacuzinilor moșiile lor	72.
21 April 1669. Teodosie Mitropolitul Țerii-Românești dă carte de blestem pentru a se mărturisi vinovații de omorul lui Constantin Postelnicul Cantacuzino	75.
18 Iunie 1669. Antonie-Vodă își dă hotărîrea în privința acestui omor.	77.
18 Iunie 1669. Același act, dat din partea boierilor	82.
1670-1. Zapis al lui Radu Dudescu către sora sa	95.

	Pag.
25 Iunie 1672. Elina Cantacuzino face o vânzare către Radu Știrbei	95.
12 Octombrie 1672. Elina Cantacuzino dă zapisul de răscumpărare Românilor din Bezdead	97.
18 Iunie 1677. Vânzare către Radu Dudescu .	96.
16 Iunie 1677. Vânzare lui Stroe Leurdeanu, devenit călugărul Silivestru	96.
22 Mai 1679. Vânzare Doamnei Maria Cantacuzino	96.
23 Mai 1679. Vânzarea lui Hrizea Popescu . .	99.
9 August 1679. Ordin al ispravnicilor de Scaun din București	99.
14 Ianuar 1680. Neașa Dudescu dă un sinet. Februar 1680. Ioan Cariofil, Mare-Logofăt al Bisericii din Constantinopol, arată că a primit în deposit două sipețe de la Șerban-Vodă	100.
4 Novembre 1680. Vânzare către nepotul de fiu al lui Stroe Leurdeanu	96.
6 Novembre 1680. Șerban-Vodă face o milă domnească Mănăstirii de un Lemn	100.
* 1-iulie Septembrie 1681. Diata Elinei Postelnicesei Cantacuzino	102.
26 Mart 1682. Miha al lui Dinu către Constantin Cantacuzino Stolnicul, cu mulțămiri și urări	104.
12 Februar 1684. Proces al Neașii Duceasca.	100.
8 Mart 1684. Mărturie pentru o cumpăratură a lui Radu Goleșcu, cu mențiune de Bălăcenii, Brincovenii și Leurdenii	110.
15 Mai 1687. Vânzare de vie a Neașii Duceasca	110.
25 Mart 1688. Șerban-Vodă întărește lui Radu Goleșcu vilele de la Golești	111.
Înainte de 1688. Călugăria de la Atos mulțămesc lui Șerban-Vodă pentru Cotroceni . .	111.

	<u>Pag.</u>
Alt act asemenea	115.
Inainte de 1688. Din testamentul Spătaru- lui moldovean Iordachi Cantacuzino . . .	119.
* După 1688. Declarație a lui Teodosie Mitro- politul Ungrovlachiei în privința diatei Eli- nei Cantacuzino	123.
* După 1688. Ștefan, duhovnicul Elinei Canta- cuzino, face o declarație în privința diatei acesteia	131.
1-iū Maiū 1689. Constantin-Vodă Brincoveanu face o întărire lui Mihalcea Cindescu. . .	112.
* De la 1689. Ștefan, duhovnicul Elinei Canta- cuzino, declară în ce împrejurări a presin- tat ca falsă diata Elinei Cantacuzino. . .	112.
* 1691. Declarație a lui Calinic, patriarch de Constantinopol, în privința diatei Elinei Cantacuzino.	169.
* Ianuar 1691. Dionisie, patriarch de Constan- tinopol, face și el o declarație în privința diatei Doamnei Elina	146.
* Mart 1691. Dosoftei, patriarch de Ierusalim, face o declarație în aceeași privință . . .	137.
* Iulie —. Altă declarație a lui Dionisie . .	149.
1691—2. Stanca din Ogrăzeni, fica lui Pavla- chi Banul, vinde lui Șerban Vlădeseu ocina ei din Ogrăzeni, pe care o înstrăinase în- tăiū, împotriva obiceiului, față de Mihal Cantacuzino.	153.
17 April 1692. Socoteală între Mihalcea Vel Pitar și Radu Dudescu	154.
* Iulie 1693. Declarație a lui Dionisie, patriarch de Constantinopol, în privința diatei Elinei Cantacuzino.	155.
* 7 August 1696. Testament al lui Constantin Căpitanul Filipescu, cuprinzînd și ocine cantacuzinești.	161.
* 9 Ianuar 1697. Testamentul lui Radu Pitar	

	<u>Pag.</u>
Crețulescu, pomenind și pe Marica Filipeasca, înrudită cu Constantin Postelnicul Cantacuzino	164.
19 Novembre 1698. Constantin Brincoveanu răspunde la niște cereri de avere și venituri ale vărului său Beizadeà Gheorghe.	167.
* Mart 1702. Altă declarație a patriarhului Dosoftei	141.
* 31 Mart 1712. Constantin Brincoveanu întărește lui Vlad Filipescu moșia din Măgureni, ce-l fusese încălcată de Șerban Vornicul Cantacuzino și pe care o stăpînise apoi cei trei fii ai lui Pîrvu, fratele lui Șerban.	165.
* 5 Mai 1715. Ștefan-Vodă Cantacuzino întărește lui Constantin Filipescu moșia de la Măgureni, ce o are de la tatăl său Vlad.	175.
10 August 1715. Safta Crețulescu arată că Radu Dudescu și-a plătit datoria ce avea față de dînsa	176.
* 14 Iulie 1717. Pașaport imperial pentru «contele Constantin Dudescu Cantacuzino», fiul pribeag al Mariei Dudescu, fîca lui Constantin Stolnicul.	176.
* 14 Iulie 1717. Forma latină a aceluiași	177.
* 15 Ianuar 1719. Testamentul lui Matei Crețulescu.	199.
29 Iunie 1719. Testamentul Saftel, văduva lui Constantin Stolnicul Cantacuzino	177.
* 1-iulie 1720. Mihai, fiul Spătarului Mihai Cantacuzino, împrumută o mie de taleri de la Pantazi Primicherul	183.
* 10 Iulie 1720. Mihai, fiul Spătarului Mihai Cantacuzino, numește ca procurator al său la Curtea din Viena pe doctorul Mihai Schendos Vanderbeck	182.
* 1-iulie 1725. Radu și Constantin, fiii lui Ștefan-Vodă Cantacuzino, numesc ca procu-	

	<u>Pag.</u>
rator al lor în Veneția pe un Panaioti «di Poppa»	192.
* 26 August 1729. Regele August al Poloniei recomandă dogelui Veneției pe Doamna Păuna Cantacuzino	194.
* 21 August 1734. Împăratul recunoaște titlul de principii fraților Radu și Constantin Cantacuzino	194.
* 1-iū Februar 1735. Împăratul permite lui Radu Beizadea Cantacuzino a funcționa ca Mare Maestru al Ordinului Constantinian	195.
* 1-iū Septembrie 1743. Radu Cantacuzino, fiul lui Ștefan-Vodă, face cavaler al Ordinului Constantinian pe baronul Augustin de Abschatz	195.
* 28 August 1746. Stanca, văduva lui Radu Cantacuzino, fiul Stolnicului, vinde nepoatei sale Smărăndița Bălăceanu munții Floreiu, Unglia Ursului și, în parte, Răzoarele, precum și satul Comarnicul	212.
* 7 Februar 1760. Șerban Cantacuzino, fiul lui Constantin Postelnicul, vinde lui Mihai Vistierul, vărul său, Măgureni	213.
* 20 Decembrie 1775. Mihai Cantacuzino vinde părți de moșie Maricăi, nepoatei sale și soția lui Constantin Hrisoscoleu	215.
* 14 Septembrie 1793. Alexandru-Vodă Moruz hotărăște a se restitui lui Constantin și Iordachi, Cantacuzinii din Măgureni, moșiile ce li se luase de Nicolae-Vodă Mavrogheni și se dăduse bisericii Zoodochos Pygè	215.
* 21 August 1793. Hotărîre domnească de a se măsura moșia Măgureni, unde Hrisoscoleu are pretenții asupra Cantacuzinilor	223.
* 24 Iunie 1804. Domnul hotărăște contra lui Constantin Călinescu, care făcuse proces fraților Cantacuzinii tot pentru Măgureni . .	224.

	<u>Pag.</u>
* 20 Iulie 1804. Domnul hotărește în procesul lui Ioniță Racotă cu aceeași, pentru părți din numita moșie	226.
* 11 April 1809. Divanul muntean cere Agenției Austriace să dea un atestat de origine lui Grigore Cantacuzino, ce merge pentru învățături la Viena, unde i se află fratele Costachi	230.
* 11 April 1809. Mărturisirea Divanului muntean, tradusă și întărită de Agenție	230.
* 19 Decembre 1824. Împărțire a averilor părintești între frații Costachi și Grigore Cantacuzino	233.
<i>Nouă documente, păstrate în Colecția d-lui G. Gr. Cantacuzino și în Arch. Statului, fondul Cotroceni.</i>	237.
18 April 1681. Întărire a lui Vlad Voevod către Drăghici Vel Vornic și fiul, ce au moșie la Calea Baiului	239.
* 4 Mai 1657. Neacșa Băneasa din Măgureni face o invoială pentru niște Țigani cu fiul ei.	239.
1-iū August 1660. Rădu Năsturel cedează, din parte-I, lui Constantin Postelnicul Cantacuzino moșia Pietrile	240.
1-iū August 1660. Gheorghe-Vodă Ghica dă lui Constantin Postelnicul Cantacuzino aceeași moșie	241.
Ianuar 1661. Grigore-Vodă Ghica întărește satul Pietrile lui Constantin Cantacuzino	242.
30 Novembre 1665. Radu-Vodă Leon întărește Elinei Cantacuzino acest sat	242.
26 Februar 1666. Vinzare de loc de casă în București către Șerban Cantacuzino	243.
10 Mai 1669. Antonie-Vodă dă un hrisov pentru școala din Cimpulung	243.
7 August 1639. Același întărește lui Șerban Cantacuzino muntele Buceaciul	244.
20 Februar 1670. Ilina Pârdeasca mărturisește	

	<u>Pag.</u>
că a vîndut satul Hereștiîl lui Șerban Cantacuzino	244.
28 Mart 1670. Antonie-Vodă dă un hrisov pentru școala din Cîmpulung	244.
6 August 1670. Antonie-Vodă întărește un loc din Bucureștiîl lui Șerban Cantacuzino . .	245.
20 Novembre 1670. Banul Mareș către un locuitor din Țigănești, pentru o afacere . .	246.
Maiî 1672. Elina Cantacuzino vinde satul Pietrile lui Radu Năsturel	246.
17 Maiî 1679. Radu Năsturel trece satul Pietrile lui Șerban Cantacuzino	247.
20 Mart 1691. Tudor Greceanu se înțelege pentru niște Țigani cu Șerban-Vodă	248.
23 Decembre 1692. Safta Hăbășescu vinde niște Țigani Cotrocenilor	248.
10 Octombre 1685. Vînzare a moșiei Glodeanul către Maria Doamna a lui Șerban-Vodă.	248.
22 April 1679. Vînzare la Bozieni lui Radu Cantacuzino	249.
29 Novembre 1699. Vînzare în Berileasca, lui Toma Cantacuzino	249.
18 Decembre 1706. Vînzare la Bozieni către Radu Cantacuzino	249.
8 Iunie 1709. Maria lui Iordachi Cantacuzino face o danie la Sărata, Cotrocenilor . . .	249.
1-iî Ianuar 1712. Vînzare la Bozieni, din partea lui Vintilă Bucșanul, către Radu Cantacuzino	250.
16 Iunie 1716. Stanca, văduva lui Radu Cantacuzino, face danie, la Bozieni, Cotrocenilor	250.
24 Ianuar 1720. Nicolae Mavrocordat dăruiește lui Iordachi Crețulescu partea din Breaza a Cantacuzinilor hainî: Gheorghe beizadea și Toma	251.

	<u>Pag.</u>
1-iū Mart 1731. Act relativ la mănăstirea Mărgineni, cu trei mărturii de Cantacuzini.	251.
1-iū Maiū 1737. Constantin Ramadan, soțul Mariei Cantacuzino, dă două moșii Cotrocenilor.	251.
25 Iunie 1737. Constantin Antioh Cantemir dă o Țigancă la Cotroceni	252.
5 Mart 1751. Vinzare de munți, din partea lui Șerban Cantacuzino, către văru-său Mihai.	252.
4 Maiū 1758. Iordachi Cantacuzino și alți fi ai lui beizadea Gheorghe dau moșia Rusii către mănăstirea Cotroceni.	252.
* 13 Ianuar 1762. Vistierul Mihai Cantacuzino cumpără moșie la Comarnic	253.
* 20 Decembre 1775. Generalul Mihai Cantacuzino vinde munți și moșii unei persoane necunoscute.	253.
* 28 Iunie 1775. Victoria Cantacuzino, cu familia ei, se înțeleg pentru niște munți cu generalul Mihai	255.
* 18 Februar 1776. Judecată între sătenii din Comarnic și vechilul generalului Cantacuzino	257.
* 18 Februar 1778. Urmare a procesului.	258.
<i>Documente străine, relative la familia Cantacuzino, mai ales din Archiva de război din Viena</i>	259.
* 27 Maiū 1670. Articol din hotărârile unei diete ardelenice: pentru primirea Cantacuzinilor între nobilii principatului	261.
* 30 April 1707. Cancelariul Golovchin către Mihai Cantacuzino, cu laude pentru credință.	262.
* 30 Iulie 1707. Același către Toma Cantacuzino, cerându-i știri de pe la noi	263.
* Mart 1711. Constantin Stolnicul Cantacuzino cere un pas imperial	263.
* 12 Mart 1711. Pas imperial pentru Constantin Stolnicul	264.

	<u>Pag.</u>
* 25 Mart 1712. Țarul Petru către Mihai Cantacuzino, mulțămindu-I pentru rîvna de a-l servi.	265.
* 25 Mart 1712. Golovchin către același, cerindu-I să ajute răscoala creștinilor de peste Dunăre	265.
* 25 Mart 1712. Același către Toma Cantacuzino, cu același scop	268.
* 17 April 1712. Raport al generalului Stainville în privința averilor reclamate de Mihai Cantacuzino de la contele Mihai Mikes. 283 n.1.	
* 26 April 1712. Golovchin către Mihai, Cantacuzino, invitîndu-l a corespunde cu rudele sale din Țara-Românească în vederea războiului viitor	273.
* 1712. Sinet al lui Mihai Apaffy al II-lea, pentru un împrumut către Constantin-Vodă Brîncoveanu.	274.
* 28 Iunie 1712. Mihai Spătarul Cantacuzino către generalul comandant al Ardealului, pentru reclamația de moșii ce are față de contele Mihai Mikes.	274.
* 4 Iulie 1712. Generalul comandant al Ardealului, Stainville, către Consiliul de Război, în afacerea împrumutului lui Apaffy . . .	277.
* 6 Iulie 1712. Trei nobili ardeleni dau mărturie, ca judecători regali, în afacerea moșiilor lui Mikes	278.
* 18 Iulie 1712. Raport al lui Stainville în această afacere	283 n.1.
* 3 Decembre 1715. Ștefan-Vodă Cantacuzino felicită pe Împăratul și pe Eugeniu de Savoia la serbători	284.
* 24 Iunie 1716. Eugeniu de Savoia raportează Împăratului în privința măsurilor ce trebuie luate în afacerea moștenirii ardeleni a lui Ștefan Cantacuzino.	284.

	<u>Pag.</u>
* 28 Septembrie 1716. Intervenția Papei pe lângă Împăratul pentru Doamna Păuna, văduva lui Ștefan-Vodă	285.
* 1717. Petiție către Împărat a Doamnei Păuna, care cere a fi ajutată	286.
* 25 April 1717. Eugeniu de Savoia raportează Împăratului în privința cererii făcute de Păuna ca Domnia munteană să se dea fiului ei Radu	287.
* 14 Iulie 1717. Consiliul de Război raportează Împăratului în privința cererilor Păunei	289.
* 1718. Radu Cantacuzino, fiul lui Ștefan-Vodă, către Împărat, arătând dorința lui de a servi Casa de Austria	290.
* 3 Septembrie 1718. Extras din cererea către Împărat a boierilor munteni pribegi, cari doresc ca Domn pe beizadea Gheorghe Cantacuzino	291.
* 26 Maiu 1724. Împăratul german iea supt ocrotirea sa familia lui Ștefan-Vodă	292.
* 1726. Fiil lui Ștefan-Vodă Cantacuzino cer Împăratului a li se mai mări pensia	292.
* C. 1726. Gheorghe Banul Cantacuzino se roagă Împăratului a nu fi scos din demnitatea sa	293.
* 23 Februar 1726. Consiliul de Război arată Împăratului ce trebuie făcut cu Gheorghe Cantacuzino la schimbarea administrației oltene	295.
* 23 Iulie 1726. Fiil lui Ștefan-Vodă Cantacuzino cer de la Eugeniu de Savoia creșterea pensiei lor.	297.
* 31 Iulie 1726. Consiliul de Război face raport Împăratului în privința cererii fiilor lui Ștefan-Vodă Cantacuzio	299.
* 14 Septembrie 1726. Împăratul acordă o si-	

	<u>Pag.</u>
tuatie militară Banului Gheorghe Cantacuzino	299.
* Februar 1727. Împăratul casează creșterea pensiei fraților Cantacuzino	300.
* Mai 1727. Hotărîre a Cancelariei Austriei-de-jos în afacerea unor acte luate de la frații Cantacuzino	300.
* 31 August 1733. Raport către un consilier de Curte, asupra unor moșii reclamate de frații Cantacuzino.	301.
* 9 August 1736. Raport al Consiliului de Război în privința cererii lui Radu Cantacuzino de a fi numit cap al regimentului iliric.	301.
* 20 Septembrie 1736. Numirea în această calitate a lui Radu.	304.
* 22 Februar 1771. Prințul Alexandru Viazemski către un Petru Ivanovici, recomandîndu-l pe cei doi trimiși ai Țerii-Românești.	304.
* 24 Iunie 1771. Feldmareșalul Romanțov către Mitropolitul muntean, cu plîngerî pentru intrigi ale voitorilor de rău și îndemnul de credință	305.
* 13 August 1771. Același către boierii muntelui, arătîndu-li că n'au de ce să se teamă din partea Turcilor	306.
* 24 Februar 1788. Raport al baronului de Rall, despre sosirea la el, în Ardeal, de pribegii muntelui și starea războiului la hotare . .	309.
* 22 Februar 1788. Raportul, anexat la precedentă, al comandantului corpului austriac ce a pătruns în Țara-Românească, sprijinit de Constantin Cantacuzino și alți boierii muntelui	310.
* Ianuar 1790. Ioan Cantacuzino cere Imperialilor a fi numit comandant peste Arnăuți.	314.
* 1790. Raport asupra acestei cereri	314

	<u>Pag.</u>
1791. Maria Cantacuzino, văduva lui Zamfirachi Damaris, fiica lui Matei fiul lui Iordachi Beizadea, cere Imperialilor voia de a se așeza la dînșii	316.
* 1791. Rapoarte și cereri în această privință.	317.
* 19 August 1791. Maria Cantacuzino Damaris se plînge generalului comandant Mitrowski că el i-ar fi sprijinit dușmanii . . .	318.
<i>Din raporturile Trimisului bavarez la Viena, Stoyberer, către Elector : soliile lui Șerban-Vodă Cantacuzino la Imperiali.</i>	321.
6 Mai 1688 : despre sosirea lui Ladislas Csáky din Țara-Românească	323.
4 Mart 1688 : despre propunerile aduse de la Șerban-Vodă de Anton Stefani, episcop latin de Nicopol	324.
15 Iulie 1688 : despre noua sosire a lui Stefani, cu un boier muntean	324.
1-iulie August 1688 : despre negocierile ce se urmează cu Trimișii munteni	325.
8 August 1688 : despre apropiata plecare a Trimișilor munteni	325.
7 Octombrie 1688 : despre chemarea de către Stefani, a generalului Veterani, în Țara-Românească	325.
12 Decembrie 1688 : despre sosirea unei noi soliți muntene	325.
30 Decembrie 1688 : despre negocierile cu această solie	326.
6 Februar 1689 : despre apropiata ei întoarcere	327.
13 Februar 1689 : despre soliți munteni, ce n'au plecat încă	327.
24 Februar 1689 : despre siguranța plecării apropiate a solilor	327.
<i>Inscripții mormintale cantacuzinești în biserica de la Cotroceni</i>	329.
23 Decembrie 1685. Inscripția de pe mormin-	

	<u>Pag.</u>
tul lui Matei Cantacuzino	331.
29 Octombrie 1688. Inscripția de pe mormin- tul lui Șerban-Vodă.	332.
8 Iunie 1692. Inscripția de pe mormintul lui Iordachi Cantacuzino	332.
25 Februar 1715. Inscripția de pe mormintul lui Radu Cantacuzino	333.
1729. Inscripția de pe mormintul lui Constan- tin, fiul precedentului	333.

INDICE DE FAMILII ȘI PERSOANE

A

- Adrianopol (Clement, ar-
chiepiscop de), 202.
Alexandru-Vodă-Mircea,
155.
Alexianu, 111.
Ancuța, fica lui Radu
Șerban, 9-10.
Andoca, 49.
Antiochia (patriarch
de), 9.
Arvat, 60.

B

- Bădeanu, 110.
Băjescu, 10, 60, 64-5, 69,
75, 82, 243, 245-6.
Bălăceanu, 69, 99, 110, 212,
214, 234, 255.
Băleanu, 8, 24, 60, 63-5,
69, 75, 82, 245-7.
Balș, 121, 255.
Bănescu, 10.
Bașotă, 123.
Berelescu, 69.
Bițu, 228.
Brăiloiu, 154.
Brătășanu, 164.
Brezeanu, 209.
Brezoianu, 249, 317 n. 1.
Brîncoveanu, 60, 75, 82,
96, 99, 110-1, 126, 146-7,
153-4, 166-9, 172-3, 210,
214, 222, 225, 242, 274, 285.
Bucoveanu, 7.
Bucșanu, 96, 242, 249-50.
Buicescu, 14.
Buzău (episcop de), 64,
66, 82-3, 254-5.
Buzescu, 24.
Buzinca, 8, 11, 22, 28.

C

- Călinescu, 213.
Cantemir, 252.
Cariofil, 96-7.
Chefala, 165.

- Cîmpineanu, 313.
Ciorogirleanu, 23, 154.
Cocorescu, 96, 104, 165.
Colțea, 11.
Constantinopol (patri-
archi de), 33-5, 145, 149
și urm., 158 și urm., 169
și urm., 172, 175.
Conțescu, 176.
Corbeanu, 96, 111, 147,
154, 178, 205, 241.

D

- Damaris, 316-7 și n. 1.
Darie, 203.
Doicescu, 82, 69.
Dragomir Vornicul, 7.
Drosul, 99.
- Duca, 248.
Dudescu, 95, 98-100, 110-1,
154-5, 166, 175-7, 212,
249, 255, 257.

F

- Fărcășanu, 226.
Fertescu, 229.
Filipescu, 8, 11, 21-2, 29,
44, 63, 72, 82, 96, 155 și
urm., 161 și urm., 217,
222, 232, 242-5, 248, 255-7.
Florescu, 20-1, 63.

G

- Gănescu, 20.
Ghica, 65, 222, 234, 241-2,
247, 255.
Ghețea, 65, 82, 122.
Ghiorma, 23, 34.
Giani, 809.
- Golescu, 96-7, 111, 154,
164-5, 176.
Grădișteanu, 10-1, 60, 65,
98, 104, 111, 246-7.
Greceanu, 13, 244-6, 248,
255.
Guliano, 251-3.

H

- Hăbășescu, 248.
Hangerli, 222.
- Hrisoscoleu, 215 și urm.,
223 și urm., 255.
Hurmuz, 122-3.

I

- Ierusalim (patriarhî de), Iolăș, 122.
129, 137 și urm., 145-6, Ipsilanti, 226 și urm., 258.
148, 151-2, 170, 178. Izvoranu, 154.

L

- Leurdeanu, 11, 60, 63, 69 Ludescu, 55-6, 75, 95, 129.
și urm., 77 și urm., 98,
111, 129, 242-4.

M

- Mălăescu, 191. Mitropolițî munteni, 9,
Manu, 11, 178, 222, 242. 55, 64-9, 88, 200, 215, 231,
Mavrocordat, 200, 204, 251. 304.
Mavrogheni, 218-9. Moimăscul, 119.
Merișanu, 165. Moruzi, 218 și urm., 226.
Mihalcea, 154-6. Movilă, 9, 228.
Mîrzea, 28. Mujescul, 24.

N

- Năsturel, 63, 65, 75, 82, Notara, 129-30.
96, 104, 240-1, 243-8.

P

- Paladă, 222. Poienaru, 25.
Părdescu, 244. Popescu, 10, 69, 82, 96,
Părvulești, 42. 98-100, 111, 243-7.
Pavlachi Banul, 153-4. Prășcoveanu, 217, 230-1.
Philitis, 232. Primicheriul (Pantazi),
Pisoschi, 128. 184.

R

- Racotă, 226 și urm., 233. Ralet, 222, 231, 234.
Racoviță, 85, 222, 255-6, 277. Ramadan, 251-2.

- Râmnic (episcopul de), 64, 66, 82-3, 255.
Rudeanu, 9, 10, 18, 24, 40-2.
Ruset, 210.
Rustea, 154.

S

- Schina, 222.
Secuianu, 63-5, 75, 96, 243.
Șerbănescu, 11. V. Rudeanu.
Slătineanu, 255.
Sofialful, 63-5, 69.
Spandoni, 1, 4, 5, 6.
Stăncescu, 38.
Ștefan (duhovnicul Elinei Cantacuzino), 145, 173.
Știrbei, 95-6, 128, 154.
Ștircea, 121.
Șufariul, 111.

T

- Tâlmaciū, 120.
Teodosie (Mitropolit), 75
și urm., 82-3, 98, 123 și urm., 132, 136, 142, 147.
Trapezuntios, 300.

U

- Udriște Banul, 257.
Urdăreanu, 111.

V

- Văcărescu, 95, 206, 222, 231, 255-6.
Văleanu, 104, 111.
Vanderbek, 182-3.
Varlam, 256.
Vârzariul, 80.
Vatațe, 217.
Vernescu, 28.
Vidin (episcopul de), 68.
Vlădescu, 111, 153-4.

INDICE DE MOȘII, SATE ȘI ALTE LOCALITĂȚI

A

- Afumați, 88. Arnota, 69, 83.
Argeș, 17, 68, 231.

B

- BăbăcianI, 119. Bișoara, 25.
BăbeanI, 81. Bistrița, 61-2, 83.
Băicoiū, 257. BordeanI, 39.
Baldovinești. 12. BozienI, 22, 218, 249-50.
Bălișoara, 26-7. Brăgărești, 163, 218.
Balotești, 211. Brănești, 72.
Bălțați, 43-4, 86, 119, 125, Brașov, 180, 182-4, 284, 310.
 155, 171, 257. BrătianI, 289.
Bălțișoara, 59, 301. Brătulești, 13.
Băncești, 203. Breaza, 87, 251.
Băneasa, 317 n. 1. Brebul, 15, 163.
Bănești, 87. Buceaciul, 244.
Bărbulești, 209. BuciumenI, 163, 204.
Bărbulețul, 207-8. București, 22-3, 32, 60, 34,
Bărcanul, 228. 38, 110, 129, 146, 160,
Bărtești, 56, 73, 92, 164. 166, 173, 203, 219-20, 222,
Berileasca, 249. 243-6. (Colțea), 257.
Bertești, 56. Buda, 218.
Bezdead, 38-9, 58, 73. Buteni, 207.
Bicleș, 73, 91. Buzău, 61, 231.

C

- Căcănăul, 73.
Căldărești, 57, 92, 164.
Căldărușani, 69, 83.
Calea Baiului, 239.
Călien, 92.
Călinești, 16-8, 23, 34, 36,
44, 86, 125, 171, 213.
Călinești, 205.
Călugăreni, 15-6.
Căminești, 205.
Căpățînlești, 29.
Căpreșt, 57, 73, 92.
Caracal, 242.
Cărligul, 26.
Căscioare, 8, 49, 50, 56-7,
73, 88, 92, 164.
Cătunul, 90, 235.
Căzâneasca, 86.
Cernătești, 281.
Cetățea, 54, 73, 92.
Chilien, 12-3, 56.
Ciineni, 90.
Cimpina, 14-5, 311, 313.
Cimpulung, 69, 83, 98,
100, 245.
Cindești, 112.
Ciocul, 90.
Cioara, 90.
Ciorăști, 57, 92, 164.
Ciuperceni, 206, 210-1.
Cleși, 125.
Clinceni, 88.
Clociți, 30.
Cocani, 20.
Cocorești, 17, 35, 40.
Cogești, 119.
Coiani, 8, 9, 42, 48, 72-3,
84, 89, 97.
Comarnic, 8, 44, 47, 72,
87, 212, 253-4, 257-8.
Cosoba, 209.
Costin, 279-80.
Cotnari, 122.
Cotroceni, 237 și urm.
Cozia, 61-2, 64-5, 83.
Crăcian, 24.
Crețeni, 92.
Crețești, 29.
Crețulești, 207.
Crevedia, 207.
Crîngen, 13-4.
Cucleș, 171.
Cucuieți, 88-9.
Cucuteni, 119, 123.
Curtești, 13.
Curdecăineni, 54.
Curtișoara, 54.

D

- Dalban (Dălpan), 56, 92.
Dălza, 207.
Dărăști, 164.
Dealul, 69, 83.
Dedulești, 28.
Dîmbu, 218.

- Dobreni, 73, 88, 143, 145,
150, 160.
Dobrița, 59, 91, 301.
Dobrotei, 23.
Dosul, 254.
- Drăgănești, 126, 164.
Dragomirești, 19, 63.
Dragoslavele, 245.
Dudești, 57, 73, 92.

E

- Edera, 73, 87, 214, 234.

F

- Fața, 254.
Făulești, 16.
Fedeleșoi, 208.
Fieni, 208.
Filipești, 43, 72, 86, 171,
175-6.
Fintinele, 73.
- Floreiul, 212, 254, 257.
Florești, 17, 40, 42, 73,
218, 235, 256.
Focșani, 202.
Focșanei, 30, 251.
Frăsinet, 31.
Furcituri, 254.

G

- Găgeni, 235.
Gagul, 92, 235.
Galbenul, 164.
Ganjeni, 89.
Gătești, 279-80.
Gherghița, 25.
Gilmea, 254.
Gițcani, 16.
Glavacioc, 83.
Glodeanul, 25, 39, 248.
- Gorgota, 59, 94.
Govora, 88.
Grăbaci, 12.
Grind, 86.
Gropeni, 90.
Grozăvoae, 234.
Gruia, 73, 83, 91.
Gurguiști, 56-7, 73, 92,
164, 254.

H

- Herești, 244.
- Hotin, 122.

I

Iași, 49. Izvoare, 51, 73.
Isaccea V. Oblucița.

J

JădeanI, 31.

L

Lălești (Lilești, Liliești), Lăsteni, 122.
16-8, 235. LeurdenI, 63.
Largul, 57, 164.

M

Măcești, 25. MărginenI, 15, 42-4, 63,
Măciucești, 31. 72, 86, 171, 239, 251.
MăgurenI, 32-7, 43, 125, Mărinea, 87.
155-6, 163, 175-6, 213 și MerI, 73.
urm., 214, 223-4 și urm., Mircești, 54.
233-4, 239. Mirești, 92.
MălurenI, 30. Mislea, 83.
Mănăstirea dintr'un Mocani, 207.
lemn, 102-4, 202. Moldovița, 119.
Manole, 254. MoreanI, 14, 73.
Marginea, 218. Motești, 208.
Musul, 224.

N

Negreși, 235. Nișcote-I (NicicotenI),
56, 92.

O

Oași, 25-6. Obidiși (Obediși, Opitiși),
ObedenI, 73. Opintiși), 31, 56, 57, 91-2.

Oblucița, 125.
Ocna, 103.
Ofleani, 54.

Ogrezeani, 153-4.
Olt, 180.
Ostrov, 20.

P

Pălțișoara, 91.
Peceneaga, 56, 92.
Peleile, 25-4.
Periș, 207.
Peptea, 98.
Pieptești, 10, 164.
Pietre, 240 și urm., 247.
Pietroșani, 90, 234.
Pietroșița, 48, 87.
Pintea, 99.
Piscotenii, 164.
Plășani, 163.
Pleșcoi, 164.

Ploiești, 310, 312.
Poduri, 254.
Poiana, 72, 87, 229.
Poienarii, 28, 61-2.
Popenii, 121.
Popești, 166, 207, 209.
Predești, 73.
Prisăceni, 154.
Prundul, 51, 73, 89, 251.
Punghina, 73.
Puținței, 29, 31.
Puturosul, 214-5.

R

Răchițele, 90.
Radovanul, 49-50, 73, 88.
Radu-Vodă (mănăstire),
165.
Rădulești, 21-2.
Răstoaca, 73.
Rătezași, 164.
Răzoare, 212.
Rece, 184.

Rei-Maicăii, 88.
Risipiți, 73, 91.
Roșioara, 86, 156.
Roteni, 58, 86.
Rucăr, 245.
Runcul, 59, 73, 91, 301.
Rușăț, 57, 92, 164.
Ruși, 253.

S

Săpăteni, 56, 92, 164.
Sărata, 7, 27, 58, 73, 93,
164, 204, 218, 234.
Sărea, 36.

Sărulești, 63.
Scăianii, 18, 163, 201.
Șcheia, 261.
Scorțeanii, 19.

- Scrofeni, 56-7, 73, 164.
Secăria, 47, 72, 87, 161,
254, 256.
Șerbănești, 38-9.
Sinaia, 202, 213.
Sinești, 279-80.
Slămireasca, 16.
Slătioare, 16.
Smeuritul, 254.
Snagov, 67, 69, 83.
Sopot, 73.
Soroca, 122.
Stăncești, 15, 19, 39.
Ștefănești, 7, 60, 63, 91.
Stîlp, 278.
Stoenești, 57, 92.
Striheia, 9.
Stroiasca, 16.

T

- Tătărei, 163.
Tătulești, 27-8, 30.
Țigănești, 246-7.
Tirgoviște, 59, 94, 166.
235, 242.
Tismană, 62, 68, 83.
Topora, 11-2.

U

- Unghia Ursului, 212.

V

- Văcărești, 64, 98.
Vaideei, 27.
Valea-Lungă, 37-9, 214,
216, 218, 235, 256.
Valea-Rea, 254.
Vărăști, 73, 88.
Vârtop, 164.
Vătășani, 164.
Vieni, 207.
Vierș, 8-9, 52-3, 73, 90, 97.
Virețul, 90.
Vladimirești, 48, 73, 88.
Voinești, 208.
Voivodești, 16-7, 40, 42.
Vornicul, 235.

Z

- Zaițești, 207.
Zamora, 235.
Zăvoaie, 56-7, 73, 92, 164,
Zorești, 28.